

208

I

صالح

تبتدی و تجاری

Lord Grey au sujet de la paix

Amsterdam, 25 octobre. (A.C.) On télégraphie de Londres: Au banquet de l'Association de la Presse étrangère, Lord Grey a prononcé un discours disant: En ce moment, je confirme à mon tour ce qui a été dit dans les discours des ministres Briand, Lloyd George et Asquith et dans le dernier communiqué russe. Je ne veux pas parler actuellement des conditions de paix qui ne peuvent être notifiées et fixées que simultanément par tous les alliés. Mais si nous voulons aller à l'encontre de la paix avec une mentalité convenable, nous ne devons jamais oublier que c'est vraiment l'Allemagne qui a imposé la guerre à l'Europe. Voilà pourquoi c'est aux alliés d'obtenir des garanties d'une paix future. La mobilisation russe de juillet 1914 n'a pas été ordonnée pour attaquer l'Allemagne, mais pour défendre les frontières de l'Empire du Tzar.

L'intention de l'Allemagne a été de battre la France et la Russie et d'isoler et de ruiner l'Angleterre. Dans ce combat nous mettons en jeu toutes les ressources de nos richesses et de notre matériel et nous versons notre sang côte à côte avec nos alliés parce que nous savons que notre cause et la leur ne forment qu'une seule. Nous resterons à l'avenir solidaires sans nous séparer les uns des autres.

Ce que les nations neutres peuvent faire de mieux actuellement c'est de prendre des dispositions pour prévenir qu'une guerre comme celle que nous traversons ne se répète à l'avenir. Si en juillet 1914 les nations étaient unies dans un tel accord et étaient prêtes à soumettre leur litige à une conférence de la cour d'arbitrage de la Haye et si le traité belge était observé, la guerre n'aurait pas été déchainée.

Lord Grey a relevé dans son discours que le président Wilson et M. Hughes veulent créer une fédération dans le but de fonder une union internationale qui fonctionne après la guerre et qui fasse de son mieux pour assurer la paix future. Nous voulons regarder cette oeuvre des pays neutres avec bienveillance et espoir mais nous ne devons pas oublier que les nations qui s'unissent pour maintenir la paix doivent aussi être prêtes à ne pas entreprendre plus qu'elles ne peuvent maintenir elles-mêmes par la force et que si une crise venait à se produire qu'elles puissent s'y opposer de toutes leurs forces. La tâche de cette fédération devra consister à veiller à ce que les traités internationaux soient respectés et que tous les expédients d'accommodement soient essayés avant qu'une guerre éclate. On doit créer aussi, après la guerre, une convention établissant les méthodes d'après lesquelles la guerre peut être faite. Toute nation qui se départirait de ces stipulations devrait être considérée par le monde entier comme l'ennemi commun de la race humaine. Lord Grey a terminé en disant: Aucune paix tendant à assurer aux nations de l'Europe la liberté à l'ombre du militarisme prussien ne pourra être conclue. La seule paix possible est celle qui les laissera vivre à l'air libre, dans la lumière de la Liberté. C'est pour atteindre ce but que nous combattons.

سیر ادوار غرهی، نهار سوئلهش؟

آمستردام ۲۵ تشرین اول — سیر (ادوار غرهی) «مطبوعات انجمن» جمیع منیاضته ایراد ایندی برنقلده، بیطرف دولتوںک حرب عمومی متناق، ملحق آوستنده مسائلك اختلال ایندلسنه مانع اولق اوزره سرف اینتکالی غیرتلرون بحث ایندکن سوکره نتیجه کلام اولوق ویتشدرکه: «اوروپا ملتینه، روسیا عسکرلکنک زبر سایه سنده تأمین حربیه معطوف اولان بر مصالحه هیچ برکوتا قبول اولونه، جندو، ممکن اولان یکنانه مصالحه، ملترک، حریت و نور اینجه، یاشمه معارفه مساعد بولونان مصالحه در، پزیرمقدی استحصالی ایچون حرب ایندیوروز» (۹۱) «(ق)»

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No: 2616.1

فرانسه و یونان جهان بیلیورگ روسیه يك پونديري
اعلان حربله توأم ايدي . حتى روسيه سفير
پرلكتك ماهيت منحوسه مي خفته اندكتره بيه
فكرل توضيح ونور ايتكه باشلايور . بيه
هردولو موافق ياروب ميدانه چيدور . حتى يونان
جهانده برشهرت مخصوصه اولان انكارعليساندن
پري دشما ياقترنده نتر ايله ديكي بر مقاله ده :
« اگر حرب عجمييك باشلانوي وبالخاصه روسيه
آلتمش اوله ايدي بروجوني كيسه لر حربك سوكن
خفته يك باشقه فكرل ايدنه چيدورده » ديوردي .
انكتره خارجيه نظرييك قوتله وصورته يا قيرسه
روسيه حكومتي . آلتاياهده سفيريك خفته نتر
اولونان ليديك (پترسيبورغ) . تلفراف ايله
بيلديرلي قيتنده سفيريك اعتبار ايله مشدر .
بو ادايه نظره آلتاياهده كنديسجه و اتق اولورق انتخاب
ايده يكي بر زمانه بر ماوراء احرال ايدوب باشقه سكرتري
تدبير نفاذه يه احرار ايله مش و كنديسك سنييت
وردني بو تدبير نفاذه يه دخي اولونان ايله مقابله
ايده يرك حربك ظوروني چارمه ر چيدلدر . لورد
(غرمي) كه اسباب حرب خفته سرد ايدوب
ماهيت و حقيقت وقايع واسوال اعتباريله ياكش
ون اساس اولان بوضير جديدى بولونميه قدر
ايكي سنه اوچ ايتكشدر .
لوقل ايجاييكرك خلاصه مستطاشي :

« آوستريا بيارستان صربستان ايله اولان اختلافن »
طولاني سكرقول اردوني بفر حاله وضع ايله مشدر .
روسيه ده ۲۹ عوزده اولون اوج قول اردوني - بفر حاله
وضع ايتك صورته مقابله بولون مشدر . (۲۹)
عوزده سوكره آوستريا - بيارستان بيكدن هيچ
بر تدبير عسكري اتخاذا ايتمشدر .
اولاكم اعلان سفيرى ايدي ؟
آوستريا - بيارستان اتجني روسيه يك عومي
سفيريك اووزيه (۳۱) عوز كوني قبل الزوال
عومي سفيريكه كيريشدي . آلتاياهده ايستيه مش
اوله يدي (۲۹) عوزده روسيه آوستريايه بيارستانه
قارشي سفيريك ياديني زمان كنديسي دخي سفيريك
اچار ايله بيلير ايدي . آلتاياهده آوستريايه بيارستان
آرودسده مكي معاهده اتقايه موجبه آلتاياهده
اوزمان اعلان سفيرى ايله ميسي بر حركت نجاوزه
صايله باز ايدي . قط آلتاياهده بويديره مراجعت
ايله ممش و اليكز « تهلکه حرب حال » موجود
اولوغي اعلان ايله مشدر . « تهلکه حرب » حاله
اعلان سفيريك اعلان ديك دكلر . آلتاياهده
حكومتي تهلکه حرب حالك اعلان ايله ديكي روسيه
حكومته دخي تبليغ ايله مش واون ايكي ساعت
فترنده آلتاياهده و آوستريايه بيارستانه قارشي هر دولو
تدبير حربه قطيل ايله ديكي بو خصوصه قطلي
تبليغات اچار اولونديكي قديرده تهلکه حرب
حالي سفيريك تعقب ايله حكتي بيلدير مشدر .
بوصورته آلتاياهده حربك ظهوري ، روسيه يك دخي
اولورق چارمه ر بر حاله كيريك حاله بيله روسيه يه
ينه مهلت و ير مش و بوصورته آلتاياهده آوستريا -
بيارستان اووزده اچار ايله ديكي تاثير متلوروسيه يك
متفق دستلر نه مذكور مهلت اووزيه محافظه
مسالت لينده تاثير اچار ايله ليرنه فرست و ير مشدر .
آلتاياهده ووردني شومهل پونه كيتشدر . روسيه
آلتاياهده نشته حواب بيله و ير مشدر . انكتره
دخي روسيه قارشي صرانه پر كوت التزام ايتشدر .
فرانسه اييه باس و كليك تاثيرات شفاهيه يله
سفيريه دها عوزك اووز بريني كوني آفتاشي
روسيه يك سفيريكده بولونديكي انكار ايتشدر .
بولون باشقه فرانسه آلتاياهده سفيريكه شيب ايتزون
پرواچ ساعت مقدم كندسي سفيريك اچار ايتشدر .
روسيه سفيريك ماهيت حقيقيسي :
تدافعي بر ماهيت و شكند اولوي ايداع اولونان
روس سفيريكك حقيقي خفته تحقيقات و امه يه
بنام ديورده (۱۹۱۴) سنهده محاربه ظور
ايده يكي زمان روسيه اردوسده سفيريكه
مرعي بولونديكي . بو تهلکه ديبلوروك : « روسيه
ايدي سفيريكك و عين زمانه آلتاياهده حربك اعلان
ايده يكي امر ايله مشدر . باس و كيل يوكن مسله
سوزنه دول ايدر ك ديشدر ده : » اقتدبا ايشيدور .
بيك زده ده ، ۱۲ سنهده آلتاياهده قارشي حربك چون
تعلبات واسر و ير مشدر . وضعت و دلائل ايله ممت
اولان بوجفاق قارشيسته (غرمي) كه لوكا محب .
مسالت اولان روسيه يك آلتاياهده قارشي بيار صورتده
افعال اولونورق آروزي سنهده سفيريك اچار ايتش
ايتش اولوي طر زدن ك ادايه سنه عقل ايردور يله مشدر .
اگر روسيه (لوندزه) ده كورديكي معاملات
ومساعات ايله تشويق ايله ممش اوله يدي بوشوم
فرازي اتخاذه اصلاحات ايله مش ايدي . ايسته
روسيه يك سفيريك اعلان خفته حال وضعت .
انكتره يك وعدي :

ويانه قابسته مسالت و انكار كيتيه موافق
توصيه ايدن بزده مي . يوقه اك مهم آن وساختده
روسيه و فرانسه يه سلاحه ماوت و عدنده بولونان
انكار قابسته مدي ؟
لورد (غرمي) لطيفه شايح قطيله ي
حصوله كيتون بو خفاشدين بحث ايله ممش بو يوكا
مقابل سامارك نظر دفتي نتر نادن اولان احواله
جل ايله مشدر . ق الواقع يار طرفدن (لامي)
صلح محكمه مي واسطه يله حل نزاع ايله ميسي تكليف
ايتشدر . ظاهراً بوشكاف يك مهمدر . شوقدر كه
بو تكليف روس عساكري عليه زه سوق و تحريك
ايكلكتن سوكره در زمان ايتك .
بليغا مستطاشي :
بليغايه كاييه ، فرانسه يك لوندزه سفيرى
طرفدن حكومت متبوعه سنه كوندر يين راپورلردن
مستبان اولديني وجهه لورد (غرمي) يك بر آلتان
عسريك بليغا طوره ايعه آياق ايسادي ي بر زمانه
فرانس سفيريه ديشدر كه : « آلتان دوناشي
فرانس واسطه و فرانس سفاش حرييه سته تعرض
ايدن و فرانس سفاش تجار يه سي تميين قصد يله مانس
دكز يته كيرر و يا خود شياك دكز يي بكار ايه انكار
دوناشي فرانس بجز يه سي تحت جاهيه سته آلتني
ايچون در حال مانده ايله يك واسطادن اعتباراً
انكتره آلتاياهده حال بر ايله بولونه يدر . بوصورته
آلتان دوناشيك دكزه بيقيسي سبب حرب عد
ايكني لورد (غرمي) انكتره يك آروزي خلافته
حربه سوق ايدش اوله سته بانه سيك بليغا يي
طرفنك اختلال ايدلس اولديني جدي اولورق
ناصل ادا ايله بيلور ؟
نهايت بليغايك في طرفنك طرفتدن اختلال
و فرانس مستبلكارنه قارشي سريسته حرك
ايتشدر و انكتره ميه احرار عين اولونان سفيريكده كوي
درميان ايتدك ك ادا اولونان تكليف ته ديكي ؟
حرق تحيد ايله انكار سفيريه وورديك تاثيرات
انكتره يك طرفلني خفته فرانسه يك تامي مكي سي
محت نجان و كندنه آلفه ز يي بيان ايتش ايدم .
اغتوسك رحيمي كوني لوندزه سفيريه (ليختوسكي)
انكتره في طرف ايلقي قديرده بزده يلكز اصل
فرانسه يك دكل فرانس مستبلكارنه يك تامينه ر هابت
ايده مكي وي حق سفيريه انكتره فرانسه يك
في طرفلني استصاله موق اولوي قديرده
بزده اصل فرانسه يك تامينه ر هابت و فرانسه يه
جمودن صرف نظر ايله مكي زم نامه (غرمي)
وعد ايله مشدر . انكتره في طرف قليني
قديرده دوناشيك فرانسه سوالس شاليه سي
جمودن و فرانس سفاش تجار يه سته قارشي خصانه
بر حركته توسلدن صرف نظر ايدو چي رده اك
سوك ساخته وعد ايتشم .
باس و كيل سوزيه دول ايله ديشدر كه :

غرب سامارك ، مانداقي ايله برككده ، روسيه يك
حاکميت ملكيه سي آتته و بر له چكي روسيه يه وعد
ايده مشر و آسياس صراني اختلف دولتي آرا سنده
تقسيم ايتك تصورنده بولونمشدر . (غرمي)
بوياده پارلتم طرفدن ايراد اولونان سؤا لاره
جواب اعطاسندن امتناع ايله دي .
حال بو كه جهان و بر له چك شكل خفته تصور
اولونان بلانلري طرفلور و بر له چك تامينات مستبلا
قطعه نظر دن جاب نظر دفتدر . بويانلر الحاق مك
تصور اتندن باشقه بر شي دكلر ، بوالماق ملك
تصور اته (آلتان لورن) دخي ادخال ايدلندير .
حال بو كه بجز يديكي غاير سز دن بحث ايددك زمان
هيچ بروت بليغايك الحاقني قاه ايلم . بو كي
بجز بولنيهي بين الملل ، و حقيق مسالتكارانه اتحاداره
اساس اوله باز . بو كي بجز بولنيهي ، خوفنك
قوته غالب و حاكم بولونانسي و يوتون حكومتار ك
انساي متنده عالمه سي تشكيل ايله ميسي و بجا يي
طيه به سته كوره بو يوك كورچك هر حكومتك سريسته
انكشاف ايله بيله سي تصورنه طيان طياهه شدر .
دولتر آرومستندك اختلاف و تضاد ك توسوه
مسالتكارانه ايله حاكم هيتلزي واسطه يله حل بولنه
نسايبت بين الملل انكشاف ايله ميسي ايچون شرط
اول آمال نجاوزكارانه خدمت مقصده بين الملل
هيتلر وجوده كله ميسر . آلتاياهده صلح و مسالني
اختلال ايله چكرك حركته ميدان و ير مهك . تصديه
تشكل ايدمك اتفق مسالك داخل اولنه هر زمان
آماده ر .
فرانسه و روسيه نايته بو دي ؟
هر بدن مقدم بين الملل مناسبك تاريخي
فرانس يي روسيه سوق ايدن كيتي يك كوزل
كوتريور ، بوايه (آلتان لورن) مستطاشيدور .
روسيه نايته بو ؟ استاتيرولف انكتره نه ايچون
بولنه الشاق ايله مشدر ؟ چونكه آلتاياهده ماضي
بوياده وضاعيه يله فوق العاده بوشمشدر . زم
ايسته ديكر نه در ؟ غرمي ديورده : « آلتاياهده
بليغا و فرانسه يك تاميت ملكيه سته محفوظ قلني
خفته درميان ايله ديكي ايك تكلفي فرانسه
مستبلكارندن بگنديكي آلتني ايچون انكتره دن
مساعده استعمال مقصده محطوف بولمشدر . فرانس
مستبلكاي ضبط ايچون فرانسه يچوم اك في مزير
كيسه يك يله خاطر و خيال دن كجه مشدر . آوروپا
محاربه سته سبب منحوسه بوكلدر . انكار حكومتي
ايده فرانسه و روسيه يك آمال ايتلا جولامسي آوروپا
محاربه سته قهوريه وسيله احضار ايله مشدر .
مدافعه حربي :
اختلال بولور خصانه سي قارشيسته اتفاق
منك دائم صورته تدافعي بر وضعت اختيار
ايتشدر . بوليفني كيسه انتكار ايله مش . شيدنيه
قدر اوو يا ، بروسيا بگنديكي آفتنده باشامور
قطه آلتاياهده دير جنبه ايجنه آله رق عو
ايتك ايچون التزام اولونان سياستك كاپوسي
آفتنده باشامور دي . بزبورلر سياسته قارشي بولونديكي
مدافعه ايتك . آلتان ملني معياه حربي اوله سي
اعتباريله موجوديت ملينه وسريتي انكشافني
تامين ايچون بوخره كيريشمشدر . آلتاياهده ارز
ايديكي شوقدرت معظه ، تاريخ اسايك سنوز
قيد ايله مدي شوقدا كارلني بلشقه دولو اصل ايضاح
اولونه بيلير . انكتره يك زور و قله تدارك ايله مكي
قوتلر عزم حياز او كنده ليرلش و قيره بيلدنده
او عزم و اراده كه اصلا ترؤل ايجمه چك . عو
اوله يقدر . بزبورغيته دشمنلر يك قناعت كين . لاره
كال سكوت ايله انتظار ايتكمده يز . (م . آ .)

(دور يجه) (و غاليجيا) قهرمانليه
تومن اعلا ايدونك له سي
اداره خانه ميه تويم ايدمان
عدد يامت
۱۰۰۰۰۰ موزور لورديك و پنج طرفدن
۱۰۰۰۰۰ موزور م . بو مادي
۱۰۰۰۰۰ موزور ايقار و سوله مادي مستطاشيدور
مقرر مشول : اچدر واسم

دور يجه) (و غاليجيا) قهرمانليه
تومن اعلا ايدونك له سي
اداره خانه ميه تويم ايدمان
عدد يامت
۱۰۰۰۰۰ موزور لورديك و پنج طرفدن
۱۰۰۰۰۰ موزور م . بو مادي
۱۰۰۰۰۰ موزور ايقار و سوله مادي مستطاشيدور
مقرر مشول : اچدر واسم

دور يجه) (و غاليجيا) قهرمانليه
تومن اعلا ايدونك له سي
اداره خانه ميه تويم ايدمان
عدد يامت
۱۰۰۰۰۰ موزور لورديك و پنج طرفدن
۱۰۰۰۰۰ موزور م . بو مادي
۱۰۰۰۰۰ موزور ايقار و سوله مادي مستطاشيدور
مقرر مشول : اچدر واسم

دور يجه) (و غاليجيا) قهرمانليه
تومن اعلا ايدونك له سي
اداره خانه ميه تويم ايدمان
عدد يامت
۱۰۰۰۰۰ موزور لورديك و پنج طرفدن
۱۰۰۰۰۰ موزور م . بو مادي
۱۰۰۰۰۰ موزور ايقار و سوله مادي مستطاشيدور
مقرر مشول : اچدر واسم

دور يجه) (و غاليجيا) قهرمانليه
تومن اعلا ايدونك له سي
اداره خانه ميه تويم ايدمان
عدد يامت
۱۰۰۰۰۰ موزور لورديك و پنج طرفدن
۱۰۰۰۰۰ موزور م . بو مادي
۱۰۰۰۰۰ موزور ايقار و سوله مادي مستطاشيدور
مقرر مشول : اچدر واسم

دور يجه) (و غاليجيا) قهرمانليه
تومن اعلا ايدونك له سي
اداره خانه ميه تويم ايدمان
عدد يامت
۱۰۰۰۰۰ موزور لورديك و پنج طرفدن
۱۰۰۰۰۰ موزور م . بو مادي
۱۰۰۰۰۰ موزور ايقار و سوله مادي مستطاشيدور
مقرر مشول : اچدر واسم

دور يجه) (و غاليجيا) قهرمانليه
تومن اعلا ايدونك له سي
اداره خانه ميه تويم ايدمان
عدد يامت
۱۰۰۰۰۰ موزور لورديك و پنج طرفدن
۱۰۰۰۰۰ موزور م . بو مادي
۱۰۰۰۰۰ موزور ايقار و سوله مادي مستطاشيدور
مقرر مشول : اچدر واسم

دور يجه) (و غاليجيا) قهرمانليه
تومن اعلا ايدونك له سي
اداره خانه ميه تويم ايدمان
عدد يامت
۱۰۰۰۰۰ موزور لورديك و پنج طرفدن
۱۰۰۰۰۰ موزور م . بو مادي
۱۰۰۰۰۰ موزور ايقار و سوله مادي مستطاشيدور
مقرر مشول : اچدر واسم

لورد ادوار غره بك نطقه :

آلمان باش وکیلنك مهم برخطابه سی

حرب عمومی سببلی - روس سفیرلکی

برلین ۱۰ تفرین نانی (م. آ) — رایشستاغك بودجه قومیسوننده آلمان باش وکیل دونتون (فون تان هولوهغ) انكتره خارجیه ناظری لورد (غره ی) طرفندن مطبوعات اجنبیه ارکانی ایله شیانده ایراد ایش ایلدنی نطقه جواباً بودجه قومیسونی حضورنده مهم برنطق ایراد ایشدر .
(به تان هولوهغ) نطقنده دیورکه : « انكتره خارجیه ناظری نطقنده اسباب حربدن بحث ایلددر . زیرا موی الیهك فكرتیجه اسباب عقد صلح زماننده بر اهمیت مخصوصه یی حائر اوله جقدر . (غره ی) اگر آلمانیاك حربه اجبار ایلدش اولسی طوغری ایسه او حالده دولت مذكوره نك تعرضات آتیبه قارشی تأمینات طلب ایلسی بك منطقی بر حرکت تشکیل ایدر ، دیور . (غره ی) لك بو سوزلری خاطر زده نقش اولتفه سزادر . طبیی (غره ی) اوویایی حربه اجبار ایلدن طرفك آلمانیا اولدنی ادعا ایددیور . (غره ی) لك بو مسئله نك شرائط صالحیه اوزرنده اجرا ایده چیکی تأییره عطف ایدوب بزجه ده اصلا کیزلنك ایستیمیان اهمیت اوزرنده دشمنلر مارك ایسی اغلاق ایتلرینه قارشی بر کرده توضیح کفینته لزوم کورلشدر :

حربی ناقابل اجتناب بر حاله قویان حاد ، ۳۱ تویز ۱۹۱۴ کیجه سی روسیه طرفندن امر اولنان عمومی سفیرلکدر . روسیه ، انكتره ، فرانسه وبتون جهان بیلیورکه روسیه نك بوتدیبری اعلان حربله توأم ایدی . روسیه سفیرلک نك ماهیت منحوسه سی حقتده انكتره ده بیله فکرو لرضح وتور ایچکه باشلیور . حقت هر درلو موایی یاروب میدانه چیقیور حتی بتون جهانده بر شهرت مخصوصه سی اولان انکلیز علماسندن بری دها یقینلرده نشر ایلدیکی بر مقاله ده : « اگر حرب عمومیك باشلانغی و بالخاصه روسیه سفیرلک نك ماهیت حقیقیه سی حقتده این معلومات آلتش اولسه ایدی بر چوق کیسه لر حربك صوکی حقتده بك یشقه فکرو ایدینه چکار دی . « دیور دی .

(غره ی) لك قول و تصویرینه کوره روسیه آلمانیا ده سفیرلک حقتده نشر اولنان تبلیغک پترسبورغه تلغراف ایله بیله برلسی عتیبه کندیسه ده سفیرلکه ایشدر . بو ادعا ی نظر آلمانیا کندیسنجه موافق اولورق انتخاب ایلدیکی بر زمانده بر ماورده اجرا ایدوب یشقه ملکنتری تداییر تدافیه یه اجبار ایلش و کندیسنك سببت و بر دیکی اشبو تداییره ده اولتیا توأم ایله مقابله ایلدرك حربك ظهوری چاره سز قلمشدر .

اسباب حرب حقتده ، وقایعه نظر آ حقیقندن بك بعید وحقی اساسندن عاری اولان بر مدعیانی لورد غره ی ، بذایت حربدن آتیق ایکی سنه و اوج آتی چکدکن صکره ایجاد ایدیه یلشدر . انکلیز ناظرینك بو مدعا بیله ایضا ایچک ایستدیکی جهت جمله کزک معلومی اولدنی اوزره ۳۰ تویز ۱۹۱۴ تحسینه کونی اولکده ن صکره (لوقال آنجایکر) غزته سنك نشر ایلدیکی علاوه مخصوصه در . آلمانیا ایترا طوری طرفندن سفر برلک اعلان ایلدیکنه دائر اصل و اساسندن عاری بر حوادثی ناشر اولان مذکور علاوه دها او کون ضابطه سز طرفندن طولاندیرلش ایدی . عین زمانده خارجیه نظارتی طرفندن بو شایعه نك کلیاً اساسندن عاری اولدنی تلفون ایله روس سفارتنه تبلیغ ایلدش و مذکور غزته طرفندن دخی مبحوث هغه علاوه نك بر اثر خطا اولورق نشر ایلدش اولدنی ابرججه روسیه سفارتنه بیان ایلدش ایدی .

سفیرلکی کیم یشین اعلان ایدی - ترویجی کتاب روسیه سفیری علاوه کوره نك نشری متعاقب کیتی در حال شفره ی بر تلغرافنامه ایله پترسبورغه بیله برلش و فقط خارجیه ناظری (باغوبو) طرفندن و بریلان ایضاحات اوزرنیه سفیر آتیق لسانله در حال ایکنجی بر تلغرافنامه کفیده ایلشدر . روسیه طرفندن نشر اولنان ترویجی کتابده روسیه سفیرنك برنجی تلغرافنامه سی مندرجدر . تلغرافنامه نك مأل شودر : « آلمانیاك اودوسی و دوغنامی ایچون سفرلک امری و برلدیکی شدی استخبار ایلدم . « ایکنجی تلغرافنامه دخی شومالدهدر : « برنجی تلغرافنامه نك کان لم یکن حکمنده طولکسی رجا ایدرم ایضاحات و تفصیلات کوندر بیله جکدر . « ایکنجی تلغرافنامه دن بر قاج دایفه صکره روسیه سفیری شفره ی اولورق اوحنجی بر تلغرافنامه ده کوندر مشدر . روسیه نك ترویجی کتابه نظر آ اوحنجی تلغرافنامه شومالدهدر : « آلمانیا خارجیه ناظری اردو و دوغنامک سفیرلکی حقتده خبرک بی اساس اولدنی شوآنده بکا تلفونله بیله بر دی . بوخبری نشر ایلدن غزته علاوه لری مصادره ایلشدر . «

سفر برلک حقتده بی اساس خبرل نشرندن طولای خارجیه ناظری (فون باشو) نك در حال مذاخله ایدرك تصحیح کفیت ایلسی روسیه نك برلین سفیری (زیورن بادهف) طرفندن تأیید ایلدنی و بونك ترویجی کتابه درج ایلدنی روسیه یی سفیرلکه سوق ایچون آلمانیاك روسیه یی اغفال ایتک ایستدیکی حقتده غره ی طرفندن در میان اولنان ادعای قضی و جرح ایلکدهدر . بونن یشقه روسیه سفیرنك کفیده ایلدیکی مذکور اوج تلغرافنامه نك جان عین زمانده پترسبورغه واصل اولدنی آلمانیا بوسه ادارهنك تحقیقات واقعه سندن آکلاشلشدر . هر حاله یا کلش حوادث روسیه نك اعلان حرب ایستندن اقدم تصحیح اولشدر . بزم هیچ بر حکمه دن قورقوش بو قدر . بوندن یشقه شومالنی قید ایدم که روسیه نك سفیرلکی حقتده کی بقی تفسیر منحصراً (غره ی) طرفندن در میان اولتدهدر . سفیرلک نك اسباب و عوامل حقتده دها این معلوماتی اولسی لازم کاین روسیه حکومتی شو مشؤم تدبیری

انقادہ سبب اولہرق « لوقال انچاگر » ك علاوہ سنی کوسترمہ مشدر . بی فکرمہ کوومہ یو
مشلہ طیبی (غرمی) روسیہ چارینک شہادت قیبولن امتناع ایدہ من . ۳۱ تویز جمہ کوئی بعد از اول
صاعت ایکدمہ عموم روسیہ قوای حربیہ سنک سفر بر حالہ وضعی خندہ کی اصحاب اعظمین سوکرہ روسیہ
جاری محافظت مسالت ایچون آلتایا ایزہاوری طرفین واقع اولان سوک مراجمہ فارشی کشیدہ ایلہیکی
تفرافنامہ جوابیدہ : « آوستریا جبارستانک سفر برکنک ایجاپانندن اولہرق توسل ایتدیکمن تدارکات
حربیہ تعطل ایتک اسباب قیہدن طولانی غیر ممکندر . دیندی . چارک تفرافنامہ سندہ نہ « لوقال
انچاگر » علاوہ سنی خندہ نہدہ آلتایانک سفر برکنک خندہ تک بر کلمہ بوقدی . اساساً آوستریا
طرفین اجراسہ توسل اولدیندی ادعا ایدین سفر برکنک روسیہ تک عمومی سفر برکنک برسبب تشکیل
ایدہ مندی .

سفر برکنک فصل اعلان ایدلدی . آوستریا روسیہ
بعده (بجان هولوخ) روسیہ عمومی سفر برکنک اعلان ایلہیکی زمانکی احوالی برویجہ آقی خلاصہ ایلشدی :
« آوستریا جبارستان صربستان ایلہ اولان اختلافدن طولانی سکون اولدوئی سفر بر حالہ وضع ایتک
صورتیہ بقابلہدہ یوتشدی . ۲۹ تویزدن سوکرہ آوستریا جبارستان یکیدن هیچ بر تدبیر عسکری ایخفا ایتدہ عد .
آوستریا - جبارستان ایچون روسیہ تک عمومی سفر برکنک اوزرنہ ۳۱ تویز کوئی قبل الووال عمومی
سفر برکنک کیریدی . آلتایا ایستمن اولسہ ایدی ۳۹ تویزدہ روسیہ آوستریا - جبارستانہ فارشی
سفر برکنک اعلان ایلہیکی زمان کندیسی دخی سفر برکنک اعلان ایلر ایدی . آلتایا ایلہ آوستریا -
جبارستان آرمندہ موجود معاهدہ افاقہ موجبنہ آلتایانک اوزمان اعلان سفر برعی ایلدی . آلتایا ایلہ آوستریا -
تیارزیہ سایہ ماز ایدی . فقط آلتایا یوتدیمرہ مراجعت ایلدمن ویلکیز «تہلکہ» حربی حالت موجود
اولدیندی اعلان ایلشدی «تہلکہ» حربی حالتک اعلانی سفر برکنک اعلانی دیک دکلدی .

آلتایا حکومتی تہلکہ حربی حالتک اعلان ایلہیکی روسیہ حکومتہ دخی تبلیغ ایلش اولان ایکی
صاعت طرفندہ آلتایا و آوستریا - جبارستانہ فارشی ہردلو تدابیر حربیہ تعطل ایلدیکدی . یو پایدہ قطعی
تعلیقات اجرا اولدیندی تقدیردہ تہلکہ حربی حالتی سفر برکنک تعقیب ایدہ چکنی بیلدیرمشدی . «سوئڈنہ
آلتایا ، حربک ظہوری روسیہ تک قباچی اولہرق چارہمز بر حالہ کلدیکی خالدہ بیلہ روسیہ . یتہ مهلت
ورمنی و یو صورتلہ آلتایانک آوستریا - جبارستان اوزرنده اجرا ایلدیکدی تأثیر منلو روسیہ تک متفق
دوسترنہ مذکور مهلت اوزرنہ بر محافظت مسالت لہندہ تأثیر اجرا ایلدیکدی فرست ویرمشدی . آلتایانک
ویردیک شوهت پوشہ کیتشدی . روسیہ آلتایانک تعقیبتہ جواب بیلہ ویرمشدی . انکترہ دخی
روسیہ بہ فارشی مصرانہ بر سکوت التزام ایتشدی . فرانہ ایسہ باش کیلک تأمینات شفاہیہ سیلہ
سفر برکنک دھا تویزک اوتوز برنجی کوئی افشای روسیہ تک سفر برکنکدہ یولندیندی انکار ایلشدی . یوتدن
پشہ فرانہ آلتایا سفر برکنک تہت ایتزدن براق ساعت مقدم کندی سفر برکنکی امر ایلشدی .

عموم سفر برکنک آلتایا ایلہ اعلان حرب دیک اولہجدی
باش وکیل سوئڈنہ دوام ایلہ دیتشدی : «روس عموم سفر برکنکک تدافعی بر مابین حائز بولندیندہ
ہاش وارد اولان مدعیانہ کلینیہ بن صورت قطعہ مدیان غلبتہ وضع ایتک ایتدیکدی ، حرب عمومی
پدایت ظہوری اولان ۱۹۱۴ سنہ سندہ روسیہ دہ ، دھا ۱۹۱۲ سنہ سندہ روس حکومتی طرفیندن
عمومی سفر برکنک اعلانی احتمالہ قاریشو نصر ایلش اولان بر تعلیقاتہ تک احکامی صریح یولینوردی .
یوتعلیقاتہ تک بر قریب سندہ عیناً شو سوئزر مندرجند . «حمتلو چار طرفیندن امر اولینوردی ، عمومی
سفر برکنک اعلانی آلتایا قاریشو اعلان حرب مابین حائز بولندیندہ « ایتدی ، وقت بیوریکز دھا
۱۹۱۲ سنہ سندہ « آلتایا قاریشو . . . دیوروم .
سلسلہ روسیہ تک ، کندی اوزرنہ عملاً عظیم بر خندہ ایلہ سفر برکنک اعلانیہ سوروکندیکدی
یولندہ لورد (غرمی) ک مدنی حوصلہ سیغیماچی بر کیتدیر . اگر روسیہ (نامیز) نہری
مسواستندن تحریک ایلدمن بعض اترتہ ترہ پاندرلماش اولسہ ایدی ، روسیہ هیچ بر زمان یو
مشوم خطوئی آتقہ جبارتایاب اولہمہ جتی ایدی .»

انکترہ تک وضعی - (غرمی) ک سوئزلی
بعده باش وکیل و آلتایا حکومتک ویانہ سفیرنہ بعض تعلیقات اعطا ایلش اولدیندی و آوستریانک
روسیہ ایلہ اوزلاشمن ایچون تدابیر لازمہ توسل ایلدی خندہ وصایای لازمہ یولندیندی یو وصایانک
عدم افشای یوزندن ، آلتایانک بر حرب عمومی ظہورنہ سببیت ویرمک اوزرسندہ اولدیندی بیلدیرمش
اولدیندہ دھر ایضاحات اعطا ایلش دیتشدی : « ۲۸ تویز تاریخندہ لورد غرمی بر توسط تکلیف دہدہ یولنن
ایدی اوزمان حکومتین یوتکلیفی کندیسی دخی تأکید ایلدیکدی ویانہ قایمتہ سنہ تبلیغ ایلش ایدی .
آوستریا - جبارستان دخی آلتایانک وصایانہ توفیق حرکت ایلدی . سوئزلی یانیداً ایضاحات
آیینہ درمیانہ لزوم کوورم : « ۲۷ تویز ۱۹۱۴ تاریخندہ روسیہ تک لوندہ سفیری طرفیندن
[انکترہ تک محافظت سکونت ایدہ چکی یولندہ آلمان و آوستریا - جبارستاندہ بڑھاب حکمقرما اولدیندی]
مآئندہ ایزد ایدین اخطارہ جواباً لورد غرمی دیمش ایدی کہ : (یوزدھاب برنجی دو نامزہ ویردیکز
امر ایلہ اترتق تعین ایلشدی .)

۲۹ تویزدہ انکترہ تک وضعیت عمومیہ قاریشو سریع بر قرار ایتقاد ایلسہ یعنی حربہ اشتراکہ
منتظر بولتلمن ایجاب ایلدیکنہ دائر لوندہ سفیرنہ محرمانہ بر تبلیقاتہ یوتنازدن اول لورد
(غرمی) یوقرارک انقادندن فرانسه سفیری خبردار ایلش ایدی . عیناً انکیز خارجہ ناظری
یولہ بر سنی فرانز سفیرنہ تودیع ایتک صلح و مسالمت امر مهمہ خادم اولدیندی فرض ایدینوردی ؟
فرانز راجل سیاسیسنکدہ (غرمی) ک یوتیلیقاتندن بر حرب واقعی تقدیردہ انکترہ تک فرانہ
معادوت عسکریدہ بولنہ چکی یولندہ بروعد معنای استخراج ایلدی لازم کلزی ایدی ؟ برمدتبری روسیہ
طرفیندن ، بر حرب وقوعندہ فرانہ تک روسیہ بیرو اولوب اولیہ جتی خندہ ککراً و مصر واقع اولان سوئالارہ
قاریشو وعد درمیان ایدہ بیلدک ایچون فرانسه تک دخی بعض تشویقاتہ قایلش اولسی لازم کلزی
ایدی ؟ روسیہ تک آمال و نیات جنکجویانہ می بر فرانز - انکیز افاق موجودیتک تحقق ایتسندن
منظر مظارہت اولیوری ایدی ؟ . . . بناء علیہ دھا صباحین غرمی طرفیندن واقع اولان بیاناتہ
روسیہ جوابی تأخیر ایتدی . ۲۹ تویز اقسام اوزری موسیو سازانوف روسیہ تک پارس
سفیری ، فرانہ تک برسبورخ سفیری طرفیندن کندیسنہ واقع اولان بیاناتدن طولانی ، فرانہ حکومتہ
صمیمیتہ بیان تشکر ایتک مأمور ایلدی . - لورد غرمی یوتون یو صفحاتی سکوت ایلہ کیتدیردی .
یولزہ دائر حرف واحد سولیدی . او ، درجہ ثابندہ حائز اہمیت اولان مواددن بحث ایلہ سامعینک
نظر دقارن حقیقت خالان انحراف ایتدیرمک ایتدیوردی .

لاہی حکم ہیئتہ مراجعت خندہ لورد غرمی طرفیندن درمیان ایدین تکلیف یکنظردہ حائز اہمیت
بر کیتدی کی کوورنور . فقط یو تکلیف ، اترتق روس قطعانک علیہ نہ حرکتہ بلا لاندی بر ہندکدہ
واقع اولش ایدی . اساساً دھا اوز زمان لورد غرمی ایلدات کندیسی طرفیندن درمیان ایدین یوتکلیف ،

حرب حاضرک انسانہ و مانعہ باعث اولدیندی تحریبات قیہنہ تک درجہ حقیقیہ سنی ایدرک ایدہ جکدر . اوزمان
یوتون عالم انسانیت یو معظم دلاکتک بر دھا تکرار ایلسہ وسع بشر درجہ سندہ میدان ویرمہ تک مقصدیلہ
معاصدات و مساوات مسالمتکارانہ تک عقد ایلدی ایچون فریاد ایدہ جکدر . یو فریاد ثابت لوتن
و حق اولہجدیند مطلقاً بر نتیجہ منبر اولہجدی . آلتایا یو خصوصہ بر چارہ
عملی بولتی ایچون وقوع بولہ جتی ہردلو تعقیباتہ صمیمیتہ اشتراک ایدہ چک و یولندہ کی تصورانک ممکن
حربیہ فعلہ جیتسنہ یاردیم ایلہ جکدر . بالخاصہ مجازیہ ، امید ایتدیکمن کی ، یو یوک کوچوک یوتون
ملنارک سریشیہ انکشافی تأمین ایدہ چک احوال و شرائط سیاسیہ وجودہ کلیراسہ یو خصوصہ سریشیہ
انکشاف حتی یلکیز قطعان بر بہ منحصراً اولوب دکیزلر خندہ دخی جاری اولمیدر . حالوکہ
لورد (غرمی) یوتدن هیچ بحث ایتشدی .

باش وکیل لورد (غرمی) ک تعریف و تصور ایلہیکی مسالت بین الملل اشکالی تعقیب ایدوب یونک
انکیزلرک خصوصی اوزولونہ کورہ ییلش کورونو دیکنی اتیان ایلشدی . باش وکیل دیتشدی کہ : غرمی ک
تصویرنہ کورہ مجازیہ زمانندہ یو طرفلر انکترہ ک کرزوستہ توفیقاً صوصالی و انکترہ حا کیتک ہردلو
اجباراتی قبول ایتلیدی .

حربدن سوکرہ جہان انکترہ تک کیفہ فالورسہ . . .

حربدن سوکرہ ایسہ انکترہ تک طن ایتدیک کی آلتایا مغلوب ایدیلوب یوتون جہان انکترہ تک
کیفہ قافلہدہ بیطرفلر انکترہ تک تنظیم ایلہ چکی شکل حکومت دولتہ تعینت و التحاق ایتلیدی .
یو پروژہ دھر برویجہ زبر معلومات موجوددی : فی الواقع بز یک موقوف بر سیندن
بیلوزک فرانسه و انکترہ ۱۹۱۵ سنہ سندہ استانبول ، یوغاز ایچی ایلہ قلمہ سلطانیہ تک
غرب ساحلی (ہینترلاند) ی ایلہ برابر روسیہ وعد ایلش ایدی . آسیای صغرا ایسہ اشلاف
دولتلی یونلرندہ انقسلانہ اوغرا دیلہ جتی ایدی . شوقندہ کی یولانز ایتلیرنک عثمان و تکلیفی نطفہ
نظرندن بیطرف مالکی دخی علاقہ دار ایدہ چک ماہیتندہ . ایسہ دشمنانک خلیاسنی پروردہ
ایلدیکاری الحاقی عمالک یانلاری یولنوزک (اراس - لورن) ، مآذ اولانلاری دہ بوراہ علاوہ
ایدہ یولورم . حالوکہ بن مجازیہ دہ تعقیب ایلدیکز غایہ لورن بحث ایلدیکز زمان هیچ بر دفعہ بلجیشانک
الحاقی موضوع بحث ایتامش ایدم .

صلح و مسالمتک تأسیسی چارہری
یولہ بر تجاوزکارانہ سیاست بین الملل صلح و مسالمتک اساس خلقی تشکیل ایدہ من زیرا یو « حق توفی
انفایدر » سوئڈنہ اقدادہ اولان مفکوردہ تک تأملہ ما کیدیر . یومفکوردہ موجبنہ بولک ، کوچک ، قوی ،
ضعیف یا بلجہ حکومتنر ، ملنر بیوک برانگہ تشکیل ایدہ چک و عین قواعد مدیت اللندہ مساوی درجہ دہ
راہ ترقیدہ خطوہ انداز اولہجدی و یکدیگرہ بر اہنک نام ایچیرسندہ بولہ یقظرد . بین الملل مناسباتک ، بر حکم
ہیتی اصولیہ وسعت پیدا ایلدی ، و ملنلر یونلرندہ تحمت ایدن اختلافنک بر صورت مصالخانہ
توسوسی ایچون تعرضکار وضیتندہ بولتی قایسیلہ اتحاد و اتفاقنک تشکک مانع اولتی لازمدر . صلح
و مسالمتی جدیتلہ تأمین ایدہ بیلہ چک برخط سیاستہ اشتراک آلتایا ہرآن آمادہ در . قبل الحرب صریح
اولان مناسبات بین الملل تدقیق ایدیلیرسہ فرانسی روسیہ طرفہ یکیکہ سانی اولان سپاہرکہ یک میان
برصورتندہ تظاہر ایدر : « فرانہ نہ ایتدیوردی ؟ (اراس لورن) ی - روسیہ نہ ایتدیوردی ؟ (استانبول) ی -
انکترہ نہ مقصدلہ یولزہ التحاق ایلدی ؟ چونکہ آلتایا ، صلح و مسالمت اوغورندہ کی مساعی و اہتای ایلہ یولزہ
تقبل برابر حالتی انکسپ ایلش ایدی . - بز نہ ایتدیوردی ؟ لورد غرمی ادعا ایدینوردی کہ آلتایا ،
بلجیشا و فرانسه تک حمایت ملکیسنی تحت تأمینہ آتی یولندہ کی تکلیف ایلہ فرانز مستملک لورن
کیتدیکنی تلمک ایتک ایچون انکترہ دن مساعدہ استحصالی قسد ایدینوردی . حال بوکہ فرانہ
مستملک لورن پریشنی غصب ایتک تصدیلہ فرانسیہ تعرض فکری آلتایانک ک مفرط ،
واک خلیا پروں رجانیک بیلہ ذہندن کپہ مشدر و کچنر . تاثرہ حرب ایتادینہ باعث اولان مشوم
صنی اورادہ آراماملیدر . اصل منشا انکترہ تک ، فرانہ و روسیہ تک پروردہ ایلدیکاری فتوحانویانہ خلیا
وسیاسی طرفی تشویق و تہجیب ایتسنددر .

لاہی حکم ہیئتہ مراجعت خندہ لورد غرمی طرفیندن درمیان ایدین تکلیف یکنظردہ حائز اہمیت
بر کیتدی کی کوورنور . فقط یو تکلیف ، اترتق روس قطعانک علیہ نہ حرکتہ بلا لاندی بر ہندکدہ
واقع اولش ایدی . اساساً دھا اوز زمان لورد غرمی ایلدات کندیسی طرفیندن درمیان ایدین یوتکلیف ،

پدایت ظهوری اولان ۱۹۱۴ سنه سنده روسیه ده ، دها ۱۹۱۲ سنه سنده روس حکومتی برلیندن
عمومی سفر برک اعلائی احتیالاته قارشو نشر ایملش اولان بر تعلیقاتنامه تک احکامی صریح بولنیوردی .
بو تعلیقاتنامه تک بر قهره سنده عیناً شو سوزلر مندرجدر . « حفتلو چار طرفدن امر اولیورکه ، عمومی
سفر برک اعلائی آلتاییه قارشو اعلان حرب ماهیتی جائز بولنه جقدر » . اقدیلر ، وقت بیوریکز دها
۱۹۱۲ سنه سنده « آلتاییه قارشو . . دیورم » .
مسائلنکار روسیه تک ، کندی ارزوسنه رغماً عظیم بر خنده ایله سفر برک اعلائی سوروکلتلریکی
بولنده لورد (غره ی) ک مدعلی حوصله به صیغماهیج برکیقتدر . اگر روسیه (نامیز) نهری
مسواحلندن تحریک ایملاش و بعضی اتزقیطره تاپدرلماش اولسه ایدی ، روسیه هیچ بر زمان بو
مشوم خطوه ی آتغه جمارتیاب اوله میه جق ایدی . »

انکارته تک وضعیت - (غره ی) ک سوزلری
بعده باش وکیل ، المانیا حکومتک ویا نه سفیرنه بعضی تعلیقات اعطا ایملش اولدیغی و آوستریا تک
روسیه ایله اوزلاشمق ایچون تمایر لازمه به توسل ایلی حقدنه وصایای لازمه ده بولدیغی و بوسایا تک
هدم ایضای بوزندن ، آلتایا تک بر حرب عمومی ظهورنه سببیت و برک ارزوسنده اولدیغی بیلدیرمش
اولدیغه داتر ایضاحات اعطا ایملش و دیشدرکه : « ۲۸ تموز تاریخنده لورد غره ی بر توسل تکلیفده بولش
ایدی اوزمان حکومتیز بوتکیلی کنیدی دخی تا کید ایدرک ویا نه قایینه سنه تبلیغ ایملش ایدی .
آوستریا - مجارستان دخی آلتایا تک وصایاسنه توفیق حرکت ایلی . بوسوزلری تایدأ ایضاحات
آتییه در میانه لزوم کوریم : - ۲۷ تموز ۱۹۱۴ تاریخنده روسیه تک لوندره سفیری طرفندن
[انکارته تک محافظه سکونت ایده جکی بولنده آلمان و آوستریا - مجارستانده بر ذهاب حکم فرما اولدیغی]
مأئده ایزد ایملش اخطاره جواباً لورد غره ی دیش ایلی که : (بو ذهاب بریشی دوغمانه و بر دیکز
امر ایله آرتق تعین ایلمندر .)

۲۹ تموزده انکارته تک وضعیت عمومی به قارشو سریع بر فرار اتخاذ ایلمنه یعنی خربه اشتراکته
منتظر بوتلمقز ایجاب ایلیکنه داتر لوندره سفیرنه محرمانه بر تبلیغ ایلمنه بولمازدن اول لورد
(غره ی) بو قرارک اتخاذندن فرانسه سفیرنی خبردار ایملش ایلی . عسباً انکارته تک خارجی ناظری
بوله بر سرری فرانسه سفیرنه تودیع ایتمکله صلح و مسالمت امر مهمنه خادم اولدیغی فرض ایلیوردی ؟
فرانسه روجل سیاسیستکده (غره ی) ک بو تبلیغاتندن بر حرب و قوی تقدیرنده انکارته تک فرانسه
معاونت عسکره ده بولنه جکی بولنده بروعدمعناسی استخراج ایلی لازم کلزی ایلی ؟ بر مداندیری روسیه
طرفندن ، بر حرب وقوعنده فرانسه تک روسیه به پیرو اولوب ازیله جکی حقدنه مکرراً و مصرراً واقع اولان سؤالاره
قارشو وعد در میان ایده بیلک ایچون فرانسه تک دخی بعضی تشویقاته قایلیمش اولمی لازم کلزی
ایدی ؟ روسیه تک آمال و نیات جنکجویانه بر فرانسه - انکارته تک اتفاق موجودیتک تحقق ایلمسندن
منظر مظاهرت اولیور ایلی ؟ . . . بنا علیه دها صیاحلین غره ی طرفندن واقع اولان بیاناته
روسیه جوابی تأخیر ایتمدی . ۲۹ تموز اقسام ارزوی و وسیو سازانوف روسیه تک پارس
سفیرنی ، فرانسه تک پترسبورغ سفیری طرفندن کنیدیغنه واق اولان بیاناتدن طولانی ، فرانسه حکومته
صمیمیتنه بیان تشکر ایتمک مأمور ایلی . - لورد غره ی بتون بو صفحاتی سکوت ایله کیصددردی .
بولنه داتر حرف واحد سولدی . او ، درجه ثانیه ده حائز اهمیت اولان مواددن بحث ایله سامعینک
نظر دقتلری حقیقت حالدن انحراف ایندیرمک ایستیوردی .

لاهی حکم هیئته مراجعت مسئله سی
لاهی حکم هیئته مراجعت حقدنه لورد غره ی طرفندن در میان ایملش تکلیف بکنظرده حائز اهمیت
بر کیفیت کی کورینور . فقط بو تکلیف ، آرتق روس قطعاتک علیهمزه حرکته باشلا دی بر هنکامده
واقع اولش ایلی . اساساً دها اوزمان لورد غره ی بلذات کنیدی طرفندن در میان ایملش بوتکیلی ،
طرفندن بر توسط اجرائی صورتنه قلب و تحویل ایملش ایلی .

بلجیقا مسئله سی - غره ی ک فرانسه سفیرنه بیاناتی
بلجیقا مسئله سنه کلنجبه ، بوعلتک اراضیسنه تک بر آقان نفری بیه آباق باسمازدن اول غره ی فرانسه
سفیرنه بیانات آتییه بولش ایلی . (بو بیانات فرانسه سفیرنک حکومت متبوعه سنه کوندردیکی
واپور زده مندرجدر) : « اگر آلمان دوغمانی فرانسه ساحلیرنه تعرض ویا فرانسه دوغمانه تجاروز
ویا خود فرانسه تجارت سفینه لرلی تعجیز ایتمک مقصدیله ماثن دکزینه ویا خود شمال دکزینه کله جک
اولور ایسه ، فرانسه بحریه سی مدافعه و صیانت ایچون انکارته دوغمانی مداخله ده بولنه جقدر . » دیک
اولیورکه او آندن اعتباراً انکارته بزم ایله حربده حال بولنه جق ایلی .

آلمان دوغمانسک خروجنی بر « سبب حرب » عدایده جکی سولیان لورد غره ی ، انکارته تک ،
آزوسی خلافه اوله رق حربه سوق ایملش اولسنه یکنه سبب بلجیقا تک طرفنک اخلال ایملش اولدیغی
نصل جدیدنه ادعا ایده بیلور . نهایت بلجیقا تک بی طرفنی طرفندن اخلاله و فرانسه مستملکله ربه
قارشو سر بیخه حرکت اتمه نده انکارته به اغماش عین اولمی طرفنده در میان ایندی کمز ادعا اولان
تکلیفاته نه دخی ؟ نائره حربی تحدید ایلمله انکارته سفیرنه و بر دیکم تأییدنده انکارته تک بی طرفنی شقنده
فرانسه لرک قاضی ملکیتی تحت ضیانت و تکفلنمه آله جقمزی بیان ایتمش ایلم . اغستوسک بریشی کونی
لوندره سفیرمن (لیختوسکی) انکارته بی طرف قالدینی شقنده بزمده یالکز اصل فرانسه تک دکل فرانسه
مستملکاتک تمامیسنه رعایت ایده جکیزی وحقی سفیرمن انکارته فرانسه تک بی طرفنی استحصاله موفق
اولدیغی تقدیرده بزده فرانسه به هجومدن صرف نظر ایده جکیزی یم نامه (غره ی) . وعد ایلمدی .
انکارته بی طرف قالدینی تقدیرده دوغمانزک فرانسه سواحل شمالیه سنه هجومدن و فرانسه سفاتن تجارتیه سنه
قارشو خصمانه بر حرکته توسلندن صرف نظر ایده جکیزی ده اک صوک ساعتده وعد ایتمد . »

باش وکیل سوزینه دوام ایله دیشدرکه : « بولنه قارشو (غره ی) ک آتیجی شو جوابی واردد :
اقضای صورتده بی طرفنی وعدنده بولمقندن امتناعه مجبورم یالکز انکارته تک لاری سریت قانسنی
ایستدیکی سولیه بیلیم . » اگر انکارته اوزمان بی طرفنی اعلان ایلمسه ایلی (غره ی) ک ادعای
وجهه بولون جهانک نظر حقارتی جلب ایتمز . بلکه حرکت ارکی آتیجی کی بر خدمت ایتمش اولور
ایلی . بوراده دخی سؤال ایدرمک : « محاربه کی ایستدی ؟ یالکز انکارته منافی ایچون دکل
فرانسه و بلجیقا ایچون دخی تصورک قبول ایده بیله جکی هر دلو تأییداتی اعطاه آماده اولان طرف
یوقسه در میان ایلی کمز تکلیفک هیچ بریشی قبول ایتمک وحقی ایلی مملکت آره سنده محافظه
مقاصبات ایچون بر پول کورستریان حتی بویانده بر تکلیفده بولمقندن امتناع ایلم غره ی میدور ؟

بین الملل بر هیئت اتفایه تشکیل مسئله سی
باش وکیل حرکت باشلاسی مسئله سی حقدنه کی بیاناتی اکلندن صکره لطفنک موضوعی اولان ماده
ثانیه یعنی فیابعد مسالته سی ایچون بین الملل بر هیئت اتفایه تشکیل مسئله سنه کبر بتمش و دیشدرکه :
« بز مسالته هیئت حکم کی تشکیل بین الملل ایله دائمی صورتده محافظه اوله بیله جکی حقدنه شیه من
اولدیغی اوله دن بری کتم ایچوروز . مسئله تک نظری جهتی بوراده موضوع بحث ایتمک ایستیمورم . فقط
عملی جهاندن مسئله به قارشو وضعیت آتلمقن لازمندر . آنچه محاربه نهایت بولمقندن صکره بتون جهان

نکته به مقصدله بولنه اتفاق
بلیجیقا فرانسه تک تمامیت ملک
بکندیگی تک ایتمک ایچون
مستملکله لرین بریشی غصه
واک خلیا پرو و جانک بیله
سبی اوراده آرا ماییدر . اصل
وسیا تری تشویق و تشجیع
ج
ای
ق
او
۷
ف
م
بر
مد
ک
آ
م
ه
ای
آ
ب
ج
آ
ب
مد
ق
ای
ای
ق
ب
س
آ
د
س
او
ق
ج

Les correspondants à Washington les jours derniers... Le président, dit M. Lawrence, le correspondant...

Quant à la possibilité d'annuler la paix... Le correspondant... Le président...

Il est intéressant de rapprocher de ce qui précède la publication par la "Vossische Zeitung" d'une interview du président de la Chambre de commerce américaine de Berlin...

Le correspondant à Washington les jours derniers... Le président, dit M. Lawrence, le correspondant...

celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

Après avoir traité la question de l'exposition de la guerre, Monsieur de Bethmann-Hollweg passa au second point de ses considérations. La formation d'une ligue internationale pour le maintien de la paix. Le Chancelier a dit: «Nous n'avons jamais caché que la paix put être assurée définitivement par des institutions internationales, telles que la cour d'arbitrage...»

Le Chancelier de l'Empire a rapporté ensuite que le 30 juillet il a donné à l'ambassadeur à Vienne des instructions dans lesquelles il recommandait d'urgence au gouvernement austro-hongrois de s'entendre immédiatement avec la Russie, l'Allemagne ne désirant pas être impliquée dans une conflagration mondiale par une non observation de ses conseils. Le 28 juillet lord Grey a fait à l'ambassadeur d'Allemagne une proposition de médiation que le Chancelier a transmis à Vienne en l'appuyant de sa recommandation. Le gouvernement austro-hongrois se conforma aux représentations de l'Allemagne.

Le Chancelier de l'Empire a rapporté ensuite que le 30 juillet il a donné à l'ambassadeur à Vienne des instructions dans lesquelles il recommandait d'urgence au gouvernement austro-hongrois de s'entendre immédiatement avec la Russie, l'Allemagne ne désirant pas être impliquée dans une conflagration mondiale par une non observation de ses conseils. Le 28 juillet lord Grey a fait à l'ambassadeur d'Allemagne une proposition de médiation que le Chancelier a transmis à Vienne en l'appuyant de sa recommandation. Le gouvernement austro-hongrois se conforma aux représentations de l'Allemagne.

Le succès du discours Berlin, 9 novembre. (Service spécial). — Aujourd'hui la première séance de la commission principale du Reichstag durant son ajournement a été extrêmement fréquentée. Le résultat de la séance signifie pour le Chancelier le plus grand succès politique durant la guerre entière. Son discours fut accueilli avec le plus vif intérêt et un parfait assentiment. Le président de la commission souligna à la fin expressément l'impression formidable de ce discours et ajouta qu'il serait avant tout aussi lu à l'étranger. Il présenta au Chancelier les remerciements tout spéciaux de la commission pour avoir démontré quels efforts l'Allemagne accomplit pour conserver la paix mondiale. Les orateurs de toutes les fractions accueillirent avec une vive joie l'assurance que le Chancelier est prêt à seconder chaque tentative de rapprochement international parmi les peuples et collaborer sérieusement. La commission demanda au Chancelier à l'unanimité de faire publier aussitôt son discours. Quelques orateurs soulignèrent que si c'était l'usage en Allemagne, ce discours devrait être affiché dans toutes les communes.

La valeur des territoires occupés en France Berlin, 9 novembre. (Service spécial). Le "Measbode" publie le rapport de son correspondant parisien s'occupant de la question des effectifs de l'armée française et parlant des pertes inouïes des Français. La statistique concernant le territoire occupé par les Allemands publié dans l'article souligne que de 36,247 communes françaises, 2,345 sont entre les mains des Allemands. La valeur du territoire occupé dans les départements du nord est évaluée à 4,423 millions de francs, au Pas-de-Calais à 2,292 millions de francs; dans le territoire de la Somme on compte 23 millions de quintaux de blé, donc le quart de la récolte française totale valant 90 mill. de francs. Le territoire occupé fournit à part cela presque exclusivement des betteraves aux 130,000 fabriques de sucre, dont 25,763 sont situées dans le territoire occupé et leur valeur est évaluée à 30 o/o de la valeur totale des fabriques françaises. Le territoire occupé payait 811 millions de francs d'impôts et il faisait partie de 30 départements dans lesquels le

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

serait acquis le plus grand mérite: celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre. A ce propos aussi je demande: Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons imaginé...

TDV/ISAM
Kiddiphanesi Arşivi
No 261615

TDV/ISAM
Kiddiphanesi Arşivi
No 261615

vente de ce supplément a été aussitôt interdite par la police et le tirage a été confisqué. Le secrétaire d'Etat, au ministère des affaires étrangères, a informé aussitôt par téléphone l'ambassade russe que cette nouvelle est fautive. La rédaction du «Lokal Anzeiger» également, a communiqué tout de suite à l'ambassade russe que la nouvelle a été publiée par erreur.

Je puis établir aussi, a continué le Chancelier, qu'aussitôt après la publication du communiqué l'ambassadeur russe a lancé il la quelle disait selon le «Livre Orange» russe : «Je vient d'apprendre que la mobilisation de l'armée et de la flotte a été proclamée; mais après l'explication téléphonique du secrétaire d'Etat, v. Jagow, cette dépêche a été suivie par une seconde non chiffrée et qui disait textuellement : «Prière de considérer mon dernier télégramme comme non venu. Explication suit.» Quelques minutes après l'ambassadeur lançait un troisième télégramme, chiffré cette fois, dans lequel il disait, selon le «Livre Orange» russe que le ministère des affaires étrangères lui a téléphoné à l'instant même que la nouvelle de la mobilisation de l'armée et de la flotte est fautive et que le supplément du journal a été confisqué. L'intervention immédiate du secrétaire d'Etat von Jagow, pour rectifier la nouvelle, controuvée et confirmée par le «Livre Orange» russe dans le télégramme de l'ambassadeur Swerbieloff, réfute déjà l'insertion de Grey que l'Allemagne voulait induire en erreur la Russie pour la contraindre à mobiliser. Il est établi aussi par l'administration allemande des postes que les trois télégrammes de l'ambassadeur russe doivent être arrivés à Pétersbourg presque en même temps. Je puis établir aussi que cette nouvelle interprétation n'a été trouvée que par Lord Grey en personne car même le gouvernement russe qui devrait être pourtant le mieux renseigné sur les causes de la mobilisation, n'a jamais eu l'idée de se référer à la publication de l'édition spéciale de «Berliner Lokal Anzeiger» pour l'accomplissement de son pas fatal. Je n'admets pas que Lord Grey se refuse de reconnaître le témoignage du Tzar. Or, après que l'ordre de mobilisation russe eut été déjà donné, l'Empereur de Russie télégraphiait encore le vendredi, 31 juillet à 2 h. de l'après-midi à l'Empereur d'Allemagne en réponse à son dernier appel en faveur de la paix : «Pour des raisons d'ordre technique, il n'est plus possible d'arrêter nos préparatifs militaires nécessaires par la mobilisation austro-hongroise. Pas un mot au sujet du «Berliner Lokal Anzeiger» sur la mobilisation allemande.» Le Chancelier de l'Empire a résumé de nouveau la situation telle qu'elle existait au moment où la Russie décréta la mobilisation générale. En raison de son conflit avec la Serbie, l'Autriche-Hongrie n'avait mis sur le pied de guerre que 3 corps d'armée. La Russie répondit à cette mesure en mobilisant le 29 juillet, 13 corps d'armée. Depuis cette date l'Autriche-Hongrie n'avait pas pris d'autres mesures militaires. Et elle ne procéda à la mobilisation générale qu'après que la Russie eut déclaré la mobilisation générale dans la matinée du 31 juillet. L'Allemagne aurait pu mobiliser dès le 29 juillet lorsque la Russie avait mobilisé contre l'Autriche-Hongrie. Le texte connu de l'Alliance entre l'Allemagne et l'Autriche-Hongrie rendant impossible que la mobilisation soit considérée comme agressive dans ce cas, l'Allemagne ne fit pas ce pas, elle se contenta de répondre à la mobilisation générale russe par la proclamation de la menace de guerre ce qui n'est pas encore une mobilisation. L'Allemagne en a informé le gouvernement russe, ajoutant que la mobilisation générale sera proclamée si dans les 12 heures la Russie n'arrête pas toutes les mesures militaires prises contre l'Allemagne et l'Autriche-Hongrie et ne fait là-dessus des déclarations positives. La Russie obtenait ainsi un nouveau délai alors même que le sort de la guerre ne semblait plus pouvoir être détourné par la faute de la Russie. Les amis et les alliés de la Russie avaient ainsi encore une fois la possibilité d'intervenir auprès d'elle en faveur de la paix tout comme l'Allemagne l'avait fait auprès de son allié l'Autriche-Hongrie. Ce fut en vain. La Russie nous laissa sans réponse; l'Angleterre garda le silence à l'égard de la Russie et la France, par l'organe de son président du conseil, nia tout simplement à notre ambassadeur, dans la soirée du 31 juillet, le fait de la mobilisation russe et ordonna elle-même la mobilisation quelques heures avant que nous eussions, nous, recouru à cette mesure.

En ce qui concerne encore le prétendu caractère défensif de la mobilisation générale russe, a continué le Chancelier, je tiens à établir formellement que lors de l'explosion de la guerre en 1914 se trouvait encore en vigueur une instruction générale publiée en 1912 par le gouvernement russe pour le cas d'une mobilisation et qui contient textuellement le passage suivant : «Il a été ordonné par Sa Majesté qu'une proclamation de mobilisation constitue en même temps une déclaration de guerre à l'Allemagne.» «Entendez moi bien Messieurs, s'écria le Chancelier, en 1912 contre l'Allemagne.» Il est inconcevable a ajouté M. de Bethmann-Hollweg que lord Grey prétendait, en russe pratique, à mobiliser à l'encontre de sa volonté. Jamais, au grand jamais la Russie ne se serait décidée à faire ce pas fatal, si elle n'y avait pas été encouragée du bord de la Tamise par certains actes et manœuvres.

Le Chancelier de l'Empire a rapporté ensuite que le 30 juillet il a donné à l'ambassadeur à Vienne, des instructions dans lesquelles il recommandait d'urgence au gouvernement austro-hongrois de s'entendre immédiatement avec la Russie, l'Allemagne ne désirant pas être impliquée dans une conflagration mondiale par une non observation de ses conseils. Le 28 juillet lord Grey a fait à l'ambassadeur d'Allemagne une proposition de médiation que le Chancelier a transmis à Vienne en l'appuyant de sa recommandation. Le gouvernement austro-hongrois se conforma aux représentations de l'Allemagne.

En regard de cela, a déclaré le Chancelier, je place les faits suivants : Le 27 juillet 1914, à la remarque de l'ambassadeur russe à Londres que dans les milieux allemands et austro-hongrois dominait l'impression que l'Angleterre resterait tranquille, Lord Grey répondit : Cette impression est déterminée par les ordres que nous avons donnés à la première flotte. Le 29 juillet, avant d'avoir prévenu confidentiellement notre ambassadeur à Londres que nous devrions nous attendre à une prompte décision de la part de l'Angleterre, c'est-à-dire à sa participation à la guerre contre nous, Lord Grey s'est empressé d'en avertir l'ambassadeur de France. Lord Grey pouvait-il admettre qu'une telle confiance faite à l'ambassadeur de France aurait pu servir à la cause de la paix? Le diplomate français ne devait-il pas considérer cette confiance comme une promesse d'assistance militaire pour le cas d'une guerre? La France ne devait-elle pas être encouragée à promettre à la Russie, conformément à la demande faite par celle-ci avec insistance depuis quelques jours, qu'elle la suivrait dans la guerre? Les intentions bellicieuses de la Russie ne devraient-elles pas se trouver extrêmement appuyées par la certitude de l'alliance anglo-française? Aussi la réponse de la Russie aux déclarations faites par Grey dans la matinée, ne s'est-elle pas fait attendre. Dans la soirée du même jour, le 29 juillet M. Sassofov chargea l'ambassadeur de Russie à Paris de remercier sincèrement le gouvernement français de la déclaration que lui fit l'ambassadeur de France à St. Pétersbourg.

Lord Grey, a continué le Chancelier, n'a pas soufflé mot, de tous ces faits décisifs; il a préféré dévier l'attention des auditeurs sur des faits secondaires. La proposition de recourir à la cour d'arbitrage de la Haye semble, à première vue, être très importante, mais elle n'a été faite que lorsque les troupes russes étaient déjà en mouvement contre nous. D'ailleurs Lord Grey avait retiré sa propre proposition y relative en faveur de notre médiation.

La question belge

Quant à la question de la Belgique, avant même qu'un seul soldat allemand n'eut mis le pied sur le territoire belge, Lord Grey déclara à l'ambassadeur de France, suivant le rapport adressé par celui-ci à son gouvernement : «Si la flotte allemande pénétrait dans le canal de la Manche ou franchissait la mer du Nord dans l'intention d'attaquer les côtes de la France ou sa flotte de guerre et d'incommoder sa flotte marchande, la Force britannique, Messieurs interviendrait pour protéger la marine française, de sorte qu'à partir de ce moment là l'Angleterre se trouverait en état de guerre avec l'Allemagne.»

«Or, celui qui a déclaré que la sortie de la flotte allemande serait considérée comme un «casus belli», peut-il vraiment prétendre sérieusement que c'est uniquement la violation de la neutralité belge qui a forcé l'Angleterre de participer à la guerre, malgré elle?... (manquent quelques lignes).

A tout cela Lord Grey répondait qu'il devait refuser définitivement toute promesse de neutralité et qu'il pouvait dire seulement que l'Angleterre désirait avoir les mêmes libéralités que la Grande Bretagne avait fait cette déclaration de neutralité, elle n'aurait pas été considérée par le monde entier avec mépris, comme le prétend Lord Grey, mais elle se

serait acquise le plus grand mérite : celui d'avoir empêché l'explosion de la guerre.

A ce propos aussi je demande : Qui est-ce qui a voulu la guerre? Est-ce nous qui avons donné à l'Angleterre toutes les assurances imaginables en ce qui concerne ses intérêts immédiats, étions prêts d'en faire autant aussi pour la France et la Belgique? Ou est-ce Lord Grey qui repoussa toutes nos propositions et qui se refusa à indiquer de son côté une voie quelconque pour le maintien de la paix internationale.

Après avoir traité la question de l'exposition de la guerre, Monsieur de Bethmann-Hollweg passa au second point de ses considérations. La formation d'une ligue internationale pour le maintien de la paix. Le Chancelier a dit : «Nous n'avons jamais caché que la paix put être assurée définitivement par des institutions internationales, telles que la cour d'arbitrage. Je ne veux pas discuter le côté théorique du problème, mais pratiquement, nous devrions après la paix examiner la question et prendre un parti à ce sujet. Quand, après la guerre, le monde aura pris pleinement conscience des dévastations affreuses des conventions et des ententes pacifiques, traversera toute l'humanité, afin d'éviter le retour d'une telle catastrophe monstrueuse. Ce cri sera tellement fort et tellement légitime qu'il devra aboutir à un résultat.

Toute tentative qui sera faite pour trouver une solution pratique de cette question sera scrupuleusement examinée aussi par l'Allemagne qui collaborera à sa réalisation possible et cela d'autant plus dans le cas où la guerre aura été, comme nous l'espérons, une situation politique permettant le libre développement de toutes les nations grandes et petites. Mais alors il faudra que le principe du libre développement se fasse valoir non seulement sur ce continent, mais aussi sur les mers. Lord Grey n'a bien entendu rien dit à ce sujet.

Le Chancelier a critiqué ensuite l'étrange ligue de paix que Grey s'est représenté et qui semble être taillée sur les désirs spéciaux des Anglais. Pendant la guerre les neutres durent, d'après la volonté de l'Angleterre se faire et accepter toute contrainte de la part de la domination mondiale de la Grande Bretagne.

Quand, après la guerre l'Angleterre comme elle s'imagine, aura vaincu l'Allemagne, les neutres devraient se ranger à la nouvelle organisation du monde telle que la voudrait l'Angleterre. Mais à propos de ces projets, on apprend ce qui suit : Nous savons en effet de source sûre que l'Angleterre et la France avaient dès 1915 promis à la Russie la possession de Constantinople, du Bosphore et de la rive occidentale des Dardanelles avec l'hinterland, tandis que l'Asie Mineure devait être partagée entre les Puissances de l'Entente. Or, ces plans intéressent probablement aussi les neutres en vue de leur garantie future.

Teis sont les plans d'annexion nourris par nos ennemis et auxquels s'ajoute celui relatif à l'Alsace-Lorraine, alors que je n'ai jamais mentionné dans mes déclarations sur nos buts de la guerre l'annexion de la Belgique.

Une pareille politique de violence, a dit le Chancelier, ne peut constituer la base d'une ligue efficace de paix internationale; elle est en flagrante contradiction avec cette situation idéale ou le droit doit primer la force et où tous les Etats grands ou petits formeraient la grande famille de l'humanité civilisée se développant librement sous les mêmes conditions en harmonie, selon leurs aptitudes naturelles.

La première condition pour le développement des relations internationales sur la base du principe de l'arbitrage et l'aplanissement pacifique des contradictions surgissant, serait que des coalitions agressives ne doivent plus se former. L'Allemagne est toujours prête à adhérer à une ligue de paix qui contiendrait les perturbateurs de la paix. L'histoire des relations internationales d'avant la guerre montre clairement à tout le monde ce qui avait amené la France à se placer aux côtés de la Russie. Que demandait la France? L'Alsace-Lorraine. Que demandait la Russie? Constantinople. Pourquoi l'Angleterre s'est-elle jointe à elles? Parce que l'Allemagne leur était devenue trop grande par son travail pacifique. Que voulions-nous? Grey prétend que l'Allemagne, par sa première proposition tendant à assurer l'intégrité de la Belgique et de la France, voulait par là obtenir la permission de l'Angleterre de prendre ce qui lui plaisait des colonies françaises. Or, chez nous, même à l'homme le plus fou, il n'est venu jamais à l'idée de se jeter sur la France pour lui enlever ses colonies. Ce n'est pas là la cause fatale qui a déchaîné la

guerre européenne. Celle-ci est due au fait que le gouvernement anglais a favorisé les ambitions de conquêtes de la France et de la Russie.

Ces ambitions ne pouvaient être réalisées que par une guerre européenne. Voilà ce qui a déchaîné la catastrophe sur l'Europe. En face de ce caractère agressif de l'Entente, la Triple Alliance se trouvait toujours sur la défensive. Nul homme sensé ne pouvait croire que le monde vivait avant la guerre, mais à l'ombre de la politique d'encerclement qui devait anéantir l'Allemagne. Nous nous sommes défendus contre cette politique.

Cette guerre est pour le peuple allemand une guerre défensive, en vue d'assurer son existence nationale et son libre développement. Comment pourrait-on expliquer autrement ce dépeuplement de forces gigantesques et cette abnégation incalculable, inouïe dans l'histoire de toute l'humanité. Les forces que l'Angleterre peut encore mettre en ligne se briseront contre notre volonté de vivre, et cette volonté est indomptable et indestructible. Nous attendons avec une confiance tranquille que nos ennemis s'en convainquent.

Le succès du discours

Berlin, 9 novembre. (Service spécial). — Aujourd'hui la première séance de la commission principale du Reichstag durant son journeaux a été extrêmement fréquentée. Le résultat de la séance signifie pour le Chancelier le plus grand succès politique durant la guerre entière. Son discours fut accueilli avec le plus vif intérêt et un parfait assentiment. Le président de la commission souligna à la fin expressément l'impression formidable de ces discours et ajouta qu'il serait avant tout aussi lui à l'étranger. Il présenta au Chancelier les remerciements tout spéciaux de la commission pour avoir démontré quels efforts l'Allemagne accomplit pour conserver la paix mondiale. Les orateurs de toutes les fractions accueillirent avec une vive joie l'assurance que le Chancelier est prêt à scorder chaque tentative de rapprochement international parmi les peuples et collaborer sérieusement. La commission demanda au Chancelier à l'unanimité de faire publier aussitôt son discours. Quelques orateurs soulignèrent que si c'était l'usage en Allemagne, ce discours devrait être affiché dans toutes les communes.

La valeur des territoires occupés en France

Berlin, 9 novembre. (Service spécial). Le «Measbode», publie le rapport de son correspondant parisien s'occupant de la question des effectifs de l'armée française et parlant des pertes inouïes des Français. La statistique concernant le territoire occupé par les Allemands publié dans l'article souligne que de 36,247 communes françaises, 2,346 sont entre les mains des Allemands. La valeur du territoire occupé dans les départements du nord est évaluée à 4,423 millions de francs, au Pas-de-Calais à 2,292 millions de francs; dans le territoire de la Somme on compte 23 millions de quintaux de blé, donc le quart de la récolte française totale valant 90 mill. de francs. Le territoire occupé fournit à part cela presque exclusivement des betteraves aux 130,000 fabriques de sucre, dont 25,763 sont situées dans le territoire occupé et leur valeur est évaluée à 30 o/o de la valeur totale des fabriques françaises. Le territoire occupé payait 811 millions de francs d'impôts et il faisait partie des 30 départements dans lesquels le nombre des naissances dépasse celui des décès.

Le roi de Bavière chez l'archiduc Charles

Vienne, 9 nov. (A. C.). Le roi de Bavière a visité ces jours derniers l'archiduc Charles au quartier-général. La gare était richement décorée. Le roi a salué plus cordialement l'archiduc qui s'est présenté comme commandant du front sur lequel les troupes bavaroises éprouvées sur tous les théâtres de la guerre, ont conquis une nouvelle gloire. La foule a fait des ovations au roi qui a inspecté les curiosités de la ville. A midi, l'archiduc a donné un déjeuner auquel a assisté aussi la suite du roi et l'état-major de l'archiduc. Le soir, le roi est reparti après avoir pris cordialement congé de son hôte.

Mort du prince Henri de Bavière

Munich, 9 novembre. (A. C.). Grièvement blessé le 7 novembre, au cours d'une reconnaissance, le prince Henri de Bavière a succombé à ses blessures dans la nuit du 7 au 8 novembre.

TDV ISAM
Kuduphensel Arghv
No 266165

TDV ISAM
Kuduphensel Arghv
No 266164

هذیان مرتعش

« هذیان مرتعش » اصطلاحات طبیه دندر .
لا تپهسی tremens در . کتو .
لیستی سابقه سیله بوک دوچار اولانلر ، داتما ،
ششی بیس کوروز [۷] لریکتدیلریمجه هر وقت
[۸] در . بیاض ، سیاهدر ، آک فورنولیجی
شی هوشناک کوریلور . بالمکس بیوک تنککلر
اهیتلری غالب ایدلر . مقصدن طبابت فروشون
اولدیفندن بو مرتعش تفصیلاتی قارلریمزه عرض
ایتمکجه .

پولیس و ژاندارمه لندن بنشمه روسیه تک بکی
باش وکیل [ترموف] بکین کونلر دوماده ایکی
تعلق ایراد ایچیش ؛ تلفک مونکنجیسی شورای
ایجاد اولوردهده تکرار ایدلش .

پر کرکه کوزیکوزک اولکه روس - آلمان
جبهه سنک خریطه سی کتیریکو ؛ لاطن دکزنده
کاش [ریفا] دن اعتباراً قره دکز اولورنده
کوستجه بقدر امتداد ایدن برجه ؛ اصل روسیه
انسامندن برخیلی ایالت [له تون] لر مملکتی ،
بتون لهستان روسی ، [وولینیا] ، افلاق ، دوربرجه ،
یعنی آلتاینیک مساحت سطحیسی قدر الککلر
آلان دولتنک بد غالبیتده اولدیفی حالده . [ترموف]
بایکوز نه جساتنه ناسف برداز اولور :

« انتقام زمانی یاقاشیور . ایوم حکومتک
بروغرای تک بر ماده ی اجتوا ایتمکده دکره اولده
هرچاه باد آباد مظفر اولمندن عبارتدر . آلمان
میلناریمکن عموینه قدر جریبه دوامه عیوروز .
بزی هنوز یک زجهنی ومدنهش برحاربه یکایور .

بوحریرک تپهسی اولبه معلوم ومیمن اولقله برابر
[فادکل] دها یک بیوک فداکارلاری وغیرتاری
استقام ایتمکدهدر . « هله سوسوزلر طباً ناتی به
یک سزادر ! وقتیه لهستانه عاند اولوب
حدودلریک خارجنده پولونان اراضی فی دش
دشمندن قوباروب آلی بز . کندی حدود عرفیسی
داخلنده روسیه ایله غیرقابل فک وازاله بر اتحاد
دائرمسند هر وسریت لهستانی یکیدن تأسیس
ایلمکجه . »

برقاره ، وهله امتداد ، نه قدر سفوت مالک
اولورسه اولسون یوسوزلرک ترموفک آغزیندن
چیفقینده تروید ایدر . بوکله برابر یوسوزلری
روسیه باش وکیل حقیقه سولمندن . روسیه ده ،
داتما وداتما ، ساکن شهر اهالیسه قارش زورباتی
ایدن و سرجم موفقیتار قازانان بوذات آلتاینیا ایله
هیئت انصافیستی ساروق وی مجال روس کوبیلاری
ظن ایچیش اولدیرکه : « بتون قوای ملیه می بر
آدویه طوبیلا یوب دشمنه قارش ایلری سوزملی بز .
پوقوتلرک قارشیننده هیچ برشی تاب آب مقاومت
اولمه جنددر . دشمنک ایستیردیک ضربه نه قدر
مدنهش اولورسه اولسون مظفریت نبیازه بزم
اولدجنددر . »

محاربه دن اول ، ویاحریرک ایلم کون وحی
هنفدرده بوپله بالا پروزلق ایسله ایسی ، اهالیکنک
حیاتی حرکتک اعتبارله بلکه بوکی سوزلرک
اهیتی اولودی . لکن ، روسیه تاریخده دکری
بکین هر بترکک قهرینه گرفتار اولدندن سکره
آناک باش وکیل بوپله سولپیرسه هیچ بر دیه
چکمز قلماز . بالکر یوسوزلردن بر نتیجه استحضال

ایده بیلیرز : دیکه اولورکه آلمان و اتفاق صریح
بصروغی روسیه تک باشی اولبه آژمنش ، اولبه
آژمنش ده ملکین کی آناک ایچنده که هماغنده
خرد و خاش اولمش !
روسیه عنعوی و اولولاشناز دشمننددر . بزم
جاتیز روسیه تک ، روسیه تک حیاتی بزم زوال
و انحطاط مزه منوطدر . ایسته بوک ایچوندکه
بزم هر وقت بو خصومتله غیرته کللی ، بوعداوله
چالیشلری بزمک باشایلمه . بایکوز ، بکین کون سینی
لسان رسیدین نه طویوردی : « روسیه ، بیک
سنه دن زیاده بر مدتن بری جویده سر بستجه
آجیق دکوزله چچقق هوس آرژونسنددر . قره دکز
و آق دکز بوغازلریک ، فتاحی الهه ایتمک و یوسوزلکه
استانبول قیولری اوژنده روس خاندان آرمه سنک
تعلیق ایدلش لوسنی کورمک اوله دن بری روس
قومنک داتما لخاص امانل و تصوراتی تفکیکل ایدر .
ایسته بوتنیات آرژولر حصول بوتنی اوژندهدر . «
روسیه دکلی ، آندکن دماچوق وساطله ، دکوزله
آزادی به مالک اکثره ، و آرقه سنده قیمت
حریریستی انکار ایتمک قابل اولیان قرانه منعداً
ومشترک جناقی قلمه کبی بریا یوزه کلشدر و برسیه به
یاقینی فعالیتلر کورسترملر ، عاقبت سفیل و رورکردان
فرازه عبور اولشلردی . حقیقت بو هرکرده
اولریمجه روسیه تک بوآماله نه دیشیر ؟ پیورسولر ،
مقاویبت ، هزیت ، ذذات ، اسارت و محکومیت
کندیلریک بو قدر مطوق ایسه آنلری بنده صاسکر
شاهانه تصور ایتملر .

لکن بوقره لر موجب اتناهم اولسون .
بایکوز روسیه منویاتی نه قدر - سینیق - برالاله
افاده ایپوز . نمایند ملکیم سن خنده روسیه
جاری طرفدن عصردن بری و بریان نامیباتک
نه دیک اولدیفی آکیشیلور . بر ، او تلمیباتی
برده بو لغتی یاقاشدیریکن روسیه به نصفت و برمک
لازم کندیکی کندیکنندن تحقیق ایدر .

شندی اعدادمز صره سنده اخذ موقع ایدن
و بزم محاربه عمویمه به دخولزدن اول نمایت
ملکیم سن خنده برچوق و عدلدره پولونان دولتلر
- ترموف سوبیلور - شوایشلری کورسیورولمیش :
۱۹۱۵ سنه سنده اکثره فرانسه ایله نامه مژده
عقل اولونان مقابله نامه به ایلیسا دش موافقت
ایتمکدن اشبو عهد ایله روسیه تک بو یازله
و استاتبوله مالک اولمش شنده کی - حق - ی
صورت قلمبه ده تصدیق و تصویب اولوننددر .
صاف درونلر قلمیبات بین المللک ، عقوداتین
دیپلوماسی طوطلریک نه دیک اولدیفی آکیشولور .

ترموف ، روسلرک استاتبولی آتی مقصدیله
قان دکورکندن بخت و ۱۹۱۵ مقاوله نامه سینی
جلسه افشا ایپوز . [عشرت کهر آدی نیخیز
مکندر] ، صرایی قابل تفصیل و تمیلدر . پاس
و نیور ، بر انسالک ویر دولنک ضمیمه نلر
موجود اولدیفی اظهار ایچون برآلنددر . اندیشه
فردا ، کونکون عجم و اکدار [ترموف] ک
لسانی جوژمنش ، ایچنده نه وار ، نه یوسف
سولمندندر . بو بیاناتی دفتر خاتمه مژده بر صیغه سنه
قید ایدرسک کازی چیقارمز .

جایع و معاتب حاضره حربه آرآقی برنهایت و برمک امل السانیسکاره سیله بونده وقوع پولان
صلح و علاج تکلیف مسته سنده ، بالخاصه بجا بیره منفقه آسرفقا ایله اسپانیا بیوک بوشرف وغرور حسن
ایده کلدر . چونکه عالم مدتیق محترمون بر دهشت ایله کرداب اقراض وانعامه سورورقه مکده
اولان حربه نهایت و برمک ایچون بوایقی دولتنک توسطته مراجعت اولویتور ، عادتا بوایقی دول ایله
رأس حکومتنده پولونان ذتلر صلحی وجوده کتیرمک وظیفه عاریه و انصافیستی درعهده ایلمش
سوریلور . جهان مدتیق بومعنده و یاقنده اولان سفیل خون و انشی ظوردرتیکی کبر برام معظنی
اطاعه دعوت ایدلش اولتی آسرفقا رئیس شهری (ویلسون) ایله اسپانیاک کنج قرائ اولن اوچچی
(آلفونسو) ی انصافیت نامه هیچ شیهر خاصة وایه دار نضر و سرور ایده کلدر . و بزمه اولبه کلورکه
دنیاکک سلطونی ، اک فیضدار و ذی اقتدار حکومتلردن بری اولان آسرفقاک رئیس حکومتی
ایله ، اورویاده حربه اشتراک ایچمیش کانه بیوک حکومت اولان اسپانیاک قرائی ، هنرکلر و پروقار
وهیت وهیت ایله طر فردتی وقوع ، لان تکلیف صلحی ، نم لوسله اتناخا ایده کل حربه عساری جدی
صورتده ختامه ایردیمک وساطتله کتبت ایده بیلیرلر . بنشاه علیه تکلیف اعاده صلحه واسطه تبلیغ
اولان بوایقی دولت ایله اولنرک رئیس جمهور و مکمدارلری ، بالکر کندیلرینه تودیع ایلدینا طوطی
سرسل الهربته تبلیغ وارسال ایله اکتفا ایتمکجه ، بلکه خاصه و شخاصه کتبت خیر پرووک خیز
صحوه کلمه چاپشده جاردر . ایکی بیوک ملت و حکومتی تمیل ایدن بوایقی ذاتک کتبتات ذاتلریک
آرجه اجرائی تأثیردن حال قلایه حفرده امر محققدر .

(ویلسون) ایله (آلفونسو) نه یاپه جقلمز ؟

صلح تکلیفی تبلیغه مأمور اولان ایکی دولتنک رئیس حکومتیله
حکمدارسته ترتب ایدن وظیفه

عالم انسانیت و مدنیتهک فجایع حاضره خریدن رهاسنه توسط اولونتیق
بختیارلنی ادراک ایدن ایکی رئیس حکومت
آسرفقا رئیس حکومت (ویلسون)
اسپانیاک کنج و سوبیلی حکمداری
اوان اوچچی (آلفونسو)

جایع و معاتب حاضره حربه آرآقی برنهایت و برمک امل السانیسکاره سیله بونده وقوع پولان
صلح و علاج تکلیف مسته سنده ، بالخاصه بجا بیره منفقه آسرفقا ایله اسپانیا بیوک بوشرف وغرور حسن
ایده کلدر . چونکه عالم مدتیق محترمون بر دهشت ایله کرداب اقراض وانعامه سورورقه مکده
اولان حربه نهایت و برمک ایچون بوایقی دولتنک توسطته مراجعت اولویتور ، عادتا بوایقی دول ایله
رأس حکومتنده پولونان ذتلر صلحی وجوده کتیرمک وظیفه عاریه و انصافیستی درعهده ایلمش
سوریلور . جهان مدتیق بومعنده و یاقنده اولان سفیل خون و انشی ظوردرتیکی کبر برام معظنی
اطاعه دعوت ایدلش اولتی آسرفقا رئیس شهری (ویلسون) ایله اسپانیاک کنج قرائ اولن اوچچی
(آلفونسو) ی انصافیت نامه هیچ شیهر خاصة وایه دار نضر و سرور ایده کلدر . و بزمه اولبه کلورکه
دنیاکک سلطونی ، اک فیضدار و ذی اقتدار حکومتلردن بری اولان آسرفقاک رئیس حکومتی
ایله ، اورویاده حربه اشتراک ایچمیش کانه بیوک حکومت اولان اسپانیاک قرائی ، هنرکلر و پروقار
وهیت وهیت ایله طر فردتی وقوع ، لان تکلیف صلحی ، نم لوسله اتناخا ایده کل حربه عساری جدی
صورتده ختامه ایردیمک وساطتله کتبت ایده بیلیرلر . بنشاه علیه تکلیف اعاده صلحه واسطه تبلیغ
اولان بوایقی دولت ایله اولنرک رئیس جمهور و مکمدارلری ، بالکر کندیلرینه تودیع ایلدینا طوطی
سرسل الهربته تبلیغ وارسال ایله اکتفا ایتمکجه ، بلکه خاصه و شخاصه کتبت خیر پرووک خیز
صحوه کلمه چاپشده جاردر . ایکی بیوک ملت و حکومتی تمیل ایدن بوایقی ذاتک کتبتات ذاتلریک
آرجه اجرائی تأثیردن حال قلایه حفرده امر محققدر .

عالم انسانیت
و مدنیتهک
فجایع حاضره
خریدن رهاسنه
توسط اولونتیق
بختیارلنی
ادراک ایدن
ایکی رئیس
حکومتیله
حکمدارسته
ترتیب ایدن
وظیفه

چهارشنبه - ۱۷ صفر ۱۳۳۰
۳۰ تشرین ثانی سنه ۱۳۳۲ ۱۳ کانون اول ۱۹۱۶

شرائط اشراق : اشتراك اجرون سئالكي ۱۰۰ غروشدر
ولایت اجرون سئالكي ۹۰ آلف آلیق ۵۰۰ برآلیق ۱۴ غروشدر
ملك اجنبیه اجرون سئالكي ۱۶۵ دالقی آلیق ۸۵ غروشدر

اعانات اجرون ادارهخانه مره مراجعت ایملیدر

صلح نوطه سی اطرافنده

به تمان هولوغنك تاریخی بووك بر نطق

براین ۱۲۰ کانون اول [آ. م.] - رایشخانهده باش وکیل مجلسه دشمن دولتلیت تودیع اولنان وشدیدن مذاکرات صاحبه به کیشلمسی متضمن بولنان نوطه بی عرض ایشدر . آلمان دولتی تشکیل ایدن بتون قرالی و حکمدارلر ایله ارکان حکومت مجلسه حاضر بولنیوردی . هیئت سفارته عالی اولان لوجه زده طولو ایدی . سفرا میانسه ترکیا سفیری و سفارتخانه کاتلرندن بعضاری موجود ایدی . آسیانیا سفیری ده لوجه حاضر ایدی . زواره مخصوص لوجه زده طولو ایدی . صبیق آتشداره کمپان تطقنده باش وکیل دول مرکز به ایله منتقلینک استحضارات عسکره لری سابه سنده الیه ایندیگری صولوا موقفتلردن تحت ایشدر . مشار الیه دیشدرکه :

« وقایع غایت صریحدر . رومانیا تک مداخله سی کرک بزم موقمیزی و کرک ترقه مکی منتقلینک موقمن صارصه جق ایدی . عین زمانده انگلیز و فرانسه لریک بولوك ترضاری ده عرب جهه مزی یارمه معطوف ایدی . بو معظم تشبیر ایثالیانلرک پشتر لوکسنز جهوملری ایله وجزال (سازای)ک بر تعرض ایله کسب قوت ایدرک وضعت عمومیه حربیهدن ائتلاف لهنه اولورق بر تیدال حاصله ایدمجهیک ایدی . وضعت یک جسی ایدی . فقط اللهم عشایبی ایله بی نظیر اردولرین اوله بر وضعت احداث ایشدی لکه هر زماندن زیاد بزم تامی ممویشتری موجب اوله جق بر حالده در . جنوب غربی جهیمز بانکز متین اولفته فالامش ورومانیا سفیرنه رعنا اوچه ده ک عسکر ومهمات مقداری ده جوغالشدر . دیگر طرفدن ایثالیانلرک قوتلرمزی طافش ایچون یایه بیه بکجاری هر دولو تشبک عسکریه قارشی تدابیر لازمه اتخاذ ایشدر . (صوم) (فارست) جهه زنده غیرمقطع بر آتش دوام ایشدی و روسلرک ترانسولوانیا جهه سسته مبادی ترضارده بولنده قری برصرده جزال فلامه مال فون هینه تبورغ دایهانه ونظرسی بران ایله و معقری ایله شجاعنده وقهرماننده مسابقه ایدن عسکراری ایله حال اولان شیئی تحقیق ایشدری . جزال فلد مارشال بو تون اولاح قطع سی دشمنک یاغنی اولان بکرتی ضبط ایشدی (هیندیورغ) بوکون دیکلیمور . محاربات دوام ایدمیور . و قنچرک قوتلی شربی ایله اقتصادی استیلا کاتیمز و اختیار سازه دهمین بر اساس حاضر لایبور . فالحقیه رومانیا ده لزمه یک چوق مقداره بغدای . حیوانه یاغ وسازیمواد دوشمشدر و بوتلرک ملکیتیزه قفانه بیه باشلاشدر . فالحنیه براز صیقیتیه قاتله نوق کندی یازمه قارولوق امکانی قانامیه موجود ایدی . بانکز بوسوک موقفتلر وضعتیزک امین اولدی ایله حفته کیسه ده شبهه رانه میه جق بر حالده در . فرده اردولرک بیدقاری بووک فدا کارانه تحت البحر لمرک قهرمانجه تشبقاتی یک کوزلر لاجه تشکیل ایدر . دشمنلرک بزم علیهم زده بر هیولای تشبید اولوق اوزره قوالاندقاری آیلنک بوکون اونلر ایچون تحقیق ایلی ده زاده نمکندر و بوهولای قوومت آرقی اونلر ایچون تمکن دکادر . »

بعده باش وکیل حرکت بریحی سسته می نیهاینده ایزراطور طرفندن سبولیتیان و ملته اعتادی متضمن اولان سوزلری تکرار ایشکنن سکره دیشدرکه :

« هیچ بزمان . نه ایزراطور . نه ده اهالی بشقه درلو دوشوندی . بوکونتی دوشونجه میده عیلمدر . دشمنلرک آلمانیا تک داخل بو رولامی حفته ک طی صرف بر ومدن عبارتدر . بوکون ای بوکون دالی ده سبول کدمت معاونه تک متحدا قبول ایشیدر . »

آلمانیا ایزراطورلی دشمنلرک تغیل ایشدی کنی محاصره اولمش برقله دکادر . آلمانیا متحده برعسکرلی قزارکه کیپور . شانلی آوستریا بوزک . بلغار باقرقاری بیدک بیلدر بوقوت منیبدر . باش وکیل آلمانیا دشمنلرک که آلمانیا تک استیلای جهان تصور ایتنده اولدی که نومیدانه صلح تشبانه بولندیقی ادعا ایلدگریته اشارت ایدرک دیشدرکه : حقیقت حاله آلمانیا صلح ایچون تشبانه بولنه قرار و برمشدر : شمدی بو ایدیه ده ایزرا کیمیدور . ملتین و موجودیتلر اونورنده واستیلا لک سرایت و امین اولشی ایچون هر زمانه ممانه و حرب ایتنک آماده اولدیمن کنی بو اساساره مقابل دست مساللی اوزاقمنه دخی هر آن حاضر . چوشکه حاضر اولدیقدر سلطوت و قوت جناب حق و ملتین وانسانیا تبه قارشی اولان مسئولیتی بزه اونویدر برامه قنده در . بو یانانیدن سکره باش وکیل مجموعه حرکت وصالی آرمیشنده . بیلدانه فتولق مرکز فرقه سی ایله سولوا جناحک شتلی آتشاری آهسته صلح تشبیدن روجه آقی تحت ایشدر :

« صلحه آماده اولدیغیزه دائر شمدی قدر طرفزدن وقوع بولان بیانه متضمن باشه مشدر . شمدی ایسه برخطوه ده آتیورز . ۱۹۱۴ سنه سی آغستریسک بریحی کونتی آلمانیا ایزراطورلی شخصی و روحی اعتباریله کندیسنه صولک درجه کران بر حال اولفته برار قانون اساسینک ایمانته

TDV ISAM
Kütüphanesi Arşivi
No 266168

اتفاق مرابعك صباح تقریری

بوكره كی تاریخ الله (۲۹ تشرین ثانی ۱۳۳۲) دول متجاره بیه تبلیغ اولوق اوزده درسمادات آسریقا واسیایا سفراسنه تودیلج ایدیلان
متحد المال تقریر ترجمه سیما در

[اغشقریررینجه ناطقه مطبقه صحرایطرقی علم قلدن
عکس کولیده کی اسریقا واسیایا سفیرنه ورتشدر .]

دولتلیک شمدیه قدر قید واه ایدریکی بر حرب بدمشن ایکی جنس سته بوردی بوج سکرک
بیم مطبقه تقریر ایشکورد . بیک سته متجاره بیه بیدت مجری در ایشدینک مع ایشدی بولمه .
آورد ایشکورتی عسکرک اولان طایفه ایشکریه جنس تانق ایلدی آتار بزیات تاده و سولوی
ایشی خرابی آینه کومرک سلیک ایگ قیددر جهت وکشیای و زجر ایشکورد .

بو عجلده دولت جایزه و نظری آلیانیا آرمیقا - آسریقا و ایتراسیایا اولیاری عددا قان
دیشدره قاری مهم بوقیلت امرای ایشکری لایزال حطوبه مداخله سی عذرت ایشکورد . دشمن
ایتراسیایا حواله عیانت کیم بولرک لایزال حطوبه مداخله سی عذرت ایشکورد .
بیلداده اولیاری و بوه کلن عیون سر عیله و نظریاته بر طرف ایشدر .

ایتراسیایا حواله ایشکورد . بوقیلت ایید ایشکورتی مداخله سی . بانکز وضیت بوهیه
دولت مطبقه بوجوب تطبقه و سرسقی ایشکورتی مداخله سی بولون صلاحه سارشمه جیورد
ایشدر . دالورولرک مطبقه بولون تشبیر تپیل ایشدر . دول سدارام سائر و اولرک
خوله ویت ایشکورتی حقوق تبلیغ شرمه بولرک قیرلانی تالیف بر کیت بولشون قلمندن
ریشه قانده ایشکورتی قلمندیلر ایشکورتی و غیر ایشکورتی مداخله سی دکالدر .

اول عسکریه و قیسمتین بیدک و ایتراسیایا جیورد ایشکورتی جیورد تپیل قدر دونه
کاتارده اولیاری سبل دونه و صیحت صیانت کویتمک کاتار دوتیان ایشدر . دول سدارام
دولت مطبقه اولیاری شمدین ایشکورتی صیحت و سرسقی ایشکورتی مداخله سی بولون سدارام
مطبقه بوجوبت . حرف و صیحت و سرسقی ایشکورتی مداخله سی بولون سدارام
کاتارده سبیر بر خطبات صلح و تالیف و غیره ایشکورتی مداخله سی بولون سدارام
عاید بو بوجوبت مکرره مشرقی طفا رد ایله بر مطبوت قلمیه قدر جماره دول سدارام ایشکورتی
و تالیف بو بوجوبت مکرره مشرقی طفا رد ایله بر مطبوت قلمیه قدر جماره دول سدارام ایشکورتی

و تالیف بو بوجوبت مکرره مشرقی طفا رد ایله بر مطبوت قلمیه قدر جماره دول سدارام ایشکورتی
(اول)

Conscients de leur force militaire et économique et prêtes, s'il le faut, à continuer jusqu'au bout la lutte, qui leur est imposée, mais animées en même temps du désir d'arrêter le flot de sang et de mettre fin au horreur de la guerre, les quatre Puissances alliées proposent d'entrer, dès à présent, en négociations de paix. Elles sont persuadées que les propositions qu'elles y apportent et qui visent à assurer l'existence, l'honneur et le libre développement de leurs peuples, seraient propres à servir de base au rétablissement d'une paix durable.

Si, malgré cette offre de paix et de conciliation la lutte devait continuer, les quatre Puissances alliées sont déterminées à la conduire jusqu'à une fin victorieuse, en déclinant solennellement toute responsabilité devant l'humanité et l'histoire.

Cette note a été également communiquée par nos alliés aux ambassadeurs des Etats-Unis et d'Espagne dans leurs capitales respectives.

Dans l'après-midi d'hier S.E. Halil bey, ministre des affaires étrangères a invité à la Sublime Porte les ministres des autres pays neutres et leur a communiqué le texte de la note.

A.M.— Copie de la note remise aujourd'hui à 11.30 par le Ministre des Affaires Etrangères Ottoman aux Ambassadeurs des Etats-Unis et d'Espagne à Constantinople, en vue d'être communiquée aux Puissances bellicérantes par l'intermédiaire de leurs Gouvernements respectifs.

La guerre la plus formidable que l'histoire ait connue, ravage depuis deux ans et demi une grande partie du monde. Cette catastrophe, que les liens d'une civilisation commune et plus que millénaire n'ont pu arrêter frappe l'humanité dans son patrimoine le plus précieux: elle menace d'ensevelir sous ses ruines le progrès moral et matériel dont l'Europe s'enorgueillissait à l'aube du vingtième siècle.

Dans cette lutte, l'Empire Ottoman et ses Alliés: l'Allemagne, l'Autriche-Hongrie et la Bulgarie ont fait preuve de leur force indestructible en remportant des succès considérables sur des adversaires supérieurs en nombre. Leurs lignes inébranlables résistent aux attaques incessantes des armées de leurs ennemis.

La récente diversion dans les Balkans a été rapidement et victorieusement contrée.

Les derniers événements ont démontré que la continuation de la guerre ne saurait briser leur force de résistance. La situation générale les autorises bien plutôt à espérer de nouveaux succès.

C'est pour défendre leur existence et la liberté de leur développement national que les quatre Puissances alliées ont été contraintes à prendre les armes. Les exploits de leurs armées n'y ont rien changé. Pas un seul instant elles ne se sont départies de la conviction que respecter les droits des autres nations n'est nullement incompatible avec leur propre droit et intérêts légitimes. Elles ne cherchent pas à écraser ou à anéantir leurs adversaires.

TDV ISAM
Kütüphanesi Arşivi
No 266168

واشبو این حکومت متبوعه لاری واسطه سیله دول مخاصمه تیلیق
مطلبی مشر مندائال برنوتیو پوره چکلردن، اشپولکتت عین زمانه
آزری بر نوله ایله پانکده اولانکاهه وشم اولوروق شو
تکلیف صله پانکده علقه کورتمسی اناس اولونه خندور.
کدهک درلنقه پانکده حاکم اعداد پولونای طرفی دونل
سناری ده یفتی حکومت متبوعه لرشه تبلیغ ائنگ اوزره اشبو
تقدیم خیردی ایله خندور: آوستریا و مجارستان حکومتی ایله متدی
بو صرک تندیزی الله عب صالح و مسانت اولورلری بو ونده ده
اینان بختلردور، ایوم یواجده کلک و حاکم لری و واحه جهانده اطبار
اینگ ایلی دشمنلر منه قاندر، اتاق صریحه کانمه اشبو تکلیدن
نه تیجه حاصل اولورسه اولسون کنفیسنه عملی، لول اولان دوام
جریدن نامی، جن و اول ممتدیله کنفیسنه سنولیت توجیه و نه ناماز.

آلمانیاک پایا مقامنه وردیگی نوله

برلین، ۱۳ (پ. ق.) — آلمانیا حکومتی سهر (موبلرخ)
واسطه سیله پاپائی قلمی خارجه باظرینه وردیگی بولمه دیوره :
ایکی یوچوسلدیری غریبه آودوی برقی خرباسه دیوره :
بی حساب آتاز غریبه عو اولدور . واسطه سامه قان
ایله مشرع اولدور . دیونلرجه شایع خابریل مقول دوشمن
و باؤلرجه سی سلف و علیل اولورق بولدرنه عودت الخندور .
هر هاله درین مات ایلدوره . حرکت ثابت غریبه سالیکن
دولت خارجه کل طرفه لکده خاشامل یول یوره . تجارت صنایع
اوزرینه ربا قیل چوکندور . سنلر سالده برچوقی ماکه الله و جوده
کان ذسبات و آثار و اولر مهمل اولدور . بی، اجابی، مدلی
تجه عه قانمل مؤسسات یته پاناماز بر جا کلکدر . دون
و صنایع و مساعی، سالیکن کاه مرکز لری کپاره بر اوره کده عالی
آلشدور . اعصار بدینه ک موی ازان آتا عمران عکوره، فنا
وزول و لولتور . املر حصدلرک آتاز غریبه لسه قارشی
مدقه غایر سی پاپور، آتاز برتون حد و دریش، ایت قنده
بو سی ماک سربیسینی ایچون حرب ایلدیور . سهر سربیسینی
دوکی راجله حکومت ایله عن قونده اولورق ایلام قوی مشه
و تصدقیس بر قنایت مسالت کانه ده سربیسینه انباشان
ایدریم و دیگر .

دشمن ضایاً صورت استیلاج، یله بی اطبار و فنا ایگده
وقط تقصیده شالی اولورق دشمن، نفس مطفه لریمه ک
منات الله طوریور و عطاوه حرکت ایلک کورتمسی بیتر
ممانکت حرکت بی حساب اهر لری ایچون مدلول، عفا و هابنده
بولدی و وخم جرمه حرکت آلی شیف املدی و کناجه
مشریومه بقدری قان عمل برحاله کورتمسی کال حمله در
ایش و ایقانی ممانکت و سل، ولی ایله متبوعه سربیسور، آلام
یتری اطر عیاره آتاز قانل ایلدور . قرغه نایب، بریکه یالکتی
ایتن ایلدور .

آلمانیا تپتیراطوریتک امره نامی

برلین، ۱۴ (پ. ق.) — آلمانیا ایراطور، اردو ه سلاط
آیدمک سهرامه ندر الخندور، عاکر، اده حرکت شه کنتراله
احرار اولوران مغربلر ایله مدحسن اولورق بی، سادو ملک
مدقه کمد لاری طرفدن دشمنه صلح تکلیف ایلدوره . و تکلیف
سرط بلوچی قصدیه حصول بولوب یولقی ایله ایزوده
آکلشیه خندور، آتای می عون حله دشمنه عاقبت اهدور
مذوب ایلدیکسکر . و اردو اسم نامی آلمانیا غریبه
خطا می ندر اینلندور و بالکتر آتایدگی حله لاده چلندور
و امره، برونلوق صادقه و ذکر اهر سردور، عمارت عترکه
سرف ایله بجریمه می توجیه ایلدیکدوره .

بولقارستانک نوله سی

سوفه، ۱۲ (پ. ق.) — بولقار تملری آژانسن؛ و بلغارستان
حکومتی طرف دولتلر ایله دشمنلرک ممانکتی دیرمه ایچ
کونترک سرفیه ک منظرله آتایدگی نوله سی باج ایلدور :
« شیدی قدر احراز بشکارتی بولوک موقناته بی مقفلت
هلاز ایلدیکلری ایلدیشدر، آزی بر وضیته حاک اولان،
عسکری و اقتصادی اولورندن این پولونای و اجاب ایلدیک کورتم
عمل ایچان حربه نایبته قدر دوام ایگده نسیا بولوا . و
قان آقبیلنه و حرکت ایقاع ایشکی مطه نایب، برلینه در آرزو
ایچن متفق دولتلر شیفدن مذا رات صلحیه کورتمو تکلیف
ایلدیلور . شایند بو صلح و مسالت تکلیفه رعنا حرب دوام
ایله ک اولورسه دت متفق دولت شپرت و تلایق بو وجهه سده
هر دولت سکولیتی صورت نسیمده در ایلدورک اولی منظرلر بی
تیجیه ایصال بیلدجه قدر دوام ایلدیکلردور .
متفق دولتلرک پای خنلرله تبلیغ اولورلر نوله سیه مطابق اولان
بو نوله اولدورک سکره و سربیسورک مویو رادوسلاوری طرفدن

سوریه، بلجسته بریم غیر مواجهه سنده قرائت ایلدندور .
نوله آشی قراننده شدله آلبیلاننده، مویو رادوسلاویق
نوله تک متفق اولورده تبلیغ ایلدیکلی و لغتله کورتمی ممانعه
ایلدورک امره اخیر قدر و بده لاری ایلیه دوام ایلدیکلری هلازه
ایلدندور . مجلس بعده تعلیق ایلدندور .

آلمانیا نوله تک صورت تبلیغی

برلین، ۱۲ (پ. ق.) — بولونکل صلحه دائر بولونکل نوله سی
بوگون اولورق واتی عظام دولتلر متفانی ممانعه یه درجه ایچ
حکومت سربیسره ، بی اسپانیا ، اسویتره و آمریکا سربیسره
بالت تودیع ایلدور .
خارجه نامری مویو چیدمانده عین زمانه دیگر بیطرف
دولت لر اسنی قبول ایلدوله ک بر صورتی کدیلرینه تبلیغ ایلدندور .

ویانه سلطوبانگی

ویانه، ۱۲ (پ. ق.) — غنایله اتاق مریح طرفدن دشمنلره
مؤرخین طوریغی در بیان ایلدن صلح تکلیفک املیق فوق العاده
شایان تقدیر بر نواهی ماهیتی حاکم یولونکی یلوزور و دیورکه :
دوبلیک بر قلمی خارجه ک اشلاک نامده و مانی مویو کده ده
هم جدی بر رار ایگده ائنگ ضرورتده بر ایلور . اتاق صریحه
دولتلری حرب ایسته بلور و هیچ برکن و اتاق حسی بله کورتم
مویو املق ائنگ جهتی قانین صورتده بر ایلور . و غیرت
هیکر بلندن استفاده ایگه ایسته کورتم سانس استعمال ایچون
ایک سواری یته اولور سولورک، کلک برتون مساله دوامی
و سبت پروانه بر صلح آرزو ایگده کورتم . و شرایط داخنده
دشمنلری و صلح تکلیفی قبول ایگدن هیچ رسیب مشروع مع
ایدمس . ذاتاً حرکت دوی دشمنلرک وضعی دهه ایزده
و شیفته کورتمک پانته هنج بر تچه ورمش . مع مانه شایند
تکلیف در ایلدیک ایچون ایلر ایسه شوکت در بولور بر خیانت
و جدانی تشکیل ایلدیک، قلم یته تکلیف، اتق قانینر قانینه
ویونون زیادگی سالی عیاری اتاق مریح طرفه جاب ایلدن
ایلدیکدرک و ایسته ده اولور ایلر بر استفاده و اوزمان اتاق مریح
حریه با بلایین زمان اولور بی کی، یوه حد ایک دسترخ اولورق
دوام ایلدیکدر .

فرانسه پارلمنتوسته صلح کورتملری

برن، ۱۲ (پ. ق.) — فرانس دوا آژاسی سولوقان
ویرونون : پاریسک دولت بولدرک . ده آژاسه خلق ایچن
دولکا نامده سوسیالیست بیوترون (برتون) حرکت ایلدندور
طولای شدله برتون ایلدندور، دیگر بیوتلرده شدلی برولتور
ایله (برتون) ک سواری کسفلرور و ک اوزرینه (برتون) :
دهه ۲۰ ، ۳۰ سنه و ادم ایلدیکه اولان شو حرب نهر
اولون : ده یایریمشور، بکین کورتمورک آژاسه :
پاریسک ناموسی پان ایلدیکورک : خذلی، بیوتلردن
بری یایریمشور کسفلرک : « بولک ایچون قان ایلدیکورک :
بوک ممانل (برتون) بو سوولری سولوق میونک باشه سر
باردانی آژاسی و تیجیهده حینه تمطیل ایلدندور .

جلسه ک بکین العاده رئیس (برتون) ک موقاً مجلس
اغراجی تکلیف ایلدور . (برتون) کدینک مجلسه ختار
ایلدیکلی و الکنس کدینک بر فرانسک بر فرانسده یایله بی
ک بولور تخمیره مروض اولهقی یان ایش و : « اکر جیبیده
بر رولور بولومق اوله ایچی ... » زیننده افراتفا ممانلرکن
بکین چیلان کورولور اوزرینه سواری یته ممشور . مجلس
(برتون) ک اشرافه ایلدور و اودما جن صالونلندن چیشندور .
§ برن، ۱۱ (پ. ق.) — فرانس پارلمنتوسک چه اترسی
کوتکی ایچاننده مویو (فوستانو) فرانس حکومتی شیفته
شید ایلدور . حکومت هیچ بر اسامه سلف اولدان ائنگر
تیکینه اطبار ایلدی و زانسینی تپید ایلد و وخم تیکاکور
قاری سولوق موجب اولهقی بر ایلدی کورتمکده اولهقی
سوله دوده پارلمنتون دما تکی بار اولدیکه ایچور . بواسطه اصل
تیکینه اطبار ایلدی و زانسینی تپید ایلد و وخم تیکاکور
قاری سولوق موجب اولهقی بر ایلدی کورتمکده اولهقی
سوله دوده پارلمنتون دما تکی بار اولدیکه ایچور . بواسطه اصل

فرانسک عو سولوقی اتاج ایلدیکدر، موطوعه ایلدیک سواری
بر کناخته بالان سولوقور . و اوده پارلمنتور سینی خطیله سواری
کمش ایلدیه موی ایله اوزرینه دوا ده کدورک : « بولورک
ملک خیالات ایله افعال اولورم . » مویو (فوستانو) بعده
اکنار یته جوم ایش ایلدیه طرک دوام قنمی شال کورتمور
صولوه سینیت و برینس و تیجیهده پارلمنتور و روسو ایلدیکلری
تک ایلدن خطیه ویرش سولورک حلق کدی آیلدور .

بیاننامه هاپون صورت و تیغه سیدر

صکر اولادرم
صکر و سلاح اولدولر کورک ایلدیکر نظرینرک دنایره
دشمنلری بوسون ملوب ایلدیکدرن این اولدولر حله عیرد
دها زیاده قان دوا کسه میدان برماک ایچون متفق کورتم
بر کده دشمنلر صلیح مذاکره کورتم کورتم تکلیف ایلدور .
پولونای کورتمکده ندر بر تیجه و یورپ و بریه کجکی نظم .
معنا یه شرفی بر صلح استعمال ایچمه قدر عینی منات صریم
ایله عینی کافرکی و یهدا دوک ایله دفعه کده دوا کورکی طب
ایلم . شیدی قدر اولهقی کی قوت ایلدیکه ده کمال خلایق سر .
بیز اولدوسی جناب حلفن دیریم . ۱۶ ستر ۲۵

قوامدان اعظم حضرتلرک اراده سولوقی برجه بالا
تبلیغ یلوروم . آژوسی شاهانلری داخنده کمال ایلیان کال غیرت
و منانله طریقه حربه مویو ایله چکر . ۳۰ ستر ۲۴
باش اولمادان کورن و حریف اطری

آوستریا امپراطوری حضرتلرک امر نامه سی

آوستریا : عیر اردو و دولا ناسه خطا آتایدگی امر نامه سیر
ایلدندور :
اردو و دولا ناسه منسوب عسکر لره : جناب ک عو صلاحتی
ایله سزک و شایع نفلر ک شجاعت و شایق ایسته نعلی
ظفرک طرفدن احراز شه بر قلمی بر وضعت حاد اولدور .
کورتم داخنده بولوب وخم زمانده یک مراده بر سوزنده
صیر نایب اترال ایلدن ملتری سلانته بکین مظهر ایچنه غیرتین
و عایدان نفلرم شان آوز بر صلح استعمالی ایچون بر تیجیه
بولورق . جناب قار ملقلندن یوتسینک مظهر نایب ریجسی
اولسین اترال ایلدور . مع هذا سن مریح عید ایلدیکه یاهور دشمن
صورت مطعهده مذاب اولدجه قدر اولدورق حلق عین قهرمان
ایله بر ایلدیکلرک ایتیم . ویانه : ۱۲ کاونول ۱۹۱۶
انفا : ایلر طریق
شارل

رايخستاغده صلاحه دائر بيانات

اتفاق مريک و وضعي فوق الاماده و هر چه نتیجه ميندود

براي ۱۳ کانون اول (آ. م) ... دول ... مريکيه ۱۲ کانون اوله ... عالم جنگداره ...

دول مريکيه ... مفا کرات صلحه ... دول مريکيه ...

دول مريکيه ... مفا کرات صلحه ... دول مريکيه ...

دول مريکيه ... مفا کرات صلحه ... دول مريکيه ...

دول مريکيه ... مفا کرات صلحه ... دول مريکيه ...

دول مريکيه ... مفا کرات صلحه ... دول مريکيه ...

دول مريکيه ... مفا کرات صلحه ... دول مريکيه ...

دول مريکيه ... مفا کرات صلحه ... دول مريکيه ...

دول مريکيه ... مفا کرات صلحه ... دول مريکيه ...

دول مريکيه ... مفا کرات صلحه ... دول مريکيه ...

دول مريکيه ... مفا کرات صلحه ... دول مريکيه ...

دول مريکيه ... مفا کرات صلحه ... دول مريکيه ...

دول مريکيه ... مفا کرات صلحه ... دول مريکيه ...

دول مريکيه ... مفا کرات صلحه ... دول مريکيه ...

دول مريکيه ... مفا کرات صلحه ... دول مريکيه ...

TDV ISAM
Küthphanesi Arşivi
No 26.14.12

ادوک ايدمز ... بو ياديهکي اراده جان خلق ...

ادوک ايدمز ... بو ياديهکي اراده جان خلق ...

ادوک ايدمز ... بو ياديهکي اراده جان خلق ...

ادوک ايدمز ... بو ياديهکي اراده جان خلق ...

ادوک ايدمز ... بو ياديهکي اراده جان خلق ...

ادوک ايدمز ... بو ياديهکي اراده جان خلق ...

ادوک ايدمز ... بو ياديهکي اراده جان خلق ...

ادوک ايدمز ... بو ياديهکي اراده جان خلق ...

ادوک ايدمز ... بو ياديهکي اراده جان خلق ...

ادوک ايدمز ... بو ياديهکي اراده جان خلق ...

ادوک ايدمز ... بو ياديهکي اراده جان خلق ...

L'Autriche-Hongrie et ses alliés ont par cette démarche, donné une nouvelle preuve de leur résolution et de leur amour de la paix.

Il appartient maintenant aux adversaires de Koiniger leurs sentiments devant le monde entier. Quant à la Quadruple-Alliance quel que soit le résultat auquel auraient abouti ces propositions, aucune responsabilité ne pourra lui incomber même devant le tribunal de ses propres peuples si une continuation de la guerre devait lui être imposée.

La note adressée au Pape

Berlin, 12 décembre. (A.G.) Dans la note adressée au Pape Benoît XV et remise par le ministre plénipotentiaire M. von Malherbe au secrétaire d'Etat du Saint-Siège, il est dit:

Depuis 2 ans et demi la guerre ravage le continent européen. D'innombrables monuments de la civilisation ont été détruits de grandes contrées ont été inondées de sang; des millions de braves guerriers sont tombés sur les champs de bataille; des millions sont rentrés dans leur foyers, estropiés ou affligés de graves maladies; presque chaque maison est plongée dans un profond deuil. La lutte gigantesque par ses conséquences atteint non seulement les pays belligérants, mais aussi la vie économique des pays neutres. Les meilleurs forces ont été arrachées à la production d'objets utiles, alors qu'elles étaient consacrées à la propagation de la religion et de la civilisation ou à la solution des problèmes sociaux. Les foyers de la science, de l'art et du travail pacifique ressemblent à un vaste camp militaire où les résultats de nombreuses années de travail s'achèvent vers la ruine. L'Allemagne même une guerre défensive contre les projets d'antantissements de ses adversaires. Elle combat pour la protection efficace de ses frontières, pour la liberté de son peuple et pour la réalisation de sa devise: « à l'instar des autres peuples se développer librement et sans entraves ses droits intellectuels et économiques, dans le concours pacifique. »

Nos ennemis ont dévoué toujours publiquement leurs projets de conquête. Mais les troupes gorgées des alliés, convaincus que l'adversaire ne pourra jamais percer le muraille d'airain, défendent inébranlablement les frontières de leurs pays nataux. La note relève ensuite que depuis le premier jour de son Pontificat, le Saint-Père témoigne d'une vive sollicitude pour les victimes de la guerre, attendant ainsi les douleurs et les souffrances et rendant ainsi supportable le sort des milliers et des milliers frappés par la catastrophe. Sa Sainteté a profité de chaque occasion pour collaborer à mettre fin à cette lutte sanglante, confié à l'esprit de sa haute mission. C'est pourquoi, le gouvernement impérial espère que l'initiative prise par les quatre puissances alliées trouvera un accueil bienveillant auprès de Sa Sainteté et que leur œuvre pacifique aura l'appui précieux du Saint-Siège.

gouvernement avec satisfaction et la considérons juste et bonne même si les gouvernements ennemis ne voudraient pas tenir les foyers de sang qui se versent de tous les côtés et de dent. S'ils n'acceptent pas notre proposition d'engager des pourparlers de paix, leurs peuples qui pâtissent des misères de la guerre demanderont plus que jamais si on ne les force pas sans aucune raison à des sacrifices continuels, à des peuples allemand, il comprendra alors son devoir consistant à supporter vaillamment le fardeau de la guerre même s'il devait être encore plus lourd que jusqu'à présent.

La note auto-hongroise

Vienne, 12 décembre. (A.G.) Du R. L. Teleg. Korrespondenz-Bureau. On communique officiellement: Lorsque en été 1914 la longanimité de l'Autriche-Hongrie vis-à-vis d'une série de provocations et de menaces continuées méthodiquement et s'aggravant tous jours, fut épuisée et que la Monarchie, après une cinquantaine d'années de paix continue, se vit forcée de prendre les armes, ni des projets d'agression, ni des desseins de conquête ont été le but déterminant pour cette grave résolution. Celle-ci fut dictée exclusivement par l'impérieuse nécessité d'une défense légitime. Défendre son existence et s'assurer pour l'avenir contre de tels attentats périodiques de voisins hostiles, était la tâche et le but de la monarchie dans la guerre actuelle. Ensemble avec ses alliés éprouvés en fidèle confraternité d'armes, l'armée et la flotte de l'Autriche-Hongrie combattent et versent leur sang, mais aussi avancent avec impitoyable et en vainquant ont obtenu de riches succès et ont fait échouer les intentions des adversaires. La Quadruple-Alliance a, non seulement remporté une innombrable série de victoires, mais elle tient aussi entre ses mains de vastes territoires ennemis. Sa force, qui justement le dernier adversaire perit eut récemment à éprouver, est intacte. La tenue volontaire de résistance de sa population est inébranlable. Jamais nos ennemis ne peuvent espérer de vaincre et de briser l'union des Puissances Centrales. Jamais ils ne réussiront à la mater par des mesures d'isolement et d'affaiblissement, leurs buts de guerre, desquels il ne s'approcheront pas, même dans la 3ème année de guerre, se révéleront dans la suite comme tout à fait irréalisables, inutiles et vains. Il est donc sans aucun avantage pour l'adversaire de continuer la guerre. Par conséquent, les Puissances de la Quadruple-Alliance ont poursuivi efficacement leur but, c'est-à-dire, d'une part la défense contre l'attaque intentionnée et préparée de longue main contre leur existence et leur intégrité et d'autre part l'obtention d'égarements réelles. Elles ne renonceraient jamais aux buts acquis par les avantages obtenus, pour leur existence assurée.

La continuation de la guerre meurtrière qui permettra à nos adversaires d'acquiescer encore beaucoup de choses, sans pouvoir élever la ferme confiance de la Quadruple-Alliance et les chances du destin, se représente toujours davantage, comme une destruction inutile de vies humaines et de biens, comme une action inhumaine qu'aucune nécessité ne justifie, comme un crime commis contre la civilisation.

La haute conviction et l'espoir que cette vérité pourra se faire jour dans le camp adverse aussi, a fait mûrir l'idée dans le sein du cabinet viennois, en plein accord avec le gouvernement des Puissances alliées, d'entreprendre des tentatives ouvertes et loyales pour parvenir à amener une discussion avec les adversaires dans le but de préparer la paix. A cet effet, les Gouvernements d'Autriche-Hongrie, d'Allemagne, de Turquie et de Bulgarie, ont adressé aujourd'hui aux représentants des Etats chargés, dans ces intérêts ennemis, une note identique exposant qu'ils sont prêts à entrer en négociations de paix avec les adversaires, et les priant de transmettre cette communication aux Etats belligérants par l'entremise de leur Gouvernement. De même ont été prévus de ces démarches les républicains des autres Etats neutres inscrits dans les 4 capitales, afin d'en informer leurs gouvernements respectifs.

Justification, comme un crime commis contre la civilisation.

La haute conviction et l'espoir que cette vérité pourra se faire jour dans le camp adverse aussi, a fait mûrir l'idée dans le sein du cabinet viennois, en plein accord avec le gouvernement des Puissances alliées, d'entreprendre des tentatives ouvertes et loyales pour parvenir à amener une discussion avec les adversaires dans le but de préparer la paix. A cet effet, les Gouvernements d'Autriche-Hongrie, d'Allemagne, de Turquie et de Bulgarie, ont adressé aujourd'hui aux représentants des Etats chargés, dans ces intérêts ennemis, une note identique exposant qu'ils sont prêts à entrer en négociations de paix avec les adversaires, et les priant de transmettre cette communication aux Etats belligérants par l'entremise de leur Gouvernement. De même ont été prévus de ces démarches les républicains des autres Etats neutres inscrits dans les 4 capitales, afin d'en informer leurs gouvernements respectifs.

عثمانیہ

Ottoman

l'„Osmanischer Lloyd“

مدیر و باش محرر
د. فتوح اولیجر

ANNONCES

Le Signe d'un toit. P. 1-2
Publics Annonces d'un toit. P. 1-2
Représentant général pour l'Allemagne
ROBERT ROSENTHAL, BERLIN
Pensées-Comptoir 22.
Direction et Administration:
PÉRA, RUE ZENSUL N° 92
SALONNE-MER.
POUR TÉLÉGRAMMES : GOSSENBERG

liés à leurs armées ffre de paix — Marche sur Buzeu Macédoine

nuerons à remplir fermement et vaillamment
notre devoir militaire suivant le désir impé-
rial.

30 novembre. 1332.

Vice-généralissime et Ministre de la Guerre
Enver.

(A. M.)

Un ordre du jour de l'Empereur

Berlin, 12 décembre. (A.C.) L'Empereur
Guillaume a adressé à l'armée un ordre du
jour disant :

«Soldats, Conscients dans la victoire que
vous avez remportés par votre vaillance nous
avons, moi et les souverains des puissances
alliées, fait à l'ennemi la proposition d'en-
trer en négociations de paix. Nous ne sa-
vons pas, si le but auquel vise cette démar-

LA QUESTION DE LA PAIX

Séance historique du Reichstag Le discours du Chancelier et les propositions de paix

Berlin, 12 décembre. (A.C.) Au Reichs-
tag, le Chancelier a communiqué et commenté
la note remise aux puissances ennemies et
proposant d'entrer dès à présent en négocia-
tions de paix. Tous les souverains d'Etat
et de nombreux membres du Gouvernement
étaient présents. Les loges du corps diplo-
matique étaient bondées. S'y trouvaient en-
tre autres, l'ambassadeur de Turquie, plu-
sieurs secrétaires de légation, et attachés mi-
litaires, le ministre d'Espagne, etc. Les tri-
bunes et la salle étaient comblées.

Les succès des opérations militaires

Interrompu à plusieurs reprises par des
applaudissements, le Chancelier a relevé les
récents progrès réalisés par les opérations mi-
litaires des puissances centrales et de leurs
alliés. Il a dit : «Les faits parlent un langa-
ge clair. L'intervention de la Roumanie de-
vait menacer nos positions et cel-
les de nos alliés en Orient. En
même temps, la grande offensive des
Anglo-Français avait pour but de rompre
notre front à l'ouest. Ces entreprises, ap-
puyées par des assauts incessants renouvelés
par les Italiens et par une action du général
Sarrail, devaient amener un changement de
la situation, en faveur de l'Entente. Le mo-
ment était grave. Mais, avec l'aide de Dieu,
nos magnifiques troupes créèrent une situa-
tion qui, plus que jamais, nous offre des as-
surances pleines et entières. Notre front
occidental non seulement est resté ferme, mais
a été pourvu encore de plus grandes résér-
ves en hommes et en matériel, malgré la
campagne contre la Roumanie. D'autre part,
tout a été prévu afin de faire face à toutes
les diversions que tenteraient les Italiens. Et
pendant que sur la Somme et le Karst, le
feu roulait grondant, pendant que les Russes
livraient assauts sur assauts contre la fron-
tière orientale de la Transylvanie, le Gène-
ralfeldmarschall von Hindenburg a, par une
stratégie géniale sans pareille, et avec des
troupes qui rivalisant d'ardeur, de vaillance et
de persévérance, avec tous leurs alliés dans
les combats et dans l'exécution des marches
firent que l'impossible devint possible. —
le Generalfeldmarschall, dis-je, a occupé toute
la Valachie et la capitale ennemie de Bucarest.
Et Hindenburg ne se repose pas; les opéra-
tions continuent, assurant en même temps,
par les coups vigoureux de notre épée, une
base plus solide encore à notre approvision-
nement économique. En effet, de grands
stocks de blé, de denrées, d'huile et d'au-
tres articles sont tombés en Roumanie en-
tre nos mains et leur transport a déjà com-
mencé. Il est vrai, que malgré une certaine pé-
nurie, nous serions parvenus à subvenir à
nos besoins aussi par nos propres ressour-
ces, mais maintenant, notre sécurité à ce
sujet ne peut faire l'objet d'aucun doute.

Aux grands exploits accomplis sur terre
se joignent dignement les actions héroïques
de nos sous-marins. Le spectre de la faim
que nos ennemis voulaient évoquer contre
nous, s'est dressé contre eux-mêmes, et ils
ne peuvent plus le chasser.»

Le Chancelier a rappelé ensuite la parole

TDV ISAM
Kütüphanesi Arşivi
No. 23. 16. 16

voie de verité. Par la grace du tout-puissant nous continuerons notre route, appuyés sur la ténacité et la résolution de nos armées et sur le dévouement de nos populations, prêts à la paix et résolu à la guerre (Longs applaudissements enthousiastes)

La séance a été ouverte à 2 heures 45 m. sous la présidence de Hadji Aadil bey. Après l'approbation du procès-verbal et des commissions compétentes de projets de loi, le président donne l'ordre du jour.

مجلس مبعوثانده

— ۱ كانون اول ۱۳۲۲ پنجمه —

خارجيه ناظر مركز صلح حقهده بياناتي

عاديتر دكتور . (تره پوف) له خيالانه حقايق فعليه ايله جواب و بريرز . (سوره كلي آلفيشلر) استنبول بولوك ايك ياقين رومن كچيدلندهده بايرمخرك غايبانه توجيا اولمسه مساعده بيوران جناب حقهده حمد ايدرم . (آلفيشلر) اولتر احترامه كوزلري دونمش بر حالده خيالات پشتنه بوجربه باشلاديلر . بز ، حقيقت بولنده بوربوروز ، جناب قادر مطلق عنايتله اردورلر مرك منات و عزمه ، ملتلمرك فداكارلنه استاد ايدرك صلحه حاضر ، حربه عازم بر سورنده بولزه دوام ايدم كچمز . (سوزكلي وشديلي آلفيشلر)

بيانات واقعه نك ختاني متعاقب جلسه برجاوليك فاسله و رلش و ايكنجى جلسه به لى الايندار اوراق وارده قرائت وعائد اولدقلى انجمنله حواله قلمش و روزنامه مذاكراته كيلمشدر .

افراد بحريه و كتليلر حقهده كي قانونك تعديل و قبولوسرايه مصاب اولان برلرده تاسيس ايديله چك باغريك اون سنه مدته عسردن معفوي و ققراي محبوسينك اعطا ايدم چكاري عرضحالرك رسم تفادان معاف طولقلى حقهده كي لواع قانونيه قبول اولندي . مقدا تشكيلات ملكه لري تعديل و مجدداً نواحي و نقسا تشكيل قلمش برلره عائد لايجه قرائت وعينا قبول اولمشدر .

صقولى محمد پاشا و اسما خان سلطان حقيدي عبدالكريم جودت بكك محتاجين تربيتندن آلفعه اولدقلى دوت يوز غروش معاشنه ترتيب مذكور متحلانندن اتنى يوز غروشك ضمنه دائر اولان لايحه قانونيه موازنه ماليه انجمنك تكليمن وجوبهده رد اولمش ۱۳۲۲ سنه سي حربيه چوهجه سنه بر ميليار غروشك تخصيصات فوق العاده صورتيله علاوه سنى ناطق لايحه قانونيه عينا و مامورين خارجيه نك خرج راهلر به دائر لايحهده موازنه ماليه انجمنك تعديل وجهله و ميفينسز افراد عسكريه عائله . لريته معينلر ك شهادت و معلوليتلري حالدهده معاش اعطاسي حقهده قره سر معفوي قدرى بك ورققاسي طرفندن تنظيم و تكليف ايديلن لايحه قانونيه لى المذكرة ، معاشات مذكور نك اساساً ماليه نظارته اعطا ايدلكنده بولمشندن ، اكتساب قانونيت ايتسه لزوم كورلديركندن ردى خصوصنده موازنه ماليه انجمنك مضبوطه سي شايان قبول كورليه ريك تكليف مذكور تكرر انجمنه حواله قلمشدر .

مصافياً مامورين ملكيه مزوليت معاشلرته متعلق قانونك مامورين عليه بهده تطبيق حقهده لايحه عينا قبول اولمش و طرف رياستن جمه ايرتسى روزنامه سي بالنفهم ساعت يسه اون قالمه مذاكراته نهايت و برلشدنر .

مجلس اعيان

(اوجنچى دورده انتخابيه - اوجنچى سنه)

اون ايكنجى اجتاع

۱ كانون اول ۱۳۲۲ پنجمه

مجلس اعيان دون ژوالى ساعت ايكيدم رفعت بكك تحت رياستنده اجتاع ايتدى . ضبط سابق خلاصه سي قرائت و قبول اولندي . اعيانندن شريف جعفر پاشا ايله يوسف سرسق افنديك مآذويت طلبى متصن تلغرافلري قرائت و ديوان رياسته حواله ايدله . نظامنامه داخلكين مواد متبايه سي مذاكره و اتام ايديله ريك خاندان سلطنت اعضاستك تولدات ، وفيات و عقدرلى وقوعنده مقام سدارتندن اعيانه كورلديله حك و ناطق صورت حفظنه دائر نظامنامه داخل انجمنه تنظيم ايديلن اساس ، هيئت عموميده به باقبول اساس مذكورك قرار سورنده ديوان رياسته توديبى تقرر ايتدى . بعده اوراق وارده عائد اولدقلى انجمنله حواله ايديله ريك بازار ايرتسى كوئي عقد اجتاع ايتك اوژره جلسه ختام و برلدى .

مجلس مبعوثان دون رئيس حاجى عادل بك افنديك تحت رياستنده ژوالى ساعت اوچ باغريك قاهرى اجتاع ايلش ، ضبط سابق خلاصه سي كاتب محمود بك طرفندن باقرايه عينا قبول اولمشدر .

متعاقباً خارجيه ناظرى خليل بك افندي كرسى خطابه جيهتوق بيانات ايتده بولمشدر :

افنديلر ، ايكي بيجق سنه دنبرى دنيا نك مدق ومهم برقم عظيمى مصاب حربله زخمدار بولونيور . يكرى مليونى متجاوز كتله يسر سلاح بدست اولدق حرب جيهلرنده بربريله ووروشيورلر . ملارك ايمد استقبالي اولان يوز بيكارجه كنج سبزلر اولكنده محو اولويور . يالكوز كنجيل ذكل ، و قوفيله ، تجارب علميه . سيلاه يكرمنجى عسرك تكامل مدنيسيله ، يبيريك اسباب حضورنى استكمال و تاسيسه خدمت ايدم چك برچوق باشلرده هدر اولويور . بوتون مائز مدنه ، آثار عمران ، طولريك كوزولتوسى ، سلاحلر ك شاپرديسي آره . سنده ممرضون تخريبدر . مهمده بولنان خارجيه بز و متفكرس بو حربى ناظرين خليل بك افندي استيلا ايتك ، ملنلر يرك موجوديتلري احسا و انكشاف و تكاملنى توفيق ايله ملك قصديله دشمنلر مش طرفندن احضار ايديلش اولان يوحري قبول ضرورنده بولوندى . بز و متفكرس ايچون ابتداستنده مدافعه مشروعه وضيمتنده نجل ايدن يوحرب بوكونده بز ايچون ماهيتنى قاطب ايتمه مسدر . بونك ايچوندره ك متفق اردولر ايكي بيجق سنه دنبرى دوام ايدن ظفرلر و موفيتلرلى بر لايحه شان آورله ترويج ايتديكى بر ضرورده حكمداران عظيم فضلله فان دو كوله سنى منع ايتك ملاحظه انسانيتكارانه سنه تجماع كامل ايتيله ، موجوديت مليه مزله ، شرفلرله قابل تاييف شرائط صالحه مرمى ديكلمه ك مساعد اولدقلى حالده صلحه كوريله ميه كاري و دشمنله تكليف قرار و برملر دره (آلفيشلر) و حكومتلر ضرورده ، ماموكوز اولان نوطه يي كين صالحى كوي ، محاصريك منافقنى هرملكندم جا يه يي درعهده ايتش اولان دولترك سفراسي واسطه سيلاه خصملمزله تبليغ ايتدى . اردورلر مرك بهادرلنه ، ملتلمرك فداكارلنه استناد ايدم ريك شرفله حضور و جدان ايله جوايلرته استناد ايدويوز . و برلرله شرف بز ، و برملرله مسوليت اولركدر . دشمنلر مش ، حرص استيلا و اعماللر ، منافع خسيسه لري حصوللر ايتك ايچون وسائط سقيه ايله بو مصارعه هولناكه سوروكه دنكلى عملكتردن سوكنجيسى بوكون اردورلر مرك تحت استيلاستنده بولونيور . (آلفيشلر) رومانيا نك اوغرا ديتنى عاقبت دشمنن ملككترده بر تايير عميق حصوله كتيردى . نوپان و اوبلاي شكابت اوكتنده حكومتلر چكيليور ، اردو قوماندانلرلى دخى استغفا ايتكه بيجور . قاليور ، بجران بجرانى تعقيب ايدويور . انكتره و فرانسده بوتيدلات ايله مستولياس اولان ملتلمرك قلبنه نور ايمد افاضه ايدم بيلمك دشوشونلور كن روسيه باش و كيلده ، موسقوفك ياس ايله قياتان كوزى و تاترله اكيلن جيه سي قارشوسنه بيك ييلقنى معفوه و جداتى بر كره ده ا چقارمق ضرورتى حسن ايديسور . استنبول قاپولرته چارك چلك استبدادى تعلق ايتكى فرانسه و انكتره نك قبول ايتديكى باغره باغره سولبه يور و روس ملتلك نه ايچون قاتى دوكدبكنى بيلمه سي لاذمدر ، ديور . بز بيوك سوز سولبه ملك

صوك هفته لرده ايكي دفعه مجلس مبعوثانده بيانات مهمده بولنان خارجيه ناظرين خليل بك افندي استيلا ايتك ، ملنلر يرك موجوديتلري احسا و انكشاف و تكاملنى توفيق ايله ملك قصديله دشمنلر مش طرفندن احضار ايديلش اولان يوحري قبول ضرورنده بولوندى . بز و متفكرس ايچون ابتداستنده مدافعه مشروعه وضيمتنده نجل ايدن يوحرب بوكونده بز ايچون ماهيتنى قاطب ايتمه مسدر . بونك ايچوندره ك متفق اردولر ايكي بيجق سنه دنبرى دوام ايدن ظفرلر و موفيتلرلى بر لايحه شان آورله ترويج ايتديكى بر ضرورده حكمداران عظيم فضلله فان دو كوله سنى منع ايتك ملاحظه انسانيتكارانه سنه تجماع كامل ايتيله ، موجوديت مليه مزله ، شرفلرله قابل تاييف شرائط صالحه مرمى ديكلمه ك مساعد اولدقلى حالده صلحه كوريله ميه كاري و دشمنله تكليف قرار و برملر دره (آلفيشلر) و حكومتلر ضرورده ، ماموكوز اولان نوطه يي كين صالحى كوي ، محاصريك منافقنى هرملكندم جا يه يي درعهده ايتش اولان دولترك سفراسي واسطه سيلاه خصملمزله تبليغ ايتدى . اردورلر مرك بهادرلنه ، ملتلمرك فداكارلنه استناد ايدم ريك شرفله حضور و جدان ايله جوايلرته استناد ايدويوز . و برلرله شرف بز ، و برملرله مسوليت اولركدر . دشمنلر مش ، حرص استيلا و اعماللر ، منافع خسيسه لري حصوللر ايتك ايچون وسائط سقيه ايله بو مصارعه هولناكه سوروكه دنكلى عملكتردن سوكنجيسى بوكون اردورلر مرك تحت استيلاستنده بولونيور . (آلفيشلر) رومانيا نك اوغرا ديتنى عاقبت دشمنن ملككترده بر تايير عميق حصوله كتيردى . نوپان و اوبلاي شكابت اوكتنده حكومتلر چكيليور ، اردو قوماندانلرلى دخى استغفا ايتكه بيجور . قاليور ، بجران بجرانى تعقيب ايدويور . انكتره و فرانسده بوتيدلات ايله مستولياس اولان ملتلمرك قلبنه نور ايمد افاضه ايدم بيلمك دشوشونلور كن روسيه باش و كيلده ، موسقوفك ياس ايله قياتان كوزى و تاترله اكيلن جيه سي قارشوسنه بيك ييلقنى معفوه و جداتى بر كره ده ا چقارمق ضرورتى حسن ايديسور . استنبول قاپولرته چارك چلك استبدادى تعلق ايتكى فرانسه و انكتره نك قبول ايتديكى باغره باغره سولبه يور و روس ملتلك نه ايچون قاتى دوكدبكنى بيلمه سي لاذمدر ، ديور . بز بيوك سوز سولبه ملك

proposition de paix

ence monte alors à la tribune

depuis deux ans et demi une du monde civilisé est frappée la guerre. Plus de 20 millions nt sur les fronts divers engagés e à mort. Des centaines de mil- es gens, espoir de leur nation, dans les tranchées. Non seulement ns, mais des hommes âgés qui buer au progrès et au dévelop- tre siècle et qui ont aidé à pro- anité les moyens de bien-être, s les combats incessants. Tout la civilisation, toutes ses créa- osés à la destruction sous le ton- ons et le cliquetis des armes. os alliés n'ont pas voulu cette avons été forcés à l'accepter, ayant formé le projet de con- ys, d'anéantir l'existence de nos rêtter leur développement. Cette s le commencement a été pour our nos alliés une guerre de nservé pour nous ce caractère ur. Ainsi il s'est fait qu'au' es armées alliées ont ajute à succès une nouvele victoire glo- ugustes souverains, animés du ure de faire ce ser l'effusion du t à nos adversaires la propo- avec eux en pourparlers de t disposés à écouter nos condi- dictées par le soin de notre tre existence nationale et de r (Applaudissements).

vous connaissez tous a été re- mien à nos ennemis par l'in- es représentants diplomatiques gés de la protection de leurs de l'héroïsme de nos armées ment de populations nous at- ponce dans une attitude digne conscience nette. Si l'on nous oralement, l'honneur est si la réponse n'arrive sur eux qui retombe ité. Le dernier des pays entrai- te guerre par nos ennemis à s machinations, est aujourd'hui os troupes. (Applaudissements). ui viennent de ce côté-là, font es cabinets. Les commandants oient forcés à se désister de leur arrive après cri-e. L'Angleterre se demandent comment elles er le courage des peuples dé- résident du ministère russe, se voquer encore une fois, devant spérés et le front assombri de oscovites, un mirage millénaire. il déclare que l'Angleterre et

TÜRK KAM
Kütüphanesi Arşivi
No 266/6.15

la France ont consenti que l'écusson des tsars soit fixé aux portes de Stamboul. Il dit que la nation russe doit avoir conscience du sujet qui lui fait verser tant de sang. Ce n'est pas dans nos mœurs de nous répandre en paroles de bravade. Je remercie Dieu qui a opposé les faits aux rêveries de Trépoï (Tonnerre d'applaudissements) et qui nous a accordé de faire flotter nos drapeaux victorieux aux points de passage en Roumanie qui sont le plus proches de la route de Stamboul. (Applaudissements).

Nos ennemis ont allumé cette guerre avec des yeux aveuglés par les illusions de la cupidité. Nous au contraire marchons sur la voie de vérité. Par la grâce du Tout-Puissant nous continuerons notre route, appuyés sur la ténacité et la résolution de nos armées et sur le dévouement de nos populations, prêts à la paix et résolu à la guerre (Longs applaudissements, enthousiastes).

جلسه مبعوثانده

— ۱ كانون اول ۱۳۲۲ پنجشنبه —

ناظر مزك صلح حقنه بيانى

مادقز دكلدر . (تره بوف) كه خيالاته حقايق فقيه ايله جواب و بربريز . (سوره كل آلفيلر) استانبول بولنك ايك ياقين رومن كچيدلر ندهده بايرامزك غالبانه توججنا اولماسنه مساعده بيوران جناب حقه حمد ايدرم . (آلفيلر) اولر احتراسله كوزلري دوغوش بر حاله خيالات پشنده بو حربه باشلاديلر . بز ، حقيقت بولنده يورويوروز ، جناب قادر مطلق عنايتله اردولر مزك متانت و عزمنه ، ملتر مزك فدا كارلرنه استناد ايدرك صلحه حاضر ، حربه غازم بر مسورتده بولزه دوام ايدم كجزم . (سوركل و شدتلى آلفيلر)

بيانات واقعهك ختامى متعاقب جلسه بر جاريك فاصله و ريلش و ايكنجى جلسه به لى الابتداز اوراق وارده قرائت و عائد اولقلى ايجمله حواله

اولده
دشمن
و سكور
نه سينك
بى
آبى
خفيف
اجراق
پشدر
بان شوم
دشمن
ي شدتلى
بادمه لرى
تشلردر
نامنه
ايلده
اولق
يك ا
درن
امان
جبان
اركي
طاط
ديكر
بازار
ايدك
يشه
۳۰
عدد
اسام
كوني
ورد
خدمه
صافه

غزته
۲
اعلا
بر اند
مدنى
بومدن
مأورد
واقع ت اوچه چاريك
دنه
واقه عينا قبول
ضابط
افندى كرسى
تشلردر
يشه
هيك
مدير
بدست اولهرق
مليه
اول اولان بوز
ا كنج سبرل
مو اولوبور
اولده
دشمن
ي شدتلى
بادمه لرى
تشلردر
نامنه
ايلده
اولق
يك ا
درن
امان
جبان
اركي
طاط
ديكر
بازار
ايدك
يشه
۳۰
عدد
اسام
كوني
ورد
خدمه
صافه

de paix appelé de Grèce emi

La question de la paix à la Chambre ottomane

Le 14 décembre. 12me séance
La séance a été ouverte à 2 heures 45 m. sous la présidence de Hadji Aadil bey.

Après l'approbation du procès-verbal et le renvoi aux commissions compétentes de quelques projets de loi, le président donne la parole à Halil bey, ministre des affaires étrangères.

La proposition de paix

Son Excellence monte alors à la tribune et fait les déclarations suivantes :

Messieurs, depuis deux ans et demi une grande partie du monde civilisé est frappée des maux de la guerre. Plus de 20 millions d'hommes sont sur les fronts divers engagés dans une lutte à mort. Des centaines de milliers de jeunes gens, espoir de leur nation, sont immolés dans les tranchées. Non seulement des jeunes gens, mais des hommes âgés qui ont pu contribuer au progrès et au développement de notre siècle et qui ont aidé à procurer à l'humanité les moyens de bien-être, périssent dans les combats incessants. Tout le travail de la civilisation, toutes ses créations sont exposés à la destruction sous le tonnerre des canons et le cliquetis des armes.

Nous et nos alliés n'avons pas voulu cette guerre. Nous avons été forcés à l'accepter, nos ennemis ayant formé le projet de conquérir nos pays, d'anéantir l'existence de nos nations et d'arrêter leur développement. Cette guerre qui dès le commencement a été pour nous comme pour nos alliés une guerre de défense, a conservé pour nous ce caractère jusqu'à ce jour. Ainsi il s'est fait qu'au moment où les armées alliées ont ajouté à leurs anciens succès une nouvelle victoire glorieuse, nos augustes souverains, animés du désir humanitaire de faire cesser l'effusion du sang, ont fait à nos adversaires la proposition d'entrer avec eux en pourparlers de paix, s'ils sont disposés à écouter nos conditions de paix dictées par le soin de notre avenir, de notre existence nationale et de notre honneur (Applaudissements).

La note que vous connaissez tous a été remise mardi dernier à nos ennemis par l'intermédiaire des représentants diplomatiques du pays chargés de la protection de leurs sujets. Fiers de l'héroïsme de nos armées et du dévouement de populations nous attendons la réponse dans une attitude digne et avec une conscience nette. Si l'on nous répond favorablement, l'honneur est pour nous; si la réponse n'arrive pas, c'est sur eux qui retombe la responsabilité. Le dernier des pays entraînés dans cette guerre par nos ennemis à l'aide de viles machinations, est aujourd'hui occupé par nos troupes. (Applaudissements). Les plaintes qui viennent de ce côté-là, font démissionner les cabinets. Les commandants d'armée se voient forcés à se désister de leur charge. Crise arrive après crise. L'Angleterre et la France se demandent comment elles pourront relever le courage des peuples désespérés, le président du ministère russe, se voit obligé d'évoquer encore une fois, devant les yeux désespérés et le front assombri de soucis des Moscovites, un mirage millénaire. A haute voix il déclare que l'Angleterre et

صلح مسئلهسى

ائتلاف ناظرلىك بيانىك مهمهسى

فرانسىز باش وكيلى (بريان) ديوركه: آلمانىك صلح تكيلىنى، ائتلافون آرسنه تخم نفاق اكك اوزره ترتيب اولونش برطوزاق ومانووره دره... ايتاليان خارجه نازرى عقابجه: انكارلىك سياست وقرادى نه اوله جق ايش... (سوينيو) صلحه دائر قونوشمقدن احتراز ايديور

(بريان) ك نطق:

بون ۱۴ كانون اول - (چيكنشدر) پارسدن اشعار اولونيور: مجلس ميوئان، حكومه (۱۶۵) راي عقاله قارشى (۳۱۴) راي ايله بيان اعتاد ايله شدر. باش وكيلى مونسو (بريان) بيانات آييده بولوشدر: «خنى جلهلر اناسنده مجلس طرفندن اعتاد راي اولونديك انشاده ايكي مسئله موضوع بحث اولش ايدى: بولوندين برنجيسى حركت اسر اداره سته، دها طوغرىي بزم اداره حربه ساهيله بوكا حربه ايجنك صورت اشتراكته دائره ايكنجيسى باش قوماندانلارده اجرا ايديلن تبدلاته متعلق اولان مسائل ايدى، حربه ايجنى، مقررات سريره اتخاذا ايدى، ايجون صلاحيت لازمه يي مازول ايجندر. مقررات مذكورنك موقع نعل و اجرا بوشنى ايجون لازم كن وساطت مذكور ايجنك امر سبه آماده بولونديرله قندر. بو ايجنك مان دائرى بر سورونده اعتاد ايدرگ اعمالات حربه نك ترتيبه، ارزاق و مهيات مشاهه سنك تنظيمه و اعاق ايله عسكرك آرسنده ارزاقك صورت عادلانه تويينه نظارت ايله چيكنر. لازم كلن موادى تكليف حربه اصوليه معادله و كوتول استعمالك منفق طاب ايله چيكنر.»

ايده مونسو (بريان) وضعت حربه يه نقل ايله ايديشدر: «فرانسه دها بديت حريدن برى آلمان ضربه سته معاقولت ايله منى و آلمانلارك مغفرت قطعه اعزاز ايله لرته مانع اولمشدر. قىلخقه آلمانلار هيچ بر طرفه قطعى غلبه لره نائل اولالمشدر. شيعه (۹) رومانيا نك دشمن تفرى قارشينده اراضى تركه جيور اولادى بر حقيقت اولوب بوحال ايسه موجب ائدر. فقط رومانيا اروسى روس اردوسنه مستنداً تكرار اكنساب زندكى ايله چيكنر. زيرا شرق مسئلهسى هنوز حل ايدلمش اولغدن اوزاق اولوب يارين اورادنده شين جيه سى سارصه جق يي رجه به تشكىل ايدم چيكنر. باجقه اوسمر. بيشان ايله فرانسه نك اون لاجى آلان دشمنك زراستيلار انده بولونورنك بزومس كيننده بولونييور. بو قدر شمشك و قاتندن متاع اولان ملكلر، انديشه نك وجدانلر و فيلر مهم و متعلق برسورنده و قطرسى

(بونارلاو) نه ديورده?

آستردام ۱۵ كانون اول (چيكنشدر) لوندردن اشعار اولونيور: (آرتاس روتشدر) مونسو (بونارلاو) عوام قلماره سنده تكيكفات صلحه بندن تحت ايديرگ ديشدر كه: مونسو (آسكوت)، سوك شخصيات لايحه سنك اسباب موجب سى اضاغ ايدرگ شو سوزلى سويله منش ايدى: «متفقن ماضى ايجون مناسب بر ترضيه آتى ايجونده ثابتات مناسبه استعمالنى ضرورى عد ايدىيور. (شدتلى آفتيلر) اكنتره كور. متك سياست وقرارى هر زمان بودر. (شدتلى آفتيلر) (ق.)

(مايختر غارديان) غزمه سى مستر (بونارلاو) طرفندن عوام قلماره سنده ايراد اولونان اعتقدن بخله اكنتره حكومتك تكيكفات صاحبه يي تيقندن امتناع ايجم چيكنى وشرايط صلحه نك ماميت عوم ميسه سقنده هيچ برتردد واشتبايه برافايه يي بيادن سوكره اتفاق مراك صلح تكيكى ختله تاق ايدن مطوعانى موآنده و تقبيح ايدىيور. (ق.)

ايتاليا خارجه نازيرلىك بيانى

لوقانو ۱۶ كانون اول - (چيكنشدر) لوندردن اشعار اولونيور: مجلس ميوئانده، دونك اجهانك سوكنده خارجه نازرى مونسو (سوينيو) بر استيقضاه جواباً ديشدر كه: «دول عاصمه نك، مذاكرت صاحبه يي كيريشك تكيكى متضمن اولان نوطه سى بك (آسويچره) سفيرى توديع ايجمشدر. سفير موى ايله، (مازن) ميدان مچاره سندن و (وردون) دن سوكره، ايشته سر بلرد طوران شالي فرانسه يه وفاق اولان تكليف!... (شدتلى آفتيلر) بويه برويقه ديپلوماسيه قارشينده ايجه دوشونك و تعقيب ايدى غايى آتلاكم لازمدر. بونك پرماترو، و وجدانلرى تشويش و مللرك نوطه مونسو كى ايله ايجون متفقن آرسنه تخم نفاق صوقه معطوف بر تشبث اولدينى بوكرسيدن سويله مك حقى حائزم. بويه حال و موقع قارشينده فرانزى جمهورىي، بر قونوانسيون حكومتدن دها آرز ماتت ايراز ايجم چيكنر.» (ق.)

(لويديجورج) ك بيانى نه زمان?

برلين ۱۶ كانون اول - «دهلي نيوز» غزمه سى، آلمانىك نوطه سى لوندردم كندىكى و آسراق سفيرينك نوطه سى اكنتره حكومته بلدره يي چيكنى نوطه يي بر جواب اعطا ايدلمش بر اسرطيه بولوندينى و (لويديجورج) ك صال كنى بو خصوصه بيانده بولونجه يي بيان ايدىيور. (م.آ.)

آستردام ۱۷ كانون اول - لوندردن اشعار اولونيور: (مترايفولون)، (دهلي نيوز) غزمه سنده يازدينى بر مقاله (لويديجورج) ك صالى كنى عوام قندار... آلمان نوطه سندن باش وكيلى (بريان) ك فرانسز مجلس ميوئانده اداره كلام ايدىكى طرزه بحث ايدىكى يازيور (ق.)

روسه خارجه نازيرلىك صلح عليبنده بيانى

قوتياغ ۱۷ كانون اول (ق) - (پترسبورغ) تلافى آراسندن خارجه نازرى (پترسبورغ) اشعار ايجاع ايدن دوما مجلسده آييده ك بيانده بولوشدر: «دشمنك صلح تكيكه قارشى نك، ميه اتخاذا نلسان طوز و وضعتك نزد ايجير اولورده مظهر تصويب اولدينى دوما مجلسده اتخاذا ايدى كندم ايجون بر و طيله عد ايلرم. كنديشك سببت ووردىكى حريدن تحاييله مشمول اولان طرفلك سويلش اولدينى صلح سوزلى مؤتلف ايجون ناكاهت، و فوق الاتقار بر حادته ضرورنده شى ايشله منددر، سربك دواي متهيه آلتاليا، ايتاليا قدر بر جوق دفعه ملحدن بحث ايجندر. آلتاليا مهيج بر نائير حصوله كچيرديكه قائل بولندينى هربر موقيت عسكريمسى متعاقب منفرد بر صلح عسقى شيننده كاه بر طرفله، كاه دكر طرفله مذاكراته كيريشمكه تشبث ايجندر. قاطع كنديشك بونون بونديرى، موقيت حكومتك مقاومتى، مساكاتنه عزم وقرارى قارشينده دوجار عقامت اولمشدر.

آلتاليا مؤتلفك وجوده كيريش اولونارى قلمه رسين اتخاذاه بر كندىك اجهانك امكانلرلى اترق ادرلك ايلديكندن مذاكرات صاحبه باشلانق اوزره شينده ده رسما تكيكفه بولنور. بوتكى لاقى و چيله تقدير و حيا كه ايدم بيليك ايجون بونك كرك حنويىي ورك كه نكي احوال وشرائط مجتده اجرا نلمش اولدينى نظر دفعه آلتان ايجاب ايدر. آلتانياك تكيكفنده، موضوع بحث ايديلن صلحك نوع و ماميت سقنده هيچ بر قيد موجود دكلدر. بوتكيكفك مستند بولندينى احوال وشرائطه كلنجه بوده شولردن عبارت بولوشدر:

دشمن اردورلى باجىلانى، سرينتانى، قره سالانى و فرانسه ايله روسيه ورومانياك بر قسنى تحريب و اشغال ايشدر. بوندن ماعدا آلتانيا و اوسترى باجستان بونون له منته وضع ايدم اوزره اهل سنك برقم اوايشينده استقلال ماسلاحي برشى اعلان ايدنلر. بو قبيل شرايطدن آلتانيايدن، يالكن آلتانيايدن بققه كم مستفيد اولم بيلير؟ مع هذا دشمنك احوال داهللىرى نظر دفعه آتنبجه

Table with 2 columns: Item (e.g., قوتياغ، روسيه، آلمانلار)، Amount (e.g., ۳۷۳۲۴۰۰۰, ۳۸۱۸۷۷۰۰۰). Includes a total row at the bottom: قوتياغ داخاله: ۱۸۲۸۳۰۰۰۰.

وانما ضربه يه مسنده هنوز بونون بونون ميسكر اولالمشدر. دشمن، دواملى بر صلح وسيله ايدرگ كنديش طويلا بونون بر مصلحت قرائق ايشه بودر. روسيه، لايزال اولان بوبانده ك عزم وقرار قلموشنده قيرمان و جيبور منتقلريك كاهه سى ايله تامامتق و عهه كردو. قى الواقع بونون مؤتلفلر، بر تقيمه نظارته يي دسترس اولونه يه قدر حربه دوله لوزم قطعيلى تاماً مذكور بولونورلر. هيچ مائوره، مؤتلفلرى بولوندىر بريمه چيكنر. (شدتلى وسورمكى آفتيلر.)

دوما مجلسى بوندن سكره آييده ك تقربرى اتقاق آقا ايله قبول ايجمشدر: «احوال وشرايط حاضرده تكيكفات ملسيه يي بولون صورت قطعه ده امتناع خصوصنده مؤتلف حكومتلكه اتخا ايدىلان طوز و وضعتك دوما مجلسى، منقأ اشتراك ايلر دشمنك سلطون عسكريمسه قارشى قلمى بر ممانعت استعمال ايدلمكه و آلتانيا، حوب عمومىك ظهورنه سبب اولان احتراضاتدن صورت قلميه ده فرات ايلديكه دواملى بر صلحك نائيرى ممكن اولميه چيكنى بيان ايدر.»

Douma que l'Empereur approuve l'attitude du gouvernement vis-à-vis de l'offre de paix de l'ennemi. Malgré tout ce qu'elles ont d'insolite, les paroles de paix prononcées par la partie sur laquelle retombe entièrement toute la responsabilité de la conflagration provoquée par elle, ne constituèrent pas une surprise pour les Alliés. Pendant la durée de la guerre, l'Allemagne a parlé plus d'une fois de la paix. Après tous ses succès militaires, comptant produire un effet sensationnel, l'Allemagne a cherché à entamer des négociations pour la conclusion d'une paix séparée, tantôt d'un côté, tantôt de l'autre. Toutes ces tentatives se heurtèrent à la résistance et à la calme résolution des Puissances alliées.

L'Allemagne étant actuellement démentie quant à la possibilité d'introduire une brèche dans le bloc inébranlable de notre alliance, vient de faire une proposition officielle en vue de l'ouverture des négociations de paix.

Pour pouvoir apprécier, comme il convient, cette proposition, il faut considérer son contenu, ainsi que les circonstances dans lesquelles elle a été faite. La proposition allemande ne contient en essence aucune indication sur la nature de la paix dont elle parle. Et quant aux circonstances dans lesquelles cette proposition a été faite, les voici. Les armées ennemies ont dévasté et occupé la Belgique, la Serbie, le Monténégro et une partie de la France, de la Russie et de la Roumanie. D'autre part, l'Allemagne et l'Autriche-Hongrie viennent de proclamer un semblant d'indépendance d'une partie de la Pologne, tentant ainsi de mettre la main sur toute la nation polonaise.

Qui donc peut tirer parti de pareilles conditions, si ce n'est l'Allemagne et l'Allemagne elle-même.

Mais les raisons de la démarche allemande deviennent encore plus claires quand on considère l'état intérieur chez nos ennemis. Sans parler de la tentative illégale des Allemands de forcer la population de la Pologne russe à prendre les armes contre sa propre patrie, il suffit de mentionner le service civil obligatoire et général introduit en Allemagne pour se rendre compte combien est difficile la situation de l'ennemi.

Tenter de tirer parti au dernier moment de leur faiblesse intérieure, tel est le désir de nos ennemis et tel est le vrai sens de la démarche allemande. Dans le cas où celle-ci échouerait l'ennemi profiterait du refus des alliés d'accepter la paix, pour raffermir le moral de sa population, qui va en diminuant.

Mais la démarche poursuit encore un autre but. Nos ennemis, incapables de comprendre le véritable esprit qui anime la Russie, fondent leurs vains espoirs sur l'hypothèse qu'il existerait chez nous des gens si timides qu'ils se laisseraient tromper par leurs propositions mensongères.

Mais il n'en sera pas ainsi. La ferme confiance de la Russie ne se laissera pas ébranler. Au contraire, la Russie toute entière se groupera encore plus étroitement autour du trône du vénérable Souverain qui, dès le commencement de la guerre, a déclaré qu'il ne conclura pas la paix aussi longtemps que le dernier soldat ennemi n'aura pas quitté notre sol.

Le gouvernement russe tendra avec une énergie d'autant plus grande à assurer cette coopération générale qui représente l'unique moyen d'atteindre notre but, à savoir l'anéantissement de l'ennemi. Le gouvernement russe repousse avec indignation l'idée même d'interrompre actuellement les combats et de

permettre par là à l'Allemagne de profiter de la dernière possibilité qui s'offre à elle de soumettre l'Europe à son hégémonie.

Tous les innombrables sacrifices faits jusqu'à présent seraient inutiles si on concluait une paix prématurée avec l'ennemi, dont les forces sont, en effet, affaiblies, mais non encore brisées et qui cherche à obtenir un répit, sous prétexte d'une paix durable.

Dans cette résolution inébranlable, la Russie se trouve en plein accord avec tous ses alliés vaillants et héroïques. Tous les alliés sont, en effet, pénétrés de la nécessité vitale de continuer la guerre jusqu'à une fin victorieuse, et ils ne se laisseront détourner de cette voie par aucune manœuvre. (Applaudissements vifs et prolongés).

La Douma a adopté à l'unanimité une motion disant: «La Douma s'associe à l'unanimité au refus catégorique des gouvernements alliés d'accepter, dans les conditions actuelles, les propositions de paix, et exprime l'avis qu'une paix durable n'est possible que par l'obtention d'une victoire complète sur la puissance militaire de l'ennemi et qu'après que l'Allemagne aura renoncé définitivement aux aspirations qui firent d'elle l'auteur de la guerre mondiale.»

M. Wilson et l'offre de paix

Amsterdam, 15 décembre. (A. C.) Le mande de Londres: «L'Agence Reuter se fait télégraphier de Washington: M. Wilson et les membres de son cabinet ont eu une conférence qui a duré 3 heures et où ils ont discuté l'offre de paix de l'Allemagne, ainsi que l'attitude à adopter par les Etats-Unis lors de la remise de cette offre aux puissances de l'Entente.»

Opinion d'un diplomate de l'Entente

Sofia, 18 déc. (A. C.) Le «Cambana» publie une lettre à lui adressée de Suisse d'où il résulte qu'un diplomate de l'Entente en activité aurait fait à peu près les déclarations que voici:

«Je crois que l'Entente accueillera avec grande réserve l'offre de paix si elle ne la décline pas complètement. Cela ne veut pas dire cependant qu'elle savait maintenir l'accord intervenu entre les puissances de l'Entente de ne pas entrer en discussion sur une proposition de paix. L'Entente sait parfaitement qu'un refus catégorique d'entrer en négociations de paix aurait pour conséquence une continuation de la guerre qui serait conduite avec un acharnement encore plus grand que jusqu'à présent, sans nullement augmenter les assurances d'une victoire de l'Entente. Quelques puissances du groupe de l'Entente désirent que l'offre de paix de la Quadruple Alliance soit discutée. Et les autres puissances de l'Entente ne peuvent point s'opposer à ce désir. C'est pourquoi il faut admettre, que la proposition de paix de la Quadruple Alliance portera des fruits. D'ailleurs, il ne faut pas oublier que les pays neutres, dont notamment l'Amérique et l'Espagne, soutenues par le Pape, interviennent également très activement en faveur de la paix.»

Le langage des journaux italiens

Lugano, 16 décembre. (A. C.) Quelques journaux italiens ont modifié leur langage qui jusqu'à présent était absolument intransigeant. Ils demandent maintenant que les Puissances centrales fassent connaître leurs conditions de paix. Aussi,

l'occasion pour pousser une pointe vers la ville des rochers. Mais cette courte distance même n'était pas une affaire exempte de difficultés. Il fallait bien composer la caravane, entrer en pourparlers avec l'aimable kaimakam de M., réfléchir aux possibilités de la guerre et nous consulter auprès des cheikhs du Ouadi-Moussa. Pour faire connaissance avec les mœurs des Bédouins, nous renoncâmes à emporter des tentes, comptant sur l'hospitalité proverbiale des Bédouins.

A l'occasion de notre visite faite au kaimakam de M. nous fîmes la connaissance des quatre cheikhs qui devaient nous accompagner. Ils venaient de rentrer de Damas où Djémal pacha, en reconnaissance de leur fidélité, les avait distingués par des décorations et des présents. C'étaient quatre beaux hommes représentant le type pur des Bédouins, aux allures nobles et dégagées, richement équipés et armés, mais pour le reste enfants du désert. En même temps on nous présenta les quatre gendarmes turcs commandés par Ibrahim bey qui devaient répondre de notre sûreté personnelle. Tranquillisés et convaincus que rien n'avait été négligé pour conserver notre vie précieuse nous retournâmes à notre logis près de la gare.

Vers le front de Suez

Une excursion à Pétra

I.

Front du sud-ouest, fin novembre

Il y a peu d'années qu'une excursion à l'ancienne Pétra était une entreprise assez hardie qui demandait du temps, de l'argent et du courage. Cette antique place de commerce découverte seulement au siècle dernier, située sur le Ouadi-Moussa (rivière de Moïse) a formé autrefois le centre des chemins de caravane entre l'Egypte d'un côté, la Phénicie, Palmyre et l'Arabie méridionale de l'autre. L'Empereur Adrian accorda à Pétra des privilèges et aux premiers siècles du christianisme il y avait des évêques de Pétra qui assistaient aux grands conciles. Mais le commerce ayant trouvé d'autres routes, la ville tomba en oubli si bien que jusqu'à son nom semblait enfoui sous les sables pendant une quinzaine de siècles.

La délégation turque que nous accompagnions en Syrie, se rendit à Médine et nous quitta à M. étape importante dans cette guerre. De M. à Pétra il n'y a que 30 ou 40 kilomètres et nous résolûmes de profiter de

صلحی رد ایدنلرک انظار دقتنه!

چکن سنه بوتاریخلرده صربستان ایجا ایدلشدی ، بوسنهده رومانیا
استیلا واقعا ایدلک اوزره بولونیور

چکن سنه بوتاریخلرده ۷۰ کون طرفنده تماماً
استیلا واقعا ایدیلن صربستانک هیئت عمومیسی
صربستان سفرینک مبدای : ۶ تشرین اول ۱۹۱۵
صربستان استیلاسنک نهایی : ۱۵ کابون اول ۱۹۱۵
۷۰ کونده استیلا ایدیلن ساحه : ۸۷۰۰۰۰ مربع کیلومترو

بوسنه ۱۱۵ کون طرفنده تقریباً اوچده ایکیسی اتفاق هیئتک یدضبط استیلاسنه دوشن
رومانیاک هیئت عمومیسی
رومانیا سفرینک مبدای : ۲۷ آغستوس ۱۹۱۶
معدت سفر (بوکونه قدر) : ۱۱۵ کون
۱۱۵ کونده استیلا ایدیلن ساحه : تقریباً ۸۵۰۰۰۰ مربع کیلومترو

TDV ISAM
Kütüphanesi Arşivi
No 34.616 13

اتلاف دولترینک رجال مشولمسی ، مجالس مله لرینک کرسیلرندن بالا پروازانه بر طاق بیانات
ایله صلح تکلیفی رد ایله بوزر . اتلافونک قوللانقلری لسانه دقت ایدله ، غالب موقنده بزم دکل ،
کنده لرینک بولوندیته حکم ایتمک لازم کایر . حال بوکه هیئت اتلافیه تک غالب موقنده اولق شسویه
طورسون ، بالعکس عامیه مملوب و نهزم موقنده بولوندمک ایله بولوندیله رومانیایک بو کوکی جالینر ، رومانیایا
بوتندن اوچ بوچوق آی اول آلتیزن حربیه کیمرک آوستریا تعرض ایله دی وقت ، اتلافونک قوللانقلری
واویلا ی سرور وغرور کوز اوکنه کتیرلسون ، اووقت بوتون اتلاف رجال و مطبوعاتی ، اتفاق
دولترینی سنک معلومیه سیرمچک صوک فوزک اوزته په آیلدیقی ، رومانیایک (۶ ل یوز بیک)
کیشیک تازه قولتریه اتفاق زسره سنی یک قیسه بر مدت طرفنده مو و پریشان ایله بیکتی هان متفقاً بیان
ایدوب طوزمشلاردی . حال بوکه رومانیایک حربیه ناکسانه ووهاله کیمرین اولمسته نهما وکندیسنه
قارشی برآی قدر مدت مساعدکارانه طاورانلقدن سوکره نهایت دورته تألیف و استیلا باشلادی
واپکی آی طرفنده رومانیایک او (۶ - ۷ بوزیک) کیشیک تازه قولترینک (درنده اوین) خارج از حرب
ایدلک کن باشقه ملککنده تقریباً (۸۵۰۰۰۰) مربع کیلومتروسو یعنی اوچده ایکیسی ضبط و استیلا اولوندی .
نه غرب ، نه عبرت آمیز تصادفاتندر ، که رومانیایک بوسنه ایجا و استیلاسی هان هان چکن
سنه صربستانک ضبط و اتفاسی ایله عین تاریخلرده واقع اولقدهدر .

چکن سنه صربستان سفری ده باشلادی و وقت بینه اتلاف مطبوعاتی بویوک بر آوازه خوف وهراس
چهارمتر ، صربستانک امدادینه عاجلانیشیلنر ایسه اتلاف هیئت ایچون معلومیت محقق اولدیغی سوبله مکدن
چکنده مشدی . صربستان (۷۰) کون طرفنده اوزته دن قالدیردی ، باغان خطی تأسیس ایدلدی .
حرب عمومیسیک مهم ایکی زکینی اولان و عمومی خط چریک رأسنده بولونان آلمانیا ایله تورکیایک
آزمسنده سربست مواصله و منافله تأمین اولوندی ، بوآندن اعتبارآده حرب عمومی تماماً باشقه برصغیه
کیردی . فقط صربستانک امدادینه یتیشیه میجی و آلمانیا ایله تورکیایک برلشمنه حمایت اولونه مایه جی
آستلاسنجه اتلاف مطبوعاتی لسانلری دکیشدیرمکده کوچیک چکنه دلیلر و برلین ایله استانبول
آزمسنده مواصله تأمینک اوقدر اهمیتی اولادیغی ادعایه باشلادیلر . ایشته شیبندی ده احراز ایتدیگر
اوقدر بویوک موقیاته ، اتلافونک اک قوتلی امیدلری تماماً ایجا ایتش اولمسه مرمماً بینه اتلاف هیئتک
عین معکوس ادعوا و اسرارلری قارشینده بولونیور ، اولنر اوچ بوچوق آی اول رومانیایک حربیه کیمریمی
اتفاق هیئت مو ایده چک دیشلاردی . حال بوکه او مدت طرفنده بالعکس بزر رومانیایک مو ایتمک درجه سنه
کتیردک و جریده بوتندن سوکره بلا مضاعفه دوامی تأمین ایله بیک بولنده عظیم المنه ازاق اولوزم
اقتنام ایتدک . یعنی بر بوسنه فاصله ایله اتلاف زسره سنک یک زیاده اهمیت ویردیکی ایکی دولتی
اورته دن قالدیردی . قدرت و سلطونک ، عزیم لایزلرک ، مهارت و همتیزک دنیا نظرنده بولندن بویوک
دلیلی اولممازدی . اولیه ایکن اتلاف دولترلی ، بوتون بو بارز نشانی کائلم بکن حکمنده عد
ایدنرک صلح تکلیفه رد ایله جریده دوام ایله جکلیری ایلری سوروب طوریورلر . فقط بزر کنده لرینه

یکن سنه بوتاریخداره ۷۰ کون ظرفنده تماماً
استیلا وانجا ایدیلان صربستانک هیئت عمومی
 صربستان سفربیک مبدای : ۶ تمربین اول ۱۹۱۵
 صربستان استیلاسنک نهایی : ۱۵ کانون اول ۱۹۱۵
 ۷۰ کونده استیلا ایدیلان ساحه : ۸۷۰۰۰۰ مربع کیلومترو

بوسنه ۱۱۵ کون ظرفنده تقریباً اوچده ایکسی اتفاق هیئتک بدضبط استیلاسنه دوشن
رومانیاک هیئت عمومی
 رومانیای سفربیک مبدای : ۲۷ آگستوس ۱۹۱۶
 مدت سفر (بوکونه قدر) : ۱۱۵ کون
 ۱۱۵ کونده استیلا ایدیلان ساحه : تقریباً ۸۵۰۰۰۰ مربع کیلومترو

TDV İSAM
 Kütüphanesi Arşivi
 No 25.611a 19

ائتلاف دولتریک رجال مسئولی ، مجالس ملیتریک کرسیرلندن بالا پروازنه برطاق بیانات
 ایله صلح تکلیفی رد ایله بورلر . ائتلافیونک قوللاندرلی لسانه دقت ایدلهه ، غالب موقنده بزم دکل ،
 کیندیرلیک یولوندرینه حکم ایتمک لازم کایر . حال بوکه هیئت ائتلافیک غالب موقنده اولوق شویله
 طورسون ، بالعکس غامیه مغلوب و مهزیم موقنده یولوندرینک بو یولک دلیلی رومانیایک بو کوکی خایدر . رومانیای
 بوندن اوچ بوجوق آی اول آنسزین حربه کیره دک آوستریایه تعرض ایلهدی وقت ، ائتلافیونک فویاردقاری
 و اوپلای سرور و غرور کوز اوکنه کینرلسون ، اووقت بوتون ائتلاف رجال و مطبوعاتی ، اتفاق
 دولتریک سنک مغلوبیته سرحیک صوک فوزک اورتیه آتیلدیفی ، رومانیایک (۶ لی ۷ یوزیک)
 کشیک تازه قولتلیله اتفاق زمره سنک یک قیصه بر مدت ظرفنده هو و پریشان ایله یه چکی مان منتقاً بیان
 ایدوب طور مشلردی ، حال بوکه رومانیایک حربه یک ناکسانه وهاله کیره من اوله سنه رحما و کندنسنه
 قازنی برای قدر مدت مساعد کارانه طاورانله قدرن سوکره نهایت دوره تادیب و سبتیلا باشلادی
 و ایکی آی ظرفنده رومانیایک او (۶ - ۷ یوزیک) کشیک تازه قولتلیک (درنده اوچی) خارج از حرب
 ایدله کدن باشقه مملکتکده تقریباً (۸۵۰۰۰۰) مربع کیلومتروسی یعنی اوچده ایکسی ضبط و استیلا اولوندی .
 نغریب ، نه عبرت آمیز تصادفاتندر ، که رومانیایک بوسنه جان انجا و استیلاسی مان مان یکن
 سنه صربستانک ضبط و افغانی ایله عین تاریخلرده واقع اولمده در .

یکن سنه صربستان سفربیک مبدای وقت بیه ائتلاف مطبوعاتی بو یولک بر آوازه خوف و هراس
 چقارمش ، صربستانک امدادینه عاجلاً یتشیلیمز اینه ائتلاف هیئت ایچون مغلوبیت بحق اولدیفی سوبله مکدن
 چکنه مشدی . صربستان (۷۰) کون ظرفنده اورتدن قلدیرلدی ، باغان خطی تأسیس ایدلی .
 حرب عمومینک اک مهم ایکی رکنی اولان و عمومی خط جریک رأسنده بولونان آلمانیای ایله تورکیایک
 آرمسنده سربست مواصله و منافعه تأمین اولوندی ، بو آندن اعتبارآده حرب عمومی غامی باشقه بر صفحه به
 کیدی ، فقط صربستانک امدادینه یتشیله میه چکی و آلمانیای ایله تورکیایک برلشه سنه ضمانت اولونه ما به چکی
 آرمسنده مواصله تأمینک اوقدر اهمیت اولمادیفی ادعا به باشلادیلر . ایشته شیمده ده احراز ایتدیکن
 اوقدر بو یولک موقیاته ، ائتلافیونک اک قولتی امیدلری تماماً انجا ایتش اولمه مزمه غماً بیه ائتلاف هیئتک
 عین معکوس ادعا و اصرارلری قازیشنده بولونبورلر . اونلر اوچ بوجوق آی اول رومانیایک حربه کیره میسی
 اتفاق هیئتک هو ایدمک دیشلردی . حال بوکه او مدت ظرفنده بالعکس بز رومانیایک هو ایتمک درجه سنه
 کیندرک و حربده بوندن سوکره بلا مضایقه دوامی تأمین ایله یه چکی بولده عظیم المندار ارزاق و لوازم
 اغتنام ایتدک . یعنی بر سنه فاصله ایله ائتلاف زمره سنک یک زیاده اهمیت و پردیکی ایکی دولتی
 اورتدن قلدیردی . اوله ایکن ائتلاف دولتری ، عزم لایتزلانک ، مهارت و مهمتک دنیا نظرند بوندن بو یولک
 دلی اوله مازدی . اوله ایکن ائتلاف دولتری ، بوتون بو بارز نتایجی کائلم یکن حکمنده عد
 ایدرک صلح تکلیفه رد ایله حریده دوام ایله یه چکی ایلی سوروب طور بویورلر . فقط بز کیندیرلینه
 بوقراولرنده اصرار و عناد وادیسنه دوشمده دن اول ، کندی قباحتری ، کندی عجزلری ایله حکمدارلری
 و ملتلی ایچون ابدی برر حقه ماتم اولان ایکی مملکتک ، صربستان ایله رومانیایک ، بوقازیده یه خریطلرده
 تمیل ایلدیکر حال و شکلرینه باقلری تویسه مایدروز . حربه دوام ایدمکچک ، یک اعلی ! فقط کله چک
 سنه بیه بو تاریخلرده صربستان و رومانیایک ، اتفاق هیئتک غالب ، قهار ، متحد و مقتدر اودولری انده
 بازیمه استیلا اوله چی باشقه کوچوک دوک و مملکت قالدیمی ؟

ساعت	زوال	عصر	عروب	عنا	لشک	طاق
۰۹	۱۲	۲	۴	۱۹	۳۳	۲۰
۲۸	۲۸	۰۹	۱۲	۳۹	۵۲	۳۹

صلح و مسالمت مسئله سی

انکلیز باش و کیلی دیورکه : « دشمنک تکلیفات صلحیه سنی قبول ایتمک ،
شعزی بر اولوم ایلمیکنه کچیرمک دیمکدر . تکلیفات مذکورنه ک قبولی تقدیر نده ،
ارمرزی آتام ایچون دشمن طرفندن بو ایلمیکک ایپنی چکمک کفایت ایدر . »

دول مرکزیه طرفندن وقوع بولان مذاکرات
باعیه تکلیفک روسیه ، فرانسه و ایتالیا کی محاصم
لکتر نژنده دوجار اولدینی سؤ تلقیاته متعلق
ولهرق حکومت مذکورہ رجال طرفندن سرد
ولونان مطالباتی بیدری نشر ایلمیش ایدک ؛ رجال
تلاقیه تک صلحه دائر اولان افکار بالا پروازانه سنه
ممیعت اخیراً انکلیز رئیس حکومتی (لویید جورج)
لرفندن ایراد ایبدین نطق مهم ، وضعیت سیاسی تک
شوش و مهیبتنی هیچ بر وجهله توضیح و تعدیل
بتمه مشدر . (لویید جورج) کی انکلیز تک ایدک
یووک اداره آدی وانکلیز پولتیق سنک مدهش
قارتالی عد ایبدین مهم بر حکومت مثلی طرفندن
رح ایبدیک افکار و مطالباتک وضعیت عمومی
وزرنده باعث صلاح اولجینی خصوصنده پرورده
یدیلن امیدلر کلیاً زائل اولدینی کی ، نطق مذکورہ
صلح تکلیفک دشمن رجال طرفندن بر نشانه وهن
انحطاط اولهرق ابرازی ایله افکار عمومی جریانلرینه
ارشی اجرای تأثیر ایچون قولالیش بی بر تدبیردن
یری هیچ بر حسن تلقی به مظهر اولدینی اظهار
ایلمه مشدر . فی الحقیقه کرک روس خارجیه نظری (پوقرو-
سکی) تک (دوما) ده کی بیانات مالاطباق ، کرک
یتالیان باش و کیلی (بوزمیلی) ایله خارجیه نظری
(سویینو) تک ایتالیا مجلسنده کی بیانات طرفه فروشانه لری
کرک (بریان) ک فرانسه مجلسنده کی صو ک نطق

اخیراً انکلیزده وقوع بولان بحران وکلای متعاقب
موقع اداره و اقتداره کتیریلن وانکلیز تک ایدک بوبوک
رجال سیاسی سندن معدود اولوب تکلیفات صلحیه
حقدنه بوبرکه ایراد نطق ایدن
انکلیز باش و کیلی (لویید جورج)

غری ، تکلیف و اتمک حکومت محاصبه نژنده جلدی بر تلقی ایله تدقیقندن زیاده مشوش و متعلق برحاله
لش اولان داخله کی افکار عمومی تک تسکینه خادم بر دوا اولهرق استعمالی مبین یکی کی دلیلدره
روسیه ایله فرانسه تک اهمیت وزنکین بر جوق ولایاتی الاری آره سنده طوئان و دشمنک مجتات متوالیه سنه
ارشی هر دم یکی بر سله قهر و تأدیب ایستیرن و بوتون بوموقیتلردن مانعدا ، شیبیدی به قدر بر قاچ
دولتکده موجودیت واستقلاله خانه چکن بر زمره دولیه تک ، صرف سائقه انسانیت و مدنیت ایله
وقوع بولان تکلیفاتی قارشینده ، حالاً ده بر ظفر نهائی دن بحث ایده بیلمک ایچون ، انسان حقیقه
جال اشلافیه کی عقل و منطقدن کلیاً مجرد و معرا بر وضع وحاله دوشمش اولالیدر . صلحه دائر
بیاناتده بولونان اشلاف ناظر لری تک بالا پروازی و بناء علیه الک زیاده بی شعوری اولدینده شک وشبهه اولمایان
روس خارجیه نظری (پوقروسی) ایله مسئولیت حربیه بی هرچه یاد آید آلمانیا اوزرسه بولکه تک حصرو قوت
یدن فرانسز باش و کیلی (بریان) و (سویینو) کی رجالک کندی مجلسلری حضورنده ایراد
ایله دکاری نطق ، تکلیف و اتمک دشمنلر برجه فصل قبول ایبدیک حقدنه هر کس بر فکرتکی ویرمس
ولده برابر ، بو مصیبت عظیمه سائق اولان اصل عامللرک فرانسه و روسیه دن جوق انکلیزده اولدقاری
عدالملاحظه بته صلح امیدلری بر قاچ کون اوله قدر کلیاً زائل اولامش ایدی . انکلیز باش و کیلی آتی به
درج ایبدین نطق ، بو امیدلرک دخی بوشه چیقیدینی مثبت یکی بر وثیقه تشکیل ایتمکده و بلکه ده
بوتون قییم بر وثیقه سیاسی اولندن عبارت بولونقده در . فی الحقیقه دشمن رجالک ، ده اشراط
صلحیه بی آکلامه لزوم کورمه دن علی العاده بر مذاکره تکلیفی بیلرده مفارن سوزلری بو کون ایچون
مثبت بر نیت و اهیبت حائر اولامس لردخی ، هیچ شبهه مرکز بوجرک مسئولیتلر بی یازم جوق اولان یاریسکی اریاب
ناروخ ایچون جوق مهم و ناطق سیاسی سندن معدود اوله جقلردر . مع هذا (لویید جورج) ک نطقده دیکر
دشمن ناظر لری تک بیاناتنه نسبه مشهور اولان دهافضله تدبیر و احتیاطی و صلح تکلیفی قارشینده اظهار
ولونان ده زیاده اندیشه و دتی انکار ایتمک طوغری دکدر . مثلاً (لویید جورج) ک نطق ، فرانسز
باش و کیلی (بریان) ک تکلیفات صلحیه دائر مجلس مبعوثانده کی بیاناتی تأکیداً بودنه ده مجلس اعیانده
وقوع بولان نطق کی حرب حاضرک فرق سنه دیری احضار ایبدیکی و دول مرکزیه تک بو کون حاک
نزع و احتضاره اولوب تکلیف و اتمک بر طوزاق اولدینی مثلو فقرات عجیبه بی حاوی دکدر . بالعکس
آئیده اولونقده جینی وجهله ، انکلیز باش و کیلی حربه دوام ایلمک آرزوسنده بولونقده جقلر ایچون مسئولیت
حربیه تک بشید اوله جقنی-ویلهمکله ، بلکه ضمناً بر آرده انکلیزک آرزولرینه بر تر جان صمیمی اولشدر ؛ ده
بو کور (لویید جورج) ک نطقده ، مثلاً اعتراف ایتملی بر (پوقروسی) تک لسان بالا پروازی
بو قدر ، نه کیم بو کونکی انکلیز رجل اداره سی ، تکلیفات صلحیه تک انکلیز ایچون بر اولوم ایلمی اوله جقندن
قورقدینی بیان ایله بالا پروازلندن زیاده اظهار اندیشه ایلمه مشدر . محاصم زمره بی ترکیب ایدن دولر آره سنده
انکلیزک باله سله ک آت : ...

وزرنده باعث صلاح اوله جتی خصوصاً پرورده بدین امید کلیاً زائل اولدی کی، نطق مذکورہ صالح تکلیفک دشمن رجالی طرفین بر نشانه وهن انحطاط اولوق ابرازی ایله انکار عمومی جریا بلرینه ارشی اجرای تأثیر ایچون قولالاش یکی بر تدبیردن بری هیچ بر حسن تلقی به مظهر اولمادی بی اظهار بله مشدر. فی الحقیقه کرک روس خارجیه ناظری (پوقرو-سکی) نك (دوما) دهک بیانات مالایطاقی، کرک یتالیان باش وکیلی (بوزمالی) ایله خارجیه ناظری (سویینو) نك ایتایا بچلشنده کی بیانات طرفه فروشانه لری یکرک (بریان) ک فرانسه مجلسنده کی صوگ نطق

اخیراً انکاترده وقوع بولان بحران وکلانی متعاب موقع اداره وافتداره کتیریلن و انکاتر مئک بوبوک رجال سیاسی سنندن معدود اولوب تکلیفات صلحه حقدنه بوکره ایراد نطق ایدن

انکلیز باش وکیلی (لوئید جورج)

غیری، تکلیف واقفک حکومات محاصره نژنده جدی بر تلقی ایله تدقیقندن زیاده مشوش و معلق برحاله لغش اولان داخلده کی افکار عمومی نك تسکینه خادم بر دو اولوق استعمالی مین یکی یکی دلایل دره روسیه ایله فرانسه نك اهمیت وزنکین بر جوق ولایتی لری آرمسنده طومان و دشمنک حجات متوالیسته ارشی هر دم یکی بر سله قهر و تأدیب ایندیرمن و بوتون بوموقبتاردن ماعدا، شیبیدی به قدر بر قاج اولتکده موجودیت واستقلاله خانه کچن بر زمره دولیه نك، صرف سائقه انسانیت ومدنیّت ایله وقوع بولان تکلیفاتی قارشینده، حالاً که بر ظفر نهائی دن بحث ایده بیدمک ایچون، انسان حقیقه کمال اشلافیه کی عقل ومنطقدن کلیاً مجرد و معرا بر وضع وحاله دوشمن اولمادی بر صلحه دائر یاتانده بولونان ائتلاف ناظر لری نك بالابروازی و بناء علیه الکی زیاده بی شعوری اولدینده شک وشبه اولمایان روس خارجیه ناظری (پوقروسی) ایله مسئولیت جریبیه هر چه باد آید آلمانیا آرزو زرنه بولکه نك محصور و غوث یکن فرانز باش وکیلی (بریان) و (سویینو) کی رجالی کندی مجاسلری حضورنده ایراد یله دکاری نطق، تکلیف واقفک دشمنلر بر چه فصل قبول ایله جکی حقدنه هر کسه بر منکر کانی و بر من و لغله برابر، بو مصیبت عظامه سابق اولان اصل عامل لک فرانسه و روسیه دن جوق انکاترده اولداری مادملاحظه بینه صلح امیدلری بر قاج کون اوله قدر کایا زائل اولامش ایدی. انکلیز باش وکیلی نك آتی به درج ایبدن نطق، بو امیدلرک دخی بوشه چیقدیغی مثبت یکی بر وثیقه تشکیل ایتکده و بلکده بوتون قییم بر وثیقه سیاسی اولدندن عبارت بولونمده در. فی الحقیقه دشمن رجالی نك، دهامشراط صلحه بی آکلامه لزوم کورمندن علی العاده بر مذاکره تکلیفی بیلرده مقارن سوزلری بولون ایچون بیئت برقیبت و اهیجی حائر اولامه لرخی، هیچ شبهه سزکه بوحرلک مسئولی لر بی یازم جوق اولان یاریسی اویاپ تاریخ ایچون جوق مهم و ثانی سیاسی دن معدود اوله جقلردن. مع هذا (لوئید جورج) ک نطقنده کر دشمن ناظر لری نك بیاناته نسبه مشهور اولان دهافضله تدبیر و احتیاطی وصلح تکلیفی قارشینده اظهار اولونان ده زیاده آندیشه و دققی انکار ایتک طوغری دکدره. مثلا (لوئید جورج) ک نطق، فرانز باش وکیلی (بریان) ک تکلیفات صلحه به دائر مجلس معوثانده کی بیاناتی تا کیداً بولدهده مجلس اعیانده وقوع بولان نطق کی حرب حاضرک قرق سنه دئیری احضار ایلدی کی ودول مرکز به نك بولکون حالت نزع و احتضار چه اولوب تکلیف واقفک بر طوزاق اولدی مئلو فقرات عجبیه کی حاوی دکدره. بالعکس آئیده اوقونه جتی وجهله، انکلیز باش وکیلی حربه دوام ایلمک آرزوسنده بولونه جقلر ایچون مسئولیت حربه نك بشدید اوله جتی بولمکه، بلکضماً بر آژده انکلیز لک آرزو لری بر ترحان صمیمی اولشدر؛ ده صوکره (لوئید جورج) ک نطقنده، مثلا اعتراف ایتلی که بر (پوقروسی) نك لمان بالا بروازی یوقدر. نه کیم بولکونکی انکلیز رجالی اداره سی، تکلیفات صلحه نك انکاتره ایچون بر اولوم ایلکی اوله جقلندن قورقدیغی بیان ایله بالا برواز لردن زیاده اظهار اندیشه ایله مشدر. خاصم زمره بی ترکیب ایدن دولتر آرمسنده انکاتر مئک بالنسبه الکی آرمضتر اولدیغی نظر اعتباره آلتیر ایسه، (لوئید جورج) ک لساننده کی اعتدال و احتیاطک اسبابی کندیلکندن تظاهر ایدر. مع هذا انکلیز رئیس حکومتک بیانات اخیره سی، دول مرکز به تکلیفه قارشی قطعی بر جواب رد مایتنده اولقله برابر، عین زمانده، حربه دوام فکرنده اولان روس و فرانزلری، فکر و حساسلرنده بوس بوتون آتشله ندریمک ایچون ترتیب اولونش یکی بر حبله سیاسی کچده تلقی ایده بیلیر. ائتلاف ناظر لری طرفندن صوگ زمانلرده ایراد اولونان نطق لری در پیش مطالعه ایدنلر، زمره مخصوصه طرفندن و بریله جک جوانی نطونه نك نه اوله جتی شیبیدن کشف و تفرس ایده بیلیرل فکرنده یز. مع هذا، هنوز کسب وضوح ایتن وضیعت سیاسی قارشینده، المزدکی معلومات مهبه به استناد ایله قطعی بر مطالعه درمیانی طوغری و جائز دکدره. بوضورتله صلحک تقرر وعدم تقریریه دائر هر درلو احتمالی درمیاندن توقی ایله احوالک انکشافه انتظار ایتکی دهامتناسب عایدهرز.

(لوئید جورج) ک نطقی

(لوئید جورج) ه کوره، حربه دوام: جنایت، صلحی قبول: جیانن - انکاتره نك شرطلری: اعاده اراضی، ترضیه و تأمینات - حالا وحدت حرکات تأسیس ایده مه مشدر - رومانیای مغلوبیتی، بر فلاکت - انکاتره ده «دقیقتور» ..

فرانسه و روسیه نك جوانی تقدیر:	آمرتدوم ۲۰ کانون اول - (لوندرد) دن اشعار اولونبور: (لوئید جورج) دن عوام قاناره سننده ایراد ایتش اولدیغی نقطده دیمشدرکه: «متفقین بیتمده آلمان نطومه سی حقدنه تمامی افکار ایله مشدر. فقط موسیو (تجان هولوغ) که نطونه نك تودیتندن اول ایراد ایتش اولدیغی نطق حقدنه، متفقین نطوله - یکدیگر یزدن آری اولوق- هب عین نتیجه به اصل اولدیغی مشاهده ایتکده بختیارم. برنجی جوابک فرانسه و روسیه طرفندن اعطا ایلدی کئی بوبوک بر سرور ایله قید و اشارت ایدرم. فی الحقیقه، حکومات مذکوره الکی بوبوک قدا کارقلری اختیار ایتش اولداری و دشمنک الآن اولنک اراضیسی داخلده بولونامی حسینیه بونوع بر تکلیف و دعوته هر کسین اول جواب و بریمک حقی حائر بولونیورلردی. بوجوانی، حکومت نامنه، صریح و قطعی بر صورتده تصوب و تصدیق ایدرم.
حربه دوام جنایت، صلحی قبول جیانن:	بوجادله مده شه نك دوامنی، بر سبب و علت کافیه اولمغزین آرزو ایده جک بر شخص و یا خود بر حزب وجدانته اوله بر شایبه و جنایت تحمیل ایتش اولور که بونی بونون اوقیاتوسک صوری تظہیر و ازاله ایده من. دیگر جهندن، بو مصارع نك غایه علویه سه وصول بولمغزین، مجادله دن تب و توتور و یا خود نومیدی سائقه سیله فارغ اولنی ایسته به جک بر فرد و یا خود بر حزب بک بوبوک و وحیم تشابیحی معنوی اولان بر جیاننک تحت تهمتده قایلر.
یاریشکی نسخه مزده:	«کثرت مندرجات مانع اولمادیغی تقدیرده»
دلیل آرمسنده:	مجرری:
سلیمان نظیف	

La réponse de la Porte à la note de Wilson

La Sublime Porte a remis dans l'après-midi d'hier sa réponse à la note du président Wilson.

S. E. l'ambassadeur aussitôt qu'il a reçu la réponse l'a fait transmettre à Washington

La réponse de S. E. Hallil bey est conçue dans les termes suivants :

La généreuse initiative de Monsieur le Président des Etats-Unis tendant à créer des bases pour le rétablissement de la paix a été accueillie et prise en considération par le Gouvernement Impérial ottoman dans le même esprit amical qui se manifeste dans la communication présidentielle. Monsieur le Président indique le but qui lui tient à cœur et laisse ouvert le choix du chemin menant à ce but. Le Gouvernement Impérial ottoman considère un échange d'idées direct comme le moyen le plus efficace pour atteindre le résultat désiré.

Conformément à sa déclaration du 12 de ce mois, dans laquelle il tendait la main pour des négociations de paix, le Gouvernement Impérial ottoman a l'hon-

neur de proposer la réunion immédiate, dans un pays neutre, de délégués des Puissances belligérantes.

Le Gouvernement Impérial ottoman est également d'avis que la grande œuvre de prévenir des guerres futures ne pourra être commencée qu'après la fin de la lutte actuelle des nations. Ce moment venu, le Gouvernement Impérial ottoman sera heureux de collaborer avec les Etats-Unis d'Amérique et avec d'autres Puissances neutres à cette tâche sublime.

(Ag. M.)

Une démarche du conseil fédéral suisse

Berlin, 23 décembre. (A.C.) Un télégramme de Berne à la «Gazette de Voss» dit: Selon un bruit répandu ici, le Conseil fédéral de la Suisse est sur le point d'entreprendre une démarche identique à celle faite par le président Wilson auprès des Puissances belligérantes.

TDVISAM

Kütüphanesi Arşivi

No 25.616.21

Berne, 24 décembre. (A.C.) Le conseil fédéral suisse a adressé aux belligérants une note leur communiquant qu'avant peu de temps, le gouvernement suisse s'est mis en rapport avec M. Wilson dans le but de faciliter un prochain rétablissement de la paix. La note de M. Wilson dit que le gouvernement fédéral helvétique trouvera en Suisse une puissante répulsion.

Fidèle aux devoirs qui résultent du maintien d'une sévère neutralité, et de même qu'une lie située au milieu de l'incendie allumé par la guerre des peuples, la Suisse—gravement menacée et atteinte dans ses intérêts moraux et matériels—est imbue d'un profond désir de paix. Elle est prête à donner son aide pour mettre un terme aux faux infinis créés par la guerre, mais qu'elle a toujours devant ses yeux par le contact d'intérêts, de blessés gravement et d'amputés et à jeter une base qui puisse servir à une coopération pacifique entre les peuples.

Le Conseil fédéral suisse appuie donc avec joie les efforts faits par M. Wilson pour assurer une paix durable.

La note suisse à l'adresse de la Turquie

Le Conseil Fédéral Suisse vient de remettre à Son Excellence Fouad Sélim bey, ministre de Turquie à Berne, une note pour être transmise au Ministère Impérial des Affaires Etrangères, dans laquelle après avoir fait mention des démarches qui font l'objet de la note du Président Wilson adressée aux deux groupes belligérants fait savoir qu'il y a 5 semaines un échange de vues a eu lieu à cet effet entre le gouvernement Suisse et le gouvernement des Etats-Unis d'Amérique.

Participant au désir manifesté par le président Wilson en vue du prompt rétablissement de la paix, le gouvernement Suisse s'empresse de déclarer qu'il appuiera énergiquement l'initiative prise à cet effet par le président Wilson.

امسچیره ناك دول مخصوصه نوطه سني - (اسوچيره) - امرقا الله همفكر

مجادله اتو ازمك ايتايي حرق هائل اينجده بر آمله سائده تالان

امسچيره عهيق بر ارزوي صلح و مسائله متخصس

بوزنه ۲۴ كازان اول - امسچيره حكومتی دولت خاصه بوزنه كو نيز موندور. بوزنه ده امسچيره حكومتله مسالتيق بيلاهده سوي تسويل عقيدتيه موسيو (ويلسون) ايله آرزيان اولون روتميش اولديني بيلا برلك كدر. سوكره نجليلور كه : « موسيو (ويلسون) كه نوطه سني ، امسچيره ده توڤلي بر ممكن بر اولمچورد . چدى بر يميل ناك اداه سندن مولك اولان وظائفه سابق اولان وعه ازمك ايتايي حرق هائل اورتميشه بر آمله كي اوزوب مادي ومنوي ماضي و نتم سوزنده دوچار حلق بوزران امسچيره واقفلر اياه نهات و زيرنك اوزوره اراز مظاهر تو ازمك صلح و مسائله آرتميشه نونك مساعي ايله امداري اينجرون بر اساس وجوده كتيريمك آيادهدور . امسچيره ، حكومتی ، بو معييت وآلاه ، هر كون شاهند اولمدهدور . بيلاه عليه امسچيره حكومتی ، مستتر بر صلح تاكسي اينجرون موسيو (ويلسون) طرفلندن صرف ابدلين هميلره مع الشار مظاهر اولمدهدور » (ق.)

اسوچيره حكومتی ، نوندموك سبير سمر مواد سليمه خاريمه نظر تته تبليغ ابدلك اوزوره توذويغ ايتايي بر نوطه سني آسريقا رئيس جمهورى موسيو (ويلسون) كه اينجرا ايگ محارب رسة دوليه بزميش اولديني نوطه سني موضع تحت ايتد كدن سوكره بوزنه عطنه بولدن يقى مضم امسريقا حكومتيه مدارايه اذكرا ايقتن اولديني بيان و موسيو (ويلسون) كه اظهار ايتديكي آرزويه توڤيله صلح و مسائلك بر آان اول اعاده و تاسميه مستتمه آسريقا حكومتىك تفهيق اينجرفي امسچيره حكومتله بوتون قوتله بايينه مسارعت ايله ايكسي سرد و ايمان ايله همفكر . (م.آ.)

ويلسون ناك نوطه سنيه جوابى نوطه سني

امسريقا رئيس جمهورى ناك صلح نكلين حتمه كن نوطه سنيه خاريمه نظريه خليل بك اندى حضرتلى طرفلندن ۲۶ كازون اول ۹۱۶ تاربخينده دو رسالت آسريقا سمارنى واسطه سنيه و بريلين جوانى نوطه : حیات بخش تلقيناتنه دائر توديع ايله ايتيكي نوطه سنيه جوابى بوزنه آنى موادي اشعاره رئيس جمهورى مخصوص امسچيره نونك صلح و مسائلك اساسى تقيره بر نوطه سني اولان ايعتبات ايتايلمايه سوي حكومت سنيه چدرئيس سمار ايزا ايتايلمايه سني عيقت حيات دور ستانه ايله نظير قولور دهه آتلمدهدور . اعمار ايله صلح نظري اولان بايقى بيلا برلكه بوزنه سنيه وصول اينجون اختيار اوله چوق طرفىك اتخايتى سويت بر واقفدهدور . حكومت سنيه طوموشدين طوموشى به بر بياذنه افكار طرفيقي ياقه عطالوبه به وصول اينجون لك مؤثر و مستمعه عد ايتدهدور . شوق نكل اول ايكسي تاربخيه حكومت سنيه نك مذاكرات صلحه اينجون نوندموك دست ايله ايكسي سمن ايتاييلايه توڤيله حكومت سنيه ايه احراب دولتر مازحيزلندن سوكره بر توڤيله سنيك يوطرف بر نكلنده مان ايتايي نكله ايدر حكومت سنيه اذلك عبارات ايتاييكي اونكهي آتى بعضلك آئنجى عبارات عامرة ملك ختام بيذير اولديني متماف ممكن لمصول اولديني فكر اولمدهدور . بوزان ناك حمله حله حكومت سنيه بوزاسم على اينجون امسريقا حكومتى و دكر قى طرف دولترله تقيريك مساعي ايتلايه بيچار اولمدهدور . (م.آ.)

La remise de la note des pays
scandinaves à Vienne
Vienne, 29 décembre. (A.C.) Le ministre
de Suède à Vienne a remis aujourd'hui au
ministre des affaires étrangères austro-hon-
grois une note disant : Le gouvernement sué-
dois, tout en tenant à éviter toute immixtion

puvant être interprétée comme une violation
des sentiments légitimes des belligérants, croit
cependant qu'il négligerait ses devoirs envers
la totalité de l'humanité, s'il ne saisit pas
cette occasion pour exprimer sa plus profon-
de sympathie pour tous les efforts pouvant
contribuer à mettre un terme à l'accumulation
progressive des souffrances et des pertes de
nature morale et matérielle, causées par la
guerre. Le gouvernement suédois nourrit l'es-
poir que l'initiative de M. Wilson aboutira à
un résultat digne du haut esprit dont elle
s'est inspirée.
Le chargé d'affaires du Danemark à Vienne
a remis une note identique.

اسوئچ نوطه سی

وایه ۲۹ (ق) — اسوئچ حکومتک وایه
مغربی، آوسٹریا - مجارستان خارجیہ نظارتہ
بوکن آئیڈہ کی نوطی تبلیغ ائمہ قدر :
« اسوئچ حکومتی و مجاریک حیات معتمدی
و تجمیڈہ ایڈہ بلجیک ہر دولو مدانا من صورت
فصلیہ دورق و اجتناب ایتکہ برابر، طہور یافتہ
اولان فرصت بالاستفادہ حرک موجب اولدینی
آلام و اضطرار ایتدہ مادی و معنوی ضایعات نہایت
ویرمکہ مدار اولدہ بلجیک ہر دولو نتیجتاً ایتدہ
حسبات عقیقہ مودتکارانہ سی ایشوار ایتدیکی
تقدیردہ کنندی منته و بتون شریعت قارعی تکلف
بو لنڈینی و طاشندہ زیادہ سیلہ اعمال صورت
اولدینی طن اولدہ اسوئچ حکومتی و موسسیر
ویلسون طرفندن اجرا قناتن تشیک، مستند اولدینی
و یا وساطت بالذات تمییز اولدینی مقصد
آمال و نیات عالیہ ایہ متاسب بر کیسیہ منس
اولدہ چندن ایدواردور .
وایلہده کی دایجادہ مصالحتکاری دخی عی
مآلہ بر نوطہ تبلیغ ایتدور .

صلح مسئله سی

آمریقا نوطه سی صورت ترجمہ سی

خارجیہ ناظری خلیل اف اندی حضرترب آمریشا رئیس جمہوری موسیو ویلسون ثامنہ ۲۳
کانون اول سنہ ۱۹۱۶ تاریخہ امریقا مغربی طرفدن باب عالیہ تقدیم اولان نوطہ تک ترجمہ سید :

حکومت معدہ امریقا رئیس جمہوری
ماجرلری حکومت مٹاییہ حرب حاضر ایچون
بر صورت حرکت آغازی فکری تکلیف و نتیجہ
مأمور ایچن و حکومت مٹاییہ تک و فکری، اک
دوستہ بر حسلہ تلقین ایڈلہ و بالکزد بردوسدن
ذکر بلسکہ منافی حریدن بلجیدی صورتدہ
متأثر اولان بیطرف بر منلک مٹلندن صادر
اولنہ بناءً نظر اعتبارہ آہنچندن امید وار
بو نفعدور . رئیس معارالیکہ بو حرک بر آن اول
خاتم پذیر اولدینی کورمک خصوصتہ کی آرزو
والترایہ و حرب دوام ایڈجک اولدینی تقدیردہ
صائب الذکر منافکالہ مؤثر صورتدہ محافظہ سی
جہتی تمین ایتک احتیاج بارزدن انبات ایڈیور،
ماجرلریک اجراسہ مأمور ایچن اولدین
تکلیف اجرا ایتک ذاتاً خیل زماندن بری رئیس
جمہورک فکرہ نہ تبادر ایتدور . بو تکلیف دول
سرکزیہ طرفندن اخیراً وقوع بولان تکلیف اتلہ
علاقہ دار بر دول ایضای آرزوسدن انبات ایچن
کوریہ بیلیگی جہتلہ رئیس معارالہ بون بویلہ
ماہیت خصوصیہ حائر بر زمانہ بر آژمردواتہ
اجرا ایڈیور . سخت حالہ تکلیف مذکور
شیخ بر وجہ دول سرکزیہ تک مارالیسان
و نتیجتاً منلک و متولد بری ذکادر . آکر بو
تکلیف صلح مسئله سی دخی علاقہ دار اولسیدی
و عینی غایہ ایستداف ایدن تکلیفات سائرہ ایہ
بر وقت و زمانہ صدوری حسیلہ دہا زیادہ نظر

اعتبارہ آئسی ملوط بو تسمیدی رئیس حضرتری
تکلیفات مذکورہ ابروجہ بر جواب اطفا اولتیجہ
قدر بو تکلیف اجراسی تأخیر ایڈوری . رئیس
حضرتری تکلیف واضلک کوپا یقہ بر زمانہ واقع
اولس کی عد اولتوق و بائق لذتسا درویس
ایڈہ بلک آکا کورہ نظر اعتبارہ آئسی رجالیادور
رئیس ایوم حال حریدہ بولان بالجہ منل و اقوامک
حال حاضرک نہ کی شرائطہ بر طرف اولدہ بلجیک
فورتن قارعی نہ کی صورت تسمویہ تک بر ضمان
اولدوق قبول اولدہ بلجیک خفندہ کی افکار
متقابلہ لری کالہ سربسق و خلوس نامہ مقابسہ
ایڈہ بلجیک اوزرہ رسا بیٹاہ سوئق و امانہ
ایڈلریک سرعت مکنہ ایہ بروسیلہ بو تسمی تکلیف
ایڈہ معارالیہ بو مقصدہ وصول ایچون استعمال
اولنچق و وسائلہ صلف اہمیت ایتور . رئیس
جمہور بو مقصدک حصولہ بالذات خادم اولتی و حق
بو فکریک شایقہ قبول اولدہ بلجیک ہرمانکی بر طرفدہ
موقع اجراءہ وضع خصوصتہ حرک متقدمہ بر
اجرا ایتکی کندوسی ایچون موجب شرف عد
ایڈہ بلک ایسہدہ، بو یادہ توسل اولنچق اصول
و یا وساطت بالذات تمییز اولدینی مقصد
ایتور . رئیس استداف ایچن اولدینی مقصد
علوی حصول پذیر اولتی شرطیہ ہر برواسطہ
معارالہ نظر دہ شایقہ بولدر .
رئیس ایک عاصم زمرہہ منسوب دول عاصیہ

حموی بہ ماند صورت تسمویہ فصلیہ تقدیم ایڈہ بلجیک
اولان شرائط خفندہ بر مٹاییہ افکار و آژا ایچون
بر وسیلہ ماہلہ تلقین و تکلیف ایتکدہ
کندیسی نمایلہ حق کورور اکر محارب زمرہ لردن
بری ہو اولتبیہ قدر محاربہ جمول و غیر معین
عوائجہ طوغری بطی سرکارلہ دوام ایڈہ بلجیک،
آکر ایک طرفدن برندہ آرتق فدا ایڈہ بلجیک فرد
متنس قالمجسیہ قدر میلیونرچہ حیات بشر فدا
ایڈہ بلجیک، هیچ بر زمانہ اظفاربر اولدہ بلجیک
کین و خصوصت اداہ فاقہ جقہ، و رجوع و نکول
ایڈہ بلجیک برطاقہ منفوربتلر تولید ایڈہ بلجیک
اولوقت صلح و مسانکتہ عقدی و حر منظر بیٹندہ
بلاختیار بر آئک وفاق حصولی امیدی دہ فی لزوم
ووائی اولس اولدہ چندر بتون مالک روح و حیاتی
بو خریدن فوق العادہ متاثر اولس و عائلہ جسیہ بی
بشریک بتون فروع واقضای امانتی غیر مبیوق اولان
بو جدالک بارود معنی حسن ایتدور . ظالم بیٹندہ هیچ
بر فوق حقیقت حالہ بو حرکک تأثیر نفوذی
خارجندہ قانہنی ویا بولک تأثیرات مخربہ و مضمر مستدن
مصون بولندینی ادا اولہ ماز . بو نکلہ برابر حرک
ادامہ سیلہ ایستداف ایڈلن مقاصد معینہ و حقیقیہ تک
نہ کی شیل اولدینی هیچ بر زمانہ قطعی بر صورتدہ
بیان ایڈہ مفسرد . مختلف محاربلرک زمامداران
اموری ذاتاً بولندینی و جہلہ بو مقاصدی حموی
صورتدہ اعلام ایتدور . فقط ہر ایک طرفدہ
بو بلجہ حموی صورتدہ اعلام اولان مقاصد یکدیگریک
عینی کورویور . لکن شمدی بہ قدر ہر ایک
طرفدہ صلاحیتدار اولان رجالی حصولی کرک
کندیلریک کرک ملتزمتک حربہ کرکیشمکہ کی
اصابتلری کورسورہ بلجیک مقاصد سرمدیہ رسماً
بیادہ بر معتلدور . بو صورتلہ بتون ظالم نہ کی نتائج
فصلیہ تک، نہ کی جدی بریادہ نامیانک، نہ کی
تبدلات و تصحیحات سلیسیہ ویا ملکیہ تک، حتی
نہ درجہ لردہ کی موقیات عسکرہ تک حرق ختامہ
ایڈہ بلجیک خصوصتہ برطاقہ طنیات و فرقیات
ایچندہ بیان اولندہ بولوتدور . صلح بزم ظن
ایشدیکزدن دہا یک زیادہ قوہ قریبہ کلش

بو تسمی و ہر ایک زمرہہ منسوب محاربلرک صراثہ
ایورو سوئسک لازمہ دن عد ایتکاری شرائطک
بعضاریک اندیہ ایتدکاری درجہدہ غیر قابل تألیف
اولہ سی ویر تاملی افکارک هیچ کاسہ مکالمہ
بول آچی و وفاق دولتی بر استقبال فریڈہ
حصول پذیر اولدنی برامیدہ تقلب و براندہک دولتی
درحال قابل اجرا بر حالہ ایصال ایتسی ممکناتدور
رئیس جمہور صلح و حق و مساطت تکلیفدہ بولتیور .
بلکہ بتون عالم اسٹائیک بحران حاضرہہ دائمیاً
مزاید بر اندیشہ و اضطرار ایہ عطف نظر ایتدیکی
حراسی مسانکتہ نہ قدر تقرب ایڈہ بلجیک بیلیکی بز
بیسار فاک محاربلرہ برابر اوکر نہ بیلیک کوز ایچون
سادہ چہ استکشاف احوال اولتسی تکلیف ایڈور .
و ادارہ کلام خصوصتہ کندینجہ ساتی اولان
حیاتیہ و ایستداف ایکدہ بولندینی مقاصدک بتون
علاقہ دار لرحمہ درک و تیقن ایڈہ بلجیک ظندہ و مصالح
جالی یکیدن تسمیر ایڈہ بلجیک بر قبول و تلقی . منظور .
پتندن قویاً امیدوار بولتیور . بیسان حال عیش
احتراماتہ وسیلہ آغاز اولدی .

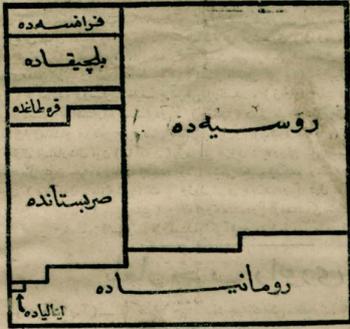
دول سرکزیہ لی نپاہ مقاومت ایڈہ بلجیک کردور .
بوئندن صرف نظر رومانی سوق الجبنت نظر نظرندہ
سوک درجہ مہمدور . زبرا رومانیایہ مالک اوانبہ
دول سرکزیہ پاکزدن بر این ایدہ سعادت اکر مستندہ کی
منافق بفراد، پیش، صوفیہ واسطہ سیلہ
دیگر ارج بول ایہ نامین ایڈہ بلجیک و طونہ دن آلب
نہایت منشی فسال ایہ طونہ بہ ایتیکلر و نہایت
یحس سبہ بر آوسٹریا - آلمان ذکوری اولدہ قدر .
کذلک رومانیایہ اعا اولدینی تقدیردہ دول
سرکزیہ سلاویکی قوشادہ بیلیرلر و اسلافدہ افغان
قوماندن صرف نظر جمہور اولورلرک بو تقدیردہ
دول سرکزیہ تک مدافہ اولدہ بلجیک بالکزد رومانیایہ
حدودی قایر و دول مذکورہ بساریا حدودندہ
طونونہ رق اودہ سا، نیولایف، خرسونی یعنی
روسینک الیصلح ایتدہ بلجیک تقدیم ایدور و
چین اولان اسٹائیک جملہ لردن بر زمانہ سوسیالیست
اعضادن (قوستادور) فرانسہ تک تاب و تواندن
دوشمکہ اولدینی جملسدہ بیان ایچن و بیویات
عربیدلہ طہوریتہ سببیت و برآمدی . سوک دفعہ
فرانسہ جمونانی عین حقیقتک قاروشندہ بولندیر .
لمشد . بو جہندن دون پارلتونہ بلک بیوک عصیت
حکیم ما ایدی . حربیہ ناظری و کیشی اجمیرال
(لافاز) ۸ ایشدہ کی دایجادیلرک عسکرہ دعوی
متضمن ایڈہ جملسدہ و دایچ ایتدیکی صرحہ
بولایمک بلا مضامندہ قبول ایڈلسی طلب ایلی
اوزرہ صلیت بیوک برمدہ منقلب اولس و لافازک
اعوام و افعاک بر معاینہ دن عیارت اولدینی خفندہ کی
ایشامتہ و برستولر پانڈیر بلرہ مقابلہ اولتدور .
سوسیالیست اعضادن (بروئل) دیتسندہ کہ :

« بدما بز آرتق بلکزدن اولان دن فضلہ فدا کاراق
دوہندہ ایتاموز . بز متقارصم صراحت ایدرک
ملکیتک تاب توئدین نہ درجہ دوشدیکنی اثرہ
اذا کلخیلر . بناء علیہ بز آرتق عرقزک استغیاتی
دوشوتیلر . بز بتون توئزی اوچودہ سورویوز .
حکومت محاکم ایتچون نہ یاپیور و قیات زیادہ سیلہ
ترابدہ و دم علی شدتلہ اجراء حکم ایکدہ دور .
(بریان) مباحثاتک علی اولدوق دوام ایڈہ سی
تکرار رجالی ایچن و رئیس مجلسی دخی دجال
جائتہ خفندہ عقد ایڈلنی طلب ایلی ایتدہ بورجار
و نظایرہ بیوہدہ اولتدور . رادفائل سوسیالیست
اعضادن (فاور) ایہہ فرانہ تک مجموع نقوسندن
سدنی تحت سلاحہ آئس اولدینی و حالبوک
انکترہ نقوسنک اوندہ برنی ایتالیا اون پردہ
برنی نہایت روسیہ تک بکری دہ برنی اودویہ
چاغریہ ایلیات ایڈہ بلجیکدرکہ : ضایعاتز انکبلرک
دوچار اولدینی ضایعاتن (۳) دفعہ فضا دور .
کوز اولدہ کورورکن شمدی دہ حکومت
بز دن خستہ طوباللرک یکیدن معاشیہ تابع
اولس ایتیتور و صرف دلیقائیلرک مژدن حرک
اولان اسٹان اولائی بر دہا چامریور . حکومتک
قوری و خفندہ برقیہ ایڈہ بلجیک کورویور .
سوسیالیست اعضادن (بریزون) کورہ قارعی
شدتلہ مہاجرتدہ بولتورہ . قایہ ارکانک مجلسی
آلاندینی بیان ایچن و تسمی و زورنیہ رئیس مجلس
بریزونک جملدن اجرائی تکلیف ایتدور .
تکلیف اوزرنہ دعتقل بر کوروانی طہور ایتدور .
بروانادہ (بریزون) « حرک طہورندن نولانی
روسیہ حکومتی دخی قیاجیلدور . (بریان) کہ

صلحه باشلارکن بزم المزمده نه وار؟

دشمن المزمده نه وار؟

اوروپا دارالش برتدمه بزم المزمده (۲۱.۰۰۰) کیلومتر مربعه ، دشمن المزمده (۲۰.۱۶۰) کیلومتر مربعه وار

پوقارده کیلومتر مربعه
آلبانیه (خازوت دو اولون)
دن استعاره ایتمیش اولان
(ماتاشیرلوئید) ویلمز دن
ایشیاس ایدیسوز. پودسار
دن پوقارده کیلومتر مربعه
صربیه و آلمان - آوستریا
و یغارستان - تونکیا
بنارسنان هشت آغاقده
اوروپا ده مختلف ملکاتده
قارادنی برلی آیری آیری
نسلنرله و برده حیث
بوموعسی مولایه برلی اولان
ایدیور . آغاقده کی
کوجوک مستقل ایسه
ایتالیانکیلر یه اوروپا صحنه
حریزنده قارادنی برلی
کوستریور .

(۱) اشارت و وسارک
غالینا و یوولون یازنده
پوشان برلی (ب) اشارت
قارادنی آغاقده اشارت
ایتالیکاری کوجوک قسی ،
(ت) حرقده ایتالیانکیلر

آوستریا حدودنده آلبانیه کی اراضی یه مشهور . پوقارده کیلومتر مربعه
اولوب هرمانیته برلی اراضی منحصه (۶۰۰۰) کیلومتر مربعه کوستره شو حالینده
بزم طرف جنب (۲۱.۰۰۰) کیلومتر مربعه و ایتالیانکیلر آغاق (۲۰.۱۶۰) کیلومتر مربعه
الزمده طوتیورلر ایتمه یه قدر مساعده شریطله دشمنلر صلیح تکلیف ایتدیک و بیکه بورز .

پودایسته (ق) - باش دایک اوت
(ب) ییل باشی ماسیاده حکومت قزاقستان
چوکیاتی قول ایشیک شریعه میوت موسیو
(مهمیل) ک ایراد ایلدیک شریعه جواب ویریش
و خارجیه نظارتده وقعه کان بیدلک حکومت
سیاستی اوزنده ناب و ایشیدن کایا غاری
بولدنی بیان ایشدن .
قوت تیرا ، بیده رومانیایه نقل تیریم
ایدهرک دیشدنک : « رومانیانک هنوز حرب
خاتیرل نامش اولدنی ییلورد . رومانیایه
نابیتکام تعرضی خطوط اوزنده کی حوالیده
نشاناز مؤسسه کی موجب اولانله برابر تیریمه
دشمن ایشون بوزک برهزنی اتاح ایشدن . »
قوت تیرا ، ایتالیک جوانی کوشمیه حقتده
شوشوزاری سوزیشدن : « ایتالیک جوانی کوشمیه
حقتده کی ملامت شیدکی حالده ایشون شریعه
اولوندیز خوادنن عیارندن . مکه ایله یوجوب
سورت نطیه ددنی برهزنی حاشیوروشی حالده بزم
وینفلرمنک بولمن منجر قانیه چدنری و یوکاتاری
یاغریلنیز بولمن چدنری سزه نایم ایده یایریم .
تیرا بولیه بر ایشون کوز اوکنه کیه درک ایشون
ایتن هر درو دارا کاتاری ایشون . پوقارده ایشون

ایدهرک دیشدنک : « رومانیانک هنوز حرب
خاتیرل نامش اولدنی ییلورد . رومانیایه
نابیتکام تعرضی خطوط اوزنده کی حوالیده
نشاناز مؤسسه کی موجب اولانله برابر تیریمه
دشمن ایشون بوزک برهزنی اتاح ایشدن . »
قوت تیرا ، ایتالیک جوانی کوشمیه حقتده
شوشوزاری سوزیشدن : « ایتالیک جوانی کوشمیه
حقتده کی ملامت شیدکی حالده ایشون شریعه
اولوندیز خوادنن عیارندن . مکه ایله یوجوب
سورت نطیه ددنی برهزنی حاشیوروشی حالده بزم
وینفلرمنک بولمن منجر قانیه چدنری و یوکاتاری
یاغریلنیز بولمن چدنری سزه نایم ایده یایریم .
تیرا بولیه بر ایشون کوز اوکنه کیه درک ایشون
ایتن هر درو دارا کاتاری ایشون . پوقارده ایشون

TDV ISAM
Kütüphanesi Arşivi
No 26.10.16.25

ایدهرک دیشدنک : « رومانیانک هنوز حرب
خاتیرل نامش اولدنی ییلورد . رومانیایه
نابیتکام تعرضی خطوط اوزنده کی حوالیده
نشاناز مؤسسه کی موجب اولانله برابر تیریمه
دشمن ایشون بوزک برهزنی اتاح ایشدن . »
قوت تیرا ، ایتالیک جوانی کوشمیه حقتده
شوشوزاری سوزیشدن : « ایتالیک جوانی کوشمیه
حقتده کی ملامت شیدکی حالده ایشون شریعه
اولوندیز خوادنن عیارندن . مکه ایله یوجوب
سورت نطیه ددنی برهزنی حاشیوروشی حالده بزم
وینفلرمنک بولمن منجر قانیه چدنری و یوکاتاری
یاغریلنیز بولمن چدنری سزه نایم ایده یایریم .
تیرا بولیه بر ایشون کوز اوکنه کیه درک ایشون
ایتن هر درو دارا کاتاری ایشون . پوقارده ایشون

اوشیچیه نه - نومرو ۵۷۲

قارادنی ۲ دیش اولان ۱۳۳۵ ، ۱۹ کارون نون ۱۳۳۲

و نه چلی :	۳ آیش	۶ آیش	سنه
بوسایدنه هر روز	۳۰	۶۰	۱۰۰
ولایده	۳۰	۶۰	۱۰۰
اقصاجینده	۵۲،۱۰	۱۰	۱۸۰

نسخه (۱۰) یازنده

مر آیکه ایشاده اون کوشمیه ایشون ایشون ایشون
اشاره ده
ایستایور بوموعسی
ساتولون تلف و صومیه ؟ ۵۲

LA GUERRE GÉNÉRALE

Communiqué du Quartier-Général
en date du 18/31 Décembre 1916
Aucun événement important sur tous les fronts. — A. Milli.

La question de la Paix

Traduction de la note remise à S. E. Halil bey, ministre des affaires étrangères, par l'ambassadeur des Etats-Unis d'Amérique, le 23 décembre :

Monsieur le Ministre,
Le président des Etats Unis d'Amérique m'a chargé de suggérer au gouvernement impérial ottoman, l'idée d'une manière d'agir relativement à la présente guerre, et il aime à espérer que le gouvernement impérial voudra bien la prendre en considération, comme étant suggérée par l'esprit le plus amical et émanant non seulement d'un ami, mais aussi du représentant d'une nation neutre dont les intérêts ont été très sérieusement affectés par la guerre et chez qui la soule de la voir prendre fin au plus tôt, provient de la nécessité manifeste de déterminer la manière la plus efficace de se venger des dits intérêts si la guerre devait continuer.
La suggestion que j'ai eu l'instruction de faire, le président a eu déjà depuis longtemps l'idée de l'offrir. Il est quelque peu embarrassé de l'offrir en ce moment particulier, car cette suggestion paraîtra avoir été provoquée par le désir de jouer un rôle en rapport avec les récentes ouvertures de la part des Puissances Centrales. Elle n'a, en effet, été suggérée en aucune façon par ces dernières et son origine, et le président en aurait retardé l'offre jusqu'à ce qu'une réponse ait été indépendamment donnée à ces ouvertures, n'était le fait qu'elle concerne également la question de la paix et peut être mieux prise en considération e même temps que d'autres propositions qui ont le même but. Le président prie seulement que sa suggestion soit prise en considération pour ses propres mérites et comme si elle avait été faite dans d'autres circonstances.
Le Président propose qu'une occasion soit trouvée au plus tôt d'embrasser toutes les nations actuellement en guerre à déclarer solennellement leurs vues respectives quant aux conditions par lesquelles la présente guerre pourrait cesser et quant aux arrangements qui seraient jugés satisfaisants, comme une garantie contre son renouvellement ou l'explosion à l'avenir de quelque conflit similaire, afin que ces vues puissent être comparées en tout franchise. Le Président est indifférent en ce qui concerne les moyens qui seront employés pour arriver à ce but. Il serait heureux de servir lui-même cette cause ou même de prendre l'initiative de la mise à exécution de cette idée de n'importe quelle manière qui puisse être acceptable, mais il n'a nul-

ment le désir d'indiquer lui-même la méthode ou les moyens à employer. Pour lui, un moyen serait tout aussi acceptable qu'un autre, si seulement le grand but qu'il a en vue était atteint.
Le Président prend la liberté d'appeler l'attention sur le fait que les buts que les hommes d'Etat des puissances belligérantes des deux groupes adverses ont en vue dans cette guerre, sont virtuellement les mêmes, comme déclarés en termes généraux à leurs propres peuples et au monde. Chaque partie désire rendre les droits et privilèges des peuples faibles et des petites nations, assurés contre toute agression ou violation à l'avenir, tout comme ceux des grands et puissants Etats actuellement en guerre. Chaque Etat désire être assuré à l'avenir lui-même ainsi que toutes les autres nations et peuples contre le renouvellement de guerres comme l'actuelle, et contre toute agression ou immixtion égoïste. Chacun d'eux serait jaloux de la formation de nouvelles coalitions adverses pour conserver un équilibre incertain au milieu de soupçons allant en se multipliant; mais chacun est prêt à prendre en considération la formation d'une ligue de nations en vue d'assurer la paix et la justice dans le monde entier. Toutefois, avant que cette décision finale puisse être prise, chaque Etat considère comme nécessaire de régler d'abord les points en jeu de la présente guerre par des conditions qui sauvegarderaient certainement l'indépendance, l'intégrité territoriale et la liberté politique et commerciale des nations intéressées.
Le peuple et le gouvernement des Etats Unis sont aussi essentiellement et aussi directement intéressés quant aux mesures à prendre en vue d'assurer la paix future, que les gouvernements actuellement en guerre. En outre, l'intérêt qu'ils prennent aux mesures à adopter en vue de préserver les petits et faibles peuples contre le danger de tort et de violence, est aussi vivement partagé par celui de tout autre peuple ou gouvernement. Ils sont prêts, et même vivement désireux de coopérer après la guerre, dans l'accomplissement de la tâche résolvant à ces fins, avec toute l'efficacité et les ressources dont ils disposent. Mais avant tout, la guerre doit cesser. Ils ne se croient pas en droit de suggérer les conditions auxquelles elle doit cesser, mais le Président pense qu'il est de son droit et de son devoir de faire ressortir leur intérêt immédiat par cette cessation, afin qu'il ne soit bientôt trop tard pour accomplir les tâches les plus grandes réservées pour après cette cessation, afin que la situation des Etats neutres, déjà très difficile à supporter, ne devienne tout à fait intolérable, et enfin, plus que tout, qu'un coup irrépara-

Un discours du comte Tisza
Budapest, 1er janvier, (A. C.) Le président au conseil, comte Tisza, a reçu les félicitations des membres du parti gouvernemental. Il a remercié par un long discours. Parlant du changement survenu au ministère des affaires étrangères, il a dit que ce changement de personne ne signifie nullement un changement de politique.
Pour ce qui est de la réponse de l'Entente à l'offre de paix des Puissances centrales et de leurs alliés, le comte Tisza a déclaré que cette réponse est connue seulement par les renseignements des journaux "mais, a-t-il ajouté, je peux affirmer que même si cette réponse était absolument négative, nous et nos alliés nous n'en serons point surpris ni pris au dépourvu, car en prévision de cette éventualité, nous avons fait tous nos préparatifs nécessaires. Il faudra, dans ce cas, continuer la guerre jusqu'à ce que nos succès renouvelés aient convaincu nos ennemis de l'inutilité absolue de leurs efforts ultérieurs, ou que peut-être les peuples, dans le camp de nos adversaires, en aient assez et s'opposent eux-mêmes à la continuation de ce vain carnage."
Le comte Tisza a terminé en demandant au parti de lui conserver sa confiance qui lui est indispensable pour l'accomplissement des tâches immenses qui incombent au gouvernement, n'importe que la paix vienne ou qu'il faille continuer la guerre.

TDV ISAM
Kütüphanesi Arşivi
No 26.10.16.25

اتلاف دولت لرينك جوابي نو طه سي

برلين ۱۹۱۴ (پارسدن)

مذاكرات منجمله په پاتلاسي خنډه دشمن حكومت طرفدن اعطاء فلان نو طه جوابي متفق حكومتلك قله آلماني اولدقاري نو طه موسو برين بو آتشم بليجا و فرانس و انگلته و اتاليا و اونيوا و فرماغ و پورتگيز و روسيا و روسيه و سربيه حكومات منغهسي نامه متعده آمريكا سفيرته بوديع المقتدر . ملزلك سرتي مذاقده ايجون اتفاق ايدن و منفرداً ترك سلاح ايتلمك خصوصتدق عتمده صادق بولان متفق دشمن حكومتلك و متعده آمريكا و اسيايا و اسويجره و فلندك حكومتلك توسط وولانيه كندلريك واقع اولان صلح داعيه تكليفاته معتزراً جواب اعطاسه قرار و برمرغرد .

متفق حكومتلك اعطاي جوابه ايتدار ايتردن اول وقتن حكومتلك نو طه متعده مندرج بولان ايكي اساسي مقدمه ، شويوله كه مسوليت حريك متفقو عطف و اسناد ايستله و آروپاي سركزي حكومتلك اعلان و ادعاي مظفرات ايجريته قارشي شديداً اعتراض ايكي و جيبه دن عبادلر . متفق هر ايكي حويله خلاف حقيقت اولان و مذاكرات خنډه كنج بالجه عيبتاني هائل اوغراغنه كافي بولان بو اعطاي قبول ايده سزله . متفق ملزله هر سوزله مطبوريه مانع اولونه چايندقاري سربيه ۳۰ مين بري چميل ايديورلر . متفق و صلح اولان سربو طيلر قلا ايتاي ايتديلر . كندلريك بو خصوصتدق سربو طيلر بو كورده ۱۹۱۴ سنه متعده اولدني قدر قوتلدر . آلمانيا تههداتي اخلا ايتدن كركه اولك طرفدن كسر و اخلا ايديان صلحك بته حكومت مذ كورده نك سوزيله تاسيس ايده بيلمسي ممكن اوله ساز . مذاكرات منجمله په برخلافق اوزره باقيد و شرط واقع بر تلقين و بر صلح تكليف و كلكلر ، مباحث و جديدين قاري بولان و آلمان حكومت ايترا طوره سرب طرفدن ميدان انشاره چينارلان بو تكليف داعيه سي بر تكليف صلحدن زياده بر سدسه سربيه سوزنده كورونكده در . بو تكليف و ماضي و حال واستفاده كي مابيت مجادله نك قسماً بجهال ايديلي اسانسه متعده در .

ماضي په متعلق قشده آلمان نو طه سي حريك آلمانيا اوستريا مجارستان طرفدن آزرو ايديليكي و اولريك تحريك ايله حصوله ملكيكي ايتاي ايدن وقايم و تاريخ و ارقام خنډه بجهال كورتمكده در . لايحه محمد تسيات خنډه كي بالجه تكليفاني رد ايدن بر آلمان سخصي ايدي .

۱۹۱۴ سنه سي نوموزده سربيه اتانلر بو اولياتوم كورده دكن سركه درحال اعطاء فلان ترضيه لره و عماً حكومت مذ كوره به اعلان حرب ايدن اوستريا - مجارستان ايدي . موضي برخلافك صلحاً سربيه سي تامين خنډه اتلاف دولتري طرفه اجرا فلان بالجه تعيناي اوشاده حكومات سركه به رد ايتديلر . انگلتره ك بر قوتفرانس عهدي تكليف و فرانسه نك بين الملل بر قوميديون تكميل تكليف و روسيه ايترا طورينك اخلا نك اولان طلي و حريك عرفه سنه روسيه و اوستريا مجارستان آره سنه حصوله كان اتلاف و ايته بتون بو مساعين آلمانيا و جواين و نتيجه سز بر اقعدر . بليجا و كنديسك طرفه سي بالذات تعيد ايجي اولان و معاهداتك بر كاغذ باچاورمستدن

طبري تحت تيه دم بولديران اسبابك صورت قشيه و لغ و الزامه نك خادم وجهانك ايتت وسلافي قلمه نظر منن تامينات كافيي جامع پر سورت توه نك صلحدن امين بولنده صلحك اعادسي ممكن اولدقاري بر كره دما تامين ايدلر .

دول متفه و ختم مهال اول و بليجانك ايكي بچق سنه حرين سركه بولنده اولدني حال ووضيقي بيانه لويه جق آتده كي ملاطاف توضيح ايجكي و جيبه دن حد ايدلر . آلمانيه و حق داخل بولنديني بش دولت منغه طرفدن اضالاتان و اساساته ايتام عقد ايده ليدك بر صلح و ايكي آي ايجنده فاي ليه واصل اولدقاريته ذاهب اولدقاري حاله بالاخره و ايكي سنه سركه فاي لريك استحصالي هيچ بر وجهه ممكن اوله مايجني آكاربان متجاوزلك نفعه خادم اولدقن عيانت قاله جقدر .

استقبال خنډه ايسه آلمان اعلان حرينك موجب اولدني تحريبات و آلمانيا ايله متفق لريك محاربلر وي طرفه قارشي ايقاع ايلدقاري لايحه تجاوازه تميميرات ، تامينات و فايدياتي مستلدر . حال بوكه آلمانيا يو لريك هيچ مرضي قاله آمانده در .

حقيقت حاله آروپاي سركزي دولتي طرفدن واقع اولان تكليف ، حريك صفحا اوزرنده اجرائي تاميناتك وبالبايه بر آلمان صلحي قبول ايتديرك ايجون ترتيب و تصم ايلش بر تصديق عبادتدر . بوند مقصد و متفق ملكلر افكار عموميه سي تقويت ايتكدر . حال بوكه و اولكار عموميه شدي به قدر اختيار ايلدق بو نجه فداكارلره و عماً آرنق لازم حواي شايان حوت بر عزم و متائله و بر مش و دشمن تكليفك يستون بيمنا اولدني ازاه ايجقدر . آلمانيا ، شدي به قدر و بر دقاري ضايعاتن ك مده مسوزنده متاع اولان ، اقتصادي تقويت ايتده

قوتاب قالان و ايتتيلين خارق العاده فداكارلرك زويي بولسان كرك كندي ملكستده كي ورك متفقري ملكستده كي افكار عموميه سي تحكيم و تقويه ايتك ايتده در . حكومت مذ كوره ، مسوليت حريك كيه عائد بولنديني چوندن بري تقدير ايله احوال حاضرته ك جهت مسوليت خنډه بر كرساله مالك اولان حريت بصره نك مده مسوزندن فرافله آلمانيانك آمال و مقاصديني تسهيل و ترويج ايجيك قدر صاحب بصيرت بولان طرف ملكلرك افكار عموميه سي اضلال و تقويت ايتك چاينديور . آلمانيا بوند ماعدا تحت البر مجارستانك توليد ايلدق يكي جنانلري ، ايجيلرك و پاراخره تلقاي و ملل ساتره به منسوب افراوك كندي مطبونه قارشي استخدام ايدلك اوزره جيرا تحت سلاحه استخفي و ب طرفه قارشي روا كورديكي تجاوازيق انظار مامده حقل و مقدور كورتمك ايتديور . غايت صيق بر رابطه اتحاد ايله بكديكريته سربوط بولان و مطبونه قارشي هم فكر اولان متفق حكومتله زمانه اهيتي و يونك هم برابر ايجايات و ضرورات احوال قلاماً مذرك بولنديني حاله مسيميت و اهميتدن كيا عاري اولان تكليف والي بولدن استنكاف ايتكده در . متفق و اخلا ايديان حقوق و حريتلك همير اولاق و مليلر دستوري و حكومات سفيرته سربسي موجودي قضيه سي تصديق ايلدق خنډه تاميناته دسترس اولدق و چوندن بري

توان و دسترسي . ل'Allemagne élude les unes et les autres.

En réalité, l'ouverture faite par les Puissances Centrales, n'est qu'une tentative calculée en vue d'agir sur l'évolution de la guerre et d'imposer finalement une paix allemande. Elle a pour objet de troubler l'opinion dans les pays alliés; cette opinion, malgré tous les sacrifices consentis, a déjà répondu, avec une fermeté admirable, et dénoncé le vide de la déclaration ennemie. Elle veut raffermir l'opinion publique de l'Allemagne et de ses alliés, si gravement éprouvés par leurs pertes, usés par le resserrement économique et écrasés par l'effort suprême qui est exigé de leurs peuples. Elle cherche à tromper et à intimider l'opinion publique des pays neutres, fixée depuis longtemps sur les responsabilités initiales, éclairée sur les responsabilités présentes et trop clairvoyante pour favoriser les desseins de l'Allemagne, en abandonnant la défense des libertés humaines. Elle tend enfin de justifier d'avance aux yeux du monde les nouveaux crimes de la guerre sous-marine, les déportations de travailleurs et les enrôlements forcés de nationaux contre leur propre pays, ainsi que les violations de neutralité.

C'est en pleine connaissance de la gravité, mais aussi des nécessités de l'heure que les gouvernements alliés, étroitement unis entre eux et en parfaite communion avec leurs peuples, se refusent de faire état d'une proposition sans sincérité et sans portée. Ils affirment une fois de plus qu'il n'y a pas de paix possible, tant qu'ils ne seront pas assurés des réparations des droits et des libertés violés, de la reconnaissance du principe des nationalités et de la libre existence des petits Etats, tant qu'ils ne sont pas certains d'un règlement de nature à supprimer définitivement les causes qui, depuis longtemps, ont menacé les nations et à donner les seules garanties efficaces pour la sécurité du monde.

Les puissances alliées tiennent, en terminant, à exposer les considérations suivantes qui font ressortir la situation particulière où se trouve la Belgique, après deux ans et demi de guerre. En vertu des traités signés par les 5 grandes Puissances de l'Europe, et au nombre desquelles figurait l'Allemagne, la Belgique jouissait avant la guerre d'un statut spécial qui rendait son territoire inviolable et la mettait elle-même, sous la garantie de ces Puissances, à l'abri des conflits européens. La Belgique, à ce point de vue, mépris de ces traités, subit, la première, l'agression de l'Allemagne. C'est pourquoi, le gouvernement belge estime nécessaire de préciser le but que la Belgique n'a jamais cessé de poursuivre, en combattant aux côtés des Puissances de l'Entente pour la cause du droit et de la justice. La Belgique a toujours observé scrupuleusement les devoirs que lui imposait sa neutralité. Elle a pris les armes pour défendre son indépendance et sa neutralité violées par l'Allemagne et pour rester fidèle à ses obligations internationales. Le 4 août 1914, au Reichstag, le Chancelier a reconnu que cette agression constituait une injustice contraire aux droits des gens, et s'est engagé, au nom de l'Allemagne, de la réparer. Depuis deux ans et demi, cette injustice a été cruellement aggravée par des pratiques de guerre et une occupation qui ont épuisé les ressources du pays, ruiné ses industries, dévasté ses villes et ses villages et multiplié les massacres, les exécutions et les emprisonnements; et au moment où l'Allemagne parle au monde de paix et d'humanité, elle déporte et réduit à la servitude des citoyens belges par milliers. La Belgique, avant la guerre, n'aurait qu'à vivre en bon accord avec ses voisins. Son roi et son gouvernement n'ont qu'un but: le rétablissement de la paix et du droit. Mais ils ne veulent que d'une paix qui assurera à leur pays des réparations légitimes, des garanties et des sécurités pour l'avenir.

La réponse de l'Entente à l'offre de paix

Berlin, 1 janvier. (A.C.) On mande de Paris: La réponse des alliés à la note des puissances ennemies, relative à la proposition d'ouverture de négociations de paix, a été remise ce soir à l'Ambassadeur des Etats-Unis par M. Briand, au nom des Gouvernements alliés de Belgique, de France, de Grand-Bretagne, d'Italie, du Japon, du Monténégro, du Portugal, de Roumanie, de Russie et de Serbie. Unis pour la défense de la liberté des peuples, et fidèles à l'engagement pris de ne pas déposer isolément les armes, ils ont résolu de répondre collectivement aux prétendues propositions de paix qui leur ont été adressées de la part des gouvernements ennemis, par l'entremise des Etats-Unis, de l'Espagne, de la Suisse et des Pays-Bas.

Avant toute réponse, les puissances alliées tiennent à s'élever hautement contre les deux assertions essentielles de la note des puissances ennemies, qui prétend rejeter sur les alliés la responsabilité de la guerre et proclame la victoire des Puissances Centrales. Les alliés ne peuvent admettre cette affirmation doublement inexacte et qui suffit à frapper de stérilité toute tentative de négociations. Les nations alliées subissent, depuis 30 mois, une guerre qu'elles ont tout fait pour éviter. Elles ont démontré, par des actes, leur attachement à la paix. Cet attachement est aussi ferme aujourd'hui qu'en 1914.

Après la violation de ces engagements, ce n'est pas sur la parole de l'Allemagne que la paix rompue peut être fondée. Une suggestion sans conditions pour l'ouverture de négociations, n'est pas une offre de paix. Cette prétendue proposition, dépourvue de substance et de précision est mise en circulation par le gouvernement impérial allemand, apparaît moins comme une offre de paix que comme une manœuvre de guerre. Elle est basée sur la méconnaissance systématique du caractère de la lutte dans le passé, le présent et dans l'avenir.

Pour le passé, la note allemande ignore les faits, les dates et les chiffres qui établissent que la guerre a été voulue, provoquée et réalisée par l'Allemagne et l'Autriche-Hongrie. A la Haye, c'est un délégué allemand qui avait refusé toute proposition de désarmement. En juil. 1914, c'est l'Autriche-Hongrie, qui après avoir adressé à la Serbie, un ultimatum sans précédent, lui a déclaré la guerre, malgré des satisfactions immédiates obtenues. Les Empires du centre ont alors repoussé toutes les tentatives faites par l'Entente, pour assurer à un conflit local une solution pacifique. L'offre de conférence de l'Angleterre, la proposition française d'une commission internationale, la demande d'arbitrage de l'Empereur de Russie, l'entente réalisée entre la Russie et l'Autriche-Hongrie la veille du conflit — tous ces efforts ont été laissés par l'Allemagne sans réponse ou sans suite. La Belgique a été envahie par un Empire qui avait garanti sa neutralité et qui n'a pas craint de proclamer lui-même que les traités étaient des chiffons de papier et que nécessité n'a pas de loi.

Pour le présent, les prétendues offres de l'Allemagne s'appuient sur une carte de guerre uniquement européenne, qui n'exprime que l'apparence extérieure et passagère de la situation et non la force réelle des adversaires.

Une paix conclue, en partant de ces données, serait à l'avantage unique des agresseurs qui, ayant cru atteindre leur but en deux mois, s'aperçoivent, après deux ans, qu'ils ne l'atteindront jamais.

Pour l'avenir, les ruines causées par la déclaration de guerre allemande, les attentats innombrables commis par l'Allemagne et ses alliés contre les belligérants et contre les neutres, exigent des sanctions, des réparations

TDV ISAM
Kütüphanesi Arşivi
No 25.616.2.2

لکن روسیه؟

دوئگی غمناک زده شایان نظر بر حوادث مندرو.
جدی: سابق روسیه باش وکیل [شورمه] له
سبب انفصالی انگلتره نك طلب مصرانه سی امش .
موتوقاً خبر ورلدیکنه نظراً [شورمه] بعض
شرائط آلتنده آلمانیا ايله مصالحه به میل ایدر و مش.
مطالعسه ایدیلن قره به نظراً سابق باش وکیل
روسیه احوال داخله سنك آلمانی قورلوق شکلدن
و مؤتلفلی ايله خطوط مواصله سی ولوغندیشدن،
مستوف اردوسنك اعاده قونده دوجار اولدی
مستلادن دمکندار اوله رق قره دکز و آق دکز
پوغازلری زورلاعاقه روسیه نك متقدماً صلحه
یناشفه مجبور قاله جتی فرانسه و انگلتره به علناً
بیلدیرمش . قراه کاه همویدن خسته دون [پروتو
پروف] ده یابنده انزال ایده جگمش . ووش
احواله نظراً روس قایینه سنده صلحه نمایل ایدن
عناصر مهمده ایشدن چکیله جگرمش . پوغازلر
مسدود قالدیقه . مذکور قره به عطفاً سوبیلور -
روسیه نك حره دوام آرزوسنده دها زیاده اصرار
ایده به چی آشکاردر !
بو حوادث اوززنده بر آز توقف ایتک

عظمت و جبروتی دکل ، ضعف و مسکنتی امش !
کوریلیورک [دوما] ده ایراد اولنان نطقلر
هپ انگلیز تهدیدینک تولید ایشدیکی بر بلاغتك
نتایجیدر . کذلک باش وکیل ايله خارجیه ناطریک
موقلدندن چکلاری ده به بوتهدداتک قره سیدر .
سویلنن شدتل سوزلر علامت ضعف و نحافتدر .
آلمانیا غالب ؛ غالب ایکن بن پارسه کیره جگم
ویا موسقوفی ضبط ایده جگم دیبوز . چونکه بو
دولت قاهره و متفقو قالیبتی کوسترمک ایچون
بو یله نظمی موقبتلردن وارسته در . قوری لاف ،
نمایات خصوصنده یابان اولان ترک امتیاز مخصوصیدر .
حقیقت حالده روسیه محصوریت قطعیه ايله محصور
و مسدوددر . کومورسزدر ؛ چونکه روسیه نك
بالی باشلی کومور معدنلری آلمانیا نك دها عیاره نك
بدایننده آینه کچیردیکی لهستانک ایالات غربیه سنده
کاشدی . روسیه بر صنایع ملکیتی دکادر .
کسورک نك صنعتکار ایالاتی ده لهستانده و کور
معدنلریک مان جوارنده ایدی . بناء علیه روسیه
مهماندن محروم ، مؤتلفلردن مهجور و بر وضعیتدر .
فرض حال اوله رق ، قدیم اصطلاحی ايله [دلیل] ای
ایله ، دیلم که دول مرکزیه نك دکز ايله مناسبی
اولدیشدن انگلیز لک دیدکاری کچی ملککاری
مسدود بولونیور . یا روسیه نه حاکمه در ؟
کیلو مترو اعتباریله هر حالده روسیه نك دکز لره
مسدود مالکی اتساق صریح مالکشدن نك
زیاده در . نفوس نقطه نظریدن ایسه بتون محکم
مشغوله ايله بر لکده اتساق صریح فلذروی
سکنه سی روسیه نكشدن آنچی اولوز آئی
میلیون فضله در که بوده اراضی مفتوحه نك نفوسندن
عبارتدر .
برده ، روسیه کندی کندیتیه یاشایه ماز ؛
تسبیقات و تشکیلادن محروم ؛ حالو که اتساق صریح
اراضیسی هر حالده دنیا نك تشکیلات اعتباریله
اک یوکسک سویده مالکیدر . کوریلیورک بوندن
بر آز اول روس رجال جدیده سنك قوه
ایشکاری سوزلر اضطرار ايله ، حتی جبروا کراه
ایله سوبلندیرلش بعض عوامفریبانه بیاناتدن
عبارتدر . مادیاته مستند دکادر .
دون ، طولاش ، مؤتلفلری اضرار ایدیلوب
سن پترسبورغ حکومتی به صلح مفرده متایل
اوله چقدر .
[بریان] طرفیدن دول عشره نامنه پارس
آمریقا سفیرینه یالکز بر نوطه و بر لسی و نوطه لک
آبری آبری اعطا ایلدیه سی لوندرو عهدنامه سی
دنیلن غیر طبیعی اختلافک بلک زیاده قابل انکسار
اولدیتنه دلالت ایدر . بو کیفیت ايله ، روسیه
قایینه سنه عائد حوادتک مناسبی اولسه کرکدر .

تاریخ سنك خاطر زنده اولسه کرکدر که یک
یاقین بر ماضیده بکی روس باش وکیل [تره پوف]
ایله بکی خارجه ناطری [پورروسکی] صلح
علیه نك شدید افادنده بولونمفلر و [دوما] به
هنودانه بعض مقررات حر مجبویانه اتخاذا
ایندیرمفلدی . روسیه بیوک - بریتانیا و فرانسه به
اصلاً بخره من . انگلتره نك مضایقه سی خدندن افزون
اولدی ، هر کون ، صفتیه اوقیانوسده بش آئی
و ایدری باطلدی حالده دکزلر کندیتیه آچقدرد .
فرانسه نك بعض ایالاتی اشغال آلتنده بولونمفله
بر ابر ، به ، دکزلرک آچیق بولونمشی اعتباریله
بو ملکته بریتانیا امله لر نك موفتنددر . لکن
روسیه ؛ روسیه نك هم ملکیتی مسقول ، همده
بولری مسدوددر . بو یله اولدی حالده عجیبیچون
مستوف رجالی درشتانکده ، هکسیلکده ، خصوصاً
صیله احتیاسز لنده فرانسلره و انگلیزلره تقدم
ایندیلر ؛ ایفته دونکی حوادت بو معنای کوزله
حل ایدر . بر بکی باش وکیل ايله آنک چومتری
طوروب طورورکن بو یله هفوملری تلفظ ایتلملی
لازمی ایدی ؛ بتون لهستان آلمان ، آوستریا -
مجارستان قطعاتک ید ضبط و اشغالنده بولوندی
حالده غالیچسا و یوزنایانک فتحندن ؛ ترکر ،
انگلیزلره فرانسلره کلبولی شبه جزیره سنده
بر اعلا سویا آتقدن صکره استابولک روسلره
مفتوح اولمستدن بحث ایتک بر جنتدر . دیلم که
بو جنتک بر معنای وارمش ؛ اوده ، روسیه نك

ایضا ایدر .
تاریخ سنك خاطر زنده اولسه کرکدر که یک
یاقین بر ماضیده بکی روس باش وکیل [تره پوف]
ایله بکی خارجه ناطری [پورروسکی] صلح
علیه نك شدید افادنده بولونمفلر و [دوما] به
هنودانه بعض مقررات حر مجبویانه اتخاذا
ایندیرمفلدی . روسیه بیوک - بریتانیا و فرانسه به
اصلاً بخره من . انگلتره نك مضایقه سی خدندن افزون
اولدی ، هر کون ، صفتیه اوقیانوسده بش آئی
و ایدری باطلدی حالده دکزلر کندیتیه آچقدرد .
فرانسه نك بعض ایالاتی اشغال آلتنده بولونمفله
بر ابر ، به ، دکزلرک آچیق بولونمشی اعتباریله
بو ملکته بریتانیا امله لر نك موفتنددر . لکن
روسیه ؛ روسیه نك هم ملکیتی مسقول ، همده
بولری مسدوددر . بو یله اولدی حالده عجیبیچون
مستوف رجالی درشتانکده ، هکسیلکده ، خصوصاً
صیله احتیاسز لنده فرانسلره و انگلیزلره تقدم
ایندیلر ؛ ایفته دونکی حوادت بو معنای کوزله
حل ایدر . بر بکی باش وکیل ايله آنک چومتری
طوروب طورورکن بو یله هفوملری تلفظ ایتلملی
لازمی ایدی ؛ بتون لهستان آلمان ، آوستریا -
مجارستان قطعاتک ید ضبط و اشغالنده بولوندی
حالده غالیچسا و یوزنایانک فتحندن ؛ ترکر ،
انگلیزلره فرانسلره کلبولی شبه جزیره سنده
بر اعلا سویا آتقدن صکره استابولک روسلره
مفتوح اولمستدن بحث ایتک بر جنتدر . دیلم که
بو جنتک بر معنای وارمش ؛ اوده ، روسیه نك

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No 2616.28

بر صلیح سروچی

صلیح انجمن حسبه الله چایچان آسمانی
مبارکده سنتر (تورده)

آسمانی انجمن مبارکده تورده بر خیل زلملر صلح
انجمن چایچان حسبه الله چایچان آسمانی
مبارکده سنتر (تورده) بر ممت اول بر سفین
مجموعه کرالایوق صلح انجمن چایچان آسمانی
اروپا به کن بوجاه ، آنک تقویتک علامه دوام
اولا سنک چسارکن قورالایوق ، بو دفعه به صلح
ایده ایشدن کن قورالایوق ایچون انجمن آردوایه
موجبه یله چیلدیتنه دار دونکی لسته نکرده
بر طلی انشاه واری . موسی ایله آسمانی انجمن
ایچون انجمن (برن) شیرنده بر صلح لوبلی ایچون
انجمن ایچون اساسات لازمی ایتله چایچان
ایش . بواسطت خادمه موقتتی ایلمرز .

A LA CHAMBRE FRANÇAISE

Un discours sensationnel

Ces jours derniers un incident d'une rare violence s'est produit à la Chambre française, à propos de la discussion du budget. M. Roux-Costadau est monté à la tribune et a prononcé un discours qui a fait sensation. Le seul journal de Paris qui ait publié un compte rendu détaillé de cette séance, l'a fait en déclarant :

« Nous croyons que le public a le droit de savoir ce qui se passe et ce qui se dit au Parlement, et que le devoir des journalistes indépendants, c'est, à défaut des commentateurs qui leur sont interdits, de publier des informations exactes. »

Voici donc les passages essentiels du discours prononcé par M. Roux-Costadau :

M. le président. — La parole est à M. Roux-Costadau.

Dix millions d'hommes égoisés

M. Roux-Costadau. — Messieurs, le sort de l'Europe est entre les mains de ses gouvernants. Après avoir déchiré, torturé, égoisé, pendant plus de deux ans, dix millions d'hommes les plus beaux, les plus sains, les meilleurs de toutes les nations, ils poursuivent avec rage une hideuse entreprise. A l'heure qui sonne nul ne peut entrevoir le terme de cet effrayant cataclysme.

Voilà le fait brutal, messieurs, vu de très haut et de très loin, et qui m'inspire une froide résolution : pas un centime, pas un soldat ! Je repousse les crédits provisoires, et c'est votre attitude à vous qui détermine mon attitude. (Exclamations et protestations.)

M. le président. — Vous ne pouvez pas vous exprimer ainsi, monsieur Roux-Costadau.

M. Roux-Costadau. — C'est une plainte que vous allez entendre, et c'est aussi un réquisitoire ; c'est l'appel d'une conscience qui n'a jamais cessé de seules instants d'être libre et humaine en demeurant française.

Ne cherchez pas à discerner le bon grain de l'ivraie ; la nuit qui s'étend sur le monde est trop noire ; la vérité ne sera connue que plus tard ; ceux que vous désignez comme fous, elle dira qu'ils étaient sages, et ceux que vous considérez comme sages, elle dira qu'ils étaient fous. (Mouvements divers.)

En ce qui me concerne je ne participerai plus à cette boucherie. Je veux plus qu'à cause de mon combat, un enfant râle dans une bataille à côté de son père que par procuration et je retourne à la vie. (Interruptions et bruit.)

Renoncez à comprendre. Il y a, dans les âmes des forces intérieures qui sont irrésistibles ; il y a une puissance du cœur et de la raison, à laquelle on est contraint d'obéir ; il y a des périls graves et pressants qui menacent la République et la patrie.

Le comité secret que vous avez organisé, votre attitude, vos dispositions d'esprit, vos votes confirment absolument la pensée que j'ai l'honneur d'exprimer à cette tribune.

Il y a, messieurs, d'un bout à l'autre de la terre, toute inondée de sang et baignée de larmes, un cri d'angoisse et de terreur qui monte jusqu'à ceux qui sont les maîtres des peuples, des voix dont il sera désormais impossible d'étouffer les avertissements et qui supplient que l'on essaye avec courage et sincérité, d'arracher à ce gouffre de douleur et d'ignominie, la race blanche et la civilisation, la France et l'Europe ! (Exclamations et bruit.)

Nous ne serions pas dignes de rester sur ces bancs et de représenter la nation la plus héroïque du monde si nous retardions l'heure pénible, mais inévitable, où chacun doit prendre ses responsabilités.

Nous sommes invités à voter des crédits, c'est-à-dire à ajouter quelques milliards de plus aux nombreux milliards déjà dépensés. Or, voter les crédits, ce n'est pas seulement vouloir continuer la guerre, c'est accepter sa conduite dans les conditions où elle a été conduite.

(Voix à gauche) : C'est au comité secret qu'il fallait dire tout cela. Ce n'est plus le moment !

M. Roux-Costadau. — C'est admettre sciemment, clairement, en pleine connaissance des réalités et avec obstination cette redoutable

formule de l'usure et d'épuisement à l'extrémité de laquelle je tremble d'apercevoir l'éroulement de nos rêves, la ruine de notre patrie... (Bruit prolongé.)

M. le président. — L'invite l'orateur à revenir à la question, celle des crédits.

M. Roux-Costadau. — Cela, dis-je, le recommencement pour toutes les patries, d'une existence misérable, d'une ère barbare.

M. le président. — M. Roux-Costadau, je vous rappelle encore à la question.

Brouillards chimères et paix

M. Duclaux-Monteil. — Puisque vous voulez la paix, dites-nous donc quelle paix vous voulez ! Vous n'osez pas le dire.

M. Roux-Costadau. — Cela, messieurs, je le reconnais volontiers, c'est une conviction dangereuse... (Bruit.)

Je vous demande, messieurs, de m'écouter, parce que si vous me refusez votre attention, vous porterez ainsi un coup mortel à cette indépendance de notre mission, à cette liberté absolue de nos actes et de nos paroles, sans laquelle il n'y aurait, au sommet de la démocratie, qu'une caricature misérable et grossière du régime parlementaire. (Mouvements divers.)

Je vous le demande encore, parce que toute opinion, quelle qu'elle soit, mérite le respect et la discussion... (Interruptions) surtout lorsqu'elle ne dérive d'aucune préoccupation d'ordre matériel.

Cette conviction, messieurs, n'est tirée d'aucune révélation miraculeuse. (Rires.) Mûrie dans le silence et la réflexion, loin des passions qu'agitent les milieux politiques, complètement à l'écart des obligations d'un groupe ou d'un parti, tout à fait étrangère aux intrigues qui construisent ou renversent les ministres, elle est sortie de l'enseignement des faits, de la vision d'ensemble des événements qui bouleversent le monde et du patriotisme le plus pur.

Laissez-moi vous dire que cette opinion, je la rencontre au sein du Parlement, je l'ai vue se glisser dans les couloirs, animer les conversations (Bruit) et se manifester par de légers murmures. Si ce n'était pas la peur d'agir, s'il n'y avait, derrière certains mutismes, des timidités ou des scrupules plus ou moins avouables... (Vives protestations. Bruit.)

M. le président. — Monsieur Roux-Costadau, je dois vous prévenir que si vous continuez à vous écarter de la question, je serai obligé de consulter la Chambre. (Très bien ! très bien !)

M. Roux-Costadau. — Si j'étais mis dans l'impossibilité de m'expliquer, a.o.s je vous introduirais les cent-cens dans cette Assemblée ; vous chasserez les représentants du peuple par le moyen de quelques fantassins commandés par un caporal ; vous renverserez la tribune et vous la briserez ; vous proclamerez l'infailibilité des ministres, la dictature des généraux et vous décréterez qu'il n'y a plus un seul endroit où la liberté puisse trouver asile... (Vives réclamations. Bruit.)

M. Roux-Costadau. — Messieurs, depuis deux ans, on nous raconte que pour sauver le pays il faut se taire. Tout le monde s'est tu en France...

A partir d'aujourd'hui, et tant que durera ce despotisme, je me rebellerai, je ne voterai plus les crédits, je suspendrai ma confiance au gouvernement, je barrerai la route aux imprudents qui s'imaginent que, pour faire la guerre, il faut se passer de la République.

Je ne crains pas, messieurs, un pouvoir fort et autoritaire, ce que je crains, ce sont les gens masqués, ce sont les hommes qui mettent ces bandeaux sur leurs arcades sourcilières et qui s'éloignent dans les souterrains, tandis qu'on assassine la patrie ! (Interruptions et bruit.)

J'ai dit, messieurs, l'assassinat de la patrie. Je suis terrifié par cette descente rapide de la France vers les abîmes. (Bruit.) Je suis épouvanté par la stérilité de nos méthodes militaires et diplomatiques. (Exclamations.)

Mais je ne serai pas ditte davantage. La musique ne vaut rien contre la stérilité. La phraséologie chauvine demeure stérile devant une froide démonstration. Agiter des lanternes, c'est bien ; mais les éclairer, c'est encore mieux. On ne guide pas une grande nation comme la nôtre avec des brouillards et des chimères, on l'habitue à la connaissance des réalités. La démocratie n'est possible que fondée sur la vertu ; et la première des vertus, autant pour les collectivités que pour les individus, c'est la recherche courageuse de la vérité.

Messieurs, qu'a-t-on fait ? On a tué, on a sacrifié sans compter, avec une frénésie démente et sauvage, des milliers et des milliers de vies humaines. (Vives protestations.)

M. André Paisant. — On ne peut pas laisser dire des choses pareilles !

M. Roux-Costadau. — A ce régime de la meute qui broie la chair de nos meilleures générations, on détruit la race et on compromet pour toujours l'existence de cette glorieuse nation. La lourde pierre tourne. Elle tourne avec lenteur, impassiblement, jusqu'au bout, c'est-à-dire jusqu'à ce qu'il ne reste plus rien. Les armées grattent ces murailles avec leurs ongles et réussissent quelquefois à détacher des gravats, mais c'est tout. Sur l'Yser on ne passe pas ; à Verdun, on ne passe pas ; en Champagne, en Picardie, on ne passe pas ; en Orient, après le rétablissement on recommence la retraite, et ainsi de suite. Quant aux morts, je n'essaierai plus de les compter. A quoi servirait-il que je vous accompagne dans l'avenir des tombeaux ! Je connais des gens heureux et souriants qui font si bon marché de la vie des autres... (Bruit et interruptions.)

M. le président. — Veuillez préciser votre pensée, monsieur Roux-Costadau.

M. Roux-Costadau. — Je parlais de ces littérateurs assis dans des fauteuils, au coin du feu, qui remportent des batailles et qui s'emparent de la rive gauche du Rhin... (Bruit.)

On a prononcé ici, il y a quelques jours, le mot de paix...

A droite : Qui ?

M. Roux-Costadau. — Un orateur qui a parlé à cette tribune avant moi.

Ce n'est pas sans émotion et sans trouble que je laisse ce mot s'échapper de ma bouche. Pour l'avoir prononcé, on suspectera mon patriotisme... (Exclamations sur divers bancs.) J'ai le courage de dire à la tribune ce que d'autres disent dans les couloirs. (Mouvements divers.)

M. le président. — Il n'est pas permis d'apporter à la tribune de soi-disants propos de couloirs.

M. Roux-Costadau. — J'ai résolu de supporter cette épreuve, car nous sommes quelques-uns en Europe... (Bruit. Interruptions.)

Vous savez bien, mes chers collègues, dans quelles conditions je fais allusions à la paix. Loin de moi la pensée de vous empêcher de faire la guerre, de bien la faire, d'énergiquement la conduire, de la conduire dictatoriennement, si vous voulez, mais attendez que j'aie exprimé ma pensée tout entière.

Nous partagerons le sentiment d'un écrivain anglais, Bertrand Russell, persécuté dans son pays ainsi qu'on persécute en ce moment dans tous les pays, y compris le nôtre, ceux qui essayent de mettre un terme à cette œuvre de folie furieuse, de meurtre et de dévastation... Si la guerre dure longtemps, écrit-il, tout ce qu'il y avait de bon dans les idéals de la France et de l'Angleterre aura péri comme périrent les idéals des Spartiates et des Athéniens pendant la guerre du Péloponèse. Les deux races et tout ce qu'elles avaient apporté à la civilisation, seront épuisés et la victoire deviendra aussi stérile, aussi désastreuse...

La politique de l'Angleterre

Dans mon intervention précédente, j'avais conjuré M. le président du conseil de pratiquer une politique telle que la France fut réellement et fortement soulagée. Quelques Anglais eux-mêmes reconnaissent c'est justice. Nous savons ce que disait récemment M. Carvin dans un article de l'Observer : « La France a porté le poids de deux premières années de guerre ; l'Angleterre doit en porter le poids jusqu'à sa fin. »

C'est un résultat, à moins que ce ne soit un geste sans importance. Car j'ai beau regarder, je ne vois aucun symptôme de la diminution de nos sacrifices. Vous maintenez nos vieilles classes sous les drapeaux, vous proposez la revision des réformés, vous préparez l'appel de la classe 1918 et vous allez jeter dans la fournaise les agneaux de la bergerie, toute la chair vivante de la race et pendant que vous conduisez les derniers Français à ces horribles hoocaustes, le colonel Repington écrit qu'il y a trois ou quatre millions de citoyens d'âge militaire, dans les îles britanniques, qui poursuivent tranquillement leurs occupations.

Il ne faut pas se contenter de banales promesses. Selon la juste expression de M. Deschanel, la France a tout donné pour la sécurité de ses alliés. Est-ce que les alliés

ont tout donné pour le salut de la France ? (Vives protestations.)

M. le président. — Les alliés font loyalement leur devoir aux côtés de la France. (Applaudissements.)

Je rappelle l'orateur à l'ordre pour la seconde fois et je le prévient que, s'il continue...

M. Roux-Costadau. — Je suis plein de respect et de gratitude pour l'Angleterre, mais je souhaiterais que les déclarations d'amour de l'Angleterre pour la France se traduisent par l'envoi... (Vives réclamations sur un très grand nombre de bancs. — Bruit prolongé.)

M. le président. — Je vais consulter la Chambre.

M. Roux-Costadau. — Je ne vois pas du tout...

M. le président. — Veuillez quitter la tribune. Je vais consulter la Chambre.

(La Chambre, consultée, décide que la parole est retirée à l'orateur.)

M. Roux-Costadau. — Messieurs, je vous remercie. (Bruit.)

M. Bernard Cadenat. — Je demande la parole.

M. le président. Je ne peux vous la donner. Aux termes du règlement, il ne peut y avoir de débat sur l'interdiction de la parole.

M. Bernard Cadenat. — C'est une infamie ! (Bruit.)

M. Roux-Costadau. — Le pays jugera. (Exclamations.) J'ai le pays pour moi. (Bruit.)

بیاننامہ ہایون صورتی

عسکر اولاد

کیکی بیاننامہ ہایون تیزیدہ بیلدیردیمز و جہہ ایک بیچ سنہ قریب زماندیری کال شان و مشرفہ دوام ابتدیکم حرب حاضرک مجرد دها زیادہ فآن دوگسنه میدان ویرکسزین میدل صلح و صلاح اولئی مقصد اسانیپورانه سنه بناہ متفقین حکمداران عظام حضرتالیہ برابر مذاکره صلحیہ کریمسکی تکلیف ایچن ایڈک . دول بحاسه تکلیفده کج دیت و فکر علوی اسانیق نظر دت و اجمتہ آلتسزین تکلیف وافی استخفافکارانه بر صورتہ وہ ایستکاری جهنه یکیدن دوکلیه جک قازق و خراب اولغ حق خانانارک مشایخ معویہ و ماہیسنه تماماً دشمنن مزه عالم اولق اوزرہزده و منتظر مزده حربہ دراهه مجبور اولق . اساساً مدافعت حقوق و موجودیت مقصد مشروعیہ کریمسکیجک بر عیارهده عسکر اولادلمک شدنی به دفر برأ و بمراً کوستره دکاری آگاز شجاعت و فداکاری عثمانیان نام عزتمنی بحق اعلا ایلیکک کو بیوچہ فداکارقلزمزک محرات نافهسنی تماماً انصاف ایله بیون الله تعالی غایب نبائیه به مطهریت و موجودیتی و ملکزی دشمنارک انظار حرص و طمعندن تحلیصه مویقتین بوندن بولہ دخی منتظر مزه اولآه و بر مردهفا فداکارانه و دهانن مورانه جهنہ وغیرہ مشرف بوندن قازق ک حیات دینکارانه ایله مشرف اولدنی حاله جملہ مقصدک علویی تقدیر ایله عنایت الہیہ به مستدا و روحانیت و صالحانای به موصولاً هر طرفده دشمنن مزه قهار شدنی اوردهق عثمانی نام بیسکک سلامت و شہامتہ یککی بارلاق شائلر کوستره جککچکناعتاد شاهانم برکالدر . جان جناب ملک انارک مدافعت ملک و وطن اوزرہزده صرف ایده جکک سامعی دشمنارانه و حیثیکارانه یوقیات جلیه سلبه تزویج و عیالی عسکرین هر طرفده نصرت الہیہ سنه . مطهرتیه تأیید بیورسون .

محمد رشاد

پادشاهک عسکر اولادریه خطابنی

صلح تکلیفک رسماً و صلاحاً و اصل اولدنی غایت و کشایدان باشقہ ملتانک موجودیت و حربیتریه دشمن اولان خضمریک ذکا زیادہ و داله قیصر و اوائدہ ایله بیل باغی بر شمشکرک قلمبازنت مرصوص قائل اوله سنه سننن چنکوز . کریمه دشمناریک جوانی نوملئی اسیتکی اختیاری ایله نہایت سلمسی یک سرع و قنلی بر وجهه ایله یکجکه بوب یکجک سرانی کوستره مزو و بر جر . آلتسز لکی آتجاق خزانه زده برولہ قی تقصیلات ایله هم اخفا و ہامطرا ایدیور ایدی . قسط نرمجرد مدیت و اسانیت لازمی لری نظر دتہ آلتسز لکی جدی و آتیق برسالانہ سردایتیکم تکلیفک مقاملوسی عین وضوح و صراحتہ درمیان ایله بیسن بولونبہ . رسماً و صلاحاً و اوله ایله کورمن اولی تقیدسیه تروزیور عل اولماز ایدی . قسط نرمجرد ایله مین اولمان خزانه ملتانک قریب ویدہرہ اسانیت تفریح ایله یکجک کشف و استدلالتیه کوره سکندر نیر و لشکریک بولوتییلرلر . قسط سکندر مزه وارڈ و یا بوندن . وارسه اولطی و صلاحاتہ اساسلره مستند و بلخاصه آجیق اولالیدر . بولسه شکرز تروزدسز سورده قسطی اولانی خردیز چونکہ دوام ایدوب کیند عظم جلالده موضوع بحث اولان مسئله . منتظریک موجودیتی و سلبه سیرک کشایق کجکمز ، کذاوق اہمال وتروده تحمل اولماز .

خلیہ و خٹاقر آقندیر حضرتلرک عسکر اولادریه خطاب بیوردهقری بیاننامہ کہ بری و بحری قوتلریمہ تبلیغ اولونبلہ برابر دولتی خزانه زده اشعار ایشعد و ایشعد و صلحک ہنی موجودیت اوزرہ تیزیم شاهانہ برادرک و تقدیر ایله ودانماقیق طالع ریکاست و بعیرت ایله افادہ سی تعلق ملوکارہ . تعلیمک تزیاید . صلح تکلیف حکماندہ پادشاهز آقندیر حضرتلری کیکی ایک بیاننامہ ایله عسکر اولادریه بیلدیردیمزک صلحک اسنادی و فی شایان بر کینت اوللہ برابر تمامہ انسانی وعدنی ساشلر ایله وقوع بوندہ اولان تکلیفک قبول اولونامسی امانتہ قاری دیگر منتقاری ایله برابر تروک اردو و دوناماسکک دخی وظیفہ سی افا ایده جککہ اعلی برامیت ایله اشعار بیور . متقدری . دولتی خزانه زده اشعار ایشاد ایدن اکیچی بیاننامہ بریجیک متنسی و حرب و صلحکہ ملتانہ اردو مزہ ترتب ایتکده اولان وظیفہ زک ک سکینہ وک ویداتی بر لسان ایله بخیر و آرمیدر .

عزم تاجدارین و سیکلی باش قوتانن آقندیر حضرتلری دولتی بیاننامہ ایله عسکر اولادریه نوبہ بیوردهقری خطابریه شوسورتنہ باشلامن برونورلر :

• کیکی بیاننامہ ہایون تیزیدہ بیلدیردیمز • و جہہ ایک بیچ سنہ قریب زماندیری کال شان و مشرفہ دوام ابتدیکم حرب حاضرک مجرد دها زیادہ فآن دوگسنه میدان ویرکسزین میدل صلح و صلاح اولموسی مقصد اسانیپورانه سنه بناہ منتظرین حکمداران عظام حضرتالیہ برابر مذاکرات صلحیہ کریمسکی تکلیف • ایچن ایڈک .

• کیکی بیاننامہ ہایون تیزیدہ بیلدیردیمز • و جہہ ایک بیچ سنہ قریب زماندیری کال شان و مشرفہ دوام ابتدیکم حرب حاضرک مجرد دها زیادہ فآن دوگسنه میدان ویرکسزین میدل صلح و صلاح اولموسی مقصد اسانیپورانه سنه بناہ منتظرین حکمداران عظام حضرتالیہ برابر مذاکرات صلحیہ کریمسکی تکلیف • ایچن ایڈک .

طین (بازق) ک لطق

آستردام ۸ (م.آ) — لوندردن : عملہ اوله سنہ مذہوب انکیز ناظر لندن (بارت) برلقن ایراد ایشدیک سرمدہ دیتدیک : برصلی آرزو ایدیورز ، لکن آلمان نکلین فاتحہ برادر قابلانہ و کستاخلنی ازلمک ایسته یوز . حیوانات حصہ ایله مذاکرہ ایدہ یز . برآلتا ایله مذاکرہ کریمسزدن اول اوایلرنا ایله اشمال آلتسده بولوندیردنی دیگر کوچوک ملتانہ عالم اسانیت تخلیہ ایتلدر . کذلک موجب اولدنی جنسکاری تمیز و بیوتون دشمنک معنوی قوتہ مستند صلح معا لتمامہ ایضالاتہ موانعت ایتلدر .

بین الملل سوسیالیست قومیسونک بیاننامہ سی

برن ۹ کائون ئانی [ن] — بین الملل سوسیالیست قومیسون عملہ صنفہ خطاباً نذر ایشدیک بیاننامہ دیورک : « عالی بریان » فرانسه قاسم سوک ماملتہ قدر دوکلیک و منتظرینک قربانی اولورق حربہ دوام ایتکیمہ نامیلہ خرابیه تکوم اولدینی کوستره مملک ایچون کندانہ و دزبلانہ جنرالہ فرانسه ای آدامتہ آلیسینور . غیرسیرک الک بوک مرانی اولان (لوئید جورج) انکیز تک ملتانہ تمامہ ایچون حرب ایشدیکہ دائرہ حیاً بی اصل و اساس برادہ ایلری سوویور ، قسط کنندی و عیالی انکیز ایله فرانسه تک کرک دیلوماسیاری . کرک حربیوانہ بولتی لری ایله روسیک مقاصد حریمہ اغلائق اولد قری ایوتوتدیلری ؟ شرقدہ . انکیز زده و آتاطولیدر . انکیز بولتیه سنک ختیق زهری اولان آمال و احتراصاتی اونوتدیاری ؟

صلح مسئله سی

بک مہم برخب

دولتی عثمانی (لوئید) دہ شایان یتد واعیت بر حواتہ مصادف اولمق .

• واشیتون اولدردہ منتشر (مورین پوست) •

• اواردان دہ لای طریقہ (لوحال آتیکر) •

• منکس اولان بر حواتہ نظراً فونٹ ہونندورف شوش بیاننامہ بولندردن : آلتا حکومتی ، بر فوئرانسک ایچاندن اول اعداسته صلحک انتضای ایچون اوائدہ ایچیک شراطی اعلان ایتیکدر . لکن آلتا بر شیرازی صورت بحرمایہ واشیتون حکومتہ بیلدیرجکدیک اوڈہ بے عنیلہ عزم اولدق دول متخاصہ به تبلیغ ایشون .

صلح و امریاتی میلیور فورڈ

برن ۹ (م.آ) — (آستردام) دن اشعار ایدیور : بوزادہ منتشر « آستردام » غیرسیرک اسیرطایہ نظراً اسیرطای مشرور صلح سرولرین میلیور (برن) کاک • کاک اوزرہ بولہ چیتیشدن . موسی ایله دول حاربتک حرکات عسکرکی تغیل و صلح فوئرانسنده اجتراح ایلری نامیں ایله مک اساماتی حاضریہ حق بر سوت کسویہ بولتی اوزرہ (برن) دہ بر فوئرانس عشقیہ دعوتانک آرزوسنده بیورسون .

• واشیتون اولدردہ منتشر (مورین پوست) •

• اواردان دہ لای طریقہ (لوحال آتیکر) •

• منکس اولان بر حواتہ نظراً فونٹ ہونندورف شوش بیاننامہ بولندردن : آلتا حکومتی ، بر فوئرانسک ایچاندن اول اعداسته صلحک انتضای ایچون اوائدہ ایچیک شراطی اعلان ایتیکدر . لکن آلتا بر شیرازی صورت بحرمایہ واشیتون حکومتہ بیلدیرجکدیک اوڈہ بے عنیلہ عزم اولدق دول متخاصہ به تبلیغ ایشون .

مجلسه خبریہ

امروزہ صبح مجلسه خبریہ میں ہوا اور اس وقت تک ہوا ہے کہ فرانس نے اپنے مخالفین کو متحد کر کے ان کے ساتھ ایک تحریک شروع کی ہے۔

امروزہ صبح مجلسه خبریہ میں ہوا اور اس وقت تک ہوا ہے کہ فرانس نے اپنے مخالفین کو متحد کر کے ان کے ساتھ ایک تحریک شروع کی ہے۔

امروزہ صبح مجلسه خبریہ میں ہوا اور اس وقت تک ہوا ہے کہ فرانس نے اپنے مخالفین کو متحد کر کے ان کے ساتھ ایک تحریک شروع کی ہے۔

Appreciations de la presse turque

Les pertes de la flotte marchande

Meprises

Declarations de M. Briand

Declats de M. Briand

Le 9 janvier, (A. C.) La correspondance de la capitale italienne, et au sujet de la déclaration de guerre, on a dit, dans le journal de M. Briand, qu'il ne s'agit pas de la guerre, mais de la paix.

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No: 2E. 14. 32

Manifeste Impérial
Sa Majesté Impériale le Sultan a adressé à l'armée l'ordre du jour suivant:
Soldats mes enfants,
Comme il était exposé dans notre dernier manifeste impérial, la guerre actuelle que nous soutenons depuis bientôt deux ans et demi avec honneur et gloire, nous avions, dans un but humanitaire fait, de concert avec les Souverains des Puissances alliées, des propositions en vue d'entrer en négociations de paix et cela dans le seul but d'empêcher une trop grande effusion de sang. Les Etats ennemis ne prenant pas en considération le sens sérieux et l'esprit sublime de notre proposition et ayant dédaigneusement re et e no're offre, nous avons été contraints avec nos alliés de continuer la guerre en laissant tomber sur nos ennemis toute la responsabilité morale et matérielle découlant des nouvelles effusions de sang et de la ruine des foyers. Dans cette guerre où nous combattons pour la défense de nos droits et de notre existence; les soldats mes enfants ont, jusqu'ici, par leur bravoure et leurs sacrifices démontrés sur le terrain et sur mer, leur attachement au nom vénéré de l'Otomanisme. Je suis convaincu que nous recueillerons certainement le fruit de tant d'eulforts et de sacrifices; avec l'aide du Tout-Puissant nous obtiendrons la victoire définitive et nous arriverons à délivrer notre pays et notre existence de l'avidité de nos ennemis et désormais avec nos alliés nous redoublons de zèle et d'efforts pour anéantir avec l'aide de Dieu nos ennemis partout. Imbus de ce sentiment les soldats mes enfants donneront de nouvelles preuves de la bravoure digne du nom Ottoman.
Que le Tout-Puissant couronne vos efforts religieux et patriotiques que vous déploier pour la défense du pays et de la patrie et qu'il accorde partout son assistance divine au Soldat Ottoman.

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No: 2E. 14. 32

guerre sera continué, peut-être jusqu'à l'apaisement complet d'un des deux groupes.

Berlin, 9 janvier. (service spécial). — La "Nene Rotterdamse Courant", mande de Londres que l'ancien Lordchancelier Buckmaster a déclaré dans une assemblée publique que toutes les propositions de paix devraient être publiées aussitôt que possible; on ne devrait laisser aucune proposition sans l'examiner; il faudrait donner à chaque proposition une réponse motivée et bien réfléchie.

Une juste appréciation de la situation
Berlin, 9 janvier. (A.M.) Le Dr. Dillon dit dans le "Fortnightly Review": Je crains que le printemps prochain la question des transports ne devienne encore plus menaçante. En effet les ennemis souffrent de la pénurie des vivres mais le sort du peuple roumain et la misère se préparant pour le peuple italien au printemps, ne sont pas moins graves; en outre l'Allemagne a ajouté à la guerre sous-marine, le service civil général afin de surpasser notre fabrication de munitions. Vu ces faits il est impossible de trouver sa consolation en ce que seule la conséquence de la débâcle roumaine ne serait la prolongation de la guerre de 10 à 12 mois. Il est à craindre que la balance de la guerre ne s'incline de plus en plus en faveur de l'Allemagne.

S. E. Djavid bey

دخی هلی اشوال احرار ایجنکه اولدندی ظفرل اولدنی و نهائی تیجه کیسه موعود ومقدر اولدنی اثبات ایدوب دورمقددر .
شینه وخاقیز اشدیز حضرتلی ماضیه
قسه براتدرته استقبال احاطه ایدن شوسوزنده
ای اقام وممانتی اقام ایلدن فوی برعمومسام
ایله خطبه روان اولش بولونیورل :

« — اساساً مقادیر حقوق وموحدیت مقصد
مشروعیه کیریشدیکن بوچارهده عسکر اولدرل تک
« شیمیدی بقدر اوجرا کوسرتدکلی آغارشیامت
« وندا کاری خانیق بیلمیچیمین حق ایلدنی
« کی بوجیه ندا کارلارینک تیرات مامهستی تاماً
« انتطاف ایله بیون الله اتاق علیه تالیجه مقضیت
« وموجودیت و ملکنزی دشنارک انظار حرس
« و طمنندن تکلیفه موقیتین بوندن بویه
« مقظفریزه آل الله ورموک دعا فداکارانه ودها
« خیمه پرزانه جد و شیره متوفین بولونقیندن
« فلیریکر حیات دانتکارانه ایلمه شوبوع اولدنی
« حاله جله کن مقصدک علونیه تقدر ایله عنایت
« الهیه مستند و روحانیت رسالتیاهی موصول
« هر طرفه دشنارینه همار ضریره اولورق
« عیالی نام مبدلک جلاحت وشهامت بی یی
« پارلاق مثال کوسرتجه کیکزه انجاد شاهانم
« برکادر . »

صلح و هر طرفه یک طیبی بر تیجه سیدر
نهایت اولدنی مکه قدر . مسئله غالب و یا مقبول
اولدندهر . اللهم عاقبتیک شکر و اردولیزیک
سلامت شیدیه قدر هر طرفه مقظفر و غالب
شیدیه . بر سادجه شیدیه وضیمتیز عاقظ
ایتنهک بیله اتی نهایت ک پارلاق سورنده غالب
صایبه بیلیوز . حال بویه بویه و نهایی حق و بلکه
دشنارینه یکدن بیی همار ضریره ایستیریلدیک
و یا تعلیم تیجه بونون « بودا کارلارینک تیرات
تامهستی تاماً انتطاف « اولونه بقدر .

یونس نادى

Popo d'Italia) on serait convenu de tenir fermement Salonique et Vaionna comme les deux points extrêmes de la position. On ne se trompera pas en disant que cette résolution a été prise sur les instances de l'Italie. Car la communication de la «Stampa» nous avertit que les hommes politiques d'Italie regardent comme tout à fait impossible l'abandon de l'expédition de Salonique, Salonique et Vaionna, dit ce journal, sont deux conquêtes que l'Entente devra maintenir. Le «Popo d'Italia» déclare même que les fortifications de Salonique seront renforcées. Quant au front balkanique, la «Stampa» prétend qu'on va le sacrifier à la défaveur des circonstances. En même temps on a résolu d'appuyer à la Grèce une politique exempte de toute sentimentalité. Il faudra voir comment on combinera cette politique à l'abandon du front de Macédoine. L'Agence «Mili» de son côté transmet une nouvelle de Suisse relatant que l'Entente a résolu de procéder avec la Grèce suivant les règles de la guerre.

Supposé que ces nouvelles soient exactes, l'Entente se serait encore arrêtée à une des demi-mesures qui caractérisent son action balkanique. Mais ces nouvelles renferment des contradictions manifestes. Ainsi il est dit qu'on va attaquer l'Autriche et la Bulgarie sur trois fronts à la fois, le russe, l'italien et celui de Macédoine. Comment fera-t-on pour cela, en se retirant à Salonique et à Vaionna et en renonçant au front mobile? On peut en conclure encore que les troupes devenues disponibles en Macédoine vont être utilisées sur les fronts russe et italien. C'est en cela que se révèle l'inconséquence de la résolution prise. Car en prenant en Macé-

doine en prenant en Macé-

خلیفه و خاقیز اشدیز حضرتلی ماضیه
اولدرلرینه خطاب بورددقلری بیاتنامه - که بری
وجری فونتریزه تبلیغ اولونقله برابر دویکی
مظفریزهده انتشار اشدیزه ایستهرپ و صلح مصلی
موجودیت اوزریتترین شاهانه برادرک و قدر ایله
ودانامت حفظ حال بریکاست و بصیرت ایله اقامهستی ناطق
ملوکانه رفتیکر چانیدر . صلح تکلیف حکمکننده
بادشاهز اشدیز حضرتلی کیفی ایله بر بیاتنامه
ایله عسکر اولدرلرینه بیلمیچیمین صلح مصلح اتقادی
قییه شایان بر کیت اولله برابر تامیه انسانی
ومدن ساقطر ایله ونوع بولنده اولان تکلیفینک
قبول اولونامهستی احاطه قارش دیکر متقلری ایله
برابر تورک اردو و دونانامتک دخی وظیفهستی
ایا ایلمهکنه طعی برایت ایله اشارت بویور .
مشردی . دونی مظفریزه انتشار ایدن ایکینی
بیاتنامه برحیکه منعی و حرب و صلحده منکره
و اردومیزه ترت ایتمکه اولان وظیفه مرک
اک حکایه و ک بردیاتی بر لسان ایله غیر
و آسیریدر .

عزم تاجداریز و مسوکیل باش قوماندانیز
اشدیز حضرتلی دونی بیاتنامه ایله عسکر
اولدرلرینه توجیه بورددقلری خطابه لریه صورنده
باشلامش بولونیورل :

« — بیکی بیاتنامه هابونیزده بیلمیچیمین
« وجهه ایک بویوقسه بقرب زماندیزی کال شان
« وشرطه دوام ایتمدیکن حرب حاضرک مجرد ده
« زیاده قان دوکولهسته میدان ویرکنیزین میدل
« صلح و صلح اولهستی مقصد اسانیتپورانهسته
« سنا متقلریز حکمداران عظام حضرتلی ایله
« برابر مذاکرات صلحیه کیرشیمی تکلیف
« ایتمش ایدک . »

دوام ایلمه بیلک کمنده حرکت استقام ایلمه بیلک
مادی ومعنوی مسوولیتیک کابیهی دوشردن
دوغریه خصیلیریک اوموزلریتیک کله بک ایدن
بویورده ایتمدن آتیجه سولههستن اولدیمیز بر
حقیقت ایدی .

دشناریز صلح و انتطاف تکلیفیزی برادرل
قبول و معض ایلمه مدیلر . قولامیاجلی و منفصل اولدنی
قدر مشوش بر جواب ایله رد مطریق اختیار ایدن
ردک ایله باشلی سنی ایسه بزم زمهره ک غالب وضیمتده
بولونقی دور . انتطاف دولتریک شیدیه کی مدبری
منسوب اولدقلری و شومدهستن بیدره سوره کله .

دکاری ملتری شیدیه قدر خیال و انصافه لره
اغفال ایلمه کیش اولدقلری ایچون حقیقت ایله قارش
قارشیه بولونه قی اولن تسلیم ایلمه کدن اوزر کدیلر
بوله کله انسانی و معدیت نامنه بی بر جنسایت
دها ارتکاب ایتمش اولدقلری میدانه ایلمهده شو
وضعت و مالمه سنده بزه دوشن وظیفهده علیزه
انصار و ایقاع ایدیش اولان شو حربی قلعی
غیله لره انتاج ایلمه ک دوغری بی بر مزم و مهمله
دها قوتی . دها قاهر بپرومکنک مبارتدر .

دشناریزیک انسانیته قارش ارتکاب ایلمه کدن
اولدقلری جنایتلرینک جزاری دها آغیر اولورق
چکچکری ایسه بیدیدر .

خلیفه و خاقیز حضرتلی بوضومی بیاتنا
معلرک شو سطراری ایله تبلیغ صورنده ایضاح
بویور بویورل :

TDV ISAM
Kütüphanesi Arşivi
No 26.616.32

دوشناریز صلح و انتطاف تکلیفیزی برادرل
قبول و معض ایلمه مدیلر . قولامیاجلی و منفصل اولدنی
قدر مشوش بر جواب ایله رد مطریق اختیار ایدن
ردک ایله باشلی سنی ایسه بزم زمهره ک غالب وضیمتده
بولونقی دور . انتطاف دولتریک شیدیه کی مدبری
منسوب اولدقلری و شومدهستن بیدره سوره کله .

دکاری ملتری شیدیه قدر خیال و انصافه لره
اغفال ایلمه کیش اولدقلری ایچون حقیقت ایله قارش
قارشیه بولونه قی اولن تسلیم ایلمه کدن اوزر کدیلر
بوله کله انسانی و معدیت نامنه بی بر جنسایت
دها ارتکاب ایتمش اولدقلری میدانه ایلمهده شو
وضعت و مالمه سنده بزه دوشن وظیفهده علیزه
انصار و ایقاع ایدیش اولان شو حربی قلعی
غیله لره انتاج ایلمه ک دوغری بی بر مزم و مهمله
دها قوتی . دها قاهر بپرومکنک مبارتدر .

دشناریز صلح و انتطاف تکلیفیزی برادرل
قبول و معض ایلمه مدیلر . قولامیاجلی و منفصل اولدنی
قدر مشوش بر جواب ایله رد مطریق اختیار ایدن
ردک ایله باشلی سنی ایسه بزم زمهره ک غالب وضیمتده
بولونقی دور . انتطاف دولتریک شیدیه کی مدبری
منسوب اولدقلری و شومدهستن بیدره سوره کله .

دکاری ملتری شیدیه قدر خیال و انصافه لره
اغفال ایلمه کیش اولدقلری ایچون حقیقت ایله قارش
قارشیه بولونه قی اولن تسلیم ایلمه کدن اوزر کدیلر
بوله کله انسانی و معدیت نامنه بی بر جنسایت
دها ارتکاب ایتمش اولدقلری میدانه ایلمهده شو
وضعت و مالمه سنده بزه دوشن وظیفهده علیزه
انصار و ایقاع ایدیش اولان شو حربی قلعی
غیله لره انتاج ایلمه ک دوغری بی بر مزم و مهمله
دها قوتی . دها قاهر بپرومکنک مبارتدر .

دشناریز صلح و انتطاف تکلیفیزی برادرل
قبول و معض ایلمه مدیلر . قولامیاجلی و منفصل اولدنی
قدر مشوش بر جواب ایله رد مطریق اختیار ایدن
ردک ایله باشلی سنی ایسه بزم زمهره ک غالب وضیمتده
بولونقی دور . انتطاف دولتریک شیدیه کی مدبری
منسوب اولدقلری و شومدهستن بیدره سوره کله .

دکاری ملتری شیدیه قدر خیال و انصافه لره
اغفال ایلمه کیش اولدقلری ایچون حقیقت ایله قارش
قارشیه بولونه قی اولن تسلیم ایلمه کدن اوزر کدیلر
بوله کله انسانی و معدیت نامنه بی بر جنسایت
دها ارتکاب ایتمش اولدقلری میدانه ایلمهده شو
وضعت و مالمه سنده بزه دوشن وظیفهده علیزه
انصار و ایقاع ایدیش اولان شو حربی قلعی
غیله لره انتاج ایلمه ک دوغری بی بر مزم و مهمله
دها قوتی . دها قاهر بپرومکنک مبارتدر .

دشناریز صلح و انتطاف تکلیفیزی برادرل
قبول و معض ایلمه مدیلر . قولامیاجلی و منفصل اولدنی
قدر مشوش بر جواب ایله رد مطریق اختیار ایدن
ردک ایله باشلی سنی ایسه بزم زمهره ک غالب وضیمتده
بولونقی دور . انتطاف دولتریک شیدیه کی مدبری
منسوب اولدقلری و شومدهستن بیدره سوره کله .

دکاری ملتری شیدیه قدر خیال و انصافه لره
اغفال ایلمه کیش اولدقلری ایچون حقیقت ایله قارش
قارشیه بولونه قی اولن تسلیم ایلمه کدن اوزر کدیلر
بوله کله انسانی و معدیت نامنه بی بر جنسایت
دها ارتکاب ایتمش اولدقلری میدانه ایلمهده شو
وضعت و مالمه سنده بزه دوشن وظیفهده علیزه
انصار و ایقاع ایدیش اولان شو حربی قلعی
غیله لره انتاج ایلمه ک دوغری بی بر مزم و مهمله
دها قوتی . دها قاهر بپرومکنک مبارتدر .

TDV ISAM
Kütüphanesi Arşivi
No 26.616.32

en un but humanitaire fait de concert avec les Souverains des Puissances alliées, des propositions en vue d'entrer en négociations de paix et cela dans le seul but d'empêcher un trop grande effusion de sang. Les Etats ennemis ne prenant pas en considération le sens sérieux et l'esprit sublime de notre proposition et ayant dédaigneusement re et e' nous offre, nous avons été contraints avec nos alliés de continuer la guerre en laissant tomber sur nos ennemis toute la responsabilité morale et matérielle découlant des nouvelles effusions de sang et de la ruine des foyers. Dans cette guerre où nous combattons pour la défense de nos droits et de notre existence; les soldats mes enfants ont, justement, par leur bravoure et leurs sacri i e' été mérités sur terre et sur mer, rehaussé avec éclat le nom vénéré de l'Ottomanisme. Je suis convaincu que nous recueillerons certainement le fruit de tant d'efforts et de sacrifices; avec l'aide du Tout-Puissant nous obtiendrons la victoire définitive et nous arriverons à délivrer notre pays et notre existence de l'avidité de nos ennemis et désormais avec nos alliés nous redoublons de zèle et d'efforts pour anéantir avec l'aide de Dieu nos ennemis partout. Imbus de ce sentiment les soldats mes enfants donneront de nouvelles preuves de la bravoure digne du nom Ottoman.

Que le Tout-Puissant couronne vos efforts religieux et patriotiques que vous déploierez pour la défense du pays et de la patrie et qu'il accorde partout son assistance divine au Soldat Ottoman.

A. M.

TDV ISAM
Kütüphanesi Arşivi
No 26.616.32

عَمَّا نَدِينَا

Ottoman

l'«Osmanischer Lloyd»

دردوش محمد

دردوش اوله

ANNONCES

La ligne d'un m/m. Pts. 1 %
Petites Annonces d'un m/m. » 1.-

Représentant général pour l'Allemagne
ROBERT ROSENTHAL, BERLIN W. 36
POSDAMENSTRASSE 39.

Direction et Administration,
PÉRA, RUE ZUMBUL N° 23
HOLSTEIN-HAN

POUR TÉLÉGRAMMES : OSNANLOYB

au delà du Séreth succès des combats au Hédjaz — la position ennemie à Serrès

troupes serbes et les a remplacées par des Italiens. Devant Monastir il n'y a plus de soldats serbes.

بید

ت

ه

رف

بر

سلك

علان

ورت

دركه

ه

من

رو

صالح

كان

سند

جق

بر

بور

Les propositions de paix

Berlin, 8 janvier. (Service spécial). — Le journal «Nieuws van den Dag» du 7 janvier dit au sujet de cette question: L'Allemagne a offert des négociations de paix immédiates, l'Entente les a refusées, Wilson a proposé de trouver un moyen par lequel les parties adverses pourraient faire connaître leurs points de vue. L'Allemagne a indiqué ce moyen aujourd'hui repoussé. Elle n'a pas déclaré, comme la presse ententiste prétend, qu'elle ne veut pas d'autre moyen et les ententistes n'ont pas dit, comme l'affirment leur presse et la presse allemande, qu'ils ne veulent d'aucune paix. La porte n'est donc pas fermée encore; si elle sera fermée avec fracas, cela dépend de deux considérations: d'une part les ministres de l'Entente seront-ils disposés à acheter la paix au prix de l'abandon de leurs projets de conquête, Constantinople, Alsace-Lorraine, Trieste, Galicie, partie de la Hongrie et le reste, de l'autre les Puissances Centrales voudront-elles, pour l'amour de la paix, renoncer à ne faire la paix que sur la base de la carte militaire? Si ce dernier cas se réalise, même sur un pied restreint, la paix est possible; sinon, la guerre sera continuée, peut-être jusqu'à l'épuisement complet d'un des deux groupes.

Berlin, 9 janvier. (service spécial). — La «Neue Rotterdamsche Courant», mande de Londres que l'ancien Lordchancelier Buckmaster a déclaré dans une assemblée publique que toutes les propositions de paix devraient être publiées aussitôt que possible; on ne devrait laisser aucune proposition sans l'examiner; il faudrait donner à chaque proposition une réponse motivée et bien réfléchie.

Une juste appréciation de la situation

Berlin, 9 janvier. (A. M.) Le Dr. Dillon dit dans le «Fortnightly Review»: Je crains que le printemps prochain la question des transports ne devienne encore plus menaçante. En effet les ennemis souffrent de la pénurie des vivres mais le sort du peuple roumain et la misère se préparant pour le peuple italien au printemps, ne sont pas moins graves; en outre l'Allemagne a ajouté à la guerre sous-marine, le service civil général afin de surpasser notre fabrication de munitions. Vu ces faits il est impossible de trouver sa consolation en ce que seule la conséquence de la débâcle roumaine ne serait la prolongation de la guerre de 10 à 12 mois. Il est à craindre que la balance de la guerre ne s'incline de plus en plus en faveur de l'Allemagne.

S. E. Djavid bey

Berlin, 9 janvier. (A. C.) Djavid bey, ex ministre des finances turc, est arrivé ici hier soir.

Les résolutions de la conférence de Rome

* Surprenantes ont été les nouvelles qui nous sont parvenues hier au sujet des résolutions prises par la conférence de Rome. Suivant la «Stampa» on s'est occupé en première ligne de trouver le point vulnérable des Puissances Centrales. Nous avons déjà dit qu'en Italie on regardait comme tel le front de Macédoine et celui de l'Isonzo. Les autres puissances ententistes n'ont pas été du même avis. Au contraire on semble avoir proposé d'abandonner l'entreprise de Salonique qui amènerait un éparpillement des forces au moment de la grande offensive projetée par l'Entente. C'est surtout l'avis des journaux anglais, du «Times» et du «Daily Mail» qui montrent le danger de cette dispersion des forces et qui déconseillent l'envoi de forts corps de troupes à Salonique. Le «Daily Mail» dit même ne pouvoir comprendre le but de l'expédition de Salonique et demande ironiquement quels en ont été les résultats. Le manque de tonnage occasionné par les sous-marins allemands semble à ce journal un obstacle sérieux pour le ravitaillement de l'armée.

Le journal italien «Popolo d'Italia» constate d'après une communication de l'Agence Milli que c'est l'Angleterre qui a proposé l'évacuation de Salonique. Il est vrai que depuis l'aventure des Dardanelles l'Angleterre a une pratique dans l'art d'abandonner des positions intenable. La divergence des opinions semble avoir trouvé sa solution en un compromis. Suivant la «Stampa» et le «Popolo d'Italia» on serait convenu de tenir fermement Salonique et Valona comme les deux points extrêmes de la position. On ne se trompera pas en disant que cette résolution a été prise sur les instances de l'Italie. Car la communication de la «Stampa» nous avertit que les hommes politiques d'Italie regardent comme tout à fait impossible l'abandon de l'expédition de Salonique. Salonique et Valona, dit ce journal, sont deux conquêtes que l'Entente devra maintenir. Le «Popolo d'Italia» déclare même que les fortifications de Salonique seront renforcées. Quant au front balkanique, la «Stampa» prétend qu'on va le sacrifier à la défaveur des circonstances. En même temps on a résolu d'appiquer à la Grèce une politique exempte de toute sentimentalité. Il faudra voir comment on combiera cette politique à l'abandon du front de Macédoine. L'Agence Milli de son côté transmet une nouvelle de Suisse relatant que l'Entente a résolu de procéder avec la Grèce suivant les règles de la guerre.

Supposé que ces nouvelles soient exactes, l'Entente se serait encore arrêtée à une de ces demi-mesures qui caractérisent son action balkanique. Mais ces nouvelles renferment des contradictions manifestes. Ainsi il est dit qu'on va attaquer l'Autriche et la Bulgarie sur trois fronts à la fois, le russe, l'italien et celui de Macédoine. Comment fera-t-on pour cela, en se retirant à Salonique et à Valona et en renonçant au front mobile? On peut en conclure encore que les troupes devenues disponibles en Macédoine vont être utilisées sur les fronts russe et italien. C'est en cela que se révèle l'inconséquence de la résolution prise. Car en prenant en Macé-

طبر
آستردام
انكاز ناظر لاند
برصلين آرز
برطوره الله دوق
و كستاخلفي ا
ايدمه بتر برآ
آلننده بولونا
اچادر كدلا
ممنوى قوتنه م

برن
بياننامه ده
قرابى اوله
وردلان جه
جورج
واساس براد
اكر ك حرجيو
تروقه
اوتوندا بلى

TDV ISAM
Kutubhanesi Arşivi
No 26661633

quelles ces droits sont basés, n'ont pas le droit de formuler des plaintes. Déjà dans la première semaine, l'Angleterre foula aux pieds la déclaration de Londres dont le contenu avait été reconnu par ses propres délégués comme faisant partie du droit national. Dans le cours de la guerre elle porta également la plus grave atteinte à la "déclaration de Paris, de sorte que ses prescriptions ne réussissent plus à garantir la campagne entreprise pour affaiblir l'Allemagne la pression faite sur les neutres au bénéfice de l'Angleterre sont en contradiction flagrante avec les dogmes du droit international et avec les devoirs de l'humanité. De même l'utilisation des troupes en couleur en Europe, la transplantation de la guerre en Afrique qui se fit en dépit des conventions existantes et qui annule le prestige de la race blanche dans ce continent sont aussi bien en contradiction avec les préceptes humains. Le traitement inhumain des prisonniers notamment en Amérique et en Russie, la déportation de la population civile de la Prusse Orientale, de l'Alsace-Lorraine, de la Galicie, de la Bukovine, prouvent encore à quel point notre ennemi s'inquiète des droits et de la culture mondiale.

Dans la fin de la note du 30 Décembre, nos ennemis se réfèrent à la situation spéciale de la Belgique. Le gouvernement allemand ne peut pas admettre que le gouvernement de Belgique ait toujours gardé ses devoirs de neutre. Déjà avant la guerre, sous l'influence de l'Angleterre, la Belgique s'est rangée militairement aux côtés de l'Angleterre ; la Belgique portait ainsi atteinte aux conventions qui devaient assurer son indépendance et sa liberté. A deux reprises, le gouvernement allemand a déclaré au gouvernement belge qu'il n'entrerait pas dans le pays en armée et le pria d'éviter au pays les horreurs de la guerre. Il a proposé dans ce cas de garantir l'indépendance et l'intégrité territoriale du royaume de réparer tous les dommages qui pourraient être occasionnés par la traversée des troupes allemandes. Nous savons que le gouvernement de la Grande-Bretagne était décidé en 1871 de ne pas opposer à l'utilisation dans ces conditions d'une pareille note. Le gouvernement belge re-

fusa l'offre réitérée du gouvernement allemand. C'est sur lui et sur les puissances qui l'on séduisit que la responsabilité de la décadence qui a touché la Belgique, retombe. Des accusations formulées par l'ennemi concernant la conduite de la guerre en Belgique, et les dispositions qui y ont été prises dans l'intérêt de la guerre, ont été réfutées à maintes reprises, du fait qu'elles s'étaient pas véridiques. L'Allemagne protesta de nouveau énergiquement contre ces calomnies.

L'Allemagne et ses alliés ont fait un essai sincère pour arrêter la guerre et pour mettre en voie une entente avec les belligérents. Le gouvernement allemand remarque qu'il dépendait du seul désir de ses ennemis d'ouvrir ou de fermer le chemin menant à la paix. Les gouvernements ennemis ont refusé d'entrer dans cette voie ; sur eux retombe donc la responsabilité pour la continuation des flots de sang.

Mais les Puissances de la Quadruple-Alliance poursuivirent la lutte avec une ferme assurance et une calme confiance dans leur juste cause, jusqu'à l'obtention d'une paix garantissant l'honneur, l'existence et le libre développement de leurs propres peuples, et assurant en même temps à tous les Etats du continent européen le bonheur de travailler, dans une entente réciproque et avec égalité de droits à la solution commune des grands problèmes de la civilisation.

La réplique austro-hongroise
Vienne, 11 janvier. (A.C.) Le ministre des affaires étrangères comte Czernin a adressé aujourd'hui aux représentants des Etats Unis d'Amérique, des puissances neutres de l'Europe et du St. Siège à Vienne une note où il explique comment le gouvernement austro-hongrois comprend la situation créée par le refus opposé par les adversaires à sa proposition de paix.

La réponse de l'Entente à la note Wilson
Amsterdam, 14 janvier. (A.C.) L'Agence Reuter télégraphie de Londres : La réponse des alliés à la note de M. Wilson déclare impossible de parvenir, en ce moment, à une paix qui assurât aux mo-

les réparations, les restitutions et les garanties, demandées par des justes titres. La note responsive déclare que les alliés font de leur mieux, afin d'atténuer les dommages que la guerre cause aux neutres, et elle proteste en même temps, de la façon la plus amicale, mais la plus énergique, contre la tendance d'identifier les deux groupes. La note énumère ensuite en détail les méthodes cruelles employées par l'Allemagne, au mépris de tous les regards dus aux petits Etats, de nos par exemple ; les attaques exécutées par les zeppelins, la façon d'agir des sous-marins à l'égard des navires marchands, les mauvais traitements infligés aux prisonniers, les déportations, etc., critiqués qui justifient certainement la suite protestation des alliés.

Quant aux conditions de la paix, la note dit qu'elles devraient comprendre : le rétablissement de la Belgique, de la Serbie et du Monténégro, avec des compensations à leur accorder ; l'évacuation de la France, de la Russie et de la Roumanie, avec une réparation convenable ; la reconstitution de l'Europe sur la base du principe des nationalités et du droit de tous les peuples, petits et grands, à une pleine sécurité et à un libre développement économique ; la restitution aux alliés des territoires, jadis à eux arrachés, et l'expulsion de l'Empire Ottoman de l'Europe.

Déclarations de M. Barnes
Berlin, 11. (A.M.) Suivant le "Manchester Guardian", le ministre des travaux publics anglais Barnes déclara dans un discours : Il faudrait que nous acceptions l'invitation du président américain de lui communiquer au moins nos conditions ou nos buts jusqu'à Wilson au sujet de nos buts généraux aussi bien que de quels axes qu'en ce qu'ils refusent ; je crois que c'est fort important. Il faut qu'il acquiesce à l'idée que l'Angleterre ne veut écraser ni les Allemands ni l'Allemagne ni qui que ce soit ou quoi que ce soit, sauf le militairement. Il faut écraser celui-ci non seulement en Allemagne, mais partout afin

que cette guerre soit, si possible la dernière des guerres. Je suis d'avis qu'il faudrait commencer au Président nos buts de guerre négatifs et lui faire comprendre que nous ne pensons pas du tout à accroître notre territoire ou notre puissance en ce qui concerne nos buts positifs. Il faudrait cesser d'adresser les péroratoires oratoires au président, il faudrait que nous nous expliquions un peu plus largement vis-à-vis de lui et que nous lui disions plus clairement et précisément ce que nous exigeons avant que nous pensions parler de conditions de paix ou de commencement de pourparlers.

Commentaires de la presse allemande
Berlin, 12 janvier. (Service spécial). — Le "Vorwaerts", écrit concernant la réplique allemande à la réponse de l'Entente, que le neutre allemand ne peut pas l'ouvrir, mais elle évita de la barrer. La réplique allemande se contente de faire un exposé historique conforme aux vues du gouvernement allemand au sujet de la Belgique ; elle ne refuse aucune possibilité de règlement futur de la question ; elle manifeste sa ferme volonté pacifique qui peut être contravaincue mais non déjouée de son but par les adversaires. La réplique déclare aux adversaires par l'intermédiaire des neutres, qu'il leur est possible d'obtenir la paix sur la base de respect et de la parité réciproques et que les peuples européens souffrant de la guerre obtiendront cette paix le jour où ils seront assez forts pour l'obtenir de leurs gouvernements.

Berlin, 12 janvier. (A.C.) Les journaux allemands reproduisent la réponse de l'Entente à M. Wilson ; ils déclarent à l'unanimité que cette note, tout en parlant de justice, de liberté et de principe des nationalités, ne prêche que l'entassement de l'Allemagne et de ses alliés.

Le "Berliner Tageblatt" écrit : "L'Entente assure qu'elle n'a jamais visé à l'entassement des peuples allemands et à leur disparition politique. De fait, elle n'a pas dit, dans ses conditions, que chaque individu allemand doit être noyé ou exterminé d'une autre façon. Mais sa véritable intention est de détruire l'Allema-

gne comme Etat et le peuple allemand comme communauté.
Tous les journaux sont unanimes à affirmer que la note responsive de l'Entente n'est que le résultat de raffermir l'avantage l'union du peuple allemand et de ceux de ses alliés.

M. Wilson et les neutres
D'après le "Daily Mail", on déclare dans les cercles officiels de Washington qu'outre la note envoyée par M. Wilson aux belligérents, des suggestions furent faites en même temps aux gouvernements neutres, leur faisant remarquer que si quelques-uns d'entre eux envisageaient un mouvement en faveur de la paix, le moment paraissait favorable.

Cette suggestion ne fut pas envoyée sous forme de note, mais comme des instructions aux diplomates américains accrédités auprès des gouvernements étrangers.

Ces explications ont été provoquées par la note espagnole qui disait que le message du président Wilson était accompagné d'une autre note de l'ambassade américaine recommandant l'action.

La grève en France et la paix
Berlin, 12 janvier. (Service spécial). La presse parisienne témoigne une vive inquiétude au sujet du mouvement gréviste qui se répand dans les usines subsistantes à l'Echo de Paris, et la "Liberté", constatent qu'aucun doute ne peut subsister que cette grève soit due à un mouvement de classes ouvrières françaises dirigé contre la guerre et tendant à la conclusion rapide de la paix. La "Liberté" déclare que le danger augmente constamment et prend un caractère général très alarmant.

La proportionnalité des sacrifices

La Société pour l'étude des conséquences sociales de la guerre, dont le siège est à Copenhague, a publié dans un rapport daté du 1 Aout une intéressante statistique des sacrifices de la guerre. Les chiffres publiés sont basés sur un examen précis et critique de toutes les données, officielles ou non, dont disposait la dite société. Pour l'Angleterre et la Russie, ces données étaient assez nombreuses et exactes que possible. Pour la France, l'Italie la Serbie, etc., ou les données officielles font défaut, les chiffres publiés sont basés sur des comparaisons d'indications diverses. Mais ils ont aussi l'évaluation a été très prudente.

Les chiffres fournis par la Société de Copenhague peuvent donc être considérés comme la plus consciencieuse statistique des pertes alliées, ententes qui ait été publiée jusqu'ici. La "Kreuz-Zeitung", en a fait la base d'une évaluation des pertes alliées jusqu'au 1er novembre 1916, qui aboutit aux chiffres que voici :

Angleterre :
D'après la statistique de la dite société, les pertes anglaises jusqu'au 1er juillet s'élevaient ainsi :

Morts	Blessés	Disparus	Total
162,808	427,583	86,384	676,775

Les listes des pertes anglaises du 1er juillet au 31 octobre donnent, d'après le résumé du "Times", un total de 322,288. Mais les dernières pertes publiées remontent à cinq semaines environ ; c'est-à-dire que les publications d'octobre ne comprennent même pas toutes les pertes de septembre. Pour trouver les chiffres des pertes jusqu'au 1er novembre, il faut donc ajouter au total publié depuis le 1er aout (savoir : 362,976) le chiffre représentant la moyenne de cinq semaines, ce qui donne, pour la période du 1er juillet au 1er novembre, un total de 312,975, plus les pertes jusqu'au 1er juillet : 676,775, Total : 1,181,750 soit, en chiffres ronds : 1,2 millions.

Russie :
Pertes jusqu'au 1er aout 1916 :
Morts Blessés Prisonniers Total
1,494,000 4,064,000 2,000,000 7,558,000
Pendant la grande offensive russe d'aout-septembre 1916, les pertes mensuelles ont été de 30,000 à 40,000 hommes. En octobre, les pertes sanglantes furent moins fortes, l'effort russe s'étant relâché, mais les pertes en prisonniers augmentèrent par suite des contre-attaques austro-allemandes qui se firent plus nombreuses.

France :
Pertes jusqu'au 1er aout 1916 :
Morts Blessés Prisonniers Total
885,000 2,115,000 360,000 3,360,000
Les pertes françaises à la somme sont moins fortes que celles des Anglais, mais il faut y ajouter les pertes subies sur tout le reste du front occidental, et particulièrement lors des attaques répétées et violentes dans la région de Verdun, ainsi qu'en Macédoine, où se sont encore les Français qui partagent avec les Serbes le gros de la tâche. Les pertes françaises ne doivent donc être inférieures à 120,000 hommes par mois. Cette évaluation n'atteint même pas celle de la "French Relief Society" d'Amérique qui chiffre les pertes mensuelles françaises à 140,000 hommes, ni celle de la revue anglaise "New Statesman" qui les a évaluées à 150,000, ni celle de la "Société d'étude de Copenhague" qui les estime à 140,000. En prenant notre minimum de 120,000, nous arrivons donc, pour la période du 1er aout au 1er novembre à 360,000 à ajouter au total jusqu'au 1er aout : 3,360,000, Total : 3,720,000, soit, en chiffres ronds : 3,7 millions.

Italie :
La Société de Copenhague évalue à 405,000 hommes les pertes italiennes jusqu'au 1er aout 1916. Mais c'est à la

évaluation incomplète, les données officielles faisant défaut en Italie.
Le haut commandement austro-hongrois avait évalué à 900,000 les pertes italiennes jusqu'au 1er novembre 1915, et le chiffre des prisonniers italiens seul atteignait 55,202 en mai-juillet 1916. Or les grands combats sur l'Isonzo, en aout, septembre et octobre, furent très sanglants pour les Italiens, dont les pertes totales peuvent être évaluées, sans exagération, à 800,000, jusqu'au 1er novembre 1916.

Serbie :
Jusqu'au 1er aout 1916 :
Morts Blessés Prisonniers Total
110,000 140,000 200,000 450,000
Les restes de l'armée serbe ont été regroupés, comme on sait, et forment le contingent le plus actif et le plus éprouvé de l'armée Sarrail, qui opère en Macédoine. Dans ces rudes combats l'armée serbe reformée, qui comptait environ 60,000 hommes, a déjà perdu la moitié de ses effectifs ; à savoir de 30,000 à 40,000 hommes. Les pertes totales serbes jusqu'au 1er novembre 1916 ne doivent donc pas être inférieures à 480,000.

Belgique :
Morts Blessés Prisonniers Total
50,000 110,000 40,000 200,000
Soustraction faite des prisonniers, cela donne une perte mensuelle de 6,500, soit en trois mois : 20,000 à ajouter aux : 200,000 soit jusqu'au 1er novembre 1916 : 220,000

Roumanie :
La presse a signalé une liste des pertes roumaines du 30 octobre 1916, qui donne les noms de 218,850 officiers et soldats. Ce chiffre n'est certainement pas exagéré, l'armée roumaine ayant perdu, rien qu'en fait de prisonniers, 50,000 hommes jusqu'au 1er novembre.

Nous resterons donc, certes, au dessous de la vérité, en évaluant les pertes romaines jusqu'au 1er novembre à 300,000 hommes. Ce chiffre est aujourd'hui de beaucoup dépassé ; le nombre des prisonniers roumains seuls, qui augmente chaque jour, dépasse déjà 160,000. — La Réd.

En additionnant ces chiffres, on aboutit au tableau suivant des pertes alliées :

Angleterre	1,2 millions
Russie	3,7 millions
France	3,7 millions
Italie	0,8 millions
Serbie	0,48 millions
Belgique	0,22 millions
Roumanie	0,2 millions
Total :	15,1 millions

Quinze millions de soldats tués, blessés ou prisonniers ! — tel est donc le bilan des sacrifices de l'Entente.

Une comparaison entre les pertes des divers alliés donne d'intéressants résultats. En opposant aux pertes de l'Angleterre (1,2 millions) celles de ses alliés, on découvre :

- 1) Que les pertes de la Serbie, de la Belgique et de la Roumanie (ce dernier pays ne participant à la guerre que depuis deux mois, seulement) atteignaient le 1er novembre, 0,9 millions, c'est-à-dire deux tiers des pertes anglaises ;
- 2) Que les pertes de l'Italie seule, qui est entrée en guerre dix mois plus tard que l'Angleterre ont largement atteint la même proportion de deux tiers ;
- 3) Que les sacrifices français sont de trois fois plus grands que ceux de l'Angleterre et représentent environ un quart de toutes les pertes alliées ;
- 4) Que les formidables pertes russes sont sept fois plus fortes que celles des Anglais et dépassent la moitié de l'ensemble des pertes alliées de près de 2 millions, chiffre qui est encore bien supérieur au total des pertes anglaises ;
- 5) Que dans l'ensemble des sacrifices alliés la part de l'Angleterre n'est guère que de 8 1/10, alors que celle de ses alliés est de 12 0/10. Cette proportion intime des sacrifices anglais, par rapport aux intérêts en jeu, se réduirait encore considérablement, si l'on en retranchait les pertes des contingents exotiques canadiens, australiens, indiens, etc.

La conclusion de cette comparaison instructive s'impose donc aux plus aveugles.

فوق 12 مليون جندي قتل، جرح أو أسير! — هذا هو سجل التضحيات للتحالف.

مقارنة بين الخسائر في مختلف الحلفاء تكشف عن نتائج مثيرة للاهتمام. عند مقارنة الخسائر في إنجلترا (1.2 مليون) بتلك في حلفائها، يتبين ما يلي:

- 1) أن خسائر صربيا، بلجيكا ورومانيا (التي دخلت الحرب فقط منذ شهرين) بلغت في 1 نوفمبر 0.9 مليون، أي ثلثي الخسائر الإنجليزية؛
- 2) أن خسائر إيطاليا وحدها، التي دخلت الحرب عشرة أشهر متأخرة عن إنجلترا، تجاوزت بنفس النسبة من الثلثي؛
- 3) أن التضحيات الفرنسية أكبر بثلاثة أضعاف من تلك الإنجليزية وتمثل حوالي ربع الخسائر الحلفاءية؛
- 4) أن الخسائر الروسية أكبر سبعة أضعاف من تلك الإنجليزية وتتجاوز النصف الإجمالي لخسائر الحلفاء بأكثر من 2 مليون، رقم يفوق بكثير إجمالي الخسائر الإنجليزية؛
- 5) أن في مجموع التضحيات الحلفاءية حصة إنجلترا ليست سوى 8/10، بينما حصة حلفائها هي 12/10. هذه النسبة الحميمة للتضحيات الإنجليزية، بالنسبة للمصالح في jeu، ست تقلص أكثر إذا حذفنا الخسائر من الوحدات الأجنبية الكندية، الأسترالية، الهندية، الخ.

الخلاصة من هذه المقارنة التعليمية تفرض نفسها على أكثر أعمى.

Le Joyant des Monténégrius et des
Albans
Castigné, 12 janvier, (A. C.) L'archiduc
Paul est arrivé à Podgorizza où il a été
reçu par les autorités, les représentants
de la municipalité et le général monténé-
gri.
Le Gouvernement Impérial tient tou-
jours à faire connaître aux pays neutres la
situation, les Puissances Centrales ne trou-
vant plus nécessaire d'entrer dans de nou-
velles discussions sur l'origine de la
guerre mondiale. L'histoire décidera à qui
incombe les responsabilités formidables.
Le refrain préféré de l'ennemi dans ce
cas est : « Le Gouvernement Impérial ne
reçoit pas les excuses de tout le monde ».

۲۰ ربيع الاول
۱۳۳۰
کانون ثاني
۱۳۲۲
۱۴ كانون ثاني الرجبی
۱۹۱۷

برمقایسه

قالبدمه ، مولوده آهرفا حكومتدمه
دجی موسو ولسون برو توله كوندريورل
بو اكي توله كده . ولو ساعی اولسون بمقایسه
حق مطلقه سی بيله وضعی توشه كایدن .
اشفاییلر «ترشیه» قضیات ، اعادة و تأمین
اقام ازمهی المرناده دونورل . ترشیه ضرر
ايرت این ویرر . تاریخ و حقوق دول علماری
موجود اولیدن بری قضیاتی اراضی اشغال
ایمن كده اراضیلك تخليه طالب اولان اعلا
ایدر . اعادة اراضی ایسه آغچن فایلك حقوق
تأمین ایملدن مكره اولور . تأمینده غالب
ایستدر ، تاكه بردها تجاوزه اوغراسون .
بشاء علیه پوراده اشفاییلرك شفی بین
كوردكلی كیم ایشك كوچ بر عمیه كلدر .
هیچ خاطرمدن قیمته مشهور فرانسا دورچ [تن]
دماه جانبدن برندن بم ایدروددی ، بو ادمك
اشرفی اوقتیجیه شوله بر مظر فاشیستده بولونوسكر
ووردی براهومه . اوزر لبرده كیلیمن كایلیر ؟
سجادلر ، ماسهلر ، اسكهلر طوائنه چاپلیم ؟
ووزاده كرسلر هب ترسه قوتعیق ، اسائلر
قالاری ایله پورویورل ؟ طابانی ایله ده شورورل ؟
بونوله بزه فرانسز مؤرخ فرهنگس خاگلرلندی .
شوكا دت ایدلسون : اشلاك ، اراشیدری
اعادة ایلكون كیفیته بولوسمی مغلوبیتی اعتراف
ایتی ديك كیلیر ؟ اولاده ترشیه قضیات ،
تأمینده نه ديك اولور ؟ اشلاك ، هركون و
پیطارلك حقوقده حق شرعیلر اولوروددی . موسو
ویلسونده اسوجیره حكومت متجدده میلهیده
عظام دوللره وبردكلی توله باده بر صبرلردن
آغی آتی بم ایدروددی . اشلاك ، اشلاك ، بوكا
چاره ساز اولجنی - یالكو سوزایله - وعدا بیکه
پتون ایشیک قالاری اعتراف ایدیرود . نوروج
اسوج و چایچه - آهراش قوتیجرسكون
انكترتمك تجاوز ایله طولور . اسفانسیلویا
دولتری ، كه كزكیدیلر ، دهمنلر نر كور
مضاهیتمه دولونورل و انكتره آغچن كندیلرینه
آمانه خدمت ایدلی شرطیله ، بر مقدار حقوق
تصدیق ایدیر .

موسو ویلسون ايكی عمامه هیئت دولتی
عین درجه سویده عد ایشی اوزرنه اشلاك
پروستور یاندیریور . پتون اشلاك عاا وحور
قیونك لیل الحرب داغا اسلم ایملككارلی بر
قاعده واردی كه آقا [سادات دوله] ویرلر .
بو و حقوق دوله بر قاعده بر . مساوت و افراد
آرسنده تصل جاری وطاق بر دستور ایسه و
مسائل حقوقیه وحی شرعیته اوده ادرجه دوللر
پینده ناری و معاصده . بوكا بيله اعدامك تجاوز
ایترلی و عیر بده كوزلی قارادینه دلائل ایدیر .
آلتایاك اصول طالانه ایش : [چهایلین]
وحت ایلیر نیشلری و اسرا خنده ایدیلن سوم
معامله و اهالی مملكه نیچلی ، بولونه غواصه
ایله تعرض و حقوق دوله مشروعدر ، تهكیم
هر وقت دشمنلر شدمه بو ايكی واسطه تجاوزه
سراجمت ایتیلردن . ايكی اولور اولان : اكر
كودك و كرك دیدن تجاوز نامشروع ایسه ،
دشمنلر غلایه و بولولوش و تحت ایلیرلری اول
بول كندیلری ، انا ایتولور ایلدن مكره كوردیلر .

اسرا خنده ایدیلن معامله و اهالی مملكه نفی ایسه
پیان ، اتقرا و اسنادد . پیطارلر هورت اسرا قاراك
هلری كزیدر و كوردیورلر . يك یابینه و سوجومل
ایكی عترت دات بزه كی قزاکارلی بيله زیارت
ایدر ایمن معامله قزاق قزاقاری . سوبیل
ایدر ایمن اصلا بوله برامدها لكرفا و اسنادد .
يكه اوده بریده بر ايكی جاسوس ، بر قاج فسد
تقریب ایلدنر . فقط بولور اولان شیردندر .
بوکا مغایل جیبا بو اقد شكایت ایشك خلی بزو
شرق برسیاده روسیهلك ایشكی مغایل دبل ایله
قابل تعریف كلدر . شهكیم آلمان توطیسی
پوچی و جیز ، لکن بلاق بر سرورته میدان
فویور .

شرائط صلحه و كندیلرجه شولار ایش :
بلیچفك ، هر سبفك ، قوططافك تمویضات
اصلا قنه حق حال سابقرنه اعادة اولونلری و
اتاق ، كیفیته صمیمی ویردن كوك قدر
حتی ایدی . اشلاك ایسه نه بولری تدقیق ، نه كده
مغایل كلیف سردیه جاسارت ایتیلر . انكترلر
اعدا طرف اخلال ایدیلن حقوقك اعدامسدن ، پیطارلك
خریت و موجودیتدن ، تأمینان بخت ایدیرودلر
آلتایاك توطیسی ، بو كادیمه مغایل منصل مقصوده
یالكو اسلملی دوران ایدیرك ، بو اسالی بيله
اشلاك لوباری اودر پریتر . مثلا هاه كیچاره
انكترتمك شریه ترهیبی بیان چچاره ایزلاند
موجودنلری اوندن قانان ذواللی جنوی آفرقا
جمهوریتلری و مغلوب و مصوم شایل آفریقایینی
مصر ، بنغازی ، طرابلس ، تونس و جزائر
فاصر ، روسیهلك بم اعتراف و اعطانه ایگیان
كوردلر ؛ بوزره برده كوز اركنده بوغزالق
ایستیلان یوناننالی علاوه ایلكون . بو كی مظلله
اصتی تاریخ قید وثیقت ایتلردن ایسته ، ماری
مصرفك دعوی وكالی ایا ایدن اشلاك ایدی ؟
بودر . اشلاك و اتافك حقوق دول اكهنی
اخلال ایتسدن كندكار اولور . بوكا « یاز
خریز او صاحبی باصدیر » ضرب منل ایله
مغایله ایدر . انكتره دها بدایت حربه اولنده
بیاتنامه سی احكمنی اخلال ایتلیمش ایدی ؟
كندكار پرس بیاتنامه سنك حیوائیله بیهك بریتانی
چاچیدن ایمال ایشلیدی .

انكتره هردقیقه ، هر آن حقوق حربی دكتر .
رژده اخلال ایتكدهدر . پوستلر ، بی طرف
ادوال هر كون غیر حقوقی صادره ، ایتیلر و
توقیلره اوغر ایتیلور .
بایدیتی فروشلق ایدن ، اوویا مایدیتی
و اسایندیدن بو قدر بخت ایدن فرانسه و انكترتمك

آلمانیك ائتلاف دولترینه جوابی

براین ۱۲ كلون ثاني (ق) — آلتایاك حوكومتی
برینده كی ب طرف حكومتلر سفراسه تبلیغ ایلكی
يك بر توطهده مذاكرات صلحه و كریبلیسی
خشندده ۱۲ كلون اولده اعلا فنان توطه ده
غناصه طرفدن ویریلن جوابی اخذ ایلكی
پاییدن مكره شورولده اداره لسان ایدیرود .
دول غناصه اعلا ایلكلی جوابی ایدر . آلتایاك
درحال مذاكرات صلحه و كویسك اوزره منفعلی
ایله متحد ادریان ایش اولدنی تكلتی ، بر
اوردن عیارت بولدننی صیبت و همیدین عاری
اولدنی بیاهسیله رد ایلردر . اشلاك ، آمان
توله سنده مارغربن طوغریبه جواب اعطاسی
كیلا مشعل قله بقی برطرز لسان استعمال ایدلكی
اد ایتكدهدر .

آلتایاك حوكومتی ، بو كده برابر اشلاك آف
الذکر جوانی ایله محمت ایدن حال و وضیعت
خنده كیفه نظری ب طرف حكومتلره بیلدیرك
لروم كوریور . اورویا ماری دولتری و حرب
عومینك منشألی خنده كیدن تمایلات و منافقانه
بولنه هیچ بر لروم وسیب كورمه مكدورلر .
یو چیی تاریخ و عمامه ایله بیک و بو جدال
دهمغناكك بی حد و پایان اولان مستولتی كیمه
ناید بولندنی خنده بر حكومره بكددر . تاریخك
ویره كی حكیم ، و یوماینده نه انكتره نه احاطه
وتوضیح بولتیسه ، نه فرانسه لك اخذ نار سیاسی
نه روسیهلك استابول حوالیلی اوزرنه بدللیك
آمال و اختراصات ، هر سبفك عروپای و
حكومت مذكوره قارش استبدال ایدیلن
افغالات و نه مرای پوسته جنایی و نه
آلتایاك قارش حربی تضمن ایدن روسیهلك
عموی سفر برلكی اصلا سكوت ایله كیچیدیرلر
میدكنددر .

دول غناصه ، آلتایاك و منفعلینك صلح
تكلیفی بر حرب مازوسی اولقی اوزره قویف
ایتیلردر . آلتایاك ، منفعلی و كندیلر
حرکته رهبر اولوبیك و اشچ بر سرورته
تصریح ایلدن بولان اسبابك بو صورله تقیظ
ایلسنه قارش شفته پروستو ایدر . آلتایاك
و منفعلینك قاضی و بتون عاریلر ژنده شیان
قبول اولوبه بیک خالاته بر مملك تأسیسی بگن
اولدنی و شفعاا اجرا قنه حق ناعلمی انكار
تیبه سندن بوتیجه استحصالی ایدیلر بیکو ریته
علیه بوندن بو یله ارامه خوندم ایسیلی اصلاحی
و معذور كوسترله میچکی مكرنده ایدی . منفعلك
مذاكرات ایتدال ایدیلر ایدیلن شرائط صلحه لری
بیلدیركه آماده بولدنلری بلاقید بشرط دریمان
ایشی اولاری خصوصی دخی اجرا فنان كلیفك
صمیمیتدن اصلا اشتباهه عن بر ارفاقی بقرامهی
حائزدر . محاسملر ، كلیفك قیمت و اقیمت
حقیقیه سی تدقیق ایتك پداند اولنده اكين نه بویه
بریقینه بولنه تمیض ایشل و نه ده مغایل كلیفك
دردیان ایشلردر . بلكس اخلال ایدیلن خیل
و خریتلر تأسیس و اعاده قیلابقیه و ملیار
دستور ایله حكومت صفره ك موجودیتلری
تحت ضمانت تأمین آلتایاك صلحه تأسیسی بیبون
امكانت بولدنلی ایلری سورملردر .

ایرلانه منك عاتیق ، بوئر جمهوریتك كیفیه
و استقلالك اعمای ، شایل آفریقاك انكتره ،
دكتر ستولرده مطالعه ایدیلر كی اوزره آلا .
نیلك بلیقا مشاهسدن طولا ق اشلاك ویردنیك
جواب بلیقا هیئت حكومت بوژی قزارتجق

فرانسه و ایتالیا طرفدن تحت اسارت آلتی
روسیهلك اقوام اجنبی خنده روا كوردیك نظام
اعتنافات و الحاق تاریخده ایتلال برامه تفكیل
ایند یونستان خنده كی مجازات نظردنه آلتیه
دشمنك و آلتایاك و منفعلینك صلح كیفیته
منهج بولنن خلوص و صمیمیت قبولن امتناع
ایلكلی اسبابی جهان نظردنه قویله آلاشیلیر .
آوردی مكری حكومتلر ك و منفعلینك ،
حقوق بی ائلل اخلال ایتكلی خنده ك دایعه
كلیه اشلاك صرح دولترینك بویه سر دكلیته
ایلكلی حقلری فوذر ، زیرا دول مذكوره حربك
مدید بولدننی ماهداتی بلامه بولندن برآن بيله
خال قانلشادردر . دها حربك ایلك خنده اعلان
انكتره ، لونده بیاتنامه سنك مشوخستی اعلان
ایتددر . حال بو ك بیاتنامه دنو چاق حقوقك
احكام جاره سندن معذور بولندن بیانات اكز
هرخصلی طرفدن قبول و تصدیق ایشلیدی .
انكتره ، متعاقب پارس بیاتنامه سی دخی كده صهی
بر سورته اخلال ایش و اتحاد ایلكی كتی
تدیبوله مجاریت جریه بیبون حقوق خرجنده
بر شكه كیرسه سب اولصدر . آلتایاك آج
براقی ایچون تطبیق اولان سیاست ایله انكتره ك
منافی اوغربنی بی طرفل اوزرنه اجرا فنان
تضمینات حقوق دول اكهنه منافی اولدنی كی
قواعه انسانیه دخی مایزدر . مستلكت صا .
كرتلك اوروا عارنه تد استحدای و ماهدات
موجوده خلافده اوهوق حربك آفریقاك تصیل
ودخی حقوق دول اكهنی ایله قواعه اساسیه
مندییه منافردر . حرب آفریقاك تصیل آفریقا
اولیه نظرنه عرق ایشك قدر ونوزدك نزله
باید اولاددر .

اسرای حربیه فارسی باخماه آفریقا روسیهده
روا كوزیلن انسانیه منافی معاملات طالانه و فرقی
پرسیا ، آلسان لوزن و یفونیا و غالینا
اهالیلك ترك دكلره اجبار ایملری دشمنك حقوق
ومدنیته نه سورته رعایت ایلكی ایلت ایدر .
دول غناصه ، ۱۲ كلون اول راولی توطلر ك
خاندیمه بلیچفكك وضیعت خصوصی سندن بخت
ایلكدهدر . آلتایاك حوكومتی و بلیچفكك مطالب
بی طرفی دایمی سورته رعایت ایلكی قبول و تصدیق
ایددر . دها خردن اول بلینا و انكتره ك قود
و تأیید آتنده عسكرك چهنتدن انكتره و فرانسه
استاد ایلور و سورته استغفال و بی طرفنی تأمین
ایند مهوری بیانات اخلال ایدیرود . آلتایاك حوكومتی
بلیچفكك ذمشن صغیبه كویك ایسته صغیبه ایك
دغه بلیقا حكومتی بیلدیرمش و منكتهك ، حربك
فلاك و دهمنتنه مصون برانقاسی ائتلی ایش
و آلالر ، دشمن سفینه نقی ایملیكی قنقرده
بلیچفكك قزاقك استغفال و تأمین مملكیه صام
تأمین ایدیلر كی و آلتایاك عسكاركی هرور
انساننده و قوعه كچك هر دلر ك خوارت ایچون
تضمینات ویریلر كی بیان ایتدی .
مولودره كه انكتره حوكومتی ۱۸۸۷ تاریخده
بویلیف شرائط نغنده بلیچفكك هرور ایدلسنه
حکومت آلتایاك كلیفك مكره سی دواتددر .
بلیقا علیه بلیچفكك دوجار اولدنی عاتیقك مستولتی
بو ایكی وثیقه تاریخیه درجه نه ایله مهدر .
آزاجتی بو ایكی توطی ق بالاشدیرمق و علاقی
ضارندن مجرده اوقق بر عما كه پرووك هر
حریت و موجود

Communiqué austro-hongrois

Vienna, 13 janvier (A. C.) Du "Kk. Tele-
phen Korrespondenz Bureau": Un communi-
qué officiel austro-hongrois, en date d'aujour-
d'hui, dit:
Théâtre oriental de la guerre
opérant en

Front du Caucase - Lattaque év-
surprise tentée par une force russe éva-
luée a plus d'une compagnie fut repous-
sée par nos troupes.
2. — Une de nos divisions opérant en

Front du Caucase - Lattaque év-
surprise tentée par une force russe éva-
luée a plus d'une compagnie fut repous-
sée par nos troupes.

مدرو باش محرر
د. قنور اولهجر

ANNONCES

La ligne d'un m/m. Pts. 1 1/2
Petites Annonces d'un m/m. » 1

Représentant général pour l'Allemagne
ROBERT ROSENTHAL, BERLIN W. 36

POTS DAMENSTRASSE 39.
Direction et Administration.
PÉRA, RUE ZUMBUL N° 22
HOLSTEIN-HAN

POUR TÉLÉGRAMMES: OSMARLOYD

offensive dans le l'armée anglaise

Les neutres et la réponse de l'Entente

Les dépêches qui nous sont parvenues hier de l'« A. C. » dépeignent l'impression produite sur les Neutres par la réponse de l'Entente à la note de Wilson et précisément

En Hollande

La presse hollandaise critique la réponse de l'Entente à la note de M. Wilson. Elle déclare que cette réponse est pleine de contradictions et immodérée.

L'« Allgemeine Handelsblad » montre que les principes formulés par l'Entente se tournent contre elle-même, car s'ils devaient se réaliser, cela amènerait fatalement la dissolution de la Russie et l'indépendance de Malte.

Le journal relève qu'il n'a pas caché jusqu'à présent ses sympathies pour l'Angleterre, et dit: « Mais d'autant plus grande a été notre déception, lorsque nous relevâmes dans les conditions de paix formulées par l'Entente ce manque surprenant de logique, cette confusion d'idéals de droit avec des idées de conquêtes les plus ordinaires, qui n'ont rien à faire avec le droit. Ce que l'Entente fait équivaut à vouloir mettre tout sens dessus-dessous. Vouloir, en effet, désarmer presque les puissances centrales et parler en même temps de fraternité, du droit international, du principe des nationalités, ne constitue nullement un moyen de parvenir à une paix durable. »

Si l'Entente, continue le journal, avait déclaré que le principe des nationalités doit s'appliquer aussi aux nationalités qui, malgré elles, font actuellement partie des pays de l'Entente, nous aurions pu dire alors que l'Entente lutte pour un bel idéal, bien que même, dans ce cas, il fût difficile de préciser quelles sont les nationalités de la Lorraine, de l'Irlande, de la Bohême, de Gibraltar, de Malte et de certaines parties de la Belgique. Mais le principe, tel que le voudrait appliquer l'Entente, est inadmissible. Ainsi, par exemple, la France oublie que l'Alsace-Lorraine était allemande avant d'avoir été française. Où en arriverait-on, de fait, avec la réorganisation du monde sur la base du principe des nationalités? Dans le cas, par exemple, de la Turquie, dont la note ententiste demande l'expulsion de l'Europe, ce faisant, remonte aux temps reculés de Byzance. La Turquie est pourtant complètement turque. Dans ces conditions, pourquoi ne pas demander avec le même droit aussi que l'Amérique soit rendue aux Peaux-Rouges, l'Australie à ses autochtones et le Transvaal aux Cafres?

Le « Nieuws Van den Dag » dit: Les conditions de paix exposées par l'Entente se présentent sous des dehors séduisants, mais elles ne décèlent pas moins des ambitions de conquête. L'Entente emploie deux poids et deux mesures. La note allemande est forte, là où elle met à nu les plans de conquête de l'ennemi. Le Gouvernement allemand n'éprouve pas de difficultés à convaincre les neutres que la

ماين
صون براندسني التاس
ادريكي تدبيرده باچقا
بين ايديله جگني و هر
بيان و تكليف ايتشدن
ننده شرائط مذکور
نکه بر فرار و برمندي
کومنتک مکرراً درميان
ناتک دوچار اولدني عا
بق اغفال ايدي دولت
ري اصول حرب ايله
نده دربان اولدان ا
ساس اولدني بيان ا
ندانه پروتستوايلر ا
لاره آوه سنده اتلاق
ينده بوتشدور ا
بكي خصومک صرف
ايتکده در ا حکومتار
لردور ا بناء عليه ستمک
ايدبور ا
مقب ايتکلاري دعوا
ايله قانچ بوندقاري حا
يئي و تکميل سربس
آورويا حکومتلرته
رسي و غيرت سمدان
هرکس ايجون حل

تظيرتک بياناتي
ماجستتر غاردن « غز
روجه آني بياناتي
باؤوزونه هيچ اوازان
کمز لازمدر ا کرک
نحوه اضره دائر مو
س ايدوم که بک بور
ا ايتکلرتمک نماناتي
ي زمک ائنده او
نده بولدينه قاهت
ا بمساروانک سوکي
ده دکل م برده محو
نه آسربا رئيسه
مديت غاير من خص
ترييد ايتک هر سنده
داؤلدن فراغت ايت
قي صالح شرائطدن
ايتلي تر ا

صورت توديلي
ايله بريلور ا پارس
و کلا موسو (بر
چونده ۱۹ کانون
مطالعک جواني آسر
بک باچقا ا ايلدي
باچقا حکومتک بر
نک اشاي تود
ناصر بوتشدور ا
مطالعاتي
ري ائتلاک و ايله
وايدنه عدالت ا
له منتقل ستمک

احتیاط: فرقه الله خسروان همی رسنه مانه اوراق حیت تحریریه و امور اداریه متعلق مواد طین اهرسته کورده لیدر. درج اولی و ثانوی اوراق امانه ایدرزه

کرك استانبول، كرك ولايات ايجون نسخه سی (۹۰) پاره دره

تاریخ
آبونه لاری
آبونه لاری
۱۲

طنین

بیانات

اتلافك امر قیایه جوانی

اتلاف دولتی، کندیلمی تاریخ حضورنده محکوم ایدن اعلاسی بالذات کندی الیه امضا ایتدیلم. چونکه وئیس ولسونک تشبیه جواب اولوق اوزره وبردکری نوطه، دشمنانیزک ماهیتیزنی، فکر واملارنی بک آجیق بر صورتده میدانه قومیشدره. شیمدی به قدر کرك رسمی نطقلسکننده، کرك لشترمه مقاله لری واسطه سیله اتلاف هیتنک آمال و مقاصدی حقیقده بر جوق شیلر کورولورودی. لکن رسمی برنی طرف قصته، الحاقه اوزون بر تجربه دن سوکره بو طرزده جواب ویره جگرنی هیچ بر زمان خاطریمزدن کچرمه میوردی. امریکه بزمله برابر بی طرفلرده عینی طرزده دوشونبورلردی؛ البت عیاره ایدرکن صرف ساساقه احتیاط ایله سویلین سوزلر باشقه، صالح فکری قارشیننده درمیان ایدیلرچک شرطلرده باشقه اولوق ایجاب ایدردی. فقط، ایسته کورولور، دشمنانیز حرب ایدرکن درلو درلو احتیاطات آلتنده ملر صلیقلا مشرسه صالح فکری قارشیننده عینی شیلرله چیقورلر.

آوردی خریطه سنده ایکی بو جوق سنه دن بری نهر اولدیغی کوز اوکنه کنریمین اتلا شیلرک شرائط صلحیه دیه اورتیه آتدقاری مادهلر حقیقه کولونجدر. چونکه ایکی بو جوق سنه تک بر محاربه دن سوکره قوتله احراز ایدلش اولان وضعت پاواردی ویا یوئدی، وار اوله رق طاییدیمیز زمان ده، عین اوله رق فرض ایدیلریمیز تقدیرده ده دشمنانیز شایان حیرت بر تضاد ایجه دوشورلر؛ فتوحات دستورینه استناد ایدرسک اتلافك اتفاق هیتندن ایسته جک هیچ بر شینی اولماق لازم کلیر. چونکه اونک التده استعمال ایدلش بر قاج بیک کیلومتره مرایی طور اغه مقابل بزده بر قاج یوز بیک کیلومتره طور ارق بیک جوق میلیون تبه وار. بناء علیه فتوحات پرمانسی اوزنده محاکمه یورودیکمز وقت، دشمنانیزک ییجن هیچ برشی طلبیه حقلری بولونامازدی. خالیوکه شرائط صلحیه دیه اورتیه آتدقاری مادهلر ساده بررطلیدن، همده قیما حاله، قیاده ماضی به ماند برطاق مطالبیدن باشقه برشی دکدر. نیچون ونه حقله؟ ایکی بو جوق سنه دن بری جریان ایدن وقوعات آراسته نطقردن ظفره می کتدیلمرکه یوناری ایستورلر؛ بوسوالرله جواب ویرمک البت امکانسزدر. چونکه هیچ بر منطق بوجالامدن بوجوابلره یا قلاشمایه چسارت ایدمیز.

فتوحات برنسیب بر طرفه بر افره رق صرف ظاهری شکلیه حق و ملت بره نسبی اله الا جق اولورسه ق کوروزک دشمنانیز یوننده وحتی و جانوار بر منطق التده درلر؛ اولدن بر صربستان واردی دیه صربستانک مع تضمینات افاده سی ایتدیلمر، اولدن له ملتی جازافک اسیری ایدی دیه استازم عودتی طلب ایدلر، اولدن باجیقا واردی دیه باجیقا تکرارتناسی آرزوسنده بولونانلر، صرف فتوحات غایبه لاری آتدیغی حاله رومانیا کنده مظلوم اولدیغی سویلین درمیان ایدکری شرطلرک سوکنده هیچ اوتانوب صیقلامدن یوزلری قیزارمان ووجدانلری شیره معدن بلاتردد عین ایدر اوراقلرک اوروپادن دفع و اخراجی ایسته مشارددر. خایر، بزیکر منهی عصرده اوردیاده یا شایان جانوارلرک ییه بویه بر منطق ساحی اولاجق لری دوشونمزک، حق و حقیقت و ملت و قومیت کی دستورلره رعایت ایدیلرجه

ایکی بو جوق سنه دن بری اولادلرینک التمز قاتی قدا ایدرک ناموس و استقبالی مدافعه چالیشم و موفق اولش بر ایدر اوراقلرک نهدن دولای اوروپادن دفع و اخراج ایدیلور؛ یدی عصرق بر تاریخه و حالا اوروپانک کویکنده ییه اتراری کورون اسکی بر مدینه صاحب بولونان تورکری اوروپادن قوغق ایچون دشمنانیز هانکی حقه، هانکی نظریه ایستاد ایدیلور؛ حق و حقیقت، ملت و قومیت اساسلری بالکیز صربستان، بلجیقا و سائرین مدافعه ایچونمی ایجاد ایدلشددر؟

یوریه کانجه اتلاف نوطه سنک الجان آلا جق نقطه سنه تماس ایتش اولوروز؛ چونکه نوطه تک ایچنده الک طنطنه ملی ادعا و کولونج طلب بودر. اوقدر کولونجدرکه بو قهره ی بزمله برابر بوتون بی طرفلرک قهقهه صاغاقلری آراسته ارقودرقلرند امیز.

فی الحقیقه بزک ایی بیلوردرک دشمنانیزک الک بویوک املارندن بری ده بزنی ساده اوروپادن دفع و اخراج، دکله، یوسونون اورتیه دن قالدیرقدن سوکره شوکولرک تملکتمیزی آرا لنده تقسیم ایدیلوریمکدر. بونی باجیق ایچونده ایکی سنه دن فضله بر زماندن بری توسل ایدکری تدبیر قالمشدر. فقط، بوندیلرک الکسیدریمه بولدن کیدن محاربه و مظفریت اولدیننه کوره بونده موفق اولامانجه آرتق اسکی ادعایلرند ثابت ایدیمه جگرنی ظن ایدیلوردر. خالیوکه هیچده بویه اولدی؛ قورناز دشمنانیز طوب و توفیکله قازانه مادقلری بوموقفتی نوطه ایله قازانق ایسته مشر و ظالما بونی ده کندی عقلتیرجه بک قورنازجه برشی صایعشاردر. ذوالی سرسملرا اویله بر زمانه یا شیبوزک آرتق نوطه لرک هیچ بر قیقتی قالمش، هرشی طوب و توفیکت ویره جکی قراره باغلامشدر. مقصده واصل اولوق ایچون نوطه بویه مهدلو حق و انصاف فکری خارجه ده یا زیلاجق بالا پروانه مادهلر دکله، اولملری ساحه فعلیاته تأیید ایلرجه موقتیلر لازمدر. اگر بو شرطی درمیان ایدرکن طلارندن بر نتیجه جیقایله جگنه ایستامشرسه ذوالیلرک عقلتیرنه کولمکدن باشقه یا زیلاجق برشی یوقدر؛ یوق اگر مقصدلری بو دکل صرف محتمل بر باز ارق قارشیننده شیمدین بالا پروانلق کوزتمکدن عبارت ایسه اوزمانده یا بدقلری خطانن دولای کندیلمر نه تشکر ایدرزه. چونکه بزه بالا پروانلق ایتک ایسترکن ناسل بر ماهیت ساحی اولدق لری عالم نظرنده اوقدر آجیق بر صورتده اظهار ایلر مشاردک بز عن قصد اوهرانشه ق کندیلمی بو درجه لره قدر دوشورمکه موفق اولامازدق.

اتلاف شرطی کوردکن سوکره بز منتقلیمز نه ایچون حرب ایتدیلمیزی ده ایی آکلامش اولدق. بوندن سوکره بز بوتون مدینت طلنه قارش حیاغزی مدافعه ایچون حرب ایدیلوروز دیرسک هرکس بزه ایشانه جق وحق ویره جکدر. اوت، بز ساده حیات و استقبالی قورنارمق ایچون حرب ایدیلوروز و قارشیمزده کی دشمنلرک بوا قارش نه کی خانمانه مقصدلر ایدکری بک ایی آکلادیمز جهته هیچ بزقوت، هیچ بر مشکل بزنی طوندیمز قطعی، محقق و معظم ظفر یولندن دوندیریمه جکدر. طوبله قازانیلیان شینی نوطه ایله ده قازانق قابل اولدینقی دشمنانیزه بک آجی دوسارله یرگره ده آکلاجه جفز، بویوک اتلاق مرابع دونه نسبتله ده متحده و دها قوی و دها حزمکاردر؛ چونکه دشمنلر همسزی ده محو ایتک ایسته یورد

ade té- par de la que la om-ian-rou-aris, thè-rités aliés en à viron endu ontre ente. nica du dans Var-tille- ni é- mbra i b r l l bay omanc, étran- dx de as- do- alle ce r à

TDV ISAM
Kürphanesi Arşivi
No: 26162

règlements internationaux destinés à éviter des conflits violents entre les nations, règlements qui devraient comporter les sanctions nécessaires pour en assurer l'exécution et empêcher ainsi que la sécurité apparente ne serve pas à faciliter de nouvelles agressions.

Mais une discussion sur des arrangements futurs destinés à assurer une paix durable, suppose d'abord un règlement satisfaisant du conflit actuel.

Les alliés éprouvent aussi profondément que le gouvernement des Etats-Unis, le désir de voir se terminer, le plus tôt possible, cette guerre, dont les Empires centraux sont responsables et qui inflige à l'humanité de cruelles souffrances. Mais ils estiment qu'il est impossible de réaliser, dès au ourd'hui, une paix qui leur assure les réparations, les restitutions et les garanties, auxquelles leur droit donne droit l'agression dont la responsabilité incombe aux puissances Centrales et dont le principe même tendait à ruiner la sécurité de l'Europe.

Les nations alliées ont conscience qu'elles combattent non pour un intérêt égoïste, mais pour la sauvegarde de l'indépendance des peuples et du droit de l'humanité.

Les alliés se rendent pleinement compte des pertes et des souffrances que la guerre fait supporter aux neutres, comme aux belligérants. Ils les déplorent, mais ils ne s'en tiennent pas pour responsables, n'ayant, en aucune façon, ni voulu, ni provoqué la guerre et s'efforçant de réduire les dommages dans toute mesure compatible avec les exigences inexorables de leur défense contre la violence des pillages de l'ennemi.

C'est avec satisfaction qu'ils prennent acte des déclarations faites que la communication américaine n'est associée d'aucune manière, dans son origine, avec celle des puissances Centrales, transmise le 18 déc. par le gouvernement de M. Wilson. Ils ne doutent pas de la résolution de ce gouvernement d'éviter jusqu'à l'apparence d'un appui même indirect à l'auteur responsable de la guerre.

Les gouvernements alliés croient de leur devoir de s'élever de la manière la plus amicale, mais la plus nette, contre une assimilation, basée sur les déclarations publiées des Puissances Centrales et en opposition directe avec l'évidence, tant en ce qui touche les responsabilités passées qu'en ce qui concerne les garanties de l'avenir. M. Wilson n'a mentionné ni a certainement pas entendu s'y associer. Il y a un fait historique établi à l'heure actuelle: c'est la volonté d'agression de l'Allemagne et de l'Autriche-Hongrie pour assurer leur hégémonie en Europe et leur domination économique sur le monde. L'Allemagne a prouvé par sa déclaration de guerre, par la violation immédiate de la Belgique et du Luxembourg et par la façon dont elle a conduit la lutte, le mépris systématique de tous les principes de l'humanité et de tout respect des petits-Etats. A mesure que le conflit a évolué, l'attitude des Puissances Centrales et de leurs alliés a été un continuel défi à l'humanité et à la civilisation.

La réponse de l'Entente à M. Wilson

Berne, 12 janvier. (A.C.) (Ret). — On mande de Paris: La réponse des gouvernements alliés à la note du président Wilson en date du 19 déc. dit: «Les gouvernements alliés ont reçu la note qui leur a été remise le 19 déc. 1916 au nom du gouvernement des Etats-Unis. Ils l'ont étudiée avec le soin commandé par la gravité de l'heure et la sincère amitié qui les attache au peuple américain. D'une manière générale, ils tiennent à déclarer qu'ils rendent hommage à l'élevation des sentiments dont s'inspire la note américaine, et qu'ils s'associent de tous leurs vœux au projet de la création d'une ligue des nations tendant à assurer la paix et la justice à travers le monde. Ils reconnaissent tous les avantages que présentera à la cause de l'humanité et de la civilisation l'institution de

tion. Faut-il rappeler les horreurs accompagnant l'invasion de la Belgique et de la Serbie, les raids des zeppelins sur des villes ouvertes, la destruction par les sous-marins des paquebots et navires marchands naviguant sous pavillon neutre, le cruel traitement infligé aux prisonniers de guerre, les méfaits juridiques de Miss Cavell et du capitaine Fryat, l'exécution de Praville et une série de crimes commis sans aucun souci de la réprobation universelle — tout cela explique amplement au président Wilson la protestation des alliés.

Les gouvernements alliés estiment que la note remise aux Etats-Unis en réplique à la note allemande répond aux questions posées par le gouvernement américain et constitue, suivant la propre expression de ce dernier, une déclaration publique.

Quant aux conditions auxquelles la guerre pourrait être terminée, le président Wilson souhaite et bien plus il désire que les Puissances belligérantes affirment, en pleine lumière, les buts qu'elles se proposent poursuivants la guerre. Les alliés n'éprouvent aucune difficulté de répondre à cette demande. Leurs buts de la guerre sont bien connus; ils les ont formulés, à plusieurs reprises, par les déclarations des chefs des différents gouvernements. Ces buts seront exposés en détail, avec toutes les compensations et indemnités équitables pour les dommages subis, seulement à l'heure des négociations. Mais le monde civilisé sait qu'ils impliquent en toute nécessité et en première ligne: la restauration de la Belgique, de la Serbie et du Monténégro et les dédommagements qui leur sont dus; l'évacuation des territoires envahis de la France, de la Russie et de la Roumanie, avec des justes réparations; la réorganisation de l'Europe garantie par un régime stable et fondée aussi bien sur le respect des nationalités et des droits de tous les peuples, petits et grands, que sur des conventions territoriales et des règlements internationaux propres à garantir les frontières terrestres et maritimes, contre des attaques ou territoires autrefois arrachés aux alliés par la force ou contre le gré de leurs populations; la libération des Italiens, des Slaves, des Roumains, des Tchèques, et des Slovaques de la domination étrangère; et le rejet hors de l'Europe de l'Empire Ottoman, décliné à la civilisation occidentale.

Quant aux intentions de Sa Majesté l'Empereur de Russie à l'égard de la Pologne, et les autres faits démentés indiqués par la proclamation qu'il a adressée à ses armées.

L'impression à Washington

Colonne, 14 janvier. (A.C.) La «Koelnische Zeitung», reçoit de Washington: La réponse de l'Entente est accueillie le plus favorablement. Mais l'impression générale est qu'elle ne laisse subsister aucun espoir de paix. La plus grande surprise est causée par le ton brusque de la note et par l'exigence que la Turquie soit chassée de l'Europe et l'Alsace Lorraine restituée à la France.

Genève, 15 janvier. (A.M.) On mande de Washington: Un journal américain dit que les alliés ont décliné des conditions de paix que les puissances Centrales n'acceptent jamais; si on envisage de telles demandes il n'y aurait aucune paix avant qu'il y ait des deux adversaires ne soit complètement vainqueur ou que les deux partis tombent épuisés.

Commentaires de la presse neutre

Berlin, 14 janvier. (Service spécial). — Le journal danois «Sozialdemokraten» déclare que les conditions de paix de l'Entente semblent éloigner la paix de l'Europe, mais nous croyons toujours qu'il y a encore des probabilités en sa faveur. Lloyd George a parlé dans son discours tenu au Guildhall des difficultés de l'avenir et tout particulièrement des dangers du prochain trimestre. Le premier ministre anglais considère donc la fin des hostilités comme étant prochaine; il semble donc que quelques efforts supplémentaires soient faits pour essayer de changer la situation militaire et d'affaiblir les Puissances Centrales. Lloyd George a déclaré, en outre, dans son discours que 1917 apporterait la victoire à l'Entente; aucun observateur impartial ne le croit, mais bien des symptômes semblent indiquer que 1917 sera la dernière année de la guerre européenne; ou se demande pourquoi ces mois épouvantables ne pourraient pas être épargnés à notre continent.

Le «Politiken» écrit: Les conditions des deux groupes des puissances belligérantes sont diamétralement opposées; il semble que

l'action en faveur de la paix entreprise, il y a un mois, par Bethmann-Hollweg soit arrêtée, mais quand même la paix continue sa marche en avant et lorsqu'un mot pareil a été prononcé il ne disparaît plus des discussions. Il n'y a aucun pays de l'Europe où le mouvement en faveur de la paix ne fasse pas de progrès et il continuera à en faire même si la note de l'Entente signifie que la guerre continuera encore quelque temps sous des formes épouvantables.

La presse bulgare et la réponse de l'Entente

Sofia, 14 janvier. (A.C.) Au sujet de la réponse que les Puissances Centrales ont donnée à la note de l'Entente, la «Kambana» dit que c'est une digne réplique à l'insigne refus de l'Entente. Tout le monde peut reconnaître, à ce geste, la sincérité de la Quadruple Alliance et la mauvaise volonté de l'Entente. Si l'Entente s'exécute aujourd'hui des intérêts communs à tous les Etats européens, il est du devoir des autres pays d'Europe, de redoubler d'efforts pour amener la paix dans l'intérêt de la civilisation.

L'organe du ministère des affaires étrangères l'«Echo de Bulgarie» dit à ce même sujet: La seule réponse qui soit possible à l'insolente et grossière réponse de l'Entente, sera donnée par le langage c'est-à-dire des armes. Puisque la question est d'intérêt général à toute l'humanité nous devons nous féliciter sincèrement de la décision prise par nos gouvernements concernant la réponse à donner à la note de l'Entente, d'autant plus que celle-ci a dévoilé au monde entier l'hyproisie de sa diplomatie. L'Entente nourrit des intentions d'ancêtrement qu'aucun article oratoire ne peut ni masquer ni embellir. Il n'y a plus moyen de rejeter les responsabilités sur d'autres.

Les événements en Grèce

La réponse du gouvernement hellène à M. Wilson

Berne, 13 janvier. (A.C.) On mande officiellement d'Athènes: La réponse du gouvernement grec à la note de M. Wilson relève l'esprit humanitaire qui a présidé à la démarche sage de l'homme d'Etat dirigeant les destinées de la Grande République américaine, démarche tenant à l'établissement d'une paix honorable pour tous et à la création d'une situation stable dans les rapports internationaux. Cette démarche, dit la note, constitue une page mémorable dans les annales de l'histoire. Les considérations contiennes dans la note du Président des Etats Unis au sujet des souffrances endurées par les nations neutres par suite de la guerre gigantesque, ceux les garanties mentionnées dans cette note comme devant être données par les deux parties belligérantes pour assurer les droits et la sécurité de tous les Etats, ont rencontré dans l'âme grecque un écho particulièrement sympathique. En effet, il n'est pas un pays qui ait souffert de la guerre autant que la Grèce, bien qu'elle soit restée à l'écart de la lutte. Par suite de sa situation géographique tout à fait particulière, la Grèce pouvait moins que tout autre pays neutre se soustraire aux effets directs et pernicieux des hostilités entre les belligérants. (Suit une lacune dans le télégramme).

En ce moment encore, privé de sa flotte et presque complètement désarmé, continue la note grecque, notre pays est inquiété par une révolte artificiellement fomentée à la faveur d'une occupation étrangère. Notre pays est cerné par un blocus étranger qui l'a coupé de toute communication et livré à la faim sa population pacifique, y compris les personnes absolument paisibles, comme les femmes et les enfants, qui, selon les règles les plus élémentaires du droit des gens, devraient être ménagées, dans l'âme grecque, dans la mesure de la guerre. Et pourtant, la Grèce fait tous ses efforts pour rester neutre.

Ce qui précède suffit pour montrer combien toute initiative pouvant aboutir à la paix, est en fait abstraction de considérations générales d'ordre humanitaire, est de nature à servir les intérêts vitieux de la Grèce. Aussi, le gouvernement royal s'empresse-t-il certainement d'être parmi les premiers à adresser à la démocratie du Président des Etats Unis, dans la mesure de ses forces, afin que cette démarche soit couronnée de succès, s'il n'était pas hors d'état de communi-

quer avec un groupe des belligérants, cependant qu'en ce qui concerne l'autre groupe il doit attendre la solution des difficultés extraordinaires dominant actuellement la situation de la Grèce.

Mais le gouvernement royal suit de tout cœur les nobles efforts du président des Etats Unis et forme les vœux les plus sincères pour leur réussite. Ayant, dès les premiers jours de la guerre eu l'opinion, pensée à l'établissement d'un contact entre les neutres dans le but de sauvegarder leurs intérêts communs, le gouvernement royal est heureux de l'occasion à lui offerte d'un prochain échange de vues quand celui-ci pourra être considéré comme opportun, et se déclare prêt à participer, au moment donné, à une action ayant pour but de créer une paix durable, assurant les droits de tous les Etats et garantissant leur souveraineté et leur indépendance.

L'acceptation de l'ultimatum de l'Entente

Berne, 14 janvier. (A.C.) On mande de Paris: L'Agence Havas, se fait télégraphier d'Athènes: L'acceptation par le gouvernement grec de l'ultimatum de l'Entente a été accueillie avec joie par la partie paisible de la population grecque et a amené une heureuse détente dans la situation. Le gouvernement grec a commencé à appliquer les mesures demandées. De nombreux trains, avec des troupes et du matériel de guerre, sont partis par le Péloponèse. Le général Kallivris, commandant du 1er corps d'armée à Athènes, et auquel l'Entente a exigé le déplacement, a demandé un congé.

Selon les journaux officiels, les autorités militaires grecques ont remis aux alliés 6 batteries avec leurs accessoires.

Mais, dans un meeting qui a eu lieu à Athènes et auquel assistaient environ 3.000 personnes, les participants ont rendu hommage au roi et ont protesté contre l'acceptation de l'ultimatum de l'Entente.

Commentaires de la presse viennoise

Vienne, 14 janvier. (A.C.) Commentant la note de la Grèce à l'Amérique, les journaux expriment la conviction que cette note, par laquelle le roi de Grèce donne la meilleure réponse aux contre-vérités contenues dans la note de l'Entente, ne manquera pas de produire son effet. Quoique des hommes comme Lloyd George ne soient pas capables de comprendre le noble langage de la note grecque, les accusations contenues dans celle-ci seront entendues. Le monde neutre comprendra qu'il n'a pas d'ennemi plus méchant que l'Entente et que si celle-ci remportait la victoire, ce serait le triomphe de l'oppression, du despotisme et de l'asservissement.

Le roi Pierre ne veut pas la paix

Le correspondant Rundschau apprend de Stockholm: D'après le «Notizie Vremaja» Salonschek a reçu une dépêche de Salonique du roi Pierre, dans laquelle il déclare qu'il ne doit pas songer à hériter qu'on ne doit pas songer à des pourparlers de paix.

TDV/SAM
Küppershagen/Aspir
No. 12-662

Samedi

à la note

Entente oubliant trop, qu'indépendamment de peuples qu'elles ont soumis par la violence et qu'elles ont gémis sous leur joug, ce sont précisément celles qui ont causé, jusqu'ici, le malheur et la ruine de la petite nation. L'exemple de la Serbie que la Russie a poussé à ne pas accepter intégralement la note austro-slovène après l'horrible crime de Séraïevo, de la Roumanie qu'elles ont attirée dans leurs pièges par des intrigues et par la corruption, du Monténégro qu'elles ont voulu entraîner à la guerre par des procédés inqualifiables et inconnus jusqu'ici dans les annales de l'histoire.

Les réserves de prise

Le monde qui juge les gouvernements par leurs actions ne saura trouver dans les demandes des Puissances de l'Entente la sincérité que celles-ci refusent de reconnaître à la proposition des quatre Puissances Alliées. Il jugera en outre que les prétendues violations du droit international, attribuées aux quatre Alliés ne peuvent fournir un sujet de plainte à Sublime Porte et ses Alliés, car ce sont eux qui ont violé le droit et déchiré les traités sur lesquels il était basé. Les nombreux actes de protestations que la Sublime Porte et ses Alliés se sont trouvés dans la nécessité d'adresser de puis le commencement des hostilités, aux gouvernements de l'Entente, par l'entremise des Puissances chargées de la protection de leurs intérêts, et dont les Etats neutres ont reçu souvent une copie, ne peuvent donner lieu à aucune réclamation sans aucun motif plausible.

échoier à tout jamais le projet d'offensive russe dont l'objectif était Berlin. Vienne et Constantinople. C'est à elle qu'il faut attribuer la rage qui affole nos ennemis; ils perdent tout équilibre historique et se rendent coupables de non-sens.

La note adressée à Wilson flatte le principe des nationalités, mais si on applique ce principe à l'Angleterre elle-même les conséquences en sont désastreuses. L'Empire britannique tout entier s'effondre surtout aux Indes. Qu'est-ce que l'Angleterre à faire à Gibraltar qui est espagnol et à Chypre qui est grec et musulman, et l'Egypte qui est mahométane. Son allié russe ne le cède en rien. On se demande ce que la Russie a en vue à Constantinople. En Albanie où il y a des musulmans et des Albanais mais pas d'Allemands, en Dalmatie et en Istrie il n'y a que très peu d'Italiens. La France voudrait s'emparer de la Syrie où il n'y a pas de Français. Comment concilier le principe des nationalités et souffrir que des nations étrangères soient opprimées cruellement par la Russie comme par exemple la Bosnie, la Pologne, la Finlande etc. De quel côté se trouve la soif des conquêtes qui a été le principe de la justice? La Turquie ne veut rien conquérir, elle ne revendique que son indépendance. La Bulgarie ne veut avoir que les provinces qui lui appartenaient autrefois et qui lui furent arrachées. L'Autriche-Hongrie et l'Allemagne ne combattent que pour leur existence et leur indépendance économique et nationale. Ces deux grandes puissances ont rendu aux Polonais l'indépendance qui leur a été ravie par l'oppression russe. Il est donc évident que le principe des nationalités proclamé avec tant de désinvolture par l'Entente ne doit être appliqué que là où il se trouve en contradiction avec ses intérêts. Ce soit d'abord le principe examiné de près cache la soif de puissance et de pillage de l'Entente sans parler des injures grotesques faites à la Turquie.

La note de l'Entente provoque l'exaspération et l'indignation dans l'Islam tout entier. Après le 12 Janvier 1917 tout ottoman considérera comme un crime de haute trahison envers les choses les plus sacrées que de conserver la moindre sympathie envers les pays ententistes. Nous, turcs, nous sommes unis corps et âme aux puissances centrales. Nous sommes une puissance européenne et nous souffrirons pas une transformation essentielle de la carte européenne. Nous ne répondons pas à cette provocation inouïe par des paroles mais par des faits.

Declarations de S. E. Hakkî pacha

Berlin, 17 janv. (service spécial). — L'am bassadeur de Turquie à Berlin, S. E. Hakkî pacha, a eu un entretien avec le correspondant à Berlin de la "Gazette de Voss", auquel il a fait les déclarations suivantes :

Dans la réponse à la note de Wilson, a dit Son Excellence, l'Angleterre a voulu être agréable à la Russie qui, non seulement traverse une crise de plus graves, mais qui est le plus grand ennemi de l'Allemagne.

Intervention du roi d'Espagne

Zurich, 18 Janv. (A.C.). — L'Excelsior de Paris reçoit de Madrid: Dans les milieux politiques de cette ville, on discute beau coup de l'initiative de l'Entente sur le

Front roumain

près de Trilof, au nord-ouest de Belgrade.

Front macédonien

Souvent sur quelques secteurs du

Communique bulgare

rien d'impressionnant.

Théâtre sud-oriental de la guerre

de nos jours.

Un des plus importants journaux hollandais *Nieuwe Rotte-damsche Courant* critique la prétention anglaise, que dans la note responsable de l'Entente, l'Angleterre seule demande rien pour soi-même. Le journal écrit à ce sujet: «En réalité, l'Angleterre se prépare, en lui occasionnant les plus grands dommages économiques, à se débarrasser ainsi de son fardeau le plus onéreux. Paris occupe le plus important rôle sur le marché, l'Angleterre n'attendant pas la conférence de la paix pour s'annexer l'Egypte.» Puis le journal fait remarquer que Garwin écrit il y a quelque temps dans *Observer*: «Les dominions anglais tombent annexionnés dans les colonnes allemandes voisines.» Non, l'Angleterre sacrifie le sang de ses fils uniquement pour la Roumanie, pour la Serbie, pour la Monténégro et pour la France qui s'occupe — LB.

Les députés prussiens s'est réunis aujourd'hui dans l'après-midi pour recevoir le projet de budgets. Le ministre des finances Dr. Lantze fait un exposé sur ce dernier. Demain mercredi, délibérations des partis et jeudi, première lecture du budget.

La Chambre des Seigneurs prussiens est convoquée pour le 22 janvier. A l'ordre du jour figure entre autres, un grand nombre de propositions, demandant des dédommagements pour les sévices commis par les Russes, lors de leur invasion en Prusse Orientale.

A Berlin, 16. A. C. — Dans la séance de l'aujourd'hui à la Chambre des députés prussienne, le ministre des finances Dr. Lantze a fait son exposé, relevé le développement très favorable de l'économie nationale allemande, disent que la situation créée par la guerre a, sans doute, favorisé la concentration de la productivité du pays, augmentant les effets de son travail industriel et de son trafic. Aussi, le rendement des impôts de l'Etat sur les revenus agricoles-t-il de plus-values de 100 millions de marks, par rapport aux prévisions du budget. D'autre part, les recettes des chemins de fer de l'Etat accusent une augmentation de 400/0, par rapport à celles de l'année de paix de 1913.

Le congrès de la paix de 1913, considéré déjà comme exception véritablement favorable. Aussi, pour faire face à l'essor extraordinaire pris par le trafic pendant la guerre, l'Etat a été obligé d'augmenter considérablement le matériel roulant des chemins de fer de l'Etat prussien, augmentant celui qui dépassait les besoins de la guerre, sous ce rapport, dans les dernières années franco-allemandes, au libre point de vue.

Le 14 (A.C.). — Parisien Amsterdamsche Courant fait un exposé sur l'Allemagne et la double monarchie dualiste. Dans cette période de plus de quarante ans un très grand nombre d'incidents et de différends ont surgi entre les deux pays.

Les incidents de ce genre ne sont pas nouveaux et ceux-ci n'ont point eu pour cause des motifs politiques et de leurs aspirations territoriales; pourtant la guerre n'a point éclaté en Europe et cela parce qu'un voyait devant soi son voisin ou son rival, égal à soi-même en force et en même degré puissant. Aucun ne se sentait assez fort pour se mesurer avec celui qui l'aurait voulu humilié, amoindrir ou écraser. Ce fut la période de paix armée marquée par la perpétuelle course aux armements; les puissances rivales se sont mutuellement lées comme par le passé, elles se sentaient et surveillées, plus que jamais méfiantes, elles ont été prêtes à attaquer ou à riposter mais en même temps animées les unes à l'égard des autres de ce froid respect qui impose la conscience de la force à l'adversaire ou du rival. Les convois de charbon se heurtaient à celles d'un autre et se brisaient et la liberté d'action de tel et la volonté de tel autre. Les grandes puissances obligées de vivre en paix entre elles-mêmes ne pouvaient en outre déclarer la guerre aux petits et faibles dont ils respectaient les droits de la même manière.

Le désintéressement d'Albion

Un des plus importants journaux hollandais *Nieuwe Rotte-damsche Courant* critique la prétention anglaise, que dans la note responsable de l'Entente, l'Angleterre seule demande rien pour soi-même. Le journal écrit à ce sujet: «En réalité, l'Angleterre se prépare, en lui occasionnant les plus grands dommages économiques, à se débarrasser ainsi de son fardeau le plus onéreux. Paris occupe le plus important rôle sur le marché, l'Angleterre n'attendant pas la conférence de la paix pour s'annexer l'Egypte.» Puis le journal fait remarquer que Garwin écrit il y a quelque temps dans *Observer*: «Les dominions anglais tombent annexionnés dans les colonnes allemandes voisines.» Non, l'Angleterre sacrifie le sang de ses fils uniquement pour la Roumanie, pour la Serbie, pour la Monténégro et pour la France qui s'occupe — LB.

Les députés prussiens s'est réunis aujourd'hui dans l'après-midi pour recevoir le projet de budgets. Le ministre des finances Dr. Lantze fait un exposé sur ce dernier. Demain mercredi, délibérations des partis et jeudi, première lecture du budget.

La Chambre des Seigneurs prussiens est convoquée pour le 22 janvier. A l'ordre du jour figure entre autres, un grand nombre de propositions, demandant des dédommagements pour les sévices commis par les Russes, lors de leur invasion en Prusse Orientale.

A Berlin, 16. A. C. — Dans la séance de l'aujourd'hui à la Chambre des députés prussienne, le ministre des finances Dr. Lantze a fait son exposé, relevé le développement très favorable de l'économie nationale allemande, disent que la situation créée par la guerre a, sans doute, favorisé la concentration de la productivité du pays, augmentant les effets de son travail industriel et de son trafic. Aussi, le rendement des impôts de l'Etat sur les revenus agricoles-t-il de plus-values de 100 millions de marks, par rapport aux prévisions du budget. D'autre part, les recettes des chemins de fer de l'Etat accusent une augmentation de 400/0, par rapport à celles de l'année de paix de 1913.

Le congrès de la paix de 1913, considéré déjà comme exception véritablement favorable. Aussi, pour faire face à l'essor extraordinaire pris par le trafic pendant la guerre, l'Etat a été obligé d'augmenter considérablement le matériel roulant des chemins de fer de l'Etat prussien, augmentant celui qui dépassait les besoins de la guerre, sous ce rapport, dans les dernières années franco-allemandes, au libre point de vue.

Le 14 (A.C.). — Parisien Amsterdamsche Courant fait un exposé sur l'Allemagne et la double monarchie dualiste. Dans cette période de plus de quarante ans un très grand nombre d'incidents et de différends ont surgi entre les deux pays.

Les incidents de ce genre ne sont pas nouveaux et ceux-ci n'ont point eu pour cause des motifs politiques et de leurs aspirations territoriales; pourtant la guerre n'a point éclaté en Europe et cela parce qu'un voyait devant soi son voisin ou son rival, égal à soi-même en force et en même degré puissant. Aucun ne se sentait assez fort pour se mesurer avec celui qui l'aurait voulu humilié, amoindrir ou écraser. Ce fut la période de paix armée marquée par la perpétuelle course aux armements; les puissances rivales se sont mutuellement lées comme par le passé, elles se sentaient et surveillées, plus que jamais méfiantes, elles ont été prêtes à attaquer ou à riposter mais en même temps animées les unes à l'égard des autres de ce froid respect qui impose la conscience de la force à l'adversaire ou du rival. Les convois de charbon se heurtaient à celles d'un autre et se brisaient et la liberté d'action de tel et la volonté de tel autre. Les grandes puissances obligées de vivre en paix entre elles-mêmes ne pouvaient en outre déclarer la guerre aux petits et faibles dont ils respectaient les droits de la même manière.

Salvage des Allemands et la guerre

Il y a eu un sauvetage des Allemands en Espagne. Un journal espagnol écrit: «Les Allemands ont été sauvés en Espagne. Ils ont été trouvés par les Espagnols et ils ont été libérés. C'est une grande victoire pour l'Espagne.»

Les Allemands ont été libérés en Espagne. Ils ont été trouvés par les Espagnols et ils ont été libérés. C'est une grande victoire pour l'Espagne.

Le sauvetage des Allemands en Espagne est une grande victoire pour l'Espagne. Ils ont été libérés par les Espagnols.

Les Allemands ont été libérés en Espagne. Ils ont été trouvés par les Espagnols et ils ont été libérés. C'est une grande victoire pour l'Espagne.

Le sauvetage des Allemands en Espagne est une grande victoire pour l'Espagne. Ils ont été libérés par les Espagnols.

Les Allemands ont été libérés en Espagne. Ils ont été trouvés par les Espagnols et ils ont été libérés. C'est une grande victoire pour l'Espagne.

Le sauvetage des Allemands en Espagne est une grande victoire pour l'Espagne. Ils ont été libérés par les Espagnols.

Les Allemands ont été libérés en Espagne. Ils ont été trouvés par les Espagnols et ils ont été libérés. C'est une grande victoire pour l'Espagne.

Salvage des Allemands et la guerre

Il y a eu un sauvetage des Allemands en Espagne. Un journal espagnol écrit: «Les Allemands ont été sauvés en Espagne. Ils ont été trouvés par les Espagnols et ils ont été libérés. C'est une grande victoire pour l'Espagne.»

Les Allemands ont été libérés en Espagne. Ils ont été trouvés par les Espagnols et ils ont été libérés. C'est une grande victoire pour l'Espagne.

Le sauvetage des Allemands en Espagne est une grande victoire pour l'Espagne. Ils ont été libérés par les Espagnols.

Les Allemands ont été libérés en Espagne. Ils ont été trouvés par les Espagnols et ils ont été libérés. C'est une grande victoire pour l'Espagne.

Le sauvetage des Allemands en Espagne est une grande victoire pour l'Espagne. Ils ont été libérés par les Espagnols.

Les Allemands ont été libérés en Espagne. Ils ont été trouvés par les Espagnols et ils ont été libérés. C'est une grande victoire pour l'Espagne.

Le sauvetage des Allemands en Espagne est une grande victoire pour l'Espagne. Ils ont été libérés par les Espagnols.

Les Allemands ont été libérés en Espagne. Ils ont été trouvés par les Espagnols et ils ont été libérés. C'est une grande victoire pour l'Espagne.

parvenir à ses fins, ce ne serait pas la paix, mais bien la guerre éternelle.

Dans tout ce que dit M. Balfour nous ne voyons que la confirmation d'une vérité depuis longtemps établie: la peur qui se trahit dans les projets destructeurs de nos ennemis n'a d'égal que dans leur impudence. Nous n'avons pas encore complètement vaincu nos ennemis, mais nous les avons acculés à une situation où ils ne trouvent d'autre satisfaction que de s'abandonner à leur soi de vengeance et d'exercer leur imagination dans le remaniement fantaisiste de la carte d'Europe.

✱

Amsterdam, 18 janvier. (A. C.) (Ret). On mande de Londres: M. Balfour, secrétaire d'Etat du Foreign Office adressé à l'ambassadeur d'Angleterre à Washington une dépêche destinée à être transmise au Gouvernement des Etats-Unis et contenant des remarques ajoutées à la note responsable adressée par les alliés à M. Wilson. La dépêche a été remise au Gouvernement des Etats-Unis le 16 janvier. Il y est dit: Le Gouvernement anglais partage complètement le désir du Président des Etats-Unis qu'une paix durable soit promptement conclue, mais il croit que la solidité de cette paix dépendrait du caractère de celle-ci.

M. Balfour relève les circonstances principales de cet fait que cette guerre devient possible, à savoir l'existence d'une grande puissance, consumée par ses convoitises de domination au milieu d'une communauté de nations, qui furent mal préparées pour leur défense et affaiblies par le fait que ni les frontières des différents Etats, ni leur constitution intérieure ne furent en accord avec les aspirations de leurs races diverses.

Or, ce dernier mal serait, dit la dépêche de M. Balfour, fort mitigé, si les alliés pouvaient obtenir la modification de la carte européenne, telle qu'elle a été proposée dans leur note.

Il fut, en effet, objecté, continue la dépêche, que l'expulsion de la Turquie hors de l'Europe, ne formait pas une partie essentielle du logique plan général. La conservation de l'Empire Ottoman, a-t-on fait remarquer, fut considérée, par un homme d'Etat d'une renommée universelle, et ensuite pendant beaucoup de générations, comme essentielle pour le maintien de la paix européenne. Pourquoi demande-t-on, dans ces conditions, qu'on se départe de cette politique traditionnelle.

Réponse: parce que les circonstances ont complètement changé. Point n'est besoin d'examiner actuellement si la création d'une Turquie réformée qui serait devenue la médiatrice entre les races réciproquement hostiles du proche Orient, ait été en réalité un plan qui, en jamais pu être réalisé, même quand le Sultan fut sincère et les puissances unies. Le fait est que ce plan ne peut aujourd'hui être réalisé.

Nous pouvons donc espérer, continue toujours la dépêche de M. Balfour, que le rejet de la Turquie hors de l'Europe contribuera à assurer le maintien de la paix, surtout que la restitution de l'Alsace-Lorraine à la France et de l'Irredenta italienne à l'Italie, où tous les autres changements territoriaux indiqués dans la note des alliés. Pareilles restitutions territoriales auraient indubitablement pour résultat de diminuer les occasions d'une guerre. Par contre, il n'y aura aucune garantie suffisante contre le retour d'une parcelle conflictuelle à l'Allemagne quand de nouveaux Etats dominent le monde. Quand l'Europe après cette guerre, ne se trouvera pas avir de plus grandes sûretés qu'avant cette dernière, les espoirs que le président des Etats-Unis nourrit pour l'avenir du monde, seront plus loin que jamais de leur réalisation. Les conventions et les lois internationales ne peuvent constituer une précaution suffisante. Cela a été prouvé par le procédé barbare de l'Allemagne à l'égard de la Belgique.

On ne saurait donc guère espérer voir s'établir une paix durable si les trois conditions suivantes ne sont pas remplies, à savoir: 1. que les causes existantes de l'iniquité internationale soient écartées autant que possible et affaiblies; 2. que l'envie d'agression et les méthodes sans scrupules des puissances centrales soient discréditées auprès de leurs propres peuples; 3. que tous les accords et conventions

pour prévenir et limiter des hostilités continuelles des stipulations prévoyant, sous une forme quelconque, une sanction internationale contre l'agresseur le plus hardi.

Ces conditions sont bien difficiles à réaliser, mais nous croyons qu'elles sont, d'une façon générale, en accord avec les idées du président des Etats-Unis. Nous sommes convaincus qu'aucune d'entre elles ne saurait être même incomplètement remplie si la paix, au moins en ce qui concerne l'Europe, n'est pas assise de façon que l'Indique, dans ses grandes lignes fondamentales, la note des alliés. L'Angleterre et son alliés, qui n'ont pu obtenir des succès des alliés dépendent des chances d'une civilisation pacifique et de réformes internationales devant suivre la fin du malheur actuel.

L'émancipation de la Turquie

Sous ce titre, l'"Echo de Bulgarie", publie un article intéressant dont nous extrayons les passages les plus saillants qu'on lira avec intérêt:

Une série d'accords très importants, destinée à régler les rapports juridiques entre les deux empires, ont été signés à Berlin entre l'Allemagne et la Turquie.

La négociation de ces conventions, dont le but est de remplacer le régime des capitulations aboli en Turquie, est un événement qui inaugure l'émancipation complète de l'Empire ottoman dans la famille des nations. Et le ministre des affaires étrangères, Hail Bey, en annonçant à la Chambre ottomane la signature de ces actes, a eu raison d'en souligner la portée au point de vue de la position internationale de la Turquie et de son prestige européen. Il a aussi des raisons toutes spéciales d'en être fier—et avec lui tous les patriotes ottomans—car une nouvelle ère s'ouvre dans l'histoire des Osmanli.

Et la Chambre, en applaudissant les milliers, n'a pas seulement rendu hommage aux efforts et à la clairvoyance du gouvernement qui se présente avec un si beau succès, elle a aussi salué l'avènement du nouveau régime dans les rapports extérieurs de l'empire, régime de parfaite égalité et de réciprocité suivant les principes du droit public européen. Les mêmes hommes qui ont affaibli l'empire au dedans deviennent ses libérateurs au dehors. Les capitulations étaient à l'origine, une faveur octroyée par la magnanimité du sultan aux princes étrangers; la première capitulation a été accordée en 1355 par le sultan Soléiman à François Ier, roi de France. La Turquie était alors à l'apogée de sa puissance, la France dans une situation très précaire. Il ne pouvait donc être question de concessions arrachées par la force.

Mais de quelque manière que l'on explique l'origine des capitulations, un fait resté certain: la faveur devint par la suite, une charge onéreuse.

Cette situation était douloureusement sentie par les hommes dirigeants aussi bien que par l'opinion turque. Après la débâcle de l'ancien régime, on s'efforça d'y remédier.

L'abolition des capitulations, en septembre 1914, a été saluée dans tout le pays avec un enthousiasme extraordinaire. Les masses comprirent l'importance positive du changement qui s'était opéré. Continuant leur mission de relèvement les hommes d'Etat ottomans ont successivement retiré certaines concessions importantes faites aux pays ennemis et enfin dénoncé les traités de Paris et de Berlin. Ils viennent maintenant de donner une sanction internationale à leurs actes en signant avec l'Allemagne les accords mentionnés plus haut.

Ainsi au milieu de la guerre, la Turquie accomplit avec persévérance la transformation de ses rapports avec les puissances étrangères, grâce à la clairvoyance de ses ministres et à la force victorieuse de l'alliance dont elle fait partie. Deux étaient les grands buts de l'empire ottoman dans cette immense configuration: la sauvegarde de Constantinople et la récupération de son entière indépendance. Les patriotes turcs peuvent aujourd'hui constater avec satisfaction que ces deux buts sont atteints. Constantinople a été le centre des grandes crises du dix-neu-

vième siècle; il l'est aussi dans le bouillonnement actuel.

Les Turcs ont, dès le premier moment, saisi le danger qui menaçait l'existence de l'empire et ils ont pris le parti de se défendre. Ils ont pris le bon parti et sont allés au camp des ennemis de leurs ennemis. Constantinople et les Détroits sont turcs et resteront au moins des Turcs. Voilà le premier résultat et la plus grande récompense pour les sacrifices que la Turquie fait dans cette guerre.

L'autre avantage, dont l'avenir développera toutes les conséquences, est l'émancipation extérieure de l'empire: ce que l'Allemagne alliee lui a reconnu sera étendu demain aux autres puissances qui devront s'accommoder avec le fait accompli.

La signature des conventions turco-allemandes à Berlin a eu lieu simultanément avec la sentence prononcée par le Tribunal de l'Entente sur l'incapacité de la Turquie de s'approprier la civilisation européenne et par conséquent sur la nécessité de l'expulser hors de l'Europe.

Pour les Turcs comme pour les autres alliés la situation, est claire et le devoir est tracé. En fière fraternité d'armes nous nous défendrons mutuellement. Il n'existe et il ne peut exister entre nous aucune contradiction d'intérêts susceptible de paralyser notre volonté ou de dissuader nos forces. Victorieuse sur les champs de bataille, notre alliance demeurera un des facteurs essentiels de la paix de demain. La Turquie aura, dans le voisinage amical de la Bulgarie est dans l'appui des puissances centrales, un des gages de sa paisible domination sur la Cité convoitée et de sa future prospérité.

viens siècles; il l'est aussi dans le bouillonnement actuel.

Les Turcs ont, dès le premier moment, saisi le danger qui menaçait l'existence de l'empire et ils ont pris le parti de se défendre. Ils ont pris le bon parti et sont allés au camp des ennemis de leurs ennemis. Constantinople et les Détroits sont turcs et resteront au moins des Turcs. Voilà le premier résultat et la plus grande récompense pour les sacrifices que la Turquie fait dans cette guerre.

L'autre avantage, dont l'avenir développera toutes les conséquences, est l'émancipation extérieure de l'empire: ce que l'Allemagne alliee lui a reconnu sera étendu demain aux autres puissances qui devront s'accommoder avec le fait accompli.

La signature des conventions turco-allemandes à Berlin a eu lieu simultanément avec la sentence prononcée par le Tribunal de l'Entente sur l'incapacité de la Turquie de s'approprier la civilisation européenne et par conséquent sur la nécessité de l'expulser hors de l'Europe.

Pour les Turcs comme pour les autres alliés la situation, est claire et le devoir est tracé. En fière fraternité d'armes nous nous défendrons mutuellement. Il n'existe et il ne peut exister entre nous aucune contradiction d'intérêts susceptible de paralyser notre volonté ou de dissuader nos forces. Victorieuse sur les champs de bataille, notre alliance demeurera un des facteurs essentiels de la paix de demain. La Turquie aura, dans le voisinage amical de la Bulgarie est dans l'appui des puissances centrales, un des gages de sa paisible domination sur la Cité convoitée et de sa future prospérité.

viens siècles; il l'est aussi dans le bouillonnement actuel.

Les Turcs ont, dès le premier moment, saisi le danger qui menaçait l'existence de l'empire et ils ont pris le parti de se défendre. Ils ont pris le bon parti et sont allés au camp des ennemis de leurs ennemis. Constantinople et les Détroits sont turcs et resteront au moins des Turcs. Voilà le premier résultat et la plus grande récompense pour les sacrifices que la Turquie fait dans cette guerre.

L'autre avantage, dont l'avenir développera toutes les conséquences, est l'émancipation extérieure de l'empire: ce que l'Allemagne alliee lui a reconnu sera étendu demain aux autres puissances qui devront s'accommoder avec le fait accompli.

La signature des conventions turco-allemandes à Berlin a eu lieu simultanément avec la sentence prononcée par le Tribunal de l'Entente sur l'incapacité de la Turquie de s'approprier la civilisation européenne et par conséquent sur la nécessité de l'expulser hors de l'Europe.

Pour les Turcs comme pour les autres alliés la situation, est claire et le devoir est tracé. En fière fraternité d'armes nous nous défendrons mutuellement. Il n'existe et il ne peut exister entre nous aucune contradiction d'intérêts susceptible de paralyser notre volonté ou de dissuader nos forces. Victorieuse sur les champs de bataille, notre alliance demeurera un des facteurs essentiels de la paix de demain. La Turquie aura, dans le voisinage amical de la Bulgarie est dans l'appui des puissances centrales, un des gages de sa paisible domination sur la Cité convoitée et de sa future prospérité.

TV DISAM
Üthphanesi Arşivi
no 26.16.16.65

طېنين

بازار: ۲۷ ربيع الاول ۱۳۳۵، ۸ كانون الثاني ۱۹۳۲، ۲۱ كانون الثاني ۱۹۱۷
 لشكره: توره غابيه ده رانغرموسه. آدرس: استانبول، طريق تلفون نومردى ۵۴۷
 انتشار: فرهنگ خدمات تبريه، ماله دوران هيت تبريه و امور ادييه، مشامورود خطى دولتمه. گولنه، نيو، هر واره كاخا دوران امامه، مغاز
 كرك استانبول و كرك ولايات ايچون نسخه سي (۱۰) باره در.

شورای محققه ک کلاف زخمه سه نسوب بولان دولتر داتان وودزان ابدکاکتاری ملت اساسی منفعلتره موقای کذبکی زمان اصلا نظر امتیاده آتقه دودولر از کجه امامیلکه انکارضریق لیه اصله مناسبت اواین مسره انکاره جاهایست اعلانی و انکارکنگه هیچ بوجه سنتی اویانه قریبالسانی، طرایس غریک ایازادندن اشغال و امامیلادن اکثریت عظیمه سی گولک و مسلمان بولان امامیلول و مرصمه جوشه. هر واره سی، ترک خلیای دشنلرمن دوشلن منظم نظام و امیتلازی متروخ کویسترک ایچون ناکره و مقامی کوردونکناری ملت اساسی غل اجراک و امتیازیک پرر مانیدر.

فی الحقیقه اوڑه یوقد قوتنی دلایلر بولونورکی دشنلرک یوقد عادی استنادمه قیام ایچاری قدر منقور بر حرکت تصور ایدیلریمز. لیاظه سفوف سنیدن بری یوقون صمیمت و خلاص تیبته کندیسی اصلاحه وسائر بر جوق مللر کی ترقی و تمدن یوقده لیه کما کمالیاشان بریمن اوڑه ن کابریقم ایچون دشنلریمز طرفدن وقوع بولان نیاجوازت شاهان حیرت برحرس دلیلیدر. تونس و جزائر و فاسده ارتکاب ایدیلک ظلم برافیقان فراسه و یونرا له انکار ایچورک بر آرائق مسلط اولدینن صوگره انکارنه قاپدیرینن مصرک اچیبتی چقارمق اوڑه سوریه کوڑ دیکشن اووراده ایمق شلر برافقاشدی. انکارکنک عرق ادمه قرتیانی ایه بوقون تیتامک معلومیدر. هیچ بر حق اولدینن حاله مصری سلطنت عتفا پندام آیراق قوتون بر قوس ممتا و مانه حکومت و امیر موقعه دوشون انکارنه و بالاخره قریبیده المذاکشن، کندیسی ایله هیچ بر مساسبت عرقمقی بولوندینن حاله یوراده هر دولو استبدادی تسلطیدن چکنیمه مشدر. مدنی بر حیاه قارشى نامی موقعه بولونان روسیه ک کنده کندیسیه عرقی، نهد تاریخی هیچ برنامی اویلان استانبول حقه کده تصوراتده میدانه دگیدر؟

بوقون بولر میدانه طورورکی قارشیمده کی ظلملر هنی، هیچ اوتوبوسقلمه یوقدم کورکسینز. کندیلرینک کوجوکار و حاجولر حامیسی اولدینن ادا ایدیلرسه بوقون اداپه کیسه کما ایباتامی لازم کیلر. هله ایباتالی کده کندیسی اصلاح ایتدن خلاصکارک اداپیلر. طرایس غریب استیلره قانده قدن صوگره اووراده براصه دوشغار کی دمت دمت مسلمان کسدینکی بالذات انکار غرضی اعلان ایتش نکالرمیدی؛ صوگره عینی ایباتالیک هیچ بر حق اولدینن حاله آناطولیکده بویوک بر قسمته نامی غریب ایدیلرکی معلوم بر حقیقت ایدی. بوقون بولر میدانه طورورکی حاله حق و حریت حاملکندن دم وورمق ایچون انسانک جهدا ائتلاف دجالق قدر یوسر اولسی لازم کیلرک دوشغوسی اولونده بر خصوصه امتیاز برقررد کورسینر!

ایشته، باب علی بوقون بو احوالی نومه سنده خلاصه ایشدره بر خلاصه ی کوزدن کیچر هر طرف، نارینک هیچ کدسه ساده شوالی سناک حاداتی بجل بر صورنده حافظه سنده احبا ایدیلک و اوڑمان قولاچیه حکمی و رومیله جکدره ائتلاف مرابع و بومایله باطیحه تورکیا یانکر کندی حلقاری مدافسه ایچون حرب ایدیلورلر. بز و متفقینز ایکی یوجوق سنه ک حیردن صوگره کندیسی مدافسه ایدیلریمز و آرتق دشنلرک تصورات ایچون هیچ بر امکان تحقق قانیدینغ امین اولدیلریمز دولانی نسیاست کندیلرینه ناموسنی براسان سفتیه صایح تکلف ایتدیلر؛ قبول ایتدیلر. اوڑمانی کندیلری بیسلیر؛ فقط آرتق بوقون جهسان آکلا یوکره ایکی یوجوق سنه ک مدعتن و مناسرت قال حالا دوام ایدیلورسه بویوک یکنه مسئولی قارشیمده کی دشنلرک قلبلری دولدیران حورسدن باشقه برحق کلدر.

سیاسیات

باب عالیته تومهای

باب عالی و دیگر متفکر کی، فی طرف دولتره خطاباً بر توطه اختصار بوقنی فی طرف سفیره تودیع ایلهمشدر. معلوم اولدینن اوڑه بر توطه ک غایبی و دشنن دولتر طرفدن موسیو ویلسون تیبته وزیران جوابه بر مقابلندن عیار ادر. فی الحقیقه، آنا سنلک کیلرده و برینکی توطه فی موضوع بخت ایتدیگر سیراده سهو ایلدی کیم کی، بویله بر مقاله ایژدی؛ چوئکه دشنلریمز و کندیلری حق موقعه کویسترک ایچون علممده بر طاقم استنادمه بولونشور، بزى ضمیمه ملثوره قارشى متجاوزک و مدنیته قارشى سرمتزلک، حقیق دولت قارشى دینشورن کی تهنالره اتمام ایتسار دی. واقعا فی طرف ممکنکل افکار عوامه سنلک و حقل ایله حیسری تیبته اوڑون اولزادی یه ازشانده محتاج ولیمق درجه زده احواله واقف بولوندینن آنگار ایسه ده هر حاله بو اتمامه معروض قالان متفکر کندیسی مدافعه ایچیمده ایژدی. بوقون دولانی متفکر اساسی اعتبارله بر برینه مشابه و فقط آری آری ادلیه سینه بر توطه ایله دشنلریمز مقابله بولونشور مناسب کورمشور و بومصدا حاضره لافارنی توطه یروبروری طرف هیولنه تیبته ایلهمشدر.

ائتلاف مرابع ارتقانی مقاله توطه لر نی تنظیم ایچون اساس ایتیارله بر برینک عینی برسان قولاقلمه برابر مدافعه ایچون دلایل ابراد ایدر آن هب کندیسی تطف نظر لری اله آشادود.

بر اعتبار ایله قییه بیلیرک که توطه سنده ائزاده قوتی و بیسول ذیل بولوندر ایله یک حکومت باب عالی ایستی؛ زیرا ائتلاف دولترلک نیاجوازت و اثر ضامنک متصرف اولش دولترک العاشتمه قناتی ایچر اولورای بولونمقدود. ائتانلک یوقونکی ارتقانی تقریباً ایک عسردن بری زمان زمان تبتیل کولر و جبرایق بر سیاست اجترامی ایله هر کون ده ائزاده بویوکمه هر کون حاکمیت بری آزادنه توسیع نالجه سدفلی صیراده ائزانیمه و اصل اولتی ایچون کچوق کوڑ دیکسارک ملکت نیم و مظمق اولشدی. اوولر ایستورور دیک هر کون یک بر تحقیق ائنده ذلاق بونالاق و تهاوت هر دولر ترفیدن عیرو مدتیجه سی اولارق پارجه لایمه حکومته لایق بر عتالی ایچر ایلورای کندیلری ایچون قولاچیه هضم ایدیلر بر لقمه شاه کلیم کندی. اگر یوق موقق اولامنا مشاره سایی اوز ائتمک صویت منافع و اختلاف اجتراس کیلیدن باب عالی استقاده مشورنده بر طایفه کولایلر تفتدین ایتشی کیلیدن نیاجوازت. بویله اگر اولتره قاشان اولشدی تاریخ بویوک لایق ایلر ایلورای هر طرفدن غیوم ایدن دشنلرک نیاجوازتلی اواسمه تیبیدیه بر قدر چوقدن عو اولش بولونه حقدی. باب عالی و توطه سنده بر خصوصه شو مویله خلاصه ایشدر:

۱. فی ملثوره فراسه انک سوریه و اسانلورده، ایباتالیک کورسینک عرب ایلارنی، روسیه ک استانبول و بوغاز و آناطولیک قسم اقلیمی انکارکنک عراق و عربستان حنده پرورده ارتقانی کلک تریاتی کیسه جمه بیجول اولدن کی اشو جکومتورک کندی کلک تریاتی کورسه بر طرف دولتر افکار عوامیسی اوڑنده تان ایلر ایله قصد ظاهر یله هر اهر صدمه لر ی سورده کاری ملت سلسلری خلاصه اولورق حکومت عتالییه تقسیم تصورلری حیز قلمر ایسان ایچون تورکیا کی جریان طریقه سینه انکاراف و تریقیته طایق اصله متدور ایتکولری ائزاده لایقه بیان اولمقدود.

اولان و همدمداران، همه تشکلات داخلی می‌توانند
چهارک آملیه صاحب اولانی اعتباریه دوجار
صف اولان بولان برقام ملارک اولان-همدم
بولونسیسیر ، ایندی ، منتفک صوبک توداده
کتیف ایندکری صوبته اوووا غریسیمی تاملین
ایلیلهیک اولونوسه ، پومانتیزیک زائل اولور
معیاریه ، تورکانه اووواون قلم و اخباری
بروی سوبک اسامی ویاخود منتفی برقیس
تسکیک ایتمهک اولونیه اعزالی سرد ایلدی
دوتلیکده؛ عقالی ایپراشورلرک قامی ، شیت
هموسایی شایر برویل دوک طرفین ویده پاک
چوق اسانک توال و تصایب ایندیکی دورله
اوووا صانک اناهی ایپون اسانک ایشیرما
اولاری تالی ایلدی ایلی. بجا ، بیون برهنوی
سیناسات اعراق اولونور ۱۰

تورکانه اووواون اخراجی الیمیش:

پسوله یویا بیجهیکه : ه زرا ، شرایط
تاماً تبدل ایتمیش . شرق فیرک کیدکیرتیه
عالمی عرازلری آرمسته برکومطریس بیلهیک
منتهد برتورکانه اسامی ، ذات شاهان صاحب
حسن نیت و دول مقصدتمد اولونیه زمارلردیه
موج مل و ظلیه وضع ایلیلهیک بر تصور
اولوب اولادین الیم تلیق ایلیم لازم دکلمور
مسئله ، بولانک بو یون آقش موقع مل
و اعزله وضع ایلیلهیک بکیرد. بنا علیه تورکانه
آوردوون دفع و اجرائی ضرورتک (اساس
لوردن) ک رسامیه (اورداندا ایتانن ک
ایتاییه و منتفی نولسونه طلب ایلمن دیکر
تولرات اولونیه) صلح و صلوات اناهیسه خدمت
ایدمن اید اولونیه یلیله. ازمش مذکورک ک
وامانده لاشکرترب بویله یلی تیلیم ایتمیش
تایلیم ایتمیش . عکس تدریده ، آلمانیه
دنیاها ساک اولوق عایشی تقیب ایلمسه بویه
برسیرک نکر و وفوعه قرضی هیچ بر صان کانی
کر. آوردووجورین سوبکرمه حرید اولونکن
دعا زاده نایبان وصالیه مالک اولانسه. جلیبر
منتفه تریشک جاک آجی خدمت برورده ایتمکه
اولونیه ایملر ، ساهه ساهان هر زماندن زاده
اولانلشیش اولور . بین الملل مقابولات و یوازین
کافی بر تدیر تشکیل ایدمس . یون ، آلمانیه
بجایه قرضی تطیق ایتمی اولونیه اسرول ظالان
ایشان ایتمیشور .

شرایط ثلثه :

- ۱- بنا علیه برورده اولور شرعاً تطیق ایلمک
مستمر بر صلح ترقی امید ایلدیمس ;
- ۲- بین الملل ایشیه سینت ورن اسباب
موجوده ممکن مرتبه بر طرف ایملی وینود
تحقیق اولونیل .
- ۳- دول مرکزیه تک آزادی نیماوزی
و هر طرف دبدن آزاده اسورلی بلات کندی
منتفی ترقیه تامل ایملی .
- ۴- ضامانی بر طرف ویاخود تجدید
ایلمک اوورده عقد ایلیلهیک تلاطیر و مذاکره
اق جرآنک نیماوزه قرضی بی الملل بر قراری
حایه ایتمیه مجزی اولی .
- شرایط مذکورده تطیق بلک مستعد
معیاریه بولرک . حمویت اعتباریه آسرمایش
جموریکه عالمیه موافق اولونیلن طن ایلدز
اشکده کمونی . اختیار ایندی بویکده کارنامه
بردیملارک دیکراری اولورده هم : نظر ناز اساق
تایلیم بجه بیون دکل بوه صلیب بویونه برمدیک
هلاک مضمونی تقیب ایلیلهیک اولان بین الملل
اسانک ایتلاویوگ و هویته متوقف اولونیه
بولونیدن مرالی لالایورده (ق).

احوال سیاسی :

عشایا - آلمان ماهداتی حتمده

(فوسمانیر لوبید) غزیه می ، اخیراً اخبار
لالاک عقالی - آلمان ماهدات و ماهداتی حتمده
یازمش اولونیه بر مفاصده ، خود تشکیه
تفریقین ایلمه سوبک بولرک دول مانه تک
انکشافده عمل اولونیه ایضاح ایلمور
ده کور خریت دیپورده : ه تورکیانک بر حربه
کرتمکه ، یاپورلاسیولرک فوجی اسنیه اخباره من
اولونیه طیجه . مده و طریقه دوی ، فینر لاسیولرک
تایزات طرفین من ایلمکه ایلی - آلمانیه
ایپراشلوایی - سلاح آرقداشلرک طلب فوول
ایلمورده ، بی مفاصده عده ایتمکه فینر لاسیولرک
حربه ایگ آلرله . فوج بولر . قورس تاید
مده : ۱۰ - ۱۰ - ۱۰

بسیاسات خارجی اناهیسه منتظر اولان
مقاولتک مذاکره تورکیان اسامی عقالی نیمایه
آکدابایتمش رساله زهریه به ایدال اینکده
علیک مجلس موبلده ایشیه اولانن طرفین
امضالتمش اولونیه اعلان ایشیه صروده بر
سازمانک تورکیان وصیت بین المللی و شرف حیثیتی
ایستایله ایمیته تمید ایتمکه پاک عقالی اولونیه
کی بولن کرک کدنیک وکرک عقالی و نظیرور
تریشک نیمایه منتفی اولانده بلاری واردر
ایومجوتارک تارخنده بی برورده آیداندهور
عقالی بیونان ، نظری آتشلاطاری اشاده
یاکزر بویه کوزل رپوتیته ملت جللی موامیه
سه چنان حکومتک بویله صرف ایشیه غیرت
واکسی تقیب ایتمیشلر . عین زمانده تورکیان
مناسبات خارجی منتمده ، حلق دول اسانک یوقا
حلق متشابه تقابلی منتمش بی بر دورتمک
اشکافده سلاطیندور .

Janvier 1917
شماره ۱۰ کانون فان
فهرست محرور
فهرست محرور

ANNONCES
La Revue Fan n° 110 Pts. 1 5
Petites Annonces d'un v/m. 1-
Réglement général pour l'abonnement
ROBERT ROSENTHAL, Berlin W. 30
PARSAPOURHABAS 30
Directeur et Administration,
PERLA RUE ZORNROD N° 29
BERLIN-WEST
Pour Télégrammes : OSMARLOED

uillaume repoussés sur la urances

Verités américaines

Nos adversaires qui ont de bonnes raisons d'empêcher la propagation en Europe de ceux des journaux américains qu'ils n'ont pu acheter, avaient su aussi mettre obstacle à l'envoi d'un numéro du "New-York American", pendant quelque temps au moins. Il s'agit de numéro du 23 novembre 1916, où nous lisons l'article reproduit ci-après et qui a grandement déplu à nos ennemis. On y lit entre autres: "Citoyens, ce n'est pas la moindre partie du mal fait par les gens et les journaux intéressés à vous tromper, que l'illusion répandue par eux que les nations germaniques ont été écrasées par les alliés. Cela, citoyens, c'est une contre-vérité. Les puissances germaniques n'ont pas été vaincues. Il y a deux mois que les meilleurs juges militaires dans les rangs des neutres croyaient que la guerre aboutirait à partie remise. Mais l'expédition victorieuse de Roumanie a changé cela. Le génie de Hindenburg a triomphé. Cet admirable vieillard qui est le plus grand de tous les généraux actuels et qui sera compté au nombre des plus grands du passé, a transformé en huit brèves semaines tout l'aspect du monde. Les alliés ont été battus.

Pour le reste, il est faux que tout soit en harmonie dans le camp des alliés. La Russie n'est pas seulement battue, mais se trouve dans un état voisin de la famine et en pleine révolte. La Douma a jeté le gant à l'autocratie. Le peuple est en émoi. Le gouvernement a fait faillite. Les chemins de fer se sont écroulés sous la vaine tentative de pourvoir aux besoins des armées et de la population. Tout le système bureaucratique est dans un état chotique. Depuis la conquête de la Roumanie, le seul moyen des alliés pour éviter la défaite complète, c'est de rompre les liens allemands en France et de pénétrer en Allemagne. Ils l'ont essayé par des combats presque ininterrompus d'a peu près quatre mois et l'Angleterre s'y était préparée pendant deux années entières. La tentative s'est terminée par un échec complet.

La déception continuelle au moyen de la censure et du bureau de la presse peut bien cacher pendant quelque temps, mais non pas améliorer les victoires militaires et économiques remportées chaque mois par l'Allemagne. Jetez un coup d'œil sur ces deux années et vous verrez combien cette assertion est juste. A la fin de 1914, vous n'avez entendu parler que de la "nouvelle armée de Kitchener", dont les alliés attendaient le coup vigoureux qui, au printemps, devait rejeter les Allemands de l'autre côté du Rhin et ouvrir le chemin de Berlin. Le printemps de 1915 arriva, mais non le grand coup. Le cheur des alliés continua la même routine sur une autre corde. Les armées russes occupaient déjà les défils des Carpathes, Przemyśl était tombé, les Autrichiens étaient en pleine retraite sur toute la ligne. Le grand-duc Nicolas était le grand chef de la guerre; bientôt Budapest devait tomber, puis ce

اسونوهوم ، ۲۲ (ق) - پشورودن اشهر اولونورده
چار ریس وکلا (عالیجن) آیدمکی (اوقات) ی (چار امرتانه می)
کوتیله خدمت :

« سزه و بیست وکلا موقع سواتی ایدت ایتمکده سوبکه ،
کشمعل مسالی خنده نظر ملکاری ملایکتک صاحب مفاهدومک
بوسانک مل حکومک بلایچه و طاقندن اولوق لازم کایر . بویک
حرک یکی بر صغیمی باشلاوی شو صروده صمد و صلیب بولور
پوتون روسارک تکرری و طیک شجیع و شانی ماهداتیه منوجه
بولونور و فوق ماده بر مرای ایله دشمنه قلمی عباریه
انتظار ایلیلور . پوتون روسار ملانلرله منجه اولور قلمی
قدیمی احراق ایتیمه عقد صلح کیرمه باشیویورل . فویا طن
ایدمک که روس قلمی حرکتک بائینه مشتالنه خدل ایلمک هیچ
بر نمانا کانی اولنده قوف ایتمک شریطین سوبکه قدر
ایضا ایلمکده . و طنرک منابع ملییهیمی لایفادر و دشمنلرک
باز بر سوتنده کوربان قیاقان برم ایلمن . غیر عکان قیلدهور .
شرایط حاضرده داخلده فوق ماده مسلک وهم اولان اماشه
مشتریک تنظیمده اولونیده دعا بویکر .

ایته بویک ایتمکده تئیل ایشیککر حکومتی هریشین اول
شجیع اردوگ اناهیسه نظر اغیاره ناله و چه آره سنده اناهیسه
مشکلسدن منولمکتلی عده ضابطه کاتب اولونورده . پوتون حکومک
قاعالی اردو ایله امانیک اناهیسه شخصی صروده صرف اولونه
ایلدیور . بویلمک تئایزیک پوتون مأمورین طرفدن نیمایه تطیق
اولونیه طلب ایلمور .
اهیت مخصوصه طلب ایلمک برمشله دعا وارسه اولور که
دشمنلرله کیر سر سنان طریقیله تئایک املاحور . عیاس
و کلا و مخصوصه انصاف ایون تدابیری تأمل ایلمکده . عیاس
قاعالی مستجابی ایجاب ایون وک هم الاق رسامی قیادیکر
ایرد ایلمک حربی طالبه برتیجه ایصال آردونده منق اولون
دوبا (بورده جوتک حربی تصادم اولوله تلق ایلمک خدمت
همری دبولان هر شصک مطریس می اولور بیه قاری غیر خواصق
صنیت و قواف ایلمکده .

ملکتیک تنظیمده اولونیده دعا بویکر .
ایته بویک ایتمکده تئیل ایشیککر حکومتی هریشین اول
شجیع اردوگ اناهیسه نظر اغیاره ناله و چه آره سنده اناهیسه
مشکلسدن منولمکتلی عده ضابطه کاتب اولونورده . پوتون حکومک
قاعالی اردو ایله امانیک اناهیسه شخصی صروده صرف اولونه
ایلدیور . بویلمک تئایزیک پوتون مأمورین طرفدن نیمایه تطیق
اولونیه طلب ایلمور .
اهیت مخصوصه طلب ایلمک برمشله دعا وارسه اولور که
دشمنلرله کیر سر سنان طریقیله تئایک املاحور . عیاس
و کلا و مخصوصه انصاف ایون تدابیری تأمل ایلمکده . عیاس
قاعالی مستجابی ایجاب ایون وک هم الاق رسامی قیادیکر
ایرد ایلمک حربی طالبه برتیجه ایصال آردونده منق اولون
دوبا (بورده جوتک حربی تصادم اولوله تلق ایلمک خدمت
همری دبولان هر شصک مطریس می اولور بیه قاری غیر خواصق
صنیت و قواف ایلمکده .

ملکتیک تنظیمده اولونیده دعا بویکر .
ایته بویک ایتمکده تئیل ایشیککر حکومتی هریشین اول
شجیع اردوگ اناهیسه نظر اغیاره ناله و چه آره سنده اناهیسه
مشکلسدن منولمکتلی عده ضابطه کاتب اولونورده . پوتون حکومک
قاعالی اردو ایله امانیک اناهیسه شخصی صروده صرف اولونه
ایلدیور . بویلمک تئایزیک پوتون مأمورین طرفدن نیمایه تطیق
اولونیه طلب ایلمور .
اهیت مخصوصه طلب ایلمک برمشله دعا وارسه اولور که
دشمنلرله کیر سر سنان طریقیله تئایک املاحور . عیاس
و کلا و مخصوصه انصاف ایون تدابیری تأمل ایلمکده . عیاس
قاعالی مستجابی ایجاب ایون وک هم الاق رسامی قیادیکر
ایرد ایلمک حربی طالبه برتیجه ایصال آردونده منق اولون
دوبا (بورده جوتک حربی تصادم اولوله تلق ایلمک خدمت
همری دبولان هر شصک مطریس می اولور بیه قاری غیر خواصق
صنیت و قواف ایلمکده .

ملکتیک تنظیمده اولونیده دعا بویکر .
ایته بویک ایتمکده تئیل ایشیککر حکومتی هریشین اول
شجیع اردوگ اناهیسه نظر اغیاره ناله و چه آره سنده اناهیسه
مشکلسدن منولمکتلی عده ضابطه کاتب اولونورده . پوتون حکومک
قاعالی اردو ایله امانیک اناهیسه شخصی صروده صرف اولونه
ایلدیور . بویلمک تئایزیک پوتون مأمورین طرفدن نیمایه تطیق
اولونیه طلب ایلمور .
اهیت مخصوصه طلب ایلمک برمشله دعا وارسه اولور که
دشمنلرله کیر سر سنان طریقیله تئایک املاحور . عیاس
و کلا و مخصوصه انصاف ایون تدابیری تأمل ایلمکده . عیاس
قاعالی مستجابی ایجاب ایون وک هم الاق رسامی قیادیکر
ایرد ایلمک حربی طالبه برتیجه ایصال آردونده منق اولون
دوبا (بورده جوتک حربی تصادم اولوله تلق ایلمک خدمت
همری دبولان هر شصک مطریس می اولور بیه قاری غیر خواصق
صنیت و قواف ایلمکده .

ملکتیک تنظیمده اولونیده دعا بویکر .
ایته بویک ایتمکده تئیل ایشیککر حکومتی هریشین اول
شجیع اردوگ اناهیسه نظر اغیاره ناله و چه آره سنده اناهیسه
مشکلسدن منولمکتلی عده ضابطه کاتب اولونورده . پوتون حکومک
قاعالی اردو ایله امانیک اناهیسه شخصی صروده صرف اولونه
ایلدیور . بویلمک تئایزیک پوتون مأمورین طرفدن نیمایه تطیق
اولونیه طلب ایلمور .
اهیت مخصوصه طلب ایلمک برمشله دعا وارسه اولور که
دشمنلرله کیر سر سنان طریقیله تئایک املاحور . عیاس
و کلا و مخصوصه انصاف ایون تدابیری تأمل ایلمکده . عیاس
قاعالی مستجابی ایجاب ایون وک هم الاق رسامی قیادیکر
ایرد ایلمک حربی طالبه برتیجه ایصال آردونده منق اولون
دوبا (بورده جوتک حربی تصادم اولوله تلق ایلمک خدمت
همری دبولان هر شصک مطریس می اولور بیه قاری غیر خواصق
صنیت و قواف ایلمکده .

ملکتیک تنظیمده اولونیده دعا بویکر .
ایته بویک ایتمکده تئیل ایشیککر حکومتی هریشین اول
شجیع اردوگ اناهیسه نظر اغیاره ناله و چه آره سنده اناهیسه
مشکلسدن منولمکتلی عده ضابطه کاتب اولونورده . پوتون حکومک
قاعالی اردو ایله امانیک اناهیسه شخصی صروده صرف اولونه
ایلدیور . بویلمک تئایزیک پوتون مأمورین طرفدن نیمایه تطیق
اولونیه طلب ایلمور .
اهیت مخصوصه طلب ایلمک برمشله دعا وارسه اولور که
دشمنلرله کیر سر سنان طریقیله تئایک املاحور . عیاس
و کلا و مخصوصه انصاف ایون تدابیری تأمل ایلمکده . عیاس
قاعالی مستجابی ایجاب ایون وک هم الاق رسامی قیادیکر
ایرد ایلمک حربی طالبه برتیجه ایصال آردونده منق اولون
دوبا (بورده جوتک حربی تصادم اولوله تلق ایلمک خدمت
همری دبولان هر شصک مطریس می اولور بیه قاری غیر خواصق
صنیت و قواف ایلمکده .

TDV ISAM
Kütüphanesi Arşivi
No 26 10 17

TDV ISAM
Kütüphanesi Arşivi
No 26 10 17

آوردن دفع و آخری خصوصاً (آلاس
لوزن) که فرانسه (ابرودان ایتالیا) که
ایتالیای و متفقین توسط سنده طلب ایدین دیگر
تحولات ارضیه کی صلح و مسالمت ادامه سنده خدمت
ایدی امید اولونه بیلیر. از این مذکور است که
و عاده س لاشک حرب وسیله نری تبیین آنک تبیین
تأمین ایدیکدر . عکس تقدیرده . آلمانیا
دنیایه حاکم اولوق غایب س تقیب ایدرسه بویه
برحر یک تکرر وقوعه قرضی هیچ بر ضامن کافی
کلر. آوروپا و ایدین سوکره. حریدن اولکنندن
دها زیاده آسبات و مسالمته ماک اولازسه. جابیر
متفق زینتک جهالت آسبی سخته برورده ایدیکدر
اولدیی ایدیلر . ساعه صیادتن هر زماندن زیاده
اوزاملاتشش اولور . بین الملل مساوات و قوانین
کافی بر تدبیر تشکیل ایدیمز . یونی . آلمانیا ک
بلجیایه قرضی تطبیق ایش اولدیی اصلن طالعانه
اثبات ایدیمشدر .

شرائط ثلثه :

- ۱- بین الملل ایدیه به صیبت ورن اسباب
موجوده ممکن مرتبه بر طرف ایدلی و یا خود
تخصیف اولونلی .
 - ۲- دول مرکزیه نك آزوی نیماوزی
و هر دول قیدن آزاده اصولی باقانات کندی
مانتری نظرده تقلیل ایدلی .
 - ۳- ضامانی بر طرف و یا خود محدود
ایدیه ک اوزره عقد ایدیه ک اشتراط و ماوله
ک جراتک نیماوزیه قرضی بین الملل بر قرار
سای ایدیه ک صحتی اوللی .
- شرائط مذکور نك تطبیق نك مشکدر .
معامله بوزرک . همومیت اعتباریه آسبقرایس
جمهوریک جابیرت مولف اولدیی طن ایدز .
انکدر حکومتی اختیار ایدیی بویوک کازمقره
برشمه نظرک دیکری لوزرته مقیم بر طرف ایدیس
تأمین ایدیه ک ایچون دکله و هضط مسجورانه بر صحتک
و طاقت ضامنیه کجب ایدیه ک اولان بین الملل
اصلاحاتک اولادونک موقتیه متوقف اولدیه ک قایم
بولونندن طرالی کاتلیوزر» (ق.)

احوال سیاسیة :

غنائی - آلمان معاهداتی حقیقه
(فون بایر لویس) غزته می ، اخیراً ایدیلر
لائق غنائی - آلائق مساوات و معاهداتی حقیقه
یازمش اولدیی بر معاهده ، عهود عتیقه نك
تاریخیه سنی ایدیه ک سوکره بوزرک دولت غنائیه نك
انکدر ساعه عمل مام اولدیی ایضاح ایدیلور .
مذکور غزته دیورک : « تورکیا نك بر حرب
کریکک ، قایتولاسیون نك قوی استبداد ایدیه ک
اولوقی سنی سوزر . معروضه کدی ، قایتولاسیون نك
تأییدات سنی سنی سنی ایدیکدر ایدی . آلمانیا
ایچون کولونی سنی سنی سنی سنی سنی سنی سنی
ایدیه ک سنی معاهده کدی ایدیه ک قایتولاسیون نك
جریکک ایدیک آیدر . وقوع بولان قوی تأیید
و تمدنی ایدیمشدر . »

شبهی تورکیا ، هر دول قرضیه مانع اولان
بوعود عتیقه مانع می اولدیزن فوائد مدنیت
ایچون دیکر مقلده سنی سنی سنی سنی سنی سنی سنی
تورکیا نك بوزرک نك مانع اولان اسارت سابقه
حسیله امکان بولاسنی اولدیی دنیایه اثبات
ایدیه ک سنی ایچون بر شرف سنی سنی سنی .
تورکیا آرتق کندی سنی سنی سنی سنی سنی سنی
بولان ، تورکیا سنی سنی سنی سنی سنی سنی سنی
و بریلرله ایدیه ک . مانع همومیت نك قوی سنی
جایزه بیلیر ایچون آسایتی ادامه ایدیه ک
رضیه سنی سنی ایدیه ک .

بر حال و تقدیرده دیکر دولله ده عقد
اولونه ک مساوات یکی برودونک مقدمه سنی .
تورکیا سنی حقیقه ماک اولیس و بی و طائف
درعه ایدیمشدر .

تورکیا - آلمانیا معاهداتی مناسبتیه
بر بولان غزته سنی معاهداتی
صوفیه ۸۸ کانون نانی - نیم رسنی سنی
دو بولاری (غزته می) (تورکیا نك رهاسی)
سرلوسیه یازمش اولدیی بریش معاهده اخیراً
امضالان تورکیا آلمان مساوات سنی دیورک :
قایتولاسیون نك سنی و العالی اوزریشه تورکیا

شبهی ده رجال مذکور ، آلمانیا ایدیه
مساوات معلوم می امضا ایدیه ک حرکان و طیرور .
تاریخ بین الدول بر شمول و ماهیت و رد بر مش
اولور . بویه تورکیا حرب عمومی ایدیه مشغول
اولدیی سرده ناطر نك کیستی و منسب اولدیی
اطراف قوت مظهر سنی سنی سنی سنی سنی سنی
اولان مناسبتی کمال مناسبت بر شکل آسره افراغ
ایدیمشدر .

دولت غنائیه بوزرکده ، استانبولک محافظه می
و عیناً استانبولک استحصالی کی ایچ بویوک غایه
تقیب ایدیکدر ایدی . غنائی و طیرورری الیم
بویوک غایه نك حصول بولدیق مشاهده ایدیکدر
مسور اولدیه بیلیر . درسمات و بوزرک تورک کدر
والی نهیه تورک اولدیکدر . ایشته بویه بریمی
بر شیه دیکر تورکیا بویه بوجه « حریده اختیار
ایدیه ک فدا کازمقره بویوک بر مکه غایه نال اولدیمشدر .
تورک هسکری ضرائق ، ایران ، قافاس ، غالیجا ،
دوریه و ماکدویا ده استانبول یعنی قبیکه دولتی
مدامه ایدیکدر .

تورکیا ایچون اولدیی کی منتقل ایچون ده
وضعت صریح و واضح و بوزرک مظهرک و طبعه می
میشدر . بر صدمی بر سلاح آرداشتی تأثیریه
بری بر صدمی مدافعه دوام ایدیکدر . عزم و
ظفر سنی مقامه دوچار و یا خود فوئر سنی بری
برندن آیره بیلک ماهیته آوازده هیچ بر
اسخلاف و تضاد مانع بوقدر و اوله ماز . بویوک
حرب میداننده مظهر اولان اتاقر صلح آسبقرایس
ک اساسی مظهرن بری اولدیکدر . تورکیا
بوعارضاتک خیرخواه قوموشنه و دول مرکزیه نك
مظاهرته استقامت دشمن نك مطیع نظی اولان
ایدیه ک ، حضور ایدیه ادامه حاکمیتی و رفا
آسبقرایس تأمین ایدیکدر . (م.ا.)

آلمان خارجیه نظری و یانده

برلین ۲۱ کانون نانی - آلمانیا خارجیه
نظری (زبه زمان) و یانیه مواصت ایدیمشدر .
موی ایدیک سبب زبانی . آلمانیا خارجیه نظریته
کیستی مناسبتیه آوستریا امپراطوریه تقدم ایدیک
و آوستریا - مجارستان خارجیه نظری جدیدی قوت
(چه رتین) ک برلین اجرا ایدیدنی زیارتی اعاده
ایدیکدر . (م.ا.)

دکترزده :

هودسون مارو (واپوری حقیقه
برلین ۲۱ کانون نانی - برزیلیا بحریه
نظری (زبودوزایر) ده شو سیانته بولونیمشدر :
بحریه ک آسبقرایس آلمان تقیب قروا زوری طرفدن
ضبط اولونوب (برنامیوه) به کوندرین (هودسون
مارو) نامیده ک زاپون واپوری برزیلیا حکومتی
توفیق ایدیه ک بلکه مذکور واپور آلمان مال
غنائی اولوق آلمان سنی سنی حکم و قرار سنی
تابع بولونه کدر . برزیلیا مأمورین بحریه می
(هودسون مارو) به آلمان واپوری نظریه یافته
و تاسیه سنی سنی سنی سنی سنی سنی سنی . (م.ا.)

بی طرف کشت الحیر لره پوسته تقلباتی
برلین ۲۱ کانون نانی - (قوی غنائی) دن
اشعار اولونیمشدر : یانین زمانه (ایسانی برلی)
نامنده ک اسپانیول کشت الحیریک (قوی غنائی)
مواصفتنه انتظار اولونیمشدر . حال حاضرده مذکور
کشت الحیر (بارسون) دن (نیورک) . متوجماً
بویه ایدیمشدر . مذکور کشت الحیرک آسبقرایس
دائیماره حکومتیه ثابت مهم اولوق کشتیرمچی
سویه نیور . دائیماره غزته لری ، بی طرف ماک
آرمنده ک پوسته منافلاتی انکازرک دست قره
ضندن قورتازمق اوزره بی طرف ماک آرمنده
کشت الحیر و اسطه سنی سنی سنی سنی سنی سنی سنی
ایچون ترقیات ایدیدنی طن و تخمین ایدیه کور . (م.ا.)

منشرف خیرلر :

انکدره ، آلتون مصادره ایدیه کور
فرانقفورت ۲۰ کانون نانی - (فرانقفورت
جایتونج) غزته می (لاهی) دن استخبار ایدیه کور
(لوزرته) دن واز اولان بر طرف ایدیه کور دن
منسبتان اولدیه ک کورده ، انکدره حکومتی ، سنی سنی
موجود آلتونک بر سنی مصادره ایدیکدر .
آلتون ماک اولان بیلجه استخبار بولک جنس
و مدارتی حقیقه حکومتیه در حال اعطای معلومات
انکدره مجبور طریقه کدر . (ق.)

TDV ISAM
Kütüphanesi Arşivi
No 2E.616.64

ricain qui avait un billet de 25 cusesse a du voyager dans un wagon fourgon pour se rendre à Jassy bien qu'il ait promis 1000 francs à un conducteur pour une place convenable.

Dans la Ville

Au Palais Impérial

LL. EE. Tchat bey, ministre de l'intérieur, et Ha-san T.b-hine bey, ministre du ministère des finances, ont été reçus hier en audience par S. M. I. le Sultan.

La 2e chambre du tribunal de Commerce

Pour le recouvrement de sa créance de 110 livres anglaises envers la compagnie d'assurance contre l'incendie Nord établie à Olatara en face de la Banque Ottomane actuellement de Béchikatche dans la maison Mustafa Acha demeurant à Béchikatche dans la maison sans numéro, quartier Méditerranée, une sentence à la date du 21 Xb 1352 sous le No.267. Le domicile du débiteur étant inconnu, la copie de procédure civile et moment à l'article 136 du code de procédure civile et à l'article 26 y afférent, est affichée au Divanban du tribunal pour leur lieu de communication à l'intéressé et publication en est donnée par la voie des journaux. No. 4340 Le 15 Janvier 1917.

Exposition du Croissant-Rouge
A. M. A l'occasion de l'achèvement des travaux d'arrangement de la section de Croix-Rouge honorifique, le comte Tisza, Croissant-Rouge ottoman, le comte Tisza, président du conseil de Hongrie, a envoyé un télégramme à la présidence de Croix-Rouge.

Le 2e étage de l'Université

C'est aujourd'hui mercredi, à 2 h. de l'après-midi, que le Dr Alfred Nossig dit donnera une conférence en langue française sur la reconnaissance de la Turquie à l'Université.

Grand magasin à louer

à louer, dans le quartier de Selyessy, 22 pièces, avec cour, et toutes commodités.

Le bail court qu'après le 10/12/16. S'adresser à M. L. Selyessy, 22 pièces, avec cour, et toutes commodités. No. 4336

On a été prié de considérer le présent avis comme étant lieu de faire part.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Le 10/23 Janvier 1917.

Bureau du Cadastre de Péra
La maison Nos. 2, 3 et 3bis sise dans la rue Djandji, quartier Kamer batoum à Péra sera mise en vente aux enchères par le bureau du Cadastre de Péra pour règlement de dette. Les conditions d'adjudication sont insérées dans les numéros du 10, 15 et 20 Janvier 1917. No. 4349

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

Le 22 Janvier 1917.

اشعار : غزلیه خسروست بحر بیسته ماله اودان حیات بحریه دایره ادبیه
مشق مراد حنی : دارمسته کوشنده ایلم . درجه اول زبان اوردان امداد اعجاز

کرک استانبول ، کرک ولایات ایچون نسخته سی (۱۰) یازده

طنین

امید لرینه امکان تصور ایدیله من . ایسته ائتلاف ، بوجدودی
آشمش اولدینی ایچون آمریقا حقیقی کورمش ودرحال
اعتراض ایلمشدر .

مستر بالفورک ائتلاف مطالبی بحق کوسترمک ایچون
سرد ابتدیی دلایله کلنجه ، بونلر اولنگندن دها بوش ، دها
واهی وتماماً سلفه من مرکب برطاق قوری لافاردن عبارتدر .
تورکیانی آروپادن قورمق اولدن لازم دکلنک شیمدی
آرتق لازم کلش . نیچون ؟ چونکه احوال وشرائط اوله ایجاب
ایش . چونکه تورکیا آروپا مسالمتک متین اساسلر اوزرینه
استناد ایتمسه مانع تشکیل ایدیبورمش . غریب شیء کویا
آروپاده کی محاربه بی بڑ جیقاردق ؛ یاخود بالفان محاربه سی
روسیه ترتیب وانکاتره ایله فرانسه تصدیق و تأیید ایدیلر .
بو حقیقت میدانده طورورکن ؛ روسیه بی محاربه ده دوامه سوق
ایچون بزم محافظه کار فرقه سی اسکی رقابت منعه سندن وازکهرک
کندیسته بو نازلری وعدا ایتمک مجبور اولدی . دیه جک برده مستر
بالفورک برطاق بوش موازنت دستورلردن دم وورمی قدر
کولونج برشی تصور ایدیله من ؛ صورت قطعه ده امینکه بو
تعارف نشر ایدیلدیکی زمان آمریقا افکار عمومی بی ائتلاف
نوطه سنک محتویاتنه نسبتله دها زیاده حدتتمشدر .

تعارفده دینلرکنه نظر آروپادن مستر ویلونک
آرزو ابتدیی کی دولتی برصلح تأسیس ایدیله بیامی ایچون
تورکیانک بو قطعه دن طردی ، ایتالیا ابرده تسانک تأسیس ،
آساس - لورنک اعاده سی کی یوللردن باشقه هیچ بریولدن
کدیله منمش ، دیمک اولیورکه آروپاده دولتی برصلح
تأسیس ایتمک ایچون آروپایی یازجالایوب ائتلاچیلر ایچون
بردیغلی یازچه آیرمق واندن سوکره . بوتون دنیایی کندیلرینه
تقدیم ایله ؛ بو یورکن ، اقدیلر ، دنیا سزکدر ایسته دیککن
کی قوللانکنین ؛ دیمک لازم کایور! خوش برقرورنازلق .
فرانسزلر ؛ محارب قلدینی ایچون حرب ده یشمشدر .
درلر ؛ غالباً انکاتره بو دستوری ماهرانه برحقه بازلقه
بواشده تطبیق ایتمک ایسته یور . ائتلاف قیقیلری اورتدن
قالتنجه البت دنیانده حرب قالمش اوله حق ؛ لکن اگر
بوکده امکان وازسه ؛ چونکه انکاترنک حرصی بریوزندن
قالمدیجه دنیاده محاربه دن قودولاماز ؛ بکی رقیبلر جیقار ،
بکی محاربه لر باشلار ، انکاتره بکی غنیمتدر خولیا سیله بکی ایشلره
کریشیر . خایر ، بودقه بویله اوله جقدر انکاتره اوکرده
جکیز که هر محاربه ده مطلقاً انکاتره ایچون یاغلی بر یازچه
قویارمق امکان واردد فکری بوضاً یا کلشده جیقایلیر .
ایسته بزم نقطه نظریمزندن مستقر صلحک اک اساسلی
شرطی بواده در .

بالفورک تلغرافسندن بک چوق نمون اولدی . اولاً
لسانده کی تبدیل ، سوکره بزم حقمزده وقوع بولدیغی
بوتلغرافله اوکرندیکمن اعتراضات ، دها سوکره بکی ایضاحانده کی
بوشلیق و منطقتسز لنگ اولنگلرینه نسبتله شایان حیرت درجه ده
بارز بر حاله بولومئسی ؛ بوتون بونلر کوستر بیورکه حربک
صوک سنجمه سی آرتق باشلامشدر .

تبلیغ رسمی

- ۱ - کانون نائی ۳۳۲ تاریخله قرارگاه عمومیمن تبلیغ اولمشدر ؛
- ۲ - قاقتمس جهه سنده صول جناح مطاطه سنده دون
بیایدیلرش اولان کشف قوللری نشانی نتیجه سنده کشف
قوللر من دشمنک اون آئی کیلومترو امتدادانده کی ابلک موضعی
ضبط ایدیلر .
- ۳ - سائر جهه لرده مهم وقعه اولدی . « ملی »

بیانات

مستر بالفورک ذیل جوابیسی

نوطه لر تاریخنده بی بر حادنه قازیشمشدریز ؛ آمریقا
تخص جهودینه تبلیغ ایدلک و ائتلاف طرفندن موسیو
ویلسونه ویردن جوابه بر ذیل تشکیل ایتمک اوزره انکاترن
خادجه ناظمی مستر بالفور وایشقنونه بر تلغرافنامه کوندردی .
تلغرافنامه نیک کرک شکه طائد اولان بو خصوصیتی کرک احتوا
ایدی . فکرلر فکرلر بزم جه بک زیاده شایان دقددر . چونکه
ائتلاف جوابنک موسیو ویلسونه تبلیغندن بر قیچ کون سوکره
انکاتره حکومتی بونوطه نیک محتویاتنه طائد بکسندن بعض
ملاحظات در میانته لزوم کورمش بو مقصدله بالذات نوطه قدر
اوزون دکلمه بویله هر حاله مفصل بر تلغراف قلمه ایشدر .
دیمک اولیورکه ائتلاف جوابی هنت عمومی بی اعتبار بویله
بر ذیلی ایجاب ایدیر جک درجه ده « شایان ایضاح » بر ماهیتده
ایدی . اولاً بونقطه بی بر طرفه قید ایدم .

تلغرافنامه نیک احتوا ابتدیی مسالیه کلنجه ، بو دها شایان
دقددر . بر کره تلغرافنامه ده کی لسان ، جوابی نوطه ده کی
لسان قدر قطعی دکلددر . نوطه ده هر شی بو کسکدن آتیایوب
طریق تشدی ، خایوکه تلغرافنامه قوللانیلان لسان دها
متواضع ، دها آذ قطعی ، اک ای بر تعبیر قوللامق ایچون
سویلم ، دها چوق دیپلوما تچه در .

عجبا لسانده بویله بر تبدیل وقوعی نه کی سایلر ایجاب ایددی ؟
بو وجهی آ کلاسی ایچون بالذات تلغرافه مراجعت ایدم جکیز ؛
تلغراف برطاق سلفه لردن سوکره ، واضح بر نقطه اوزرنده
توقف ایتمک اوزره حیورکه ؛

وقی الحقیقه اعتراض مقدمه ، تورکیانک آروپادن طرد و اعراسی
یوموسی بلانک اساسلر ویا منطقی فرقه سی تشکیل ایددیکی بیان اوله برق
دنیایک ؛ « وقتیه عالمشول شهرت حائر بر رجل دولت لردن
و بالآخره بر چوق نسلل امتداد تچه تورکیانک محافظه سی آروپا
صلح وصالتی ادمه ایچون شرط اصل اولدیق تلق ایدلشدی .
شو سوالده ابراد ایدیلور ؛ شو شرائط داخلده بو عتبری
سیاستده نهن بحرف اولولسون ؟ »

دیمک اولیورکه ائتلاف نوطه سنده در میان ایدیلن شرائط
برخیلیجه اعتراضات هدف اولمشدر و ایسته بوتلغراف ده او
اعتراضاتنه مقابله ایدلک ایچون تنظیم اولونیور ، اعتراض زده
واقع اولدی ؛ بوراسی تلغرافدن جیقاردمق قابل دکلددر ؛
بویله بر ابر تلغرافک آمریقا بک کوندلمسنه نظر اعتراضکده
اوادده در میان ایدیلدیکی مناسنی جیقار بیلیرز ؛ کیملک طرفندن ؟
بالذات آمریقا حکومتی طرفندنی ، بوقمسه آمریقا افکار
عمومی بی طرفندنی ؛ بو قدر آنچه آرامایده لزوم بو قدر ؛
تیریا اعتراض واقع اولمی کایددر . فی الحقیقه ائتلاف نوطه سنک
بوقاردن آشنایی قدر تضاد و تناقضیه دول اولدینی آشکار
ایدی ؛ بویله بر ابر زده طائد اولان قسمک ویا خاصه آمریقا ده
انکاترنی بکدن بو طرز زده ایضاحات اعطاسه سوق ایدم جک
درجه ده جدی اعتراضاتنه عرض قلاچقنی طنز لینیورق ؛ چونکه
مع الاستف ، آمریقا افکار عمومی بی طرفه تورکیانامی آئنده
باشیلان ابراطور انک ناصل بر خلاص وغیر لکه مدینه دوعری
بوو مکده اولدیغی حقیقه تقدیر ایدم بیامکدن چوق اوزاقده
ایدی . فقط شیمدی کال نمونیتله کور بیورز که ایستر حکومت
طرفندن ایستر افکار عمومی طرفندن بویله بر اعتراض واقع
اولمش بوو اعتراض مستر بالفوری بو طرز زده بکدن برطاق
ایضاحات و برمه که اجبار ایلمشدر . دیمک اولیورکه ایلاحتیافک ،
تلفیق بیجیافک ، ساخته کارلق وریا کار لکده بر حدی واردد
بوو حد تجاوز ایدیلدیکی دقیقه ده آرتق دها زیاده موفقیت

non pas des rivalités organisées, mais une paix commune organisée.

Heureusement nous avons reçu des assurances très explicites sur ce point. Les hommes d'Etat des deux groupes de nations placés maintenant les uns contre les autres ont dit, en termes qui ne pourraient être fausement interprétés, qu'il n'a pas été en quelque partie dans leur but d'écraser leurs adversaires. Mais les implications de ces assurances ne pourraient n'être pas les mêmes des deux côtés de l'Océan. Je crois que je rendrais service si j'essayais d'exposer ce que nous pensons quelles puissent être.

Une solution plus satisfaisante implique avant tout, que ce doit être une paix sans victoire. Qu'il me soit permis d'en donner ma propre interprétation et qu'il reste entendu qu'aucune interprétation n'a existé dans mon esprit. Je ne cherche qu'à envisager des réalités et à les déclarer sans réticences. Vicieux signifierait une paix imposée de force au perdant, des conditions de vainqueur imposées au vaincu. Elle serait acceptée avec humiliation et sous contrainte, au prix d'un sacrifice intolérable, et laisserait subsister un aiguillon, un ressentiment, un souvenir sur lesquels des conditions de paix seraient fondées non durablement, mais comme si elles ne l'étaient que sur des sables mouvants. Seule une paix entre égaux peut durer, seule une paix dont le principe même est l'égalité et une participation dans un profil. Le juste état d'esprit, les justes sentiments entre les nations, sont aussi nécessaires pour une paix durable que la solution équilibrée des questions controversées de territoires ou d'allégeance originaires et nationales.

L'égalité des nations, sur laquelle la paix doit être fondée, si elle doit durer, doit être une égalité de droits; les garanties échangées ne doivent ni reconnaître ni impliquer une différence entre les grandes et les petites nations, entre celles qui sont puissantes et celles qui sont faibles. Le droit doit être basé sur la force commune, non pas sur la force individuelle, des nations, du concert d'égales il dépend comme la paix. Il ne peut certainement pas exister d'égalité de territoire ou de ressources; ni non plus toute pure égalité ne acquise par le normal développement pacifique et légitime des peuples eux-mêmes. Mais pour une demande ni n'attend rien de plus qu'une égalité de droits. L'humanité cherche maintenant la liberté de vie, non pas l'égalité de possibilités.

Et il y a quelque chose d'impliqué plus profond même que l'égalité des droits entre nations organisées. Aucune paix ne peut durer, ni ne doit durer, qui ne reconnait ni n'accepte le principe que les gouvernements tiennent leur juste puissance du consentement des gouvernés, et qu'il ne peut exister de droit de les transférer d'un souverain à l'autre comme s'ils étaient des propriétés.

Je tiens pour donné, ainsi, si je puis me permettre de prendre un seul exemple, que partout les hommes d'Etat sont d'accord qu'il devrait exister une Pologne unie, indépendante et autonome, et que désormais une sécurité inviolable de vie, de sol, et de développement industriel et social devraient être garantis à tous les peuples qui ont vécu jusqu'à présent sous l'autorité de gouvernements dont la foi et les buts sont hostiles aux leurs propres.

Je parle de ceci, non pas pour le plaisir d'énoncer un principe politique abstrait qui a toujours été très cher à ceux qui ont cherché à créer la liberté en Amérique, mais pour la même raison dont j'ai parlé si librement aux autres conditions de paix qui me paraissent être indispensables, — parce que je désire franchement dévoiler des réalités. Une paix qui n'est pas basée sur ce principe et qui ne l'accepte pas sera inévitablement bouleversée. Elle ne reposera pas sur les affections ou les convictions de l'humanité. Le ferment de l'esprit de populations entières est lutte, subtilement et constamment contre elle, et le monde entier sympathisera. Le monde ne peut être en paix que si sa vie est stable, et il ne peut y avoir de stabilité là où la volonté est une rébellion, là où il n'y a pas la tranquillité de l'esprit et le sens de justice, de liberté et de droit.

En outre, pour autant que faire se peut, tout grand peuple lutant actuellement pour atteindre le complet développement de

ses ressources et de sa puissance devrait s'assurer un accès sur les grandes routes des mers. Là où ceci ne peut être fait par une pression de territoire, sans doute que cela peut être fait par la neutralisation des droits directs de circulation sous la garantie générale qui assurera la paix et son maintien afin que par une juste courtoisie d'arrangement aucune nation ne puisse être privée de l'accès libre sur les voies ouvertes du commerce du monde.

Et la route de la mer en droit comme en fait doit être libre. La liberté des mers est la condition sine qua non pour la paix, l'égalité et la coopération. Sans doute que quelque remaniement radical des règles des pratiques internationales jusqu'à présent crues établies sera nécessaire en vue de rendre les mers effectivement libres et communes dans presque toutes les circonstances pour l'usage de l'humanité, mais les motifs de pareils changements sont convainquants et contraignants. Il ne peut exister de confiance entre les peuples du monde sans ces changements. Les rapports libres, constants et non menacés entre les nations sont une partie essentielle de l'évolution de la paix et du progrès. Il n'est pas difficile de définir ni d'assurer la liberté des mers, si les gouvernements du monde désirent sincèrement arriver à un accord à ce sujet.

C'est un problème étroitement connexe avec la limitation des armements navals et la coopération des marins du monde pour assurer immédiatement la liberté et la sécurité des mers. Et la question de la limitation des armements navals ouvre celle plus vaste et peut-être même plus difficile de la limitation des armées et de tous les programmes de préparations militaires. Pour difficiles et délicates que soient ces questions, il faut les envisager en toute franchise et de leur dans un esprit de réalisme. Comment s'il la paix doit venir avec la guérison dans ses ailes, et venir pour rester. On ne peut obtenir la paix sans concession ni sacrifices. Il ne peut y avoir de sentiment de sécurité et d'égalité parmi les nations si des armements prépondérants doivent s'organiser et continuer à être construits et maintenus. Les hommes d'Etat du monde doivent émettre des plans pour la paix et les nations doivent adapter et accommoder leur conduite à la paix, tout comme ils ont fait pour la guerre, et donné lieu à des contestations et à des rivalités impitoyables. La question des armements, tant sur terre que sur mer, est la question la plus immédiate et la plus gravement pratique en rapport avec les fortunes futures des nations et de l'humanité.

J'ai parlé sur ces grandes questions sans réserve et de la façon la plus explicite, parce que cela m'a semblé nécessaire si le désir ardent de paix du monde le devait trouver quelque part une voix et une expression libres. Je suis peut-être la seule personne en Europe autorité parmi les peuples du monde qui ait la liberté de parler et de ne rien laisser en arrière. Je parle comme particulier, mais je parle aussi, assurément, comme le chef responsable d'un grand gouvernement, et je suis sûr d'avoir dit ce que le peuple des Etats Unis aurait désiré que je disse. Ne pourrais-je pas ajouter que j'espère et crois que je parle en effet pour les libéraux et les amis de l'humanité dans chaque nation et de tout programme libéral. Je crois volontiers que je parle pour les masses silencieuses de l'humanité partout, qui n'ont pas encore trouvé le lieu ni l'occasion de parler à vrai ouvert de la mort et de la ruine qu'ils voient, survivants déjà sur les personnes et les foyers qui leur sont les plus chers, et tenus dans l'attente que le peuple et le gouvernement des Etats Unis soient droits aux autres nations et libérés du monde pour garantir la permanence de la paix sur des conditions telles que celles que j'ai exposées, je parle avec une plus grande assurance et confiance parce qu'il est clair pour tout homme qui peut penser, que dans la promesse que je fais il n'y a d'infraction ni dans nos traditions, ni dans notre politique comme nation, mais plutôt un accomplissement de tout ce que nous avons professé ou pourquoi nous avons lutté.

Je propose, en effet, que les nations adoptent d'un commun accord la doctrine du Président Monroe comme doctrine du monde qu'aucune nation ne cherche à

imposer sa propre forme de politique à une autre nation ou à un autre peuple, mais que chaque peuple soit laissé libre de déterminer sa propre forme politique, sa propre voie de développement, sans entrave, sans menace, sans peur, le petit comme le grand et le puissant.

Je propose que toutes les nations évitent désormais des alliances enchevêtrées qui les entraînent dans des compétitions de puissance, les entraînent dans un fil d'intrigue et de rivalité égoïste et dérangent leurs propres affaires par des influences intrusives du d'hors. Lorsque toutes s'unissent pour agir dans le même sens et avec le même but, toutes agissent dans l'intérêt commun et sont libres de vivre leurs propres vies sous une commune protection.

Je propose un gouvernement par le consentement des gouvernés; cette liberté des mers que confèrent après conférence internationale, des représentants du peuple des Etats Unis ont demandé avec l'éloquence propre à ceux qui sont des disciples convaincus de la liberté; et cette modération dans les armements qui fait des armées et des flottes seulement une puissance pour l'ordre et non pas un instrument d'agression ou de violence égoïste.

Ce sont là des principes américains, une politique américaine. Nous ne pouvons pas en admettre d'autres. Et toutefois sont ils partout les principes et la politique d'hommes et femmes de progrès, de toute nation moderne, de toute communauté éclairée. Ce sont les principes de l'humanité et ils doivent prévaloir.

La neutralité de la Belgique

Berlin, 22 janvier. (A. C.) Le 19 janvier, le Foreign Office a publié une déclaration démentant l'affirmation contenue dans la note adressée le 13 janvier par l'Allemagne aux puissances neutres et disant qu'en 1888 le gouvernement anglais s'était décidé à ne pas s'opposer, sous certaines conditions, à l'application du droit de passage à travers la Belgique.

A ce propos, l'officielle "Gazette de l'Allemagne du Nord", établit les faits réels et constate: Depuis 1870, et avant l'explosion de la guerre mondiale, la question de la neutralité belge n'a occupé qu'un seul fois l'opinion publique, à savoir en 1887. Le général Boulanger, ministre de la guerre avait alors, avec l'appui de la guerre patriotique, et d'une grande partie de la presse parisienne, incité la France à la guerre contre l'Allemagne. Sur la frontière orientale de la France de sévères mesures militaires avaient été prises, et l'on s'attendait généralement à l'explosion d'une guerre entre la France et l'Allemagne pour le commencement du printemps prochain.

Le "Standard", alors l'organe officiel du parti conservateur anglais et que l'on savait être le porte-parole de Lord Salisbury, publia le 4 février 1889 un entrefilet signé "Diplomaticus", et dont la "Gazette de l'Allemagne du Nord", reproduit maintenant le texte. L'auteur de cet article y disait que, 16 ans durant, la France a travaillé à établir, à grands frais, une nouvelle frontière militaire, de sorte qu'il faut considérer comme une entreprise hasardeuse et dangereuse, toute tentative de la part des armées allemandes de se porter directement contre la France. Dans ces conditions, ajoutait le "Diplomaticus", il faut se demander si l'Allemagne, si elle était réellement provoquée par la France à livrer une lutte pour la vie ou la mort, se laissera arrêter par ces obstacles officiels, tant qu'il existe une autre voie, une voie naturelle et non défendue celle à travers le territoire de la Belgique. Le "Diplomaticus" relevant ensuite la neutralité belge rappelle qu'en 1870, Lord Charles Granville, chef du département des affaires étrangères de Grande-Bretagne, avait engagé l'Angleterre de se ranger aux côtés de la Prusse, au cas d'une violation du territoire belge de l'une ou de l'autre des deux parties. Or, dit-il le "Diplomaticus", maintenant de pareils engagements en 1887 seraient un acte fort peu sage de la part de l'Angleterre. Car, si celle-ci prenait le parti de la France contre l'Allemagne, les objectifs principaux de la politique mondiale de la Grande-Bretagne seraient fort compromis ou abandonnés.

Le secrétaire d'Etat du Foreign Office, ajoutait-il, devrait être en mesure de tenir compte de la signature et des engagements de l'Angleterre, sans que celle-ci fût impliquée dans une guerre. L'application temporaire du droit de passage est autre chose qu'une prise de possession durable et illégale d'un territoire. L'Angleterre pourrait, sans doute, obtenir facilement du prince de Bismarck des garanties complètes assurant qu'après la fin du conflit, le territoire belge demeurerait intact tout comme avant.

Le "Standard" publia, dans le même numéro, un article de fond commentant l'entrefilet de "Diplomaticus". Il désigna les remarques de ce dernier comme justes et exposées avec une parfaite netteté.

Il examina ensuite les événements de 1870, et constata que la situation d'alors était absolument différente de celle de 1887. En 1870, au moment des deux parties combattantes n'eut grande envie de violer le territoire belge, les fortifications établies entre-temps n'ayant pas existé alors. En 1887, par contre, une incursion directe des troupes allemandes en France, à travers la cinture des fortifications érigées, serait une entreprise, sinon impossible, du moins fort dangereuse. D'ailleurs en 1870, Lord Granville sauva plutôt les apparences et ne créa, en vérité, pas des responsabilités. En 1887, par contre, l'Angleterre s'engagerait à ses propres risques et périls dans une lutte gigantesque, si elle jetait son poids dans la balance soit contre la France, soit contre l'Allemagne. "Et nous croyons, ajoute le "Standard", que "Diplomaticus", a bien compris le peuple anglais en disant que, contrairement aux désirs et aux intérêts de l'Angleterre, les lignes directrices principales de la politique anglaise s'effaceraient et les objectifs principaux de cette politique seraient compromis ou rendus mêmes illusoire, si l'Angleterre, soudain, témoignait à l'Allemagne de l'hospitalité, au lieu de l'amitié et de la sympathie.

Le "Standard", déclara ensuite devoir approuver l'opinion de "Diplomaticus", qu'une grande différence existait entre l'usage temporaire du droit de passage, même illégal, et l'appropriation du territoire auquel s'applique ce droit de passage. Et le "Standard", d'ajouter: "Si l'usage du droit de passage était demandé, il ne saurait y avoir de doute quant à l'attitude que l'Angleterre devrait adopter dans ce cas, qu'elle devrait, dès lors, être la réponse du gouvernement britannique. L'Angleterre ne désire pas éluder ses véritables engagements, mais ce serait une folie, si elle assumait inutilement des responsabilités, qui, de toute évidence, seraient de nature à l'impliquer dans une guerre terrible.

La "Gazette de l'Allemagne de Nord", relève, à ce propos: Il est généralement connu, et on ne l'a d'ailleurs jamais nié en Angleterre, que les déclarations précédées du "Standard", eurent lieu sous l'inspiration directe de Lord Salisbury qui était alors premier ministre, à la tête du gouvernement conservateur, et dirigeait les affaires étrangères du pays. Le "Standard", ne fit donc que reproduire le point de vue du gouvernement britannique d'alors. Ceci fut confirmé, il y a quelques jours, aussi, par le "Morning Post", de Londres, dans un article disant: On sait que le gouvernement anglais avait décidé en 1887, de ne pas s'opposer, sous certaines conditions, à la demande de l'application du droit de passage à travers la Belgique. Mais ceci appartenait, désormais, à l'histoire. L'Allemagne devait se dire que si jadis des hommes d'Etat anglais avaient, par faiblesse ou par la hâte, été enclins à rompre la parole, l'Angleterre aujourd'hui ne tolérerait pourtant jamais une pareille incursion. Nous laissons à l'opinion publique anglaise, le soin de jurer cette parole. "Morning Post", contre Salisbury, mais nous sommes en droit de douter que celui-ci aurait, d'un cœur léger, précipité l'Angleterre dans la guerre la plus effroyable de l'histoire universelle, sous la devise: "Nous ne souffrirons pas beaucoup plus en prenant part à la guerre qu'en nous tenant à l'écart."

(à suivre)

Le gouvernement a été informé des conditions véritables sous lesquelles il est appelé à agir. Mais il a assumé des tâches sans se préoccuper des conditions de temps et de lieu. Il ne sait que faire pour prendre dans l'empire la place qui lui convient...

Après ce discours, Schildlofski proposa, au nom du bloc progressiste, un ordre du jour, où il attaquait le gouvernement à cause de l'interdiction illégale des réunions des associations patriotiques qu'il félicita de leur action méritoire.

Nowimoff (Moscou) prit la parole après lui :

«Le pays, disait-il, qui a donné Tolstoï au monde, qui a contribué sans cesse, par de riches dons, aux trésors des arts et des sciences, le pays qui a donné la vie à des millions de héros qui ont étonné le monde, est aujourd'hui gouverné par des imbéciles et des mépris.»

Djémoff ajouta : «Lorsqu'une fois il y aura sur ces bancs un gouvernement tel que nous le désirons, la première chose à faire sera de mettre en état d'accusation les traités du gouvernement actuel. Je serai le premier à soutenir cette accusation. Nous ne combattons pas les hommes, mais le système.»

Kerewski : «Nous en sommes toujours à répéter que le salut du pays dépend de la réunion de toutes les forces nationales. Les derniers événements de Moscou ont prouvé que l'accusation lancée contre nous est fautive : ce n'est pas nous qui avons par notre action jeté le pays dans les troubles. Lorsque le gouvernement se sert des lois et de l'administration, il le fait seulement pour violenter le pays, pour le conduire à sa perte. Le devoir des citoyens...»

Ici le président interromp l'orateur et lui retire la parole pour avoir prêché la désobéissance aux lois. La séance de la Douma se termina ainsi sur un désaccord aigu. Car la ripésentation nationale avait constaté la faillite complète du gouvernement, par laquelle les questions intérieures ont acquis une importance qui l'emporte de loin sur les questions extérieures. Des expressions choisies par les orateurs le ressort que dans les conditions actuelles la Douma ne croit pas à la possibilité de vaincre l'ennemi extérieur. Il s'agit d'abord de vaincre l'ennemi intérieur. Mais celui-ci est si fortement retranché. Il se cache derrière des personnages qui traversent un moment la scène politique sans qu'aucun d'entre eux ait trouvé la force de se montrer à la hauteur des circonstances. Ces puissances ténébreuses, que ce soient

des grands-ducs ou des moins sensuels et mystiques, des aventuriers ou des spéculateurs soudoyés par des personnages supérieurs, poussent au désespoir le peuple russe en se soustrayant à toute responsabilité.

Dans ces conditions les nouvelles d'une grande explosion des passions populaires gagnent en vraisemblance. Cependant il faut faire observer que la désorganisation générale en Russie a gagné aussi les énergies populaires qui pouvaient encore se mettre à l'oeuvre. Mais ce qui est le plus difficile à croire c'est que le soldat russe connu pour son obéissance stupide puisse se mutiner contre un système politique.

Les déclarations du Président Wilson au Sénat

Nous avons informé dans le temps nos lecteurs des déclarations que le Président Wilson a faites au Sénat Américain pour amener la fin de la guerre mondiale.

Nous venons de recevoir mainte ant le texte détaillé de ces déclarations, que nous nous exprimons de publier intégralement, convaincus de l'intérêt que ces déclarations trouveront auprès de nos lecteurs :

Messieurs les Sénateurs,

Le 18 du mois passé, j'ai adressé une note identique aux gouvernements des nations actuellement en guerre, les priant d'exposer avec plus de précision que ne l'avaient fait jusqu'ici l'un et l'autre des groupes belligérants, les conditions auxquelles, à leur avis, il serait possible de faire la paix. J'ai parlé au nom de l'humanité et des droits de toutes les nations neutres, telles que la nôtre, dont plusieurs des intérêts les plus vitaux sont exposés à un danger continu par suite de la guerre. Les puissances centrales ont dans leur réponse fait simplement savoir qu'elles sont prêtes à se réunir avec les puissances ententes. Les puissances ententes ont répondu d'une manière plus définie et ont déclaré en termes généraux il est vrai, mais avec suffisamment de précision pour permettre d'en déduire les détails, les arrangements, les garanties, les actes de réparation qu'elles considèrent comme conditions indispensables d'une solution satisfaisante. Nous en sommes à ce point plus près d'une discussion définitive de la paix qui terminera la guerre actuelle. Nous en sommes

à ce point plus près de la discussion du concert international qui devra désormais maintenir le monde en paix. Dans toute discussion de la paix qui devra clore cette guerre il est entendu que la paix devra être suivie d'un concert d'action, qui rendra virtuellement impossible qu'une semblable catastrophe nous accable de nouveau. Toute personne qui aime l'humanité, tout homme sain d'esprit et réfléchi admet ceci comme donné.

J'ai cherché cette occasion de m'adresser à vous parce que j'ai pensé que je devais vous dire sans réserve la pensée et le but qui ont pris forme dans mon esprit, en ce qui concerne le devoir de notre gouvernement dans les jours à venir lorsqu'il sera nécessaire de poser de nouveau et d'après un nouveau plan les fondements de paix parmi les nations.

On ne concevrait pas que le peuple des Etats-Unis ne doive jouer aucun rôle dans cette grande entreprise. Prendre part à une pareille œuvre sera l'occasion qu'il a cherchée lui-même par les principes et les buts mêmes de sa politique et les pratiques approuvées de son Gouvernement, dès le jour où il a créé une nouvelle nation dans le haut et honorable espoir qu'en tout ce qu'elle serait et ferait, elle montrerait à l'humanité la voie de la liberté. Il ne peut honnêtement pas éluder le service qu'il sera bientôt appelé à rendre. Il ne veut pas l'échouer. Mais il doit à lui-même et aux autres nations du monde de déclarer les conditions dans lesquelles il se sentira libre de porter remède.

Ce service n'est rien moins que ceci : ajouter son autorité et sa puissance à l'autorité et à la force des autres nations en vue de garantir la paix et la justice dans le monde entier. Une telle solution ne peut être plus longtemps différée. Il est juste qu'avant qu'elle ne survienne, ce Gouvernement formule franchement les conditions auxquelles il se sent irait justifié à demander à notre peuple d'approuver son adhésion formelle et solennelle à une ligue pour la paix. Je suis ici pour essayer de formuler ces conditions.

La guerre actuelle doit d'abord prendre fin ; mais nous devons à la sincérité et au juste souci de l'opinion de l'humanité de dire que, en ce qui concerne notre participation aux garanties de la paix future, il y a une grande différence dans la manière et les conditions où elle prendra fin. Les traités et les accords qui la termineront devront comprendre des conditions qui créeront une paix valant d'être garantie et conservée, une paix qui aura l'approbation de l'humanité, et non pas simplement

une paix qui servira les divers intérêts et les buts immédiats des nations engagées. Nous n'aurons pas voix à déterminer ce que doivent être ces conditions, mais nous devons, j'en suis sûr, avoir une voix à déterminer si elles doivent être durables ou non par les garanties d'un pacte universel ; et nous devons exercer notre jugement sur cela maintenant et non pas à l'avenir quand il pourrait être trop tard.

Aucun pacte de paix coopérative qui n'inclut pas les peuples du Nouveau Monde ne peut suffire à rendre l'avenir assuré contre la guerre ; et encore il n'est qu'une seule sorte de paix à laquelle les peuples de l'Amérique pourraient se joindre pour la garantir. Les éléments de cette paix doivent être des éléments qui engagent la confiance et satisfont les principes des gouvernements américains, éléments conformes à la foi politique et aux convictions pratiques que les peuples de l'Amérique ont une fois pour toutes embrassées et résolu de défendre.

Je ne veux pas dire qu'un gouvernement américain soulèverait une opposition quelconque aux conditions de paix sur lesquelles les gouvernements actuellement en guerre tomberaient d'accord, ni chercherait à les bouleverser lorsqu'elles auront été établies, quelles qu'elles puissent être. Mais je tiens pour certain que de seules conditions de paix entre les belligérants ne satisfont même pas les belligérants eux-mêmes. Des accords seuls ne pourraient pas rendre la paix sûre. Il serait absolument nécessaire de créer une force comme garante de la permanence de la solution, si supérieure à la force d'aucune nation actuellement engagée ou d'aucune alliance formée ou projetée jusqu'ici, qu'aucune nation, qu'aucune combinaison probable de nations ne puisse lui faire face ni lui résister. Si la paix qui doit être faite durablement doit persister, elle doit être une paix assurée par la suprême force org nisée de l'humanité.

Les conditions de la paix immédiate étant agréées, détermineront si c'est une paix pour laquelle une garantie utile puisse être faite. La question de laquelle dépend toute la paix et la conduite futures du monde est celle-ci : Est-ce que la présente guerre est une lutte pour une paix juste et sûre, ou seulement pour un nouvel équilibre de pouvoir, qui garantirait, qui peut garantir l'équilibre stable du nouvel arrangement ? Seule une Europe tranquille peut être une Europe stable. Il faut qu'il y ait, non pas un équilibre de pouvoir mais une communauté de pouvoir ;

Les Hommes et les idées en Turquie

MEHMED EMIN BEY

par Zaïr

II.

Une physionomie épanouie, respirant la bonté et la franchise. Des yeux d'une douceur infinie, qui semblent poursuivre un rêve lointain. Une barbe blonde qui commence déjà à s'agrandir. Une constitution forte, frisant l'embonpoint. Des gestes lents et octaveux. C'est Mehmed Emin bey, le poète. Il n'est pas de ces poètes qui aiment à s'enfermer dans leur tour d'ivoire. C'est un ami des masses populaires, lui-même étant sorti des entrailles du peuple.

En effet, Emin bey a une origine démocratique ; c'est le fils du pêcheur Salih Réis. Il est né à Béchiktache en 1869. Après avoir fait ses études primaires et secondaires à l'école Richidié A kérité de cette localité, il a suivi les cours de l'École de droit et du Mulkîé. Il a été l'ami intime du chékh Djémâlédine Afghani, l'un des promoteurs du panslamanisme.

Il a passé dix ans de sa vie dans les villages d'Anatolie où, comme il le dit, il a écouté «des histoires tristes et joyeuses...». Et, effectivement, Mehmed Emin bey parle au peuple dans sa propre langue. Et c'est en cela que consiste son grand mérite et son originalité. Avec une souplesse et une hardiesse incomparables, il s'est emparé du langage rude, mais populaire du peuple turc pour chanter ses peines et ses joies.

Quand la première fois il a publié ses poésies, ce fut dans les cercles littéraires

l'atmosphère comme un cri de stupeur et d'indignation qui s'éleva. Ces milieux, habitués à un langage littéraire artificiel et prétentieux, étaient simplement scandalisés de l'innovation qu'introduisait Emin bey dans la poésie turque.

Ses premières poésies ont paru en 1898 sous le titre de «Turkiya Schirri» (Poésie en turc). Ce titre même était significatif. Ne semblait-il pas exotique de la littérature turque les poésies écrites jus qu'alors, dans un langage mêlé de turc, d'arabe et de persan.

Sa première poésie a paru en 1898 dans le journal «As-ir», de Salonique. Il commençait par ces vers :

«Bon bir Türküm, dinim, dîncim oulou tou, Kalbim, ezuzum atêsch lî dîoudour...» (Je suis un Turc, ma religion et ma race sont nobles. Mon cœur et tout mon être sont pleins de feu). C'était un hymne lancé par le poète en l'honneur de la race turque. Mehmed Emin bey, peut-être pour la première fois dans la poésie turque, affirmait avec orgueil sa qualité de Turc.

Sur l'ancien régime, il disait parait-il des poésies dans les feuilles de province plus tôt que dans les journaux de Constantinople, à cause de la rigueur de la censure qui sévissait dans la capitale. Il faisait publier ses œuvres le plus souvent dans la revue de «Touljouk Baritchessi», de Salonique. Après la révolution, il a été l'un des fondateurs du «Turk Yurdu», qu'il a dirigé pendant un certain temps et dans lequel il a publié ses poésies.

À côté de sa carrière littéraire, Emin bey a eu une brillante carrière administrative. Après avoir fait son stage dans

les bureaux de la Sublime Porte et des contributions indirectes, il fut nommé vers la fin de l'ancien régime à des postes plus importants dans l'administration des Douanes.

Le nouveau régime lui ouvrit une carrière plus proportionnée à ses mérites. Il fut tout à tour ministre du ministère de la marine, puis ministre du Hedjiz, vali de Sivas et enfin vali d'Ezroum. Il abandonna ce dernier poste, avec les autres valis à l'avènement du cabinet Moukhtar pacha. Depuis lors, il n'est plus resté dans la carrière administrative et s'est entièrement adonné à sa vocation poétique. Néanmoins, si le monde des lettres doit se réjouir de cette retraite définitive, tel n'est pas l'avis de ses anciens administrés des vilayets, dont il a été le gouverneur général qui ont conservé de sa gestion paternelle le meilleur souvenir.

J'expose à Mehmed Emin bey le but de ma visite. Je le prie de m'expliquer les facteurs qui l'ont amené à s'engager dans la voie littéraire qu'il a adoptée.

— Tout d'abord, m'a déclaré le poète, j'étais enfant du peuple. Au foyer paternel, j'ai vu combien était grand le besoin du peuple d'avoir une poésie à lui, d'une poésie qui parle à son âme. Je voyais que la langue usée d'arabe et de persan qui était en usage était non seulement incompréhensible, mais encore traitait des sujets qui n'avaient rien de commun avec les sentiments, les souffrances, les joies, les amours, les haines, en un mot la vie du peuple. En second lieu, la compagnie de ma vie était une fille turque d'Anatolie. Elle semble nous avoir vus au bord des rivières, au pied des montagnes de l'Asie-Mineure qui nous di-

saient maintes légendes ; ensemble, nous avons entendu battre le cœur de ces Turcs simples et nobles qui ont conservé les mœurs pures qu'ils ont apportées d'Asie.

Mehmed Emin bey, de plus en plus animé par les idées et les sentiments qui l'entraînaient en ce moment, m'a raconté avec un accent ému la vie de ces pauvres populations parmi lesquelles il a vécu.

— J'étais de passage dans le village X. J'ai vu un «saz», accroché au mur. J'ai dit à l'hôte : «—Sour j'avez vous de temps en temps de cet instrument-là. La femme répondit : «—Notre village a été emporté par l'éboulement, nous biens ont été emportés par l'étranger ! (Yer keuyumizi alib gueturdi, et malmizi alib gueturdi) Pourquoi nous avoir le cœur de jouer sur le «saz», et de chanter les ballades de Kérim ? Ce «saz» doit donc pourrir sur ce mur.»

Et le poète de continuer avec sa tristesse dans sa voix en parlant des paysans d'Anatolie :

— J'ai vu qu'ils vivaient dans les ténèbres et ils demandent de la lumière. J'ai vu qu'ils n'avaient pas de livres et ils demandent de livres ; j'ai vu qu'ils n'avaient pas de poésie et ils demandent de la poésie !... Dans quelle langue s'adresser à la nation, si ce n'est dans sa propre langue... J'ai remarqué encore qu'ils étaient totalement privés de ce qui fait la grandeur et la gloire d'un peuple, de ce qui rend une nation immortelle : le sentiment de la conscience nationale. J'ai vu dans le «turquisme», la meilleure voie pour conduire à l'immortalité ma nation malheureuse mais héroïque. Voilà pourquoi j'ai été turquiste.

سیاسیات

موسو (ولسون) ك نطق

جَاهِر مَنَقَّة آمَرْقَا رَئِيسِ مَوْسِيُو (وَلَسُون) ك
مَجْلِسِ اَمَلَانْدِه اِرَادِ اَيْدِي دِي نَطَقْ تَمَّ وَكَامَلْ بَر
صَوْرَتِي كَلَشِ اَوْلَه سِيْلَه بُولَسَخَه مَزْدَه اَوْفُونَه قَدَر .
مَوْسِيُو (وَلَسُون) بُولَطْفِي . صَالِحْ وَمَسَالَتِكْ تَاصِلْ
اَتَا ه اَوْلَه سِيْلَه كَتِي اسْتِضَاحاً عَيْنِ مَتْنِ وَ مَالِدَه
تَبْلِيغِ اَسْتَدِي نُو طَه لَه اِي مَحَارِبِ زَمْرَه مَكْ اِي كَسْتَنْدَن دَه
جَوَابِ اَلدَه دِنِ صَو كَرِه اِرَادِ اَيْلَه مَشْدَر .

مَوْسِيُو (وَلَسُون) ك نَطَقِي ، خِيَالِ وَ حَقِيقَتِ تَسْمَرِي
اَيْمِه اَيِرْدِ اِي دِي كِ شَرْطِيْلَه ، خِيَالِدِنِ خَلِي بِه اَهْمِيَتِي حَازِي
بِرَسْمَلَه دَر . جَاهِرِ مَنَقَّة آمَرْقَا كِ رَئِيسِي نَطَقْنَه
حَرِيْدِنِ فِي طَرَفْ لَرَكْ وَ بُو مِيَانْدَه بِالْحَاصِه اَلَكْ بُو يُو كْ
بِي طَرَفِ دَوْلَتِ اَوْلَانِ جَاهِرِ مَنَقَّة مَكْ كُوْرْدِي كِي حَيَاتِي
طَبَرِي كِي كَرْتَا كِه اَتَمَكْ صَوْرَتِيْلَه بَاشَلَه مَشْدَر .
حَرِكِ اَسَاوَتِ عَالَمِنْدَه اِتْبَاعِ اَيْدَمَشِ اَيْلَه مَكْ اَوْلَه سِيْلَه
مُخْتَرِيَاتِ مِيْدَانْدَه دَر . بِنَاءِ عَلَيْهِ حَرَبِي بَر نَهَاتِ
وَرِي كِ كَتِي يَالِكِنِ خِرَابِيْرَه دُو جَارِ اَوْلَه سِيْلَه
اَوْلَانِ اَسَاوَتِي كِ وَ جِدَا طَرَه تَحْمِيلِ اَيْدِي بَر بُوْرَجِ
قَوْلِي سَوَقِ وَ اَلْمَاسِيْلَه دَه اِطْفَارِ اَوْلَه سِيْلَه بِيْلَه كَتِي
شَبَه بُوْدَر . قَطْعِ اَيْشَتَه بُو كَا فِي طَرَفْ لَرَكِ حَرِيْدِنِ
كُوْرْدِي كِي صَوْرَلِ وَ اَلَكْ حَيَاتِي مَنَقَّة تَرْتِيْجِه مَبْدَأِي
بِيْرُو حِي بُولُوْنْدَقَرِي تَهْلِكَلَرْدَه دَه اَز قَوْلِي
بِرَسَالَتِي اَوْلَانِي اَوْرَه اَضْمَانِ اَيْشَتَه بُولُوْنْدَه دَر .
بُو كِ اِيچُوْنْدَر كِه جَاهِرِ مَنَقَّة آمَرْقَا رَئِيسِي مَحَارِبِ
لَرْدَه مَنَقْمِ اَوْلَانِ كَتِي شَبَه كِيْرَشْمَشِ وَ بُو يُوْلَه
بُوْرُوْبِ كِي كَتِي كَه دَوَامِ اَيْلَه مَكْ اِيچُوْنْدَه دَه صَالِحْ
وَمَسَالَتِ كَتِي مَسْأَلَه آمَرْقَا اَنْكَارِيْتَه تَرْجَانِ اَوْلَه سِيْلَه
مَلا سَطَه وَ اَتَا قِيْلَه - كَتِي كَتِي بَر دِي كِي خَطِ
حَرَكِي بَر كَرِه قَوْلَه بَر عَرَضِ اَيْتَمَكْ لُزُومِ كُوْرْمَشْدَر .
بِرَقْمَه دِنِ صَو كَرِه رَئِيسِ مَوْسِيُو (وَلَسُون) ،
صَالِحْ وَمَسَالَتِ كَتِي اِي مَحَارِبِ زَمْرَه دِنِ اَلدَه سِي
جَوَابَرْدِنِ تَحْتِ اَيْدِي سُوْر : اِتْفَاقِ مَرِيْعِ اِرْكَانِي
دَو حَالِ اِتْمَالِ بِيْلَه مَامَه بَاشَتَه كِي كَرِه دُو عَرِيْدِنِ
دُو عَرِي يَه صَالِحْ مَزَا كَرِه سَتَه كِيْرَشْمَشَه بِيْلَه كَتِي
بِيَانِ اِتْمَالِ . اِتْخِلَافِ دَوْلَتِي اِي سَه بَالَسِيَه دَه
وَ اَضْحِ شَرْطَلَرِ دَر مِيَانِ اَيْلَه مَكْ صَوْرَتِيْلَه وَ صَوْنِي
اَسْتَهْدَافِ اَيْتَدَكْرِي صَالِحْ قَالِمَكْ شَكْلِ وَ مَاهِيَتِي
دَه زِيَادَه اَسْرَعِ اَيْلَه مَشِ كُوْرُوْمَشْدَر . بُو
جَوَابَرْدَه نَطْرًا مَوْسِيُو (وَلَسُون) صَالِحْدِنِ هِيْجِ
تَوْجِيْهِي كَتِي بَاحْتِ اِي مَسْأَلَه وَ صَالِحْ مَنَقْمِ
اَوْلَه سِيْلَه مَزَا كَرِه وَ بُو مَزَا كَرِه لَرَكِ بَيْنِ الْمَلَلِ
مَعْمُوْمِي وَ - اَيْدِي دِي مَكْ اِيچُوْن - مَسْتَدِي بَر
صَالِحِي كَاتِفِ اَوْلَه قِ شَكْلَارِيْتَه دَه زِيَادَه يَابَلَا .
شَبَه مَشِ اَوْلَه مَنَقْمَه قَانَدَر . مَوْسِيُو (وَلَسُون) ،
جَاهِرِ مَنَقْمَه نَامَه بَاشَلَا دِي بُو خِرِي اَيْشَتَه اَرْقَمَشِي
بَر اِيچُوْرَه مَجْ كَدَا ر . بِي شَكْلِ وَ اَسَاسَلَرْدَه بِي
كَتِي لَرْدَه بُولُوْنْدَه دَر . فَا تَا قَوْلَه اَيْلَه حَسْبِ حَالِ
اَيْدَمَشِي دَه بِي تَشْبِيْهَلَرْدَه كِي خَطِ حَرَكِي حَقِيقَتَه
اَيْضَاحَاتِ بَر مَكْ وَ بُو خَطِرِ كَتِي اَسْرَقَانِ اَفْكَارِي
اَيْلَه تَضَامُنَه فَا نَعَاتِ حَاصِلِ اَيْلَه مَكْ اِيچُوْنْدَر .

بُوْدِنِ صَو كَرِه مَوْسِيُو (وَلَسُون) ، صَالِحَه
كِيچُوْرَه وَ عَقْدِ اَوْلَه حَقِ صَالِحِي يَالِكِنِ مَحَارِبَلَرَه
مَقْصُوْر وَ مَنَقْمِ بَر صَالِحِ اَوْلَه سِي كَاتِفِ كُوْرْمَه مَرَكْ
اَوْلَكْ بُو تُوْتِ دَوْلَتَرَجِه مَعْمُوْمِي بَر تَكْمَالِ اَلتَّشْبِيْه
اَلتَّيْنَه حَقِ مَسْتَمِرِ بَر صَالِحِ اَوْلَه سِي اَرْزُوْرِي اِيْلَرِي بَه
سُوْرُوْر . مَوْسِيُو (وَلَسُون) كِ بُو اَرْزُوْرِي كِي
مُجَاهِدِي تَقْدِيْرِي اَيْلَه مَكْ مَكْنِ كَلَمَه دَه اَوْرُوْپَا دَوْلَتَرِي
اَوْمَشْدَه حَارِي بُولُوْمَانِ جِدَالِ اَسْكَاتِ وَ اِبْطَالِ
اَيْلَه سِيْلَه كِ اِيچُوْنِ لَزُومِ كِي اَرْزُوْمَلِي بَر خَطِرِ كَتِي
نَطْرِيَاتِ اَيْشِيْنِدَه بُو غُوْلَرُوْقِ بُو تُوْتِ بُو تُوْتِ حَقِيقَتَه

فَالِه سَتْنَدِنِ قَوْلَه بِيْلَه كَتِي دَه كَتِي كَتِي بَر اِيچُوْنْدَه
بُو نَهَاتِ مَوْسِيُو (وَلَسُون) كِ صَالِحْ وَمَسَالَتِ
تَكْتِيْلَه مَشْدَه وَ اَرْدِي . قَطْعِ خَاطِرِ مَزْدَه قَالِه مَنَقْمَه
كُوْرَه اَوْرَادَه بُو مَعْمُومِ مَسْأَلَه شُو حَرِي كِ خَتَافِي
مَتَه اَسْبِ تَدَقِ وَ تَقْيِبِ اَوْلَه حَقِ بَر مَسْأَلَه اَوْلَانِي
اَوْرَه عَرَضِ اَيْدَمَشِي وَ مَحَارِبَلَرَجَه اَوْسُوْرْتَه
قَبُوْلَه هِيْجِ بَر اَسْ كُوْرُوْلَه مَشِ اَيْدِي . شُو حَرَكِ
خَتَمَشْدِنِ صَو كَرِه اَلَه اَلتَّيْنَه حَقِ اَوْلَانِ اَوْ مَسْأَلَه نِ
عَامَلِ وَ نَطْفِي رَجُلِ وَ تَوْسُوْبَه صَوْرَتَه رِبْطِ اَتَمَكْ
مَكْتَسِي دَر ؟ ، مَجْمُوْلِ ! . اَتِي اِيچُوْنِ مَجْمُوْلِ اَوْلَانِ
بَر خِيَالِ ه اِحْتِمَالِ كِ جَارِي بَشْدِي بِي شَبَه دِي جِدَالِ
هَتَكَلَمَه سِي كُوْرْمَه قَارِي شْدَر مَرْمَقِ مَوَاقِفِ كُوْرُوْلَه سَه
كَر كَر .
مَع مَانَه مَوْسِيُو (وَلَسُون) كِ قَوْلَه مَزْدَه
دَر مِيَانِ اَيْدَمَشِي بُو نَطْرِيَاتِي مَحَارِبَلَرَه تَكْرَارِ تَوَلِيْدِ
اَيْشِدَر مَكْنِ اَلَكَلَشِيْلَانِ بِي تَكْتِيْلَه مَشْدَه اِرَادِ

TDV ISAM
Kütüphanesi Arşivi
No 25416 S1

مَشْكَلِ اَوْلَا ز . بَر صَالِحِ خَاطِرِي اِيچُوْن - حَقِيقَتَلَرَكِ
اِعْلَامِي وَ قَائِمَكْ بَلَكْ بَلِيغِ اَوْلَانِ لَسَانَتَه تَرَكُو تُوْدِيْعِ
اَيْلَه كَتِي مَشْكَوْتِي اِخْتِيَارِ اَيْدَمَشِي بِيْلَرِي . بُو كِ
اَوْلَه دَكْلَه دَه بُو غَالِبِ وَ مَعْلُوْبِ اِدْعَاوَتِي كَتِي كَتِي
عَمَلِي تَنْجِيْلَه اِنْقِالِ اَوْلَانِ اَسْتِمَالِ وَ اَرَسَه اَوْلَانِ
زَمْرَه كُوْرْمَه اَيْشَتَه شَكْلِ وَرْدِي بَاشَقَه بَر اَهْمِيَتَه نَطَقِي
اَلدَه سِيْلَه مَزَا كَرِه اَيْلَه مَكْ اِيچُوْنْدَه دَه
اَوْزْمَانِ دَعْوَايِي حَلِ اَيْدَمَشِي كَتِي مَشْكَه نَزْمَه وَ حَا كِم
كِي مِ اَوْلَه قَدَر ؟
شُو صَو كِ مَلا حَظَه اَثَبَاتِ اَيْدَر كِه مَوْسِيُو
(وَلَسُون) كِ نَطَقْنَه حَالًا مَوْضُوْعِ تَحْتِ اَيْدَمَشِي
عَمَلِي هِيْجِ بَر قَائِمَه اَوْلَايَانِ بَر جُوْقِ نَطْرِيَاتِ وَ اَوْرَدَر كِه
شَبَه دِي حَرَبِي صَالِحَه اِيْسَالِ اَيْدَر كِنِ اَوْلَانِ كِ
- بُولَه مَوْقَعَه - تَرَكْ وَ اَسْمَالِ لَزُومِ كَلَه كَلَه

اولان انسانك وجدانله تحمیل ابتدیی بر بوج اولوق سوق و الجاسیلهده اطهار اولونه بیله جگنه شه یوقدر . فقط ایته بوکا نی طرفك حریدن گوردکای ضررل و اك حیاتی منفعتیجه مبادأ حیروشی بولونقلاری تملک کرده دهآ آز قوتلی پرسائق اولوق اورده اضمام ایتمش بولونقلدهدر . بونك ایچوندرک جهامیرمنفقہ آمرغا ریشی عازطر برندنه منوم اولوق تشبیه کیریشمش و بوبولنه بوروب کیمکنده دولم ایلیمک ایچونده صلاح و مسالمت بولمسه - آمرغان افکارینه ترجان اولهسی ملاحظه و ناعایله - کندنی کندیه چیردیکي خط حرکتی زکره فونفره عرض ایتمک لزوم کورمشدر . بومقدده دن سوکره رئیس موسیو (ویلسون) صلح و مسالمت تکلیفته ایی محارب زمره دن آلدی جو ایلردن تحت ایدییسور : اتفاق مربع ارکانی در حال انلاهییلرله مامه باشنه چکرک دوعردن دوعری به صلح مذاکره سته کیریشنه بیله حکمرانی بیان اتشدر . ائتلاف دولتری ایسه بالنسبه دهآ واضح شرطلر در میان ایلیمک ضرورتیه وصولی اشتداف ابتدقلاری صلح غایمکن شکل و ماهیتی دهآ زیاده تعریح ایلیمش کوروشمشدر . بو جو ایلره نظرأ موسیو (ویلسون) صلحدن هیچ کومیه صلح . بولمسه صلح و مسالمت صلح منجر اوله بیله جگ مذاکره و بو مذاکره لک بین الملل عمومی و - ایدی دییمک ایچون - صلح بر صلحی کافل اولوق شکلینه دهآ زیاده یاقلا . شیلیمش اولدینته قاندر . موسیو (ویلسون) . جهامیرمنفقہ نامه بشلادینی بوخیری ایشک آرقه سن بر ایلرجه بیک دکدر . بکی شکل و اساسلرده بکی تشبیهده بولونه قدر . ذاتأ فونفره ایله حسابل ایتیمسه نه بکی تشبیهلرندک خط حرکتی حقیقده ایضاحات و بریمک و بوخط حرکتک آمرغان افکاری ایله تطابقه ناعت حاصل ایلیمک ایچوندر . بوندن سوکره موسیو (ویلسون) صلح کچیره و نقد اولوق صلحک یانک محاربله مقصور و منحصر بر صلح اولهسی کافی کورمه بیک اولوک بوتون دولترجه عمومی بر تکامل آتته آکینه حق مستر بر صلح اولهسی آرزولری ایلری به سورورور . موسیو (ویلسون) ک بر آرزولندهکی نجاتی قدر ایتمک ممکن دکلمسه اورویا دولتری آومسند . جاری بولومان جدالی اسکاوت و ایطال ایلیمک ایچون لازم غلن بر آزغلی بر خطر حرکت نظریات ایتیمسه بوغولورق بوتون بوتون صلح قانندن قورقوله بیکجندی کته زومورورور . بوقنیات موسیو (ویلسون) ک صلح و مسالمت تکلیفنده و اردی . فقط خاطر مزده قالدینته کوره اورده بومعظم مسئله شوو حرک ختانی متصاف تدقیق و تعقیب اولوق حق بر مسئله اولوق اوزوره عرض ایدیش و محاربیلرجه ده اوصورتله کبولنده هیچ بر یاس کورولممش ایدی . شو حرکت ختامتدن سوکره آله آینه حق اولان او مسئله یی عامل و قطعی بر حل و تسویه صورتله ربط ایتک ممکندر ؟ . معمول . آئی ایچون بجهول اولان بر ختالی . اشتراک چار بیدینی شیدینی جدال هتکلمسه قاریشدریمق موانق کورولمسه کر کدر .

معنایه موسیو (ویلسون) ک فونفرده در میان ابتدیی بو نظریات محاربله تکرار تولید ایشدریمکی آلاشیلان بکی تکلیفندهده ایراد ایلوب ایتیمه بی شیدین کسدر بیلیمش . بونلر بلکه بکی تکلیفنده دهخی به استیاله مضاف بر امید و امنیه اولوق اوزوره سرد اولونه قدر . اوله بایسیرسه ضرری یوقدر . بین الملل حقرفه تأیدی بر دوت . بونق احتیاجی انسانیت انسانیت اولهلی محسوسدر . او احتیاجه بر تلافی چاره سی بونق آرزولری وارسون . بر کرده موسیو (ویلسون) طرفندن در میان ایدیش اولسون . حتی حق ایدیلرک موسیو (ویلسون) ک بونشقی مشروموق اولسون . بالکیر بونشقی جهانک شیدیمی جدال خاندن بولومان دولترتی صلح سوق ایتمک چالیشیرکن ایلری سورومک و موفق ایتمک چالیشوق فضل بر خپالیرورک اوزور طن و نیاسندیمیز . موسیو (ویلسون) صلحک انقاد ایدیمه سی ایچون بضم شرطلر در میان ایدیور : اولاً بوجریده غالب و مغلوب ادعای در میان ایدیلیملی اعتم . بوسلته بالکیر بر عزت نفس مسئله ایسه وساطه علی بالکیر سوز سوبله یوب سوبله مکدن عبارت قالدیمسه زره کوره دیشک آرزوسنی برینه کتیریمک بلکه

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No 29416 SK

اوزمان دعوی حل ایدیمک شکمه نروده و حاکم کیم اوله قدر ؟ شوموک ملاحظه ایدیمک اثبات ایدرک موسیو (ویلسون) ک نطقنده حالأ موضوع تحت ایدیمسندمه عمل هیچ بر قائده اولمایان بر چوق نظریات واردرک شیدینی حری صلح ایصال ایدرکن اولرک - اوله موقه - ترک و تأجیلی لازم کله جکدر . مثلاً قومیتلرک اداره سته متعلق نظریات تمقیب اولوق ایجاب ایتسه دنیا خریطه سی هرج و مرج اتمک قدر و از هج یك چوق مسئله لرم و اومه سنده قالدینسه محقددر . بزواساسده موسیو (ویلسون) ی تمقیب ایتمکدن قورقمایزه بلکه - موسیو (ویلسون) کده تصویب ابتدیی لهستان ماثله کورولدیکی اوزره - بالتهجه کارلی بیله چیخه جفیزدن امیر . فقط ایچنده بو اولاندینمیش جنک وجداله ضلیات ایله نظریاتک فرق ایدیلیم ایجاب ایتمکده اولدینده تقدیردن خالی دکدر . بقی اولونوره موسیو (ویلسون) ده اساسأ یك قبیلی اولان نظریاتی ترک و اهل ایتیمکله برابر موضوع تحت اولان حرب و صلحده دهآ زیاده حقیقلاری کوزی اوکنده بولوندریمه اعتنا ایتسون . او زمان موقیق احتمالی ایته دهآ غالب اوله جفته شه یوقدر . کیم بیله . باهلم . بلکه موسیو (ویلسون) کده نهایت بوبله یابه قدر . یونس نادى

مشکل اولماز . بر صلح خاطر ایچون - حقیقلرک اعلامی و قایمک یك بلیغ اولان لسانه ترک وتودیع ایله کندیمز سکونی اختیار ایدیمیلر . یوق . اوله دکلده بوغالب و مغلوب ادعایلیک ترکندن فعل نتیجه لره انتقال اولوق احتمال و ارسه اوزمان بزه کورده ایشک شکل ورنی باشه بر اهمیتله حق اولوق لازم کله بکنی ایضاحه حاجت کورولمسه . صلحک مافلام اساسلرده اتفاق ایدیمه سی تام و حسابته موسیو (ویلسون) ک فکرتده بر طوتان دیگر ملاحظه لک بعضاری ده شوبلردر : کوچوک بوبوک بوتون ملتر ایچون حقوقده مساوات . کوچوک ملترک حریت و سربستی داخنده اداره و انکشافی . دکزله موصل طریقلرندن بوتون ملترک استفاده ایدیمه سی . دکزله سربستی . الخ . بولرله بری و بجرى تمایزاتک تمقیدی آر . زوسی ده علاوه اولونوره موسیو (ویلسون) ک یك معظم اولان صلح پروژه سته دائر شوبله بوبله بر فکر وریش اولور . فرضا بجرى تملیحاک تمقیدی ایستیم موسیو (ویلسون) . بعدما صلحک بوساساتی بین الملل تمه ایتک تأمین ایدیمکی قانق بر قوته حواله ایتک فکرنددر . فرضا شیدیمی انکتره دکزله سربستی بالکلیه اخلال ایتشدر . بوکا قارشی جهامیر منفقہ نه یابه بیلیسور ؟ یا یارین بوبله بر جداله آمرشاده محارب زمره لردن برینه اتفاق ایتش بولونوره

۲۰۰۰ ...
۲۰۰۱ ...
۲۰۰۲ ...
۲۰۰۳ ...
۲۰۰۴ ...
۲۰۰۵ ...
۲۰۰۶ ...
۲۰۰۷ ...
۲۰۰۸ ...
۲۰۰۹ ...
۲۰۱۰ ...
۲۰۱۱ ...
۲۰۱۲ ...
۲۰۱۳ ...
۲۰۱۴ ...
۲۰۱۵ ...
۲۰۱۶ ...
۲۰۱۷ ...
۲۰۱۸ ...
۲۰۱۹ ...
۲۰۲۰ ...
۲۰۲۱ ...
۲۰۲۲ ...
۲۰۲۳ ...
۲۰۲۴ ...
۲۰۲۵ ...

روسیه اصول:

چار ایلله دووما حال اتلوقده ایتمک
۲۰۲۳ دین قانون ...
۲۰۲۴ دین قانون ...
۲۰۲۵ دین قانون ...
۲۰۲۶ دین قانون ...
۲۰۲۷ دین قانون ...
۲۰۲۸ دین قانون ...
۲۰۲۹ دین قانون ...
۲۰۳۰ دین قانون ...
۲۰۳۱ دین قانون ...
۲۰۳۲ دین قانون ...
۲۰۳۳ دین قانون ...
۲۰۳۴ دین قانون ...
۲۰۳۵ دین قانون ...
۲۰۳۶ دین قانون ...
۲۰۳۷ دین قانون ...
۲۰۳۸ دین قانون ...
۲۰۳۹ دین قانون ...
۲۰۴۰ دین قانون ...
۲۰۴۱ دین قانون ...
۲۰۴۲ دین قانون ...
۲۰۴۳ دین قانون ...
۲۰۴۴ دین قانون ...
۲۰۴۵ دین قانون ...
۲۰۴۶ دین قانون ...
۲۰۴۷ دین قانون ...
۲۰۴۸ دین قانون ...
۲۰۴۹ دین قانون ...
۲۰۵۰ دین قانون ...

مستحقین وارثین روسیاساتک بیاتنامه سی
۲۰۲۱ دین قانون ...
۲۰۲۲ دین قانون ...
۲۰۲۳ دین قانون ...
۲۰۲۴ دین قانون ...
۲۰۲۵ دین قانون ...
۲۰۲۶ دین قانون ...
۲۰۲۷ دین قانون ...
۲۰۲۸ دین قانون ...
۲۰۲۹ دین قانون ...
۲۰۳۰ دین قانون ...
۲۰۳۱ دین قانون ...
۲۰۳۲ دین قانون ...
۲۰۳۳ دین قانون ...
۲۰۳۴ دین قانون ...
۲۰۳۵ دین قانون ...
۲۰۳۶ دین قانون ...
۲۰۳۷ دین قانون ...
۲۰۳۸ دین قانون ...
۲۰۳۹ دین قانون ...
۲۰۴۰ دین قانون ...
۲۰۴۱ دین قانون ...
۲۰۴۲ دین قانون ...
۲۰۴۳ دین قانون ...
۲۰۴۴ دین قانون ...
۲۰۴۵ دین قانون ...
۲۰۴۶ دین قانون ...
۲۰۴۷ دین قانون ...
۲۰۴۸ دین قانون ...
۲۰۴۹ دین قانون ...
۲۰۵۰ دین قانون ...

۲۰۰۰ ...
۲۰۰۱ ...
۲۰۰۲ ...
۲۰۰۳ ...
۲۰۰۴ ...
۲۰۰۵ ...
۲۰۰۶ ...
۲۰۰۷ ...
۲۰۰۸ ...
۲۰۰۹ ...
۲۰۱۰ ...
۲۰۱۱ ...
۲۰۱۲ ...
۲۰۱۳ ...
۲۰۱۴ ...
۲۰۱۵ ...
۲۰۱۶ ...
۲۰۱۷ ...
۲۰۱۸ ...
۲۰۱۹ ...
۲۰۲۰ ...
۲۰۲۱ ...
۲۰۲۲ ...
۲۰۲۳ ...
۲۰۲۴ ...
۲۰۲۵ ...
۲۰۲۶ ...
۲۰۲۷ ...
۲۰۲۸ ...
۲۰۲۹ ...
۲۰۳۰ ...
۲۰۳۱ ...
۲۰۳۲ ...
۲۰۳۳ ...
۲۰۳۴ ...
۲۰۳۵ ...
۲۰۳۶ ...
۲۰۳۷ ...
۲۰۳۸ ...
۲۰۳۹ ...
۲۰۴۰ ...
۲۰۴۱ ...
۲۰۴۲ ...
۲۰۴۳ ...
۲۰۴۴ ...
۲۰۴۵ ...
۲۰۴۶ ...
۲۰۴۷ ...
۲۰۴۸ ...
۲۰۴۹ ...
۲۰۵۰ ...

۲۰۰۰ ...
۲۰۰۱ ...
۲۰۰۲ ...
۲۰۰۳ ...
۲۰۰۴ ...
۲۰۰۵ ...
۲۰۰۶ ...
۲۰۰۷ ...
۲۰۰۸ ...
۲۰۰۹ ...
۲۰۱۰ ...
۲۰۱۱ ...
۲۰۱۲ ...
۲۰۱۳ ...
۲۰۱۴ ...
۲۰۱۵ ...
۲۰۱۶ ...
۲۰۱۷ ...
۲۰۱۸ ...
۲۰۱۹ ...
۲۰۲۰ ...
۲۰۲۱ ...
۲۰۲۲ ...
۲۰۲۳ ...
۲۰۲۴ ...
۲۰۲۵ ...
۲۰۲۶ ...
۲۰۲۷ ...
۲۰۲۸ ...
۲۰۲۹ ...
۲۰۳۰ ...
۲۰۳۱ ...
۲۰۳۲ ...
۲۰۳۳ ...
۲۰۳۴ ...
۲۰۳۵ ...
۲۰۳۶ ...
۲۰۳۷ ...
۲۰۳۸ ...
۲۰۳۹ ...
۲۰۴۰ ...
۲۰۴۱ ...
۲۰۴۲ ...
۲۰۴۳ ...
۲۰۴۴ ...
۲۰۴۵ ...
۲۰۴۶ ...
۲۰۴۷ ...
۲۰۴۸ ...
۲۰۴۹ ...
۲۰۵۰ ...

صلوات الله وسلامه عليه

هركوره صباهلری نشر اولنور ، سياسي ، علمي ، اقتصادي نورك خرابهدير .

عل اولدوغي ، استاذوله عال باغ جاده سننده ، اقامه ، ورده نورو

تاجور كورومي ، استابتور ، ۱۷۹۷ — شراف اولدومي ، استابتور ، اقدام

نورده ۱۷۶۸

پيشنبنه
۱۲ كانون ثاني ۱۳۳۰
۲۵ كانون ثاني الرجب ۱۳۱۷

رئیس ویلسونك نطقی

آمریقا حكومتك متحدهسی رئیس موسیو ویلسون سیاسیله كرمه دن اول نورورده بك هالیندر بر تاریخ علملی ایدی . لسه ایلله تاریخی قاریصیران ، كوزل و نظری تیجهار اده ایدن اعضا علم و عرفانیله غیر ایمن اولان اولدات ، حرای عالی و فضائل اخلاقیه سندن ملولای اکی دهنه جه پورونك راسته انتخاب ایلدی . بنامه علیه موسیو ویلسون عالی بر آرایش ایدی اینه دن حق و عدالتك سر بیسته انکشافی اینه دن كورمك لستور .

نبال آسریقا حكومتك متحده سنك نه سورونك ونه کی شرائطك تحفته نکیل ایدینکی دوشونه چك اولور ایلك ویتسك ثقله نظریه و تقابلی حق احتراستی اولیقله آخیرین اولور . اوت ا دنیایك ایدو كه جهورتی اولان بو حكومتك ، وقله ییوك — بریتانیایك آرق قایل تحمل اولیان علم و ادبیاتك قارش كیف ، كندی اوت و سائلی ایلله حریفی و استقلالی و حلقی استمال ایمن ایدن . آمریقاك نكلاندنه ایلهاپ سیاسی و تاریخیه دن زاده اساسات حلقوی و نظریات حكیمه مدخله اولور .

اقلام

نسختمی ۱۰ باردهد

تبلیغ رسمی

۱۱ كانون ثانی ۳۲۲ تاریخله فرازكده عومیدن تبلیغ اولغورده :
۱ — قافاس جیه سننده صالح جاننده درشن بولونك ایزی قرقه اولورمه قارش عرضی دفع ایلدی . سول جاننده لهزه جران ایند كیف قول مصادیبا تیجه سننده بر آق اسیر اقلی .
۲ — ایران جیه سننده (دولت آید) كه شرقده كری آیدین اولان دشمن (دور آید) شال شرقسی و (ملولان) كه جنوب شرقسی استقامتده رجسته دوام ایدینور .
۳ — سائر جیه زرده مهم وقعه اولدی .

دنیایك دیکر مدناریه قارشى مكلف بولوندی و وظائف جله سنند عد ایدر ، آمریقاك پور اویدم ابراز ایدمكی خدمت ایسه بنون جهانده صالح و عدالی تأمین ایچون كندی تمدوت و تقوی و دیکر مثلك نوردوقولله توجید ایگدن عیار ندر . یوله بر طرفن نسونهك دها زوده تأثیر و ایهال جائز كلدور . بصورت نسونهك حدوث و نورو. هندن اول حكومتك ، اذامه صالح و مسلت ایچون تأسیس ایدمك هیته اشرا کی مله تصدیق و تصویب ایدیرمهك اولورده هیاتنه لوم كوردوكی شرائطی واضح بر سورده بیایدیرسی بك ملو غریب . بن زوده بوشرائلی تماده عیرت ایدمك . اول اسرده حریف حاضر خام بولیندر . صالح مسلتی داهر و برله چك تأییهات ، وقوع یوله چر اشرا كزه داهر شورده سویلیمك ، انكار عومیده بك خلق اولورك كالل حلقوی ایله قیول ایلدیكی وجهه حرك صورت خای ایلله شرائط خای آرمه سننده بیوك بر فرق وارد ، بو حریفی خنامه ایدورچك اولان عهد و ائتلافات ، خای و كلكه و دامه بیلدی . رسمی تأمین ایدمكك شرائطی احوال ایلیندر . بر صالح و بالكو هانت منامه و عمارت دولترك كه اولمكده مقاصیده خادم اولوله قایوب ، بیزن اسایتك مطهر تقیر و تصویب اولیندر . بوشرائلك نندن قاری اولدیغی تمین ایده بیلدك ایچون صاحب رأی

۳۱۲

اصطلاحیه - ملت عثمانیه ایچونه دنا سرائیه مبدلر سرائیه سیدر . دوج اولنیه اولورده اعاده اولورده .

آبوه شرالیق : ولایات ایچون سلكك ۱۱۰ ، آق آق ۶۰ شرونده .

عالمك ایچینه ایچون سلكك ۳۸ فریق

۲۴ جی می سنه

طونه آغیزلر نك ضبیطی

(سعوت) نیری بونده سكون دوام ایگنده اولونیه سراده ، دون كلن تبلیغ رسایل برده ، بلنار قوتريك درجه ده ملوئه آقیز . لردن كه جنوبه كاش اولان سن زورده (حضر ایاس) آقیزك اوتو طرفه طولیه قردنن حرود ایلله بوراده طوتونقاری خبری كتیپ . دایر . شیدیه به قدر درجه یه قانویه ضبط ایلشن نظریه باقیلنده ایدینه ده بطاقتقرله مستور وعادایمركون اولان ملوئه دانسیك نعالومینه داهر معلوماتك كرمه ایدی . آسلاشیلان ، سوك سوغورقرا ایله بولایانك حوالیك كوروك اولورده حركت قایل اولناسی اولوریه دوام بلنار قوتیما نالاش بوندن استفاده كیمه مقرر . واحتكك بو حركت دكتر ملوئه قاناریه قدر ایزی كوتور بیلگنر . چونكه ملوئه قاناری اینه دن اسامه ا كه زاده قایل سیروسفر اولان (سنه) نالنددر . ملوئه نك ضبیطی كیپن سوك درجه مهمدر . آرقق دشمنن بورادن استفاده ایدینه بور . ملوئه واسطه ده بلنار طولونريك طولوی كیمك ایستون دشمن اولورلری بائیدولرلی آكریا اولورورده اكر نلاس ایله ملوئه آراسنده كی كسك شال ساحلده ضبط ایدیلچك اولورسه طونه اتمیندن نصیته دن اقلن حریفك دائرة نفوذیه كیردش اولمچدركه ایدمه فوالماده مهمدر . سوله نكده بولنده هنوز بر ساحل دشمن ائنددور . بوناسیته و دماییه داهر كلن برلر اقلانق برجه نیر درج ایدینورده ؛

برلن ۲۲ (۲۰) — آقرسرایلیقلری طرفدن اجرا اولانك ترسداده (نلاس) كه شریه جنوبیه قاص استمكمان كاللا خراب اولونیه و هر طرفه بیوك اقلانق بیغیرلی ایلنده بولنلی قحقی المعدود بوخریات آقیز ایلله اقلانق آقیزی تیجه سیدر . (نلاس) كه مدافعه سی ایچون مهم اولان

La question de la Paix

Le message de M. Wilson et la presse allemande

Dans leurs commentaires autour des déclarations que le président Wilson a faites au Sénat américain au sujet de ses efforts pour la paix, les journaux allemands reconnaissent avec bienveillance les sentiments idéaux du président. A cette occasion, ils font remarquer que le résultat de ce message sera probablement entamé par l'opposition de l'Entente contre les idées qui y sont énoncées.

Le Katholische Zeitung déclare :

Dans ce message, il y a beaucoup de choses qui ne nous sont pas antipathiques parce que nous croyons pouvoir comprendre qu'il répond beaucoup plus aux principes proclamés par les puissances centrales pour la paix mondiale future, qu'aux exigences illimitées de nos ennemis.

La Germanica fait ressortir que l'Allemagne s'est appliquée théoriquement et pratiquement à l'égalité des droits et à leurs droits. Dans cela, elle est dans un violent contraste avec l'Entente qui parle bien toujours de la reconnaissance des droits des petites nations, mais qui...

...comme dans la mitrailleuse aussi. Il retourne cette fois, en amenant l'angle de nouveau vers l'entente. Les hommes français, puis il s'agit d'hommes français, le capitaine et le sous-officier allemand ramenant les hommes avec une mitrailleuse. L'entente était occupée par un capitaine et les Comptes. Il constata que l'entente avait une explosion sur la hauteur d'un soldat, contre un ententeur qui, l'entente s'était avancé, accompagné d'un sous-officier d'un régiment dans un hardissement bien connu. Ainsi, les distingués à cette occasion par est accueilli. Les troupes allemandes se distinguent sur le front occidental.

Sur le front occidental

Barlin, 25 A. C. — L'activité des troupes allemandes sur le front occidental est accrue. Les troupes allemandes se distinguent à cette occasion par leur hardissement bien connu. Ainsi, les distingués à cette occasion par est accueilli. Les troupes allemandes se distinguent sur le front occidental.

La question de la Paix

Le message du président Wilson au Sénat américain

Vienne, 23. A. C. — Selon une communication de l'ambassade d'Amérique à Vienne, M. le président Wilson a adressé aujourd'hui, au Sénat des Etats-Unis un message concernant la question de la paix. Le président y constate : L'échange des notes au sujet de la paix a bien rapproché une discussion définitive de la paix, ainsi qu'une discussion concernant un accord international rendant impossible pour l'avenir le retour d'une catastrophe comme celle dont nous sommes frappés actuellement. Le peuple américain, étant appelé à ajouter le...

...Le ministre des Colonies à Rome : Lugano, 22 A. C. — On mande de...

EN TRIPOLITAINE

Transport anglais en détresse. Berlin, 22 A. C. — Les cercles diplomatiques de Rotterdam annoncent qu'un radiotelegramme d'appel au secours a été reçu d'un bateau anglais qui, le vendredi, pendant qu'il se trouvait dans la Manche, a touché la mine et était sur le point de couler. On croit que le vapeur anglais Colins est le vapeur japonais qui a été coulé. Le vapeur de pêche anglais Colins est le vapeur japonais qui a été coulé. Le vapeur de pêche anglais Colins est le vapeur japonais qui a été coulé.

cernant la liberté des mers, il faut considérer le problème de la limitation des armements navals, problème qui en implique d'autres qui doivent être solutionnés, dans un esprit de concédances effective. Sans faire des sacrifices, ni des concessions, une paix est impossible. Le président termine, en proposant qu'il soit permis à tout peuple, petit ou grand, de déterminer lui-même, sans menace, et sans contrainte, la forme de son gouvernement et de son développement. Tous les peuples doivent cesser à l'avenir de s'engager dans des alliances qui les poussent à une rivalité pour l'obtention de l'hégémonie et les impliquent dans des intrigues et des conflits d'intérêts.

Le président propose, enfin, les points suivants : Gouvernement, procédant du consentement des gouvernés; liberté des mers; limitation des armements, pour faire des armées et des flottes, uniquement un instrument d'attaque, ou un instrument pour la perpétration de violations egoïstes. Tels sont les principes de l'humanité qui doivent se faire valoir.

Berlin, 23 A. C. — Ce matin, M. Gérard, ambassadeur d'Amérique à Berlin, a remis à l'Office des affaires étrangères de l'Empire allemand, l'adresse soumise par M. Wilson au Sénat américain.

Le message de M. Wilson et la presse viennoise

Vienne, 23 A. C. — Dans leurs commentaires provisoires, à propos du message de M. Wilson, les journaux reconnaissent que le président des Etats-Unis s'efforce sincèrement d'agir en faveur d'une prompt terminaison de la guerre mondiale et de la préparation d'une paix universelle.

L'Autriche-Hongrie se déclare d'accord, disent les journaux, avec maints principes formulés par M. Wilson, particulièrement avec l'établissement de la liberté des mers. Cependant, maints points de son message demandent encore des éclaircissements. Quant à l'opinion de M. Wilson, concernant la question des nationalités, l'Autriche-Hongrie ne peut affirmer, avec une fière conscience, que les nationalités réunies en la Monarchie ne désirent pas une séparation et ne la désirent jamais.

Amsterdam, 22 A. C. — On mande de Londres : Le vapeur de pêche anglais Colins est le vapeur japonais qui a été coulé. Le vapeur de pêche anglais Colins est le vapeur japonais qui a été coulé. Le vapeur de pêche anglais Colins est le vapeur japonais qui a été coulé.

سلاطین سفیری ترک ایدملی ایشی
برای ۲۷ (م. آ) - قرآن الهی اسرائیلی مسکرمه سندن جنرال
(ماکر) « نان » غزوه سنده جالب نظر دقت برمه له کسر الایدی
جبرل قه سنده سلاطین امروزیه ترک ایدملی کورسی جان ایلموزیک
ویبورگ : « بالان اوزونان روسیه الهی قرآنی مواصه آجریسی
حقدن ار لجه ترتیب ا لومان بو یوک بالان اوزونان قرآنی مواصه آجریسی
چونکه بو بلانک اجراسدن دول ایتلافک زمانک حساسه دکدن
بوکونر مایانک تلانک ایسراوه سونک متاشه لده بوکونر، حالیکه
ایتلاف اوردوسی حاله سیزدن المیزکره حساسه و آ لایحمت البحرلی
عر سنده امتیت بر قامتلادور، بو لده فر ایله یوکا کور آ لایحمت
ظرفینه ایتراک ایدیلور. بالانک کورسوق ایلموزیک و سندن حاسره سی
بوده امزش امروزی صرف نظر الهی و سندن به قدس اله
ایلموزیک محافظه الهی ایتراک ایدیلور. سندن به قدس الهی
بو سنده ط لده خانم بولسی دکردیم. فقط بو لجه ایسه آ سندن
هرده آ لایحمت سونک یا لسی ایله سندن ایلموزیک

La question de la Paix

Le message de M. Wilson
et la presse allemande

Dans leurs commentaires autour des déclarations que le président Wilson a faites au Sénat américain au sujet de ses efforts pour la paix, les journaux allemands reconnaissent avec bienveillance les sentiments idéaux du président. A cette occasion, ils font remarquer que le résultat de ce message sera probablement entamé par l'opposition de l'Entente contre les idées qui y sont énoncées.

Le *Katholische Zeitung* déclare :

Dans ce message, il y a beaucoup de choses qui nous sont pas antipathiques parce que nous croyons pouvoir comprendre qu'il répond beaucoup plus aux principes proclamés par les puissances centrales pour la paix mondiale future, qu'aux exigences illimitées de nos ennemis.

La *Germania* fait ressortir que l'Allemagne s'est appliquée théoriquement et pratiquement à l'égalité des peuples et à leurs droits. Dans cela, elle est dans un violent contraste avec l'Entente qui parle bien toujours de la reconnaissance des droits des petites nations, mais qui, en même temps, les foule constamment aux pieds. Le seul exemple de la Grèce, parle pour les nombreux autres que tous les Etats de l'Europe et du monde entier pourraient citer.

Le journal conservatif *Kreuzzeitung* dit de l'appel de Wilson que c'est « Un appel à la conscience des peuples ». Il rappelle que l'Allemagne, pendant plus de 40 ans, a mené une politique strictement pacifique, ce qui ne lui a pas été rendu bien facile. Et c'est de nouveau l'Allemagne qui maintenant a tendu la main de la paix qui a été repoussée avec mépris et avec sarcasme. Le *Kreuzzeitung* relève aussi la façon indigne dont la Grèce est maltraitée, les plaintes des peuples russes et l'histoire remplie de sang de l'Irlande. Ceux-là aussi sont des peuples opprimés qui, les premiers auraient pu prétendre à être délivrés par les épîtres du soi-disant principe des nationalités.

Puis le journal commente le thème « la liberté des mers ». Il dit : Nous, Allemands, nous luttons pour la liberté des mers. Les petits Etats nautiques, principalement, doivent nous être reconnaissant quand nous les délivrons du joug dont l'Angleterre les a gratifiés par la supériorité de sa force maritime. Du droit que lui confère l'histoire mondiale, la Turquie se trouve à Constantinople et aux Dardanelles, c'est son pays. Les Anglais se contentent-ils de se tenir à la place que la nature leur a donnée au détroit de la Manche? De quel droit se sont-ils établis à Gibraltar et Suez? à Malte et à Chypre? à Aden et à Singapour? ou est loin du pays qui leur est dévolu. Il n'y a rien à faire avec le droit naturel. Par la trahison et par la violence, ils se sont emparés de ces positions pour avoir partout la clef des mers entre leurs mains. Par conséquent, les mers ne sont libres que pour ceux à qui l'Angleterre veut bien les ouvrir. L'Angleterre ne défendra jamais une autre liberté.

La question de la Paix

Le message du président Wilson
au Sénat américain

Vienne, 23 A. C. — Selon une communication de l'ambassade d'Amérique à Vienne, M. le président Wilson a adressé aujourd'hui, au Sénat des Etats-Unis un message concernant la question de la paix. Le président y constate : L'échange des notes au sujet de la paix a bien rapproché une discussion définitive de la paix, ainsi qu'une discussion concernant un accord international rendant impossible pour l'avenir le retour d'une catastrophe comme celle dont nous sommes frappés actuellement. Le peuple américain, étant appelé à ajouter le poids de sa force à celui des autres nations, afin d'assurer le règne de la paix et du droit dans le monde entier, le gouvernement des Etats-Unis tient à formuler franchement les conditions auxquelles il se croit autorisé à demander à son peuple son adhésion formelle et solennelle à la formation d'une ligne de paix.

Avant tout, la guerre actuelle doit être terminée. Mais, seules les conventions de paix entre les belligérants, conventions qui ne comprendraient pas les non belligérants, ne sauraient assurer le maintien de la paix. Il faudra absolument créer une force de nature à pouvoir garantir le caractère durable d'une convention. Cette force devra être organisée pour l'humanité pour assurer le maintien de la paix.

La question dont dépendent la paix et le bonheur du monde, consiste à savoir, si la guerre actuelle est une lutte pour l'établissement d'une paix juste et sûre, ou seulement pour l'établissement d'un équilibre de force. Or, ce qu'il faut, ce n'est pas un équilibre, c'est une communauté de forces.

Les gouvernements des deux groupes belligérants constatent qu'ils ne peuvent pas anéantir leurs adversaires. Or, dans ces conditions une solution n'est possible que si la paix à conclure est une paix sans victoire prononcée. Seule une paix entre égaux peut être durable; seule une paix, dont le principe est l'égalité et la collaboration commune, est d'un profit commun.

L'égalité des nations, sur laquelle une paix durable doit se fonder, doit être en même temps une égalité de droits pour toutes les nations grandes et petites, puissantes ou faibles.

Mais aucune paix ne peut être durable, si elle ne reconnaît pas le principe que le pouvoir réel des gouvernements ne provient que du consentement des gouvernés et qu'aucun souverain n'a le droit de céder des peuples à un autre, comme s'ils étaient sa propriété.

Ainsi, déclare le président, je considère, par exemple, comme certain, que les hommes d'Etat sont partout d'accord qu'il devrait exister une Pologne unie, indépendante et autonome et que, d'ailleurs, l'inviolabilité de la vie, du culte et du développement individuels et sociaux, devrait être garantie, autant que possible, à tous les peuples, sans distinction.

Chaque grande nation devrait être assurée d'une sortie directe vers les grandes routes maritimes, soit par des cessions territoriales, soit par la neutralisation des shords. La liberté des mers est une condition sine qua non pour l'établissement d'une paix d'égalité et de collaboration commune. Des communications libres entre les peuples, communications ne pouvant être menacées ni interrompues, constituent la condition essentielle pour garantir la paix et le développement commun.

En connexité avec l'accord con-

cernant la liberté des mers, il faut considérer le problème de la limitation des armements navals, problème qui en implique d'autres qui doivent être solutionnés, dans un esprit de condescendance effective. Sans faire des sacrifices, ni des concessions, une paix est impossible.

Le président termine, en proposant qu'il soit permis à tout peuple, petit ou grand, de déterminer lui-même, sans menace, et sans contrainte, la forme de son gouvernement et de son développement. Tous les peuples doivent cesser à l'avenir de s'engager dans des alliances qui les poussent à une rivalité pour l'obtention de l'hégémonie et les impliquent dans des intrigues et des conflits d'intérêts.

Le président propose, enfin, les points suivants : Gouvernement, procédure du consentement des gouvernés; liberté des mers; limitation des armements, pour faire des armées et des flottes, uniquement un instrument d'attaque, ou un instrument pour la perpétration de violations égoïstes.

Tels sont les principes de l'humanité qui doivent se faire valoir.

Berlin, 23 A. C. — Ce matin, M. Gérard, ambassadeur d'Amérique à Berlin, a remis à l'Office des affaires étrangères de l'Empire allemand, l'adresse soumise par M. Wilson au Sénat américain.

Le message de M. Wilson
et la presse viennoise

Vienne, 23 A. C. — Dans leurs commentaires provisoires, à propos du message de M. Wilson, les journaux reconnaissent que le président des Etats-Unis s'efforce sincèrement d'agir en faveur d'une prompt terminaison de la guerre mondiale et de la préparation d'une paix universelle.

L'Autriche-Hongrie se déclare d'accord, disent les journaux, avec certains principes formulés par M. Wilson, particulièrement avec l'établissement de la liberté des mers. Cependant, maints points de son message demandent encore des éclaircissements. Quant à l'opinion de M. Wilson, concernant la question des nationalités, l'Autriche-Hongrie peut affirmer, avec une libre conscience, que les nationalités réunies en la Monarchie ne devraient pas une séparation et ne la désirent jamais.

سلامتک سفری ترک ایدلی ایتم
رایق، ۲۲ (م. آ) — سؤالیله ایهرک سیکر
(مادر) و نان و قره‌سندمه جالب نظر دات بره
جوقل غلامسندمه. لایزیه امرضانه تراز بیلدی لور
دیورک : دایقان اوزونجه روسیه، الله بیلدی لور
خنده ایلجه تربیب ا لوزان دیویک بلایق اوتورم
چونکه بر یلانک اجرامسوز دول ایشلاقلانک لایق
پوکور، مایانک تانق ایصرار و سونک تمناشه ایدوم
ایشلاق اردوسی علاقه شترن لورک، صامهه و آ
عمر سنده امیت بر فامیلادور. بولمایلر الله تورا
ظفرسه ایشراک بیلورور، بالغان ک و قلمایق و
بودا، نمرش امورونل صرف نظر الداسی و شیه
ای یینارک محاطه الله ای نفا اوشقی اجاب ایسور.
پوسته ط زنده ختام بولسی ذکر خدمت فقط بول
خدمه آ نال جنبه‌سینک ایسی الله ممکن اولایم.

طنین

بیانات

دیس و یلسونک بیاناتی

مستر ویلسونک آمریکا ایغی مواجه سنده صلح مسئله سته
داتر وقوع بولان بیاناتی، آمریکا جهوریتک بوجمه داتر
تاصل دوشوندیکنی کوستر بر پروغرام ویر اسباب موجه
لاهیسی ماهیتی حاکم اولسی خسیله، برای معلومات محارب
دولتله دخی تبلیغ ایدلی؛ بیاناتک متی دونکی نسخه مزده
هیتا مندر جدی. قارناییزک کال دقله او قوش اولدقلرتده
شیخه ایتمدیکنی بویاناتی حاکم اهمیت بولدقلری محققدره. زیرا
مستر ویلسونک کال خلوص ایله سونلیدیکی سوزله، آمریقالک
پومستله حقدله تاصل دوشوندیکنی کوستر بر مهم پروتیقه دره
مستر ویلسون، بوکون نه وقت بیته چی بللی سیله اولمق سزین
حالا بوتون انسانلی فلا کندن فلا کته سوق ایدن محاربه
قارنیشنده هرکس کی کندلی قلینگده متسلم اولدیغی
وکندیسیله برابر آرقاشنده بوتون بی طرف قلدلرک عینی الم
واضطراب ایله متحسس بولوندیغی کوره رک مدتی قلدلرک
اساسلی قارنندن صارصه قده اولان شو حرب فلا کته
پر نهایت ویرمک اوزره نه لایق لازم کلدیکنی دوشونمشدره
مشارالیه دوشونمشنده غایت واسع بر ساحة جولان تعقیب
ایدیور؛ مقصدی سازه بوکونکی حرب بر نهایت ویرمک
صعولف اولقله قالیوب بالمکس دها ایلریاره کیدیور بو
تحریرک اوزرک کچدکن سوکره برده مستقبده کی محاربانک
اوزکنی آلاقی تدبیر لروضه دوشونبور. فی الحقیقه بشریتک
اوضرامش اولدیغی شو بو بولک فلا کته قارش بی طرف اولان
هر قاب مستر ویلسون کی تأثر دوایق قدر؛ بوکونکی حرب
ساده محاربان ایچون دکل، بوتون ملنسلر ایچون او قدر
تحریریکار بر ماهیت آمشدرکه آرتق بونک دوامنه مانع اولمق
هرکس ایچون الک عزیز بر غایه ماهیته کیرمشدر.
عینی زمانده بو محاربه دن آلتان درسلر او قدر آخی وقطعی
بولمشدرکه بوئر میدانده دورور کن استقبالده بر دها بویله
پر حرب ظهوریته مانع اولما به چالیشمق هر انسان ایچون
یروظیفه ایدی؛ ایشته بو حساسلرله متحسس بولونان مستر
ویلسون، برده دنیسانک حال حاضرده بی طرف دولتلری
آراشنده الک برنجی واک قوتلی موقعی اشغال ایدن آمریکا
جمهوریتک ریاستده بولوندیغی دوشونمشه کندیدی ایچون
ظیله چی بر وظیفه بولوندیغی قائل اولمش و بو وظیفه بی
ایضا ایچون آرتق ترده محل قلدیغنه قرار ویرمشدر. ایشته
کرتک ایلمک نوطه، کرتک صولک بیانات بو قرارک محسولیدر.

ایدن یکی بر جهان منظومه سی، بر طساقم یکی وخصوصی
تشکیلاتله تجویز ایدلک شرطیله بوتون انسانلق ایچون عزیز
اولان دائمی بر مسالمت دوری آجایه کایدیر. ایشته بزم
ایچون بومساوات حقوق دستوریته استناد ایدن دائمی مسالمت
سوزی قدر عزیز بر غایه تصور ایدیله سر. چونکه بزم شو
ایکی بوجوق سته لک محاربه ایله تعقیب ایدیکمن یگانه مقصد
بولدن عبارتدر. بز حربه مدنی ملنلر آره سنده طلبده حقیقی
اولدیغمن مساوات حقوق دعواسیله داخل اولدق و شیمی دی
قدر دو کدیکنی قانلی هب بونک ایچون قدا ایتدک؛
شیمی دی قدر بو قدا کارقلر بونک بزم سنی ده اقطاف ایتدک؛
چونکه بر طرفدن حقو قظر طانمده اولدیغی کی دیگر
طرفدن قهرمانانه نایمز سایه سنده دشمنلر بونک علم مزده
بسله مکده اولدقلری بوتون احما تصوراتی کوکندن
قالدیردق. شو حالده بزم ایچون حربه دوامده هیچ بر سبب
قالمشدر و بو اساس اوزرته استناد ایدن هر صلح بزم
مناقضه اعتباریله الک موافق صلحدر. محاربه تک بالا خره
اوزکنی آلمق مسئله سته کنجه بو نقطه ده مستر ویلسونک
بیاناتی آلفشلا بوجوق اولانلرک باشنده بزوارزه. زیرا بوکون
دنیا ده یاشایان ملنلر آراشنده هیچ بری بو قدر که بزم قدر
محاربه دن بیقیمش بولونسون. بدایت تأسسندن بری عثمانلی
دولتی دائمی صورتده مجالده و محاربه ایچنده یاشامش، باخاصه
بوتون ملنلرک آرزو قوق نسبی بر صلح ایچنده تکمیل وترقی
ایچون چالیشدقاری صولک ستملر طرفده عمری یته حرب
ایچنده کیمشدر. شو حالده بولدن بویله محاربه لرک
ظهوریته مانع اولمق اوزره آنخا ایدیله چک هر هانکی تدبیر،
آرقاشنده الک صمیمی مظاهر اولمق اوزره بزوی بولاجقدر.
بنا علیه رئیس جمهور مستر ویلسونک بیاناتی الک صمیمی
حسن قبولی عثمانلی افکار عمومی آراشنده بولمشدر دیکله
بو بولک برادعاده بولونمش اولدیغمنزه قانع اولابیلیرزه.

بونکله برابر اویله ظن ایدیورزه که مستر ویلسون طرفندن
وقوع بولان بیانات، بوتون خاندات حیاتیه ده آروپایه نظر آ
بوسبوتون باشقه بر طرزده دوشونمشکه اولان آمریقا افکارینه
پاک ملایم کلدیکی حالده آروپاده عینی تأثیری اجرا ایتمه چکدره
زیرا آروپاده عصرلردن بری تراکم انجمن معنوی اجتراسات
یاشیور و بواجتراسات افکار و مؤسسانو درجه لره قدر نفوذ
وتحکم آتته آلتن بولونیور که بولونمق قورتولمق ایچون بونک چوق
مساعی صرفه احتیاج وازدره. مثلا ده کیزلره حاکم اولمق بولوندن
عصرلردن بری بوتون دنیای حکم و تجیری آتنده بولوندیغان
انکتره مستر ویلسونک افکار ملاحظاته اشتراک ایتمک ایچون
اک چوق عناد کوستره چکاردن بری اولاجقدر. مع مافیه
کرتک بز کرتک متفقلمیز بو نقطه دهده مستر ویلسونله هم آماز؛
دنیا ده موازنت قوا دستوری برینه مساوات حقوق عقیده سی
اوزرته مستقد یکی بر طرز اداره تأسیس ایده بیله چک
هر هانکی بر مؤسسه سیاسی ایچون ایچون کلدیکی قدر مظاهرده
اصلا تردد کوستره چکزه. الو بریر که بو نقطه نظر دن آنخا دی
توصیه ایدیلن تدابیر، مقصدی تأمین کفی کلین.

تبلیح رسمی

۲۲ کانون نانی ۲۲۷ تاریخیه واراکه، موربعدن تبلیح اولمشدر:

چهارده مهم وقته اولدی.

عثمانیه

Le Ottoman

Osmanischer Lloyd

روزنامه عثماني
رقم ۱۰
سازمان مطبعه
۱۹۱۷

ANNONCES
Le Reçu d'un mois...
ROBERT ROSENTHAL, BERLIN 9, 25
Direction et Administration...
PERA, RUE ZIMMEL N° 23
Pour TELEGRAMS: OSMANLID

Chées françaises pris Remerciements de l'Empereur marschall von Mackensen

respondant du "New York World", a déclaré: "C'est le vainqueur qui distinga à combattre et à amener la guerre à une fin victorieuse. Et cet esprit règne aussi dans toute l'armée. Si nos ennemis ont réservé et s'ils ont fondé leurs espoirs sur ce calcul, ils seront gravement déçus. Nous possédons sous tous les rapports assez de ce dont nous avons besoin. Nous coopérons en contact plus intime avec les ministères de la guerre d'Autriche Hongrie, de Turquie et de Bulgarie.

Guillaume le Pacifique

Aujourd'hui encore notre empereur a voulu que sa fête se passe dans le silence. Mais pas un seul Allemand n'oublia au nord'hui de se rappeler son souvenir chéri à sa manière, tous de plein cœur. Il n'y a pas longtemps que l'empereur d'Allemagne a tendu la main à nos ennemis pour faire la paix; il pouvait le faire, étant le vainqueur, mais, trop lâche pour consentir à la paix, trop conscient de leur culpabilité, ont répondu par des injures et des cris prêts de sauvagerie. Mais surtout ils ont profité de l'occasion pour réédifier la table de l'amour des conquêtes dont l'empereur serait possédé. Ce qu'il y a de pis, c'est que dans les pays ennemis on croit aujourd'hui à ce message tant de fois répété. Pourtant il n'y a jamais eu de paix. C'est pourquoi il n'y a jamais eu de paix. C'est pourquoi il n'y a jamais eu de paix. C'est pourquoi il n'y a jamais eu de paix.

L'empereur Char en son quartier général allemand

Berlin, 26 janvier. (A. C.) A l'occasion de l'anniversaire de l'Empereur d'Allemagne, l'Empereur Charles s'est rendu jeudi soir au grand quartier général allemand.

La situation militaire en Roumanie

Berlin, 26 janv. (servi. spécial). — Le journal berlinois "Am Mittag" se fait mander du quartier de la presse autrichienne: Pendant les derniers jours, les Russes ont entrepris des attaques par masses contre le front du Generaloberst archiduc Joseph pour arrêter l'avance vers la plaine de Trotus et la vallée de la Putna. Ces attaques par masses ont duré cinq jours et ont été ripostées avec des pertes excessivement sanglantes du côté des Russes. L'avance de nos troupes se poursuit.

De même, les tentatives des Russes de ravitailler leurs troupes par la voie du Danube faute de ligne ferrée, ont échoué. De nouveau, sept remorqueurs russes à plein chargement ont été coulés dans la tentative d'arriver à Galatz à l'aube de la nuit. Il est vrai que la saison rigoureuse a fait souffrir aussi nos troupes combattant en Roumanie, mais toutes les fatigues n'ont pu être le moins du monde leur ardeur combattive.

Comés

Amsterdam, 26 janvier. (A.C.) Selon des nouvelles de Londres, trois vapeurs de pêche de la Fleetwood, ont été coulés à coups de canon.

Amsterdam, 26 janvier. (A.C.) Lloyds annoncent que le vapeur hollandais "Zeta", le vapeur anglais "Neuquen" et le schooner "Ellon Roberts", ont été coulés.

Berlin, 26 janvier. (A.C.) Le Lloyd Hollandais annonce que le vapeur "Salsand" a coulé dans la nuit du 23 janvier, par suite d'une explosion.

Combat aérien

Berlin, 25 janvier. (A.C.) Suivant des rapports ultérieurs, 10 avions franco-anglais ont été abattus le 23 janvier. Le 9me de ces avions a chuté, après un combat aérien, au-dessus de Villers-Bretonneux. Le 10me, un Steuport à un siège, a été contraint d'atterrir près de Chauny.

طنین

جمعه ۲۳ رجب الاخر ۱۳۳۵ هـ ق
۱۴ ژانویه ۱۹۱۷ م
آدرس: خیابان استقلال، پلاک ۱۷
تلفون: ۱۷۷۷
انتشار: هر هفته یک بار، روزهای پنجشنبه و جمعه
تاریخ تاسیس: ۱۳۰۵ هـ ق
تکثیر: هر روز یک بار، روزهای پنجشنبه و جمعه
تکثیر: هر روز یک بار، روزهای پنجشنبه و جمعه

سیاحتی

ایک صلح

وہیں جہود مسیحیوں کو طے شدہ ایک نوجوان صاحب
بیت ایلمیکی قاتلین کو مہلک کر دیا، بری، امریکائی
اشراک صورت میں دنیا ایشیائی دنیا کے قاتلین
ایجاب و اسلیم ایڈیٹورین دنیا پر شامل پر صلح، دیکری
مہادیب آرائندہ تمن ایڈیٹورین شرائط دائرہ رسدہ کندی
کندی تاسیس ایڈیٹورین پر اروپا، انشود اسکی دنیا صاحب،
مشر و سلون، کو طے شدہ حادثاتی تکی مرتبہ واضح پر
کشف و تقسیم ایڈیٹورین ایشیائی حالت شدہ کہ مستقبل صاحب
یونکی کندی ہے، یونک بریتجہ لندن ملحقہ برنی دکدر۔
مشر و سلون اسکی صلح تصور ایڈیٹورین و یونون دنیا
و یونون ملحقہ نادرہ نادرہ نادرہ نادرہ نادرہ نادرہ نادرہ
یک دنیا کندی مطلقاً مستلزمہ ساز رآی و علاقہ اولسی
صورتیہ تاسیس ایڈیٹورین، زینور یونکے برابر امرقا نادرہ
پر دنیا و اوق صلحہ اور واپار کندی آرائندہ اخلال
ایڈیٹورین صاحب نے کندی آرائندہ بولا جکاری صورت
نظریہ حل ایڈیٹورین اسبابہ معارض بولونڈینی اعلان
ایڈیٹورین، فی اقیقہ مشر و سلونک ہر ایک شکلیہ دریش
ایڈیٹورین صلح ایڈیٹورین اولہرق باشقہ رشکی بونون
صلح، یا یونون مدنی ملحقہ پر آوایہ کھوک بونون دنیا
معلق مسائل حاضرین حل ایڈیٹورین سوکرہ استقبال عالم
و شید کندی بونون باشقہ ربطہ نادرہ نادرہ نادرہ نادرہ نادرہ
ایڈیٹورین، یا خود، صرفی پتہ محاورہ کندی آرائندہ
وضع ایڈیٹورین شرائط دائرہ رسدہ انعقاد ایڈیٹورین
یو ایکی شکلدن ہانکسی دہا موافقہ؟ یو سوالہ
مشر و سلون شو جوانی و زینور، مادامک بونون محاورہ
مدنی ملحقہ ایڈیٹورین مساوات حقوق نامی و قوی تلی پر
نور مسائل کندی اعلیہ حرب ایڈیٹورین؟ شو حالہ
یوہ پر صلحہ ایڈیٹورین بونون مدنی ملحقہ اشتراکاری
صورتیہ انعقاد ایڈیٹورین لازم کثیر، اساساً بشریت ایڈیٹورین آرزو
ایڈیٹورین صلحہ یوہ پر صلحہ، چونکہ مساوات حقوق
ایڈیٹورین یوہ سووٹہ تاسیس ایڈیٹورین، دیگر صورتیہ وجود
کھوک صلح ایڈیٹورین برتوانن قوایہ استناد ایڈیٹورین ہواشان باشقہ
قوتی یوہ سووٹہ تاسیس ایڈیٹورین، بونون ملحقہ اشتراکاری ایڈیٹورین عقد
ایڈیٹورین پر صلحہ کہ آئیٹورین آرزو مدنی دوام ایڈیٹورین صلحہ برابر
طریقہ کندی، دیگر شکلیہ صلح ایڈیٹورین موقت بر موزانت قوایہ
ایڈیٹورین و ہانکی طرف موزانت کندی لہندہ پر اشتراک
گورنر دیکہ قناعت کثیرہ درجہ صلح ایڈیٹورین اخلال ایڈیٹورین
بنا، علیہ مستقبل صلح ایڈیٹورین آرزو یوہ عالم پر محاورہ صلح
ایڈیٹورین ژانہ بونون دنیا عالم پر ملحقہ صلح ایڈیٹورین اولہ
ایڈیٹورین مشر و سلون بونون دوشوئیٹور، ایڈیٹورین دوشوئیٹور
قناعت و نظریات صاحبہ صلح ایڈیٹورین صلحہ کندی صلحہ صلح

TDV ISAM
Kütüphane Arşivi
No 1015

مبارزه‌های میمونانده صلح مشاهیر

فوت بزرگ مهم برانلق
بودایته ۲ کابون تاقی (ق) س جلیس دیوانه

لای وکیل فوت بجا و مخالفت میوزنون
(لوانانی) تک ووسیو ویسولیک نطقه دار

موزنون اولدی بر سواله جواب و برمسود
میون و آمریکا رئیس حکومتک نطقه مندوج
بولوان تکلیفانک و حکومتیه مذاکره اساس
اولی اوزده قبول ایادیب ایله دیکی موزنون
ویاش وکیل شویله مقاله ده و نطقه:

« حربین اول وائی سورنه تعقیب ایله بکون
صلح بوروانه بولایه و حرب انباشته صلح و مسالت
اینده اجرا اشکیکو تنیه توفیقاً صلح و مسالتی
تأمینس ایون واقع اولدیجی باجلمه تصباتک بزم
تکلیفیه دون برحس محادث و توفیه ایله نظیر
بولوانس ملیس و ضروری بولوندیقی اول امرده
بیان ایلم. بیله اولک، بالیس عتقل مراد متجدداً
آمریکا حکومتک ایله صلح مستقیمه وار تامل
الکراده دوام اشکیک آماده بر.
آمریکا رئیس حکومتک ایراد ایله اشکیک

بزم شرادلونله اشکلایک شرادلای بکدی بکون
تقریب اشکلایک و لکن بز و مفارقه و شایان
قبول اولدی بک و دوامل بر مسلفه اساس
تکلیف ایله بک شرادلای دورمان ایله بک کور
بیله بک کور حاله اشلاف دولای بک در بیان فنان
شرادلای توخما آوستریا - مجارستانک و عثمانی
ایر اولونداک مقامه بیندن عتقه بر مقصد و مفاد
تکلیف و بوشورایک عتقده ایکی عباریه ضروردن
هاشکیک و آمریکا رئیس حکومتک اشکار
و مفالمانه دعایقین بولوندی ایضادین آزادده
موسیو ویسولیک نطقه موشوع بحث اولان
ملیل دستوری کنه بزم بودستوره رعایت
اشکلایک اولوندی تأمین ایله بیلم. و عتدا
بودستورک و بر حکومتک نظر اشکلایک ماهه اساس
اول بیلمی، آتیجی محاسن بر ملت و یوله بر
حکومت تکلیفک صالح بر از اضیاده ملویله بر حاله
باشادی بک بکند و فیل بکون ملیلک
قارمه بکریق بر حاله باشادقاری جنوب شرق
اوروپا ارانیستده ملیل دستوری بک، بکون
صافقیه قبول و ترویج ایله بیلمی اشکلایک
بهالده حکومتک قطنی ضرورده ملی اوساق
حاکم اولانی ویا اهمیت عتدی و تاریخیه لری
ایله اولن بری بو حوالیه حاکم بولانی ملیلک
اوصاف و علاقی احتوا ایلی احباب ایلم و موسیو
وایتیک و مرات ایلیون طلب ایلیتی بکون بر
حریتیک و باطنیه سرینش اشکشاف و حریت
تکریه فایله بک آوستریا - مجارستان ادارمی
قدر هیچ بر حکومت طرفدن تأمین ایلیتی ممکن
بولوندی صافق و جان ایله تأمین ایلیتی بکون
عتدی سیاستک مدنیه و بویه صلح
تعمیرده قبول ایلیتیکی نقطه نظره شمایه عتقل مراد
بر کده آروپا ملایریته دولای بر صلحک بوشاق
تأمین ایله بک عتقه درلو تصباته آماده بولوندی بکون
تأمین ایلیتی بکون. (بکون ضروردن اولی بکون)
جلیس میوزنون فوت بزرگ جرای نظر اشکلایک
آشکلایک.

La question de la paix

Declarations de Bonar Law au sujet du message de Wilson

Amsterdam, 26 A. C. — L'Agence Reuter mande de Londres: Mercredi dernier M. Bonar Law a prononcé un discours à Bristol pour donner, supposons, au nom du cabinet, une réponse au message de M. Wilson.

M. Bonar Law a déclaré: « L'Allemagne nous a fait une offre de paix et elle a reçu de la part des alliés la seule réponse qu'il fût possible de lui donner.

M. Wilson tient un langage franc. Tout mémoire des gouvernements alliés doit perier avec la même franchise. Il est impossible, a continué M. Bonar Law, que le président des Etats Unis considère ces questions sous le même point de vue que nous. Chef d'une grande nation neutre, il doit garder une attitude neutre. Nous croyons que le point capital est la question archaïque de distinguer le droit et le tort. Nous savons que cette guerre est une guerre instiguée par l'envie et par l'agression ouverte.

M. Wilson tend à rétablir actuellement la paix et à assurer pour l'avenir une paix durable. Ceci est aussi notre but, notre but unique. Le président des Etats Unis espère assurer la paix par la création d'une ligue et il cherche à déterminer le Sénat américain à entreprendre des démarches pour la réalisation de cette idée. Ce serait un tort que de considérer cette proposition comme étant entièrement utopiste.

J'espère qu'il arrivera un temps où toutes les nations du monde joueront le rôle de politiciens en se souciant de maintenir la tranquillité dans la communauté. Mais, cette question n'est pas abstraite et de celles qui appartiennent au domaine de l'avenir; elle est une question de vie et de mort du présent.

En examinant si ce résultat peut être obtenu par la voie proposée par M. Wilson, l'orateur a déclaré: « Nous ne pouvons pas oublier le passé » et après avoir fait différents reproches à l'Allemagne au sujet de la Belgique et de la Pologne, il a déclaré: « Nous avons décliné l'offre allemande non par convoitise de conquêtes ou parce que nous désirons des victoires brillantes, ni par une envie pleine de haine ou par soif de vengeance, mais parce qu'une paix qui serait conclue actuellement, serait une paix basée sur la victoire de l'Allemagne. Ce serait une paix qui laisserait la machine militaire intacte entre

ces mêmes mains qui se préparent à la guerre depuis des générations et qui feraient de nouveau les mêmes préparatifs, puis choisiraient le temps opportun pour précipiter de nouveau le monde dans l'épouvante à laquelle nous assistons actuellement. Notre but est le même que celui de M. Wilson. Le cœur de notre peuple désire la paix; nous prions pour elle. Ceux qui ne se sont retirés n'auront pas leurs vies inutilement.

Feuilleton

« Pour être bien vu »

L'« Indépendance Helvétique », paraissant à Genève publie dans son numéro du 23 décembre le petit article que voici:

Que faut-il faire pour être considéré par l'Entente? — Il faut croire aveuglément au prestige des grands mots: « Militarisme allemand », « Droits », « Justice », « Civilisation », « Victoire mathématique ».

Il faut, en outre, répéter tous les jours, le matin, à midi, le soir: « Huns, Vandales, Attila, Boche, Assassin, menteur, Barbares, on les aura ».

Il faut cracher au visage de tout Allemand et cracher par terre chaque fois qu'on prononce le mot « Boche », sous peine de passer pour mal élevé.

Il faut avoir une grande vénération pour la civilisation des noirs importés en Europe et se montrer prêts à satisfaire à leurs moindres desirs.

Il faut combattre le principe de toute neutralité, parce qu'il n'existe plus, dans l'univers entier, qu'une seule civilisation, une et indivisible, la civilisation monopolisée par l'Entente.

Il faut, par charité chrétienne, souhaiter de tout son cœur la disparition de la race maudite.

Il faut enfin avoir la victoire sur un côté, tant pis si l'Europe en meurt!

Comme l'Entente, à ce sujet, ne voit pas de vue, arrive toujours trop tard (exemple le royaume de Poigne), on peut conclure à une victoire écrasante de l'Entente, gagnée par les journaux au service des Allems!

La « civilisation des enfants »

Sous le titre: « A l'instar de Paris » l'« Océan » publie cette petite causerie:

— Non, certes, déclara fortement cet ad-

Front macédonien

Dans la région de Bitolia, faible feu d'infanterie, de mitrailleuses, de lance-mines et d'artillerie. Dans la région de la Moglena, dans quelques endroits seulement, coups de canon isolés et l'habituel feu d'infanterie et de mitrailleuses. Sur les deux rives du Vardar, très faible feu d'artillerie et feu d'infanterie entre détachements de couverture. Sur la Strouma, faible activité d'artillerie et escarmouches entre patrouilles. Un fort de escarmouches entre patrouilles. Un fort de escarmouches entre patrouilles. Un fort de escarmouches entre patrouilles.

Notre organisation les heurte et les gêne. Par contre, celle de la « main qui étirent » les a séduits du premier coup. Dakar est dorénavant prise de bandes organisées sur ce modèle. On y pft avec régularité, on y enlève les « femmes blanches » avec méthode. Nos bons nègres, à qui le sens de l'organisation manque, ont du moins celui de l'imitation. Nos généraux: M. Pierre Decourelle a préféré «ur come d's exemples concrets, s'ils comprennent bien mieux et, cette fois, ils excellent dans l'exécution.

Les Apaches de Fenimore Cooper étaient des sauvages comme es nègres. Quelques personnes affirment même qu'ils ont existé dans certaines contrées de l'Amérique. C'est là que l'illustrateur des « Mystères de New-York » est allé étudier leurs mœurs. Grâce à un travail acharné il a su les transporter en Europe. Les voici maintenant installés en Afrique, par ce détour. Ce qui nous vient des nègres y retourne, grâce au cinéma. Et ceci est admirablement moral et humain.

Il est incontestable que la civilisation des Apaches est infiniment mieux appropriée au tempérament africain que la nôtre. Notre tort fut de ne l'avoir pas comprise plus tôt. Nous la leur aurons apportée tout de suite. Ainsi nous aurons gagné trente ans d'efforts. Quoiqu'il en soit, monsieur l'administrateur colonial, laissez-moi vous dire que vous

Le mécontentement en France

Dans un article publié dans l'« Homme Européen » du 40 janvier, M. Clemenceau dit en parlant de la conférence de Rome: « On nous a prodigué tant de paroles creuses, dans une si retentissante absence d'effets, qu'aucun de nous ne pourra plus s'en rapporter à de simples belvernes protocolaires. Moins de mots sonores, et plus de faits, voilà tout le programme de l'opinion publique. C'est sur des faits que nous jugerons, sur des faits seulement: il est temps qu'on se tise dans des palais trop bien abrités contre les mouvements de l'esprit national. Nos aïeux, sous Louis XV, conquirent ces heures. Louis sait ce qui s'ensuivit. Nous n'avons pas le temps d'attendre les revanche de l'histoire à plus ou moins longue échéance. Les Allemands sont à Noyon, et ils y sont depuis plus de deux ans, malgré une dépense de vies humaines comme il ne s'en est jamais vu de pareille. Et la situation devient telle, malgré la fatigue évidente de l'ennemi, que ceux mêmes, qui nous ont le plus violemment combattus, quand nous annonçons des déceptions trop tôt réalisées, se voient aujourd'hui contraints par l'évidence de parler tardivement d'une façon non moins sévère que nous n'avons fait.

Stockholm, 28 A. C. — La Svenska Pressen rapporte de l'« Océan » des lettres d'Amsterdam, suédoises, qu'une conférence de la réunion d'une conférence neutre qu'on projette de tenir dans la capitale des Suédois, est en cours de formation. Le journal rappelle à ce propos le dernier communiqué officiel publié au sujet de la conférence de Stockholm, qui n'est pas encore fixée. Le communiqué dit qu'il est fait mention de la nécessité pour les pays neutres de faire entendre, en commun, leur voix. Or, ceci, ajoute le journal, est de nature à indiquer le point de la conférence projetée.

UNE CONFÉRENCE NEUTRE SE RÉUNIRA A STOCKHOLM

TDV ISAM
Kütüphanesi Arşivi
No 2563

صالح فکری و آصیقا

شعور بر مرامت آید . بو مامق اثبات ایدر
بر نظراف دها کامی :

۱۲۳۵
۱۷ کانونی
۱۹۱۷

حله جوق شکر ایزده منظر (تجرباتیان)
غزافنه واشینفوندن کان خیره کوره آصیقا
دک . آراد باه . بکته تک حله صلیحه
۱۲۳۵
۱۷ کانونی
۱۹۱۷

۱۲۳۵
۱۷ کانونی
۱۹۱۷

۱۲۳۵
۱۷ کانونی
۱۹۱۷

۱۲۳۵
۱۷ کانونی
۱۹۱۷

۱۲۳۵
۱۷ کانونی
۱۹۱۷

۱۲۳۵
۱۷ کانونی
۱۹۱۷

۱۲۳۵
۱۷ کانونی
۱۹۱۷

256 616 64

۱۲۳۵
۱۷ کانونی
۱۹۱۷

کستیمس بچتر

۱۲۳۵
۱۷ کانونی
۱۹۱۷

۱۲۳۵
۱۷ کانونی
۱۹۱۷

۱۲۳۵
۱۷ کانونی
۱۹۱۷

۱۲۳۵
۱۷ کانونی
۱۹۱۷

۱۲۳۵
۱۷ کانونی
۱۹۱۷

۱۲۳۵
۱۷ کانونی
۱۹۱۷

۱۲۳۵
۱۷ کانونی
۱۹۱۷

۱۲۳۵
۱۷ کانونی
۱۹۱۷

۱۲۳۵
۱۷ کانونی
۱۹۱۷

۱۲۳۵
۱۷ کانونی
۱۹۱۷

۱۲۳۵
۱۷ کانونی
۱۹۱۷

۱۲۳۵
۱۷ کانونی
۱۹۱۷

۱۲۳۵
۱۷ کانونی
۱۹۱۷

۱۲۳۵
۱۷ کانونی
۱۹۱۷

۱۲۳۵
۱۷ کانونی
۱۹۱۷

۱۲۳۵
۱۷ کانونی
۱۹۱۷

۱۲۳۵
۱۷ کانونی
۱۹۱۷

۱۲۳۵
۱۷ کانونی
۱۹۱۷

۱۲۳۵
۱۷ کانونی
۱۹۱۷

۱۲۳۵
۱۷ کانونی
۱۹۱۷

۱۲۳۵
۱۷ کانونی
۱۹۱۷

۱۲۳۵
۱۷ کانونی
۱۹۱۷

صلح فكري و آمريكا

هله جوق شکر! پارسده منتشر [جی پار یزیهن] غزته سنه واشینغتوندن کنن خبرله کوره آمريکا دولتی ، آلمان ملت و حکومتك جدا سلسلی ایستدکارلی آکلامصدر . غایت قبسه و دشمن منبندن کنن بوحوادث ائتلاف نوطه سنده مندرج برهتانی صورت قطعده تکذیب ایدر . خاطرلرده قلدیفته کوره انکاره و شرکاسی اشفاق هر بیک صلح تکلیفی جدی و صمیمی عد اجمه صلح ، بونک بر حرب مائوراسی اولدیغنی آمريکایه و بردکاری نوطه ده بیلد بر مشردی . بالطنبع بو عرض افتر ایدی . بونک افتر اولدیغنی اوصرده انشاز ایدن مقلانیزده اوزون اوزادی به شرح ایش ایدک . کورلیویوکه ای بیوک بی طرف اولان آمريقاده حیثت اشفاقه ک بونقعه نظری قبول ایدر . منانت اخلاقیه سیله معروف اولان رئیس جمهور موسیو ویلسونک و حکومتك بونکری دخی هر حالده بیوک بریتانیا و مؤنفلرینک بک فاسد برامل بیله کلری ، بالعکس ، وسطی ایطرا طور لارک جدا مسالمت . مدنیت و انسانیت پرور اولدقاری تأیید ایدر .

اشفاق هر بیک صلح امل و آرزوی ايله آمريقا حکومتات متحده سنك منافی ده قطعیتله توافق ایدیور . بینه عینی منابه نظرآ آمريقا ماتك اکثریت قطعیه سی اعمارده حاصل اولان طرفدن زیاده سیله صیغتی چکور و بومنتك ائتلافیلره نه قدر میل و محبت اولورسه اولسون ، بوندن بیوک حروریت و فلاکتاره قانلانجی بروضیتده بولونمور . موسیو ویلسونك اعتقادینه نظرآ جمهوریتك حال حاضرده و استقبالده منتهی بتون بشریتك منافی ايله متجد اولوب اوده آنجق صلحك تقرنده آزاره بیلیر . رئیسك زخم و اعتقادنجیه بتون آمريقالیلر قطعاً کندی فکرنده درلر . بو شرائط ، بینه بوحوادثه نظرآ مسئله صلحیه بی و سیاست آتیغنی تقریر ایده چکدر .

خلاصه ایندیگمز شو فقره به کوره کین هر بر کون انکاره تسویلاتك ماهیتی عالم اعلان ایتکده در . ایلك برو پغاند الردن وضو کهن بظنردن مکره کوزله آکلاشلیدی که ائتلاف طرفك مدعیان بشریتك منافع عمومیه سیله تام بر تضاد تفکیرل ایدیور . انکیز و فرانسر ارباب بلاغنتك اوزنه به دو کدکاری بر آلائی اقعای ایدن صرف نظر اشفاق حربی مشروع و بر حرب تدافیدر ، ائتلافك مجادله سی ایسه اولانا مشروع ، ثانیاً حقیقی اسباب استیلاجویانه به استاد ایدر .

بو مطالعه بی عرق ولسان اعتبارله انکیزلره متجد اولان بر ملت ، آمريقالیلر سرد ایدیور . بناء علیه آنک بو اعتبار ايله قیمتی بک بیوکدر . شوراسی قطعیتله بیلمایدر که آمريقالیلر ، بو عرق ولسان اتحاددن طولانی هر مسئله ده انکیزلره عینی فکرنده درلر . یالکنز کندی مغفعلری ايله انکیزلرک منافی تصادم ایدر سه بونلر بونک بریتانیا نك خصمی اولورلر . آمريقالك استقلال پیدا ایتدیگی کوندن بری تاریخ بویله بر جوق و قوعانی قید ایدیور . کورلیویوکه بو کوندن یالکنز انکیز - آمريقالکل ، ائتلاف - آمريقا منافی ده چار بعبور . یوز ملیونی کین آمريقالیلر حاکمیت بخریه ادعا سنده بولونان انکاره نك دکزلرده اجرا ایتدیگی اعتسا فکارانه هر اقیبه تحمل ایده میه چک بر حالده بولونیورلر . اشفاق صریح مالکی بیامه لری بو عیاره طولانی سیله انکاره طرفندن آمريقا تجارتنه سد ایلدی . بخر محیط اطلاسینك ساریق سی ده کلیاً اورنه دن قالدیرلری . مجاریه عمومیه فرصتی غنیمت بیلن ژاپونیا ایسه بیوک اوقیانوسده ایستدیگی یاپیور و آمريقای متاداً زنجیده ایدیور .

آمريقا سیاستنده حاصل اولان بود کیشك نظر دخی جالیدر . ائتلاف مظالمی عادتا جهان

شمول بر ماهیت آیدی . بو ماهیتی اثبات ایدی بر نظراف دهاکامدی :
اسوچدن آلمان و بوملکت خارجیه نظارتندن مترشح اولان معلوماته نظرآ استوفیولده بی طرفلر بر فونته رانس عقد ایده چکورلر . بر امر مسالمت برورانه به ایلك تعقیب ایدن ، اسوچ دولتیدر . اجتماع کونی هنوز تعین ایشله مشدر . قریبتیا - نیساده ، کینلرده بولونان استقامتدینار دولتری و کلاسیک نظر ایتدکاری صووک بر فقره به نظرآ بیطرفلر حقوق و منافقک برلکده محافظه و وقایه سی الزم عد ایدیورلر . بوحوادثه نظرآ ده بحث ایتدیگمز فونته رانس انعقاد ایتک اوزرده در .

بو فقره دخی ، آمريکا کی ، بلکه آندن بر قاج قات زیاده ، اواج استقامتدینار یا دولتک ده محازیه نك مصائبندن زیاده سیله مضطرب اولدقاری کومترز .

دکزلرده قوتقول اجرا ایدنلر شالک بواج دولتی و فلسفی عادتا بر وصایات اقتصادیه آلتنده بولند بر مقصد درلر . قاجاجلیق امکانی بهانه سیله بی طرف مالکک حتی لزومی قدر ذخیره و حیوانات بیله ادخال ایده مکده در .

اشفاق هر بیک و بتون بی طرفلرک منافی اتحاد ایدر سه ، البته ، بوندن صلح و مسالمت لهنده کوزل نتایج بیغه چقدر .

موسیو ویلسونك نوطه سی اشفاق مالککنده - عمومیتله - ایی ؛ ائتلاف مالککنده ایسه - خصوصیتله - فسا بر تأثیر اجرا ایتدی . بوندن ده صراحتاً آکلاشیلورک حق ، طرفزده ، حقتزلق ایسه آنارکک طرفنده در .

کین کون مجار پارلنتو سنده باش وکیل قوت [تیرا] نك ایراد ایتدیگی معین بر نطقده موسیو ویلسونك رأی و مظلومه سی ترویج ایدیورلری . باش وکیلک ها که سنه کوره منویان ، مقاصدی آوستریا - مجارستان و عثمانی سلطنتلرینك انفساخه معطوف اولان ائتلافك نقطه نظری هیج بر صورتده قابل مدافعه دکادر . ملت حقتنده در میان اولونان آمريقا اتومنی مجار حکومتی ترویج ایده چکدر . آنک بونی خیالی بر صفت دایره سنده تطبیق ایتک عدم الامکاندر . بونکه بر ابر مجارستانده بیله آمريقا رئیسك نقطه ها که می غایت نازکانه بر قبوله معطر اولور .

بوکامقابل بتون ائتلاف رجالی ، مثلاً کین کونلر انکاره صحافظه کارلر رئیس و ایوم مایله ناظری [بونارلوو] ، ائتلاف پارلنتولری و بالخاصه یا بضره سی ائتلاف غزته لری موسیو ویلسونك نوطه سنیده ، نطقده بک قایا بر صورتده قارشیلان مشردی . آمريقالک بو مقابله دن متأثر اولامسی ممکن دکادر . آرده نه قدر مناسبت ، عرفد اشلق ، لساند اشفاق اولورسه اولسون بینه بوکی تحقیرات هضم ایدن ، ایده منر .

مطالعازدن آکلاشیلورک اشفاق صریح ايله آمريقا آره سنده بر اتحاد افکار ، بر ائتلاف آلمان وارد . بالعکس آمريقاليله انکاره و مؤنفلری بیننده بر مخالفت ، بر نیم خصوص مشاهده اولونیور . هر کین کون بزه له آمريقالک اتحاد آراسی ، آمريقا ايله ائتلاف آراسنده کی ضدی نزدیک ایتکده در . بتون بهرینه ، آنجق عصر لر دن بری تقریر ایدن اساسات اجتماعیه به ، مدینتک اشفاق رسالتی تللیرنه تعلق ایدن بو انکیز عناد و اصرا ی - آمريقاده بشریتک بر قسمی تفکیرل ایتدیگندن - موسیو ویلسونک زیاده سیله اعضاء ایدیور . عجب انکاره و بیکاری نه وقت قدر آمريقایه قارشى قضا طونه چقدر ؟ بونی بک بیلیمز . لکن شوراسی بیایرزه اورونانک بیوک بر بجران ایچنده بولدیغنی بر هسکامده آمريقا حکومتات متحده سی هر حالده تمیدیغنی ایقاعه قادوردر .

دولتی ، آلمان ملت و حکومتك جدا سلسلی ایستدکارلی آکلامصدر . غایت قبسه و دشمن منبندن کنن بوحوادث ائتلاف نوطه سنده مندرج برهتانی صورت قطعده تکذیب ایدر . خاطرلرده قلدیفته کوره انکاره و شرکاسی اشفاق هر بیک صلح تکلیفی جدی و صمیمی عد اجمه صلح ، بونک بر حرب مائوراسی اولدیغنی آمريکایه و بردکاری نوطه ده بیلد بر مشردی . بالطنبع بو عرض افتر ایدی . بونک افتر اولدیغنی اوصرده انشاز ایدن مقلانیزده اوزون اوزادی به شرح ایش ایدک . کورلیویوکه ای بیوک بی طرف اولان آمريقاده حیثت اشفاقه ک بونقعه نظری قبول ایدر . منانت اخلاقیه سیله معروف اولان رئیس جمهور موسیو ویلسونک و حکومتك بونکری دخی هر حالده بیوک بریتانیا و مؤنفلرینک بک فاسد برامل بیله کلری ، بالعکس ، وسطی ایطرا طور لارک جدا مسالمت . مدنیت و انسانیت پرور اولدقاری تأیید ایدر .

تشیب و احوال

مستقل الا

عزمتك امور محريره و باخصوصات اولوسته عالم

دارالخلافه	۴	ربيع الاخر	۱۳۳۵
بازار	۱۵	كانون ثاني	۱۳۳۳
	۲۸	كانون ثاني	۱۹۱۷

سياسيات

صلح و حرب

جامه مرتفعه آمر قاري سي موسيو (ويلسون) ك قولفرده ايراد ايله ديكي لطق ، صلح مسئله نك هيج ده متروك و مهمل عد اولونمايه حقي كوسترن يكي بر دليل ايدى . بولونق ايله واضحاً آ كاشلدى كه موسيو (ويلسون) صلح و مسالمتك اعاده سته متعلق تشيبلرنى اصرار ايله تمقيب ايتكندن خالى قلامه حقي و حقي صدمه سنى كشتن فرض ايتديكي بر زمانده تشيقي توسط شكلكه اذراع ايله مكدن بيله كبرى دورمايه مقدر . فقط هر هانكي بر صلحك عقدنده توسط مطلقاً مؤثر بر عامل دكلدر ، حقي ديه بيليركه ، هيج مؤثر بر عامل دكلدر . صلحك اعقاده مؤثر اوله حقي اساس ، هر شيدن اول حرك ايله بر قابليت ايله - نتيجه بدير اولمه يوز طوموش اوله سندن عبارتنر . بشاء عليه آوانيه حقي شي شيبديكي حربه آرتق ايله بر صلحه منجر اولق قابليتي حاصل اولوب اولاديني تمقيب و تعين ايتكك منحصر كيدير .

حريك آرتق موقعي صلحه ترك ايتمسي ايجاب ايدن زمان بوقدن كادى و حقي خيلجه يكي بيله . پونده بيلنه بيك بر شي بوقدر ، حريك مقصدي ائتلاف دولتلريك اتفاق ارگانى علميه بيله دكاري نهايت فعلا اظهارده ايتكاري اختصارلى يوزو . ده بيلملى غيظ و غرضدارى ايدى . بو غيظ و غرضدارك استاركاكي اولان اختصارلى بووونكك امكان اولمادى . اتفاق دولتلى موجوديتلري مدافسه ايتك اضطرارى ايله قبول ايتكاري بو حريك هر صدمه سنده و هر چه سنده غالب اولدولر . دشمنلريك مطلق اولان مجز و خسارتلى ، تلا . قيسى اتان اولمايان مغلوبيتلري ايله مطمئن صورتلرده نامت اولدى .

سوك دشمن فوزى اولان رومانياي ده محو و مضحل ايله دكلدن سوكره بر خصم بيزه آرتق حريك معناسى قالمش اولديني اختصار ايله صلحك اعاده سي امكانى اظهار ايله دك . خاطر لده اولديني اوزره بر اتفاق صريح ارگان صلح و مسالمت تكليفنده :

— حريك بزه لبته معناسى ملي موجود . يتلريك مدافسه سي ايله اولنك استقبالي دخي قطعي بر امانت و سلامت ايجنده انصراف و تعاليني بآمين ايله مكدن بشارت ايدى . ديكر محارب مائتري ملي اوله حقي منفعتلى بزم بو مطلبلريكه يك اعلا تاليف اولونه بيله حقي قناعتنده بزم . كيسه نك حقي و منفعتنه تجاوز يتنده دكلر . اكر بزه قاشده بويله دوشونبولور و بويله حركت ايديليرسه حريك صلحه فاي ممكن اولور .

دشمن ايدك . ائتلاف دولتلريك شيبديكي مدبرلى - كه ملسوب اولدولاري ملنلري بارلاق بارلاق نظر و عدلري ايله اغفال ايله ككشدرلى - باصلح بو صلح و مسالمتك تكليفنه ، حقي او يك معتدل شكندنه دخي . ياشامه ماديلى . تهكم بالاخره موسيو (ويلسون) طرفندن كان صلح و مسالمت تكليفى حقي د ايتدولر . بورالري بويله اولمه بر ابر موسيو (ويلسون) صلحك اعاده اولونه بيله سي امكانندن نوميد دكلدر . حقي سوك عطفنده صلحك اعاده سي امكاننه شيبدي دها بو يوك بر فوله قائل اولديني صراحتاً سوبه ممش ، فقط بوسلنى كنديسكندده دوشونبوليك بر شكاده ميدانه جيقاره . بيلك ايجون اورته - قسماً خيالى اولوده شه سز مالي و اتان يتيرورانه - برطاق اساسلر قوشمدر .

بزمحاربلك نظريات ايله كچيرله جك وقتين اولومه سته بشاء دائما ايئني ممل و تطليقي بر نقطه نظرله

روسية احوالى كيتدجه قاريشيور

روسية تبادلات مهمه - جنرال (بروسيوف) ك خبر اتخاري - عجا

روسية بر صلح منفرد عرفه سنده مي ؟

يكن باظر فتنده اجر ايله ديكي تعراضات خوئخوارانه ايله مشهور اولوب رومانيايك ضبط و استقبالي اوزرته حوالى مذكورده كي روس فوتلرته باش و مامدان تعين بوو كرده كندى كندىسي قورشون ايله ووره ق مصرانه بر صورتده اعجايى روايت اولونان

جنرال (بروسيوف)

روسية احوال داخلية و سياسيه سي حقتده بر قاج كوئنديرى ورود ايله مكدنه اولان تلفر قساملر ، و مشيكتك كوئدن كونه كسب و خامت ايله ديكته دائر يكي دلائل و اماراتى محتوي بولونعه دكلر . بو كوئنى لسخته مزمه درج ايدلن تلفر انضماملرده كورولمك و حمله ، اولجه و قوايچ بولان تبادلات مهمه سي ضميمه روسيه ده بكيدين برطاقم عزل و فرار ، استعفا و اتخار كي ماهيتلري اسرار ايتكك واقع بيله له دها حريان ايله مكدنه در . ق الحقيقه بولدن بر ييقي آي مقدم (شتورمه ر) ك موقع اقتداردن چيكلمه سيه حاصل اولان بحران سياسى اليوم دخي شيددا اظهارات ايتكك بر دوام اولوب موس ايتك بكيدين خارجه نظارته تعينته رخصاً احوال داخلينك مشورتي هيج بروهله ازاله ايله بيله ممش و بركده بر عكس اوله رق هر دم تزايد و تشدد ايله مكدنه بولو مشدر .

(پترسيورخ) دن (لوزورنال) ختمه سته وقوح بولان اشعاراته معلماً دوام مجلسنده كي (حريشوروان) فرقه سي رشتن (مييلو قوف) ك توقعته حقي ايدن قيرين دويكي لسخته مند بيازمش و خصوص مذكورده مبداء اولان اوكار و مطالعا بيزى سرد ايله ممش ايدك . دون وارد اولان تلفر انضماملر ايسه موسى ايهك حير توفيقى تقضى ايدن ساتر حادثاتى اشوا ايتكك اولوب (حريشوروان) فرقه سي رشتنك افرم فرارندن ، يكن باظر فتنده مشهور (بو قروينا) و غاليجياي شرقى ، قمر منقياي اجر ايدن جنرال (بروسيوف) اتخارندن ، (دوام) مجلسى رئيسى (رودزياقو) كك عزلى ايله خارجه نظارى (بو قروفسي) نكده استعفا ايله ديكندن بحث ايله مكدنه ايدلر . بوئون بولر ه هررى باشلى باشنه يكي بر بحران ايجاد و واقعه سيبت و بر بيله جك مهم خبرلردر .

ايچاد و واقعه سيبت و بر بيله جك مهم خبرلردر . (مييلو قوف) كى حريشوروان ايتكك بر فرقه رشتن قتل ايدك تورقوسيله (فرم) فرارنى (بو قروفسي) كى بم تعينندن اعتباراً شدي طرماً حادى عد اولونان برجل مهمك . بو ائنده استعفا سي روسيه ده حقي حريشوروانك فصل شديتله اقوب كيتديكي واكنه كيك ايتيبلري ايسه فصل سوپوروب كوئومجك بر شدت آلدقني ميب قطنى وياضى دليلردر . بوئون بوئونه ضميمه ، رومانيايك ضبط و استقبالي اوزرته (سه رمت) ساحلته مكي روس فوتلرته باس قوماندان تعين ايدلش اولان جنرال (بروسيوف) ك اتخار حقي ده علاوه ايله اريسه كه روسيه احوال كيكده ائتلافونك آرزوسنه مطابق بر صورتده كندران اولاديني بوس و تون قط هرايدر . (مييلو قوف) كك قنى ايله (بو قروفسي) نك استعفا سي ، (پترسيورخ) دمك ايتكك سفارتي ايله ائتلاف دولتلري ايجون ككده بوئون شمول متاسيله بر مغلوبيت كامله صورتنده عدوتنى اولو ايلدر . دول مكره نك تكليفات ساحلته سي ، كورولوروك ائتلافونك ادعا ايتديكي كي روسيه ده بر نقش بر آب اولفندن بيزده ، هالكنس شرائط جريانى اعتباريله چوق مهم و محوي بر بحرانه سيبت و بر مشدر . (ترمه ف) قايته سنك تكليفاتلري رذندن سوكره حاصل اولان بو جريان ايسه ، سير حاضرته بنام مطالعه ايدرك حكم ايله بيليركده ، ايله بولاي قولاي ازاله و بر طرف ايدللك برشكل و ماهيته دكلدر . (شتورمه ر) كي صلح منفرد طرفدارى اولان وارجلده بو طرفدارلى يوزندن اسقاط اولونان برجل سياسيك اليوم خارجه نظارته كيتيرلسي ، ايدن اتى بامل و تعييق اولونور ايسه ، اسباب تعينك بر آژده ايتكك مرميه ده كي جريان مانتورويدن منيت اولديني قبول ايله مك ضروريدر . هر طاله روسيه احوالى كيتديكي قاريشقده دوام ايدن بحران ايسه يكي برطاقم صفحات و خيابه داخل اولفنده در . بوئون بو حادثات او كندنه ، عجا روسيه يك بر صلح منفرد عرفه سنده اولدينه دائر استدلالته بولونق طوموشميدر ؟ بو خصوصه دائر قطنى بر مطالعه در ميايى ، حادثاتك لسان انكشانه بر افرو روسيه ده كي بحرانه دائر اولان تلفر انضماملري بوجه اتى درج ايديلور :

روسية نك سابق رئيس و كلاسي اولوب صلح منفرد طرفدار ايله مشهور اولان بولنده خارجه نظارته تعييق (پترسيورخ) دمك ايتكك سفارتي ايله ائتلافون ايجون بر مغلوبيت عد اولونان

(شتورمه ر)

روسيه ده كي (دوام) مجلسى رئيسى اولوب بو كوئنى لسخته مزمه مند ر تلفر انضماملرده اچار طرفندن عزلى ايدلديكي خبر و يرلن

(رودزياقو)

(بو قروفسي) استعفاي ايتدى ؟

مييلو قوف مسئله سي

و نهایتاً فعلاً اظهارده اشتکاری اعلان اعتراضی بود. در میانهای غیظ و غضب و اعتراضی ایدی. بو غیظ و غضب اشتکاری اعلان اعتراضی بود و اشتکاری امکان اولمادی. اتفاق دولتی موجودیتلی مدافسه ایتمک اضطراری ابله قبول اشتکاری بو حرکت هر صفحه سنده و هر چه سنده غالب اولدیله دشمنلریک مطلق اولان غر و خسارتلی، تلاقیسی ایتلی اولمایان مغلوبیتلی ابله مطمئن صورتلرده ثابت اولدی.

صوک دشمن قوزی اولان رومانیا بده محو و مضیل ابله دکن سوکره بز خصم لرزه آرتق حرکت مناسبی قلمش اولدیقن اختصار ابله صلحک اهادهمی انکشی اظهار ابله دلک. خاطر لده اولدیقن اوزره بز اتفاق مریع ارکانی صلحک و مسالمت تکلیف زده:

— حرکت بزه نسبتله مناسب ملی موجودیتلریک مدافهمی ابله اولنک استقبالی دخی قطعی بر امنیت و سلامت ایجنده افتراح و تقالیسی تأمین ابله کتن عبارت ایدی. دیگر محارب ملتلی ملی اولحق منتهیزی بزم بو مطلب لرزه یک اصلا تألیف اولونه بیله جیم قناعتندوز. کیمسه حق و منصفته تجاوز یتنده دکن. اگر بزه قارشد بوبله دوشونولور و بوبله حرکت ایدیلرسه حرکت صلحه فای ممکن اولور. دیش ابدک. اختلاف دولتلریک شیبیدی مدبرلی - که منسوب اولدقاری ملتلی پارلاق پارلاق ظفر و عدلی ابله اغقان ایده کشلردی - باطلیع بو صلح و مسالمت تکلیف زده. حتی او یک معتدل شکنده دخی یا ناشمادیلر. نته کم بالاخره موسو (ویلسون) طرفدن کن صلح و مسالمت تکلیفی دخی ایدیلر. بوراری بوبله اولقله برابر موسو (ویلسون) صلحک اهاد اولونه بیله می امکانشدن تومید دکندر. حتی سوک لطفنده صلحک اهادهمی انکاشه شیبیدی دها بویوک بر فوئله قائل اولدیقن صراحتاً سویله مش، فقط بوسصلبی کندیکنده دوشونیدی برشکاده میدانه جبقاره. بیلک ایچون اوزره - قسماً خیالی اولسه شهسز عالی و انانیتورانه - برطاق اساسلر قوشمدر.

بز محاربلیک نظریات ابله کچیرله جک وقتن اولامسه بناه دائماً ایچی عملی و تطبیق بر نقطه نظره تعقیب ایتمک مجبوروز. بو نقطه نظره کوره صلحک آرتق قریب بر آتیده عقد اولونه نامسی ایچون فعلی صورتده مؤثر هیچ رسیب بوندور. حرب بوتون معنی و مقصدی ابله نتیجه لیش، صره آرتق صلحک اهادهمه کشتدر. اختلاف دولتلریک شیبیدی مدبرلی برکناره برافله حق اولورسه خصم مملکتله منسوب ملتله کورده حقیقت بوندن عبارتدر: ایتمه صلحک اهادهمه کورده مؤثر عامل رولنی اویاشه حتی اولان وضعیت بودور. (ویلسون) ک صلح کشیلری ثابت مثبت بر نتیجه واره حقیقه بونتیجه (ویلسون) تشبنتک دکل، بلکه صلحه قابلیت و حتی ضرورت احضار ایتمش اولان او وضعیت نتیجه سی اوله کشتدر.

صلحه قابلیت و حتی ضرورت: ایتمه سوک و ماغزلیک اهادهمی ایدی که بویوک واک صریح معنی. بو وضعیت اتفاق مریعک غالب و مظنر سلجاری احداث ایتمش اولدیقنه ایسه شهسز بوندور. دشمن مملکتلریک باشلردنکی مدبرلر هنوز بو وضعیت مضم ایدمه بوروره اولنک بو نتیجه سی قولا قولا حضم ایدمه بیله جکری ذاتاً معلوم ایدی. حتی هب بواسطه بناه درکه بز صلحک دشمن مملکتلریک شیبیدی مدبرلی طرفدن عقد اولونه ما به جغه، صلح عقد ایدیله بیلک ایچون اول امرده بونلرک منسوب اولدقاری ملتله جوقلرلندن و قولقلرلندن یانه لاتهرق آل آشافی ایدیلر جکریسه اجمال ویر. مملکتلر بزم روسیه ده حکومت ابله ملت ایچنندن جبقابه سی قولا اولمایان بر بجرانه طوتولش کیدیور. ظاهره ک محافظه سنده عطف اولونان اعتنا ابله برابر فرانسه نک اولدر بر رکادن تمامیه وارسته بولوندیغه حکم ایدیلر. ایتالیانک معروض بولوندی زور قائل و شیکلر معلوم، انکاشه تک نیاث

مغلوبیت عد اولونان (شورمه ر)

روسیه دهکی (دوما) مجلسی رئیس اولوب بوکونکی نسخه سنده مندرج تلغرافنامه لده ایچار طرفندن عزلی ایدیلدی خبر ویریلن (رودزیا قو)

واماراتی بخوی بولونقده درلر. بوکونکی نسخه سنده درج ایدیلن تلغرافنامه لده کوروله کی وجهه، اولجه و تیغ بولان تبدلات مهمه ضمیمه روسیه ده بیکدن برطاق عزله، فراره و استعفا و اتحاد کی ماهیتلی اسرار افکیز وقایع جیم. له ذها جریان ابله مکده در. فی الحقیقه بوندن ریجی آئی مقدم (شورمه ر) ک موقع اقتداردن چیکلمه بیله حاصل اولان بحران سیاسی، ایوم دخی شدیداً اظهار تأثیر ایتمکده بردوام اولوب موسو لیک بیکدن خارجه نظارتنه تمیننه زخمی، احوال داخله مک مشورتی هیچ برومه لزه ایدیلر مشورتی بیکده برعکس اولورق هر چه زیاد و کشتد ابله مکده بولوشمدر.

(پترسبورغ) دن (لوزدنال) غنتمسده وقوع بولان اشعارته عطفاً دوما مجلسینده کی (حربیتوران) فرقه سی رئیس (میلیو قوف) ک ترقیقه تمیق ایدن قورقی دویقن نسخه سنده یازمش و خصوص مذکوره متدائر اولان افکار و مطالعاتی سرد ایلدیمش ایدک. دون وارد اولان تلغرافنامه ل ایهه موسو ابله ک خبر توفیقی تقض ایدن سائر حادثاتی احتوا ایتمکده اوبوب (حربیتوران) فرقه سی رئیسک (فریم) فرارندن، کچن یازمظر قلمه شهسز (بوقورینا) و (غالیچای شرقی) تمیناتی اجرا ایدن برطاق (پترسبورغ) انجمنین (دوما) مجلسی رئیس (رودزیا قو) نک عزلی ابله خارجه نظاری (پوقوروسکی) کنده استعفا ایدیلکنندن بحث ابله مکده ایدیلر. بوتون بولر هرری باشلی باشه بی بر بجران ایجاد واقعا عهسبیت ورمه بیله جک مهم خبرلرده. باطیحه (میلیو قوف) کی حربی شدتله ایتمکده ایدن بر فقره رئیسک قتل ایدلک قورقوسیه (فریم) فراری، (پوقوروسکی) کی بم تمینندن اعتباراً شدتلی طرفه ایدن اولونان بر حال مهمک، بواشاده استعفا روسیه دهکی صلح حربی نظریک فعل شدتله نعل شدتله فعل کیتدیکی و اوکنه یکدک ایستینلری ایسه فصل سوپوروب کورومجک بر شدت آلدیقن مبین قطعی و ریاضی دلیلدر. بوتون بولر ضمیمه، رومانیا ک ضبط و استیلای اوزرنه (سومت) ساحلنده کی روس قوتلرینه باس قومادان تمین ایدلش اولان جنرال (پروسیلوف) ک انجمنی ده علاوه ایدلر ایسه ک روسیه احوالک بکده ایشلایونک آرزوسنه مطابق بر صورتده گذران اولمادی بی وس و تون قهر ایدر. (میلیو قوف) ک قبی ابله (پوقوروسکی) نک استعفا، (پترسبورغ) ده کی انکشاف قاری ابله اختلاف دولتی ایچون کله نک بوتون شمول مناسبه بر مغلوبیت کامله صورتنده عدوتلی اولغالیدر. دول مرکز بیک تکلیف ساجه سی، کورولور ک ایشلایونک ادعا ایدیلدی کی روسیه ده بر نقش بر آب اولندن زیاده، هاکمک شرایط جریانی اعتباریه جوق مهم و عمومی بر بجرانه سبیت و برمشدر. (تره دف) قایینه سنک تکلیف ازیزی ردندن سوکره حاصل اولان بو جریان ایسه، سیر حاضرینه بنای مطالعه ایدر ک حکم ایلر بیلر زک، اوله بولای قولای ازاله و بر طرف ایدیلر ک بر شکل و ماهیتده دکدر. علی الخصوص (شورمه ر) کی صلح بوندن طرفدارای اولان اولجه ده بو طرفدارلی بوزندن اسقاط اولونان بر جلی سیاستک ایوم خارجه نظارت کتیر بیله، ایدن ای بی تأمل و تمیق اولونور ایسه، اسباب تعینک بر آزده انکار مهمه ده کی جریان مسالمت بوندن مثبت اولدیقن قبول ایلدیمک ضروریدر. حاله ک روسیه احوالی کیتدیگی قاریشده دوام ایدن بجران ایسه بی برطاق صفحات و خبیبه داخل اولمده در. بوتون بواجبات اوکنده، بجا روسیه ک برطاق منفرد عه سنده ولدیفته دایر استدلالاتده بولونقی طوغریمیدر، بو خصوصه دایر قطعی بر مطالعه در میانی، حادثاتک لسان انکشافه بر افهرق روسیه ده کی بجرانه دایر اولان تلغرافنامه لری بوجه آتی درج ایدیلوروز:

(پوقوروسکی) استعفا ایدی؟

برلین ۲۶ کاتون ثانی - روسیه خارجه نظاری (پوقوروسکی) نک استعفا سی (چار) . اعطا ایلدیمش اولدیقن اسوج غزته لری یازیور. (دوما) مجلسی رئیس (رودزیا قو) نک دخی عزلی ایدیلدی روایت اولونور. (م.آ.)

جنرال (پروسیلوف) ک انجمنی

برلین ۲۵ کاتون ثانی - (نیتلاندیا) ده کاتن (هلسینگفورس) دن (استوتفولم) ده منقشر «آتون بلادمت» غزتمسده اشعار ایدیلدیکنه نظراً جنرال (پروسیلوف) ک یاقینلرده قرارگاه عمومی به دعوت ایدیلدی بویوک اوزرنه جنرالک کندی کندیسی قوشون ابله ووردق انجمن ایلدیکی مصراعه روایت اولونور. (م.آ.)

میلیو قوف مسته سی

برلین ۲۷ کاتون ثانی - روسیه ده کی احراز فرقه سی رئیس (میلیو قوف) ک قتل ایدیلدیکنه دایر فرانسز غزته لریک نشر ایلدیکلری حوادث بی اساسدر. فی الواقع (میلیو قوف) قتل ایدلک اوزره تعقیب ایدلش ایسه ده وقتیه انکاشه سفارتخانه سته ایجا ایتمش و اوراد علی العجله قریبه صا ووشمدر. (م.آ.)

روس حکومتته عدم اعتماد

ویانه ۲۶ کاتون ثانی - (استوتفولم) دن اشعار اولونور: (ریمچ) غزتمسده دیگر روس غزته لری، بی روس حکومتته قارشی اظهار عدم اعتماد ایتمکده و بوتون روس وظیفورلریک حال حاضرده «وطن ته لکه در». دییه رفغ آواز ایچملری بیان ایلدیکده درلر. (م.آ.)

اتفاق مریع دولتلریک خط حرکتلری معلومدر: صلحه حاضر، حربی عازم! صلح تشبیت و تکلیف لرک شیبیدی بقدر کچیردی صغیره نظرأ بزم ایچون نتیجه ک قطعینی دها محقق قیله حق الک مثبت بول، صانکه صلح بوقش و یاقینده کله بیله جک امیش کی حربی صاریتی و اولنک مقتضالرینه کوره حرکت ایلدیکدر. اولانده، اوله جقده بوندن باشقه دکدر. حتی بر آزده قیشک دخل و تأثیری ابله جبهه لده حکمراً اولان نسبی سوکولک آرقه طرفنده دها معظم حرب حرکتلریک جماعاً لود بر فعالیتاه احضار ایدیلدیکه اولدیقن فرق ایدیلور کی بز حرب و صلحی بوکون بویوک بر اعتدال ابله تلقی ایدن اتفاق مریعک یارین عین وقار و اعتدال ابله خصم لرینه ذهانمار ضربه لر استدریدی حیثله تاشا اولونه بقدر دیکمه ترده محل کورده بزم.

یونس نادى

۱۱۱

حرب عمومی

(ولسون) ك خطابه‌سی و تأثیراتی

برلین ۲۰ کاون تاقی - (تورنوی) دن آژانس (ولسون) ك كسبیده اولونان تلوی بر تلر اقامده دینلورد : (وادینتون) دن كان تلر له موسیو (ولسون) طرفدن برادریان لیلک عاقل رسیبه دیلموسیله ده دوش بر تأثیر حمله کتیه دیکتی بلدیلمکده درله ائتلاف مخالفده ایک حمله کان تأثیره عیانه اولمشور. آمریکا روسی جمهوریتک بیاناته بیانه ائتلاف میلکرتلده و آمریکا قارشی حیات حیا به ایدیه کی برض و تحجین اولمقدن دره (تورنوی ورلد) - غیر متصدد متصرف بر تلر امامه انکیز دیلوماتری موسیو (ولسون) ك سرایتی اعدری مدیامستدن طولانی دوجارلاش اولشورد. مذکور تلر اقامده (ولسون) ك آسان طرفدارلی ایله ایهام اولونان بیانات حسیله ائتلاف مخالف بیاییبسته حمله لکن سومه تأیری ده قید ایتلکده دره. آمریکا مجلس میوه کن عاقلانده روسی جمهوریتک بیاناتی دور مداخل طرفدن تصویب و تقدیر ایلدیکده دره (ق)

دوقتور (رادف) ك فکری

برلین ۲۰ کاون تاقی - بولار سفاک (پون) سنیری دوقتور (رادف) استویجه (فولرماسیون آولسی) عاقلارته بیانه بولم. نعرف (ولسون) ك مجلس ایامده ایراد ایتدی بیاناتی بلاترط و قید تصویب ایلدیکدی بیاناتیله ددشدرک : تصویب سبب شوشدرک بولار له بقعه ملترک اراشیق ایتلا لایون دکل ، ملت سامنه نظر ا کسیدلرته بیانه اراشایون حرب ایتدیورل. (م آ)

آمریقاده بر مذاکره تکلیفک و دی

آسکردام ۲۰ کاون تاقی - (لوندزه) دن امدار اولتور : آژانس رویبه (واشینتون) دن تلر له سیدریلیور : جمهوریتور ایماندن موسیو (کونکس) ك ه آمریکا روسی جمهوریتک بیاناتی بینه مذاکره امریاتی خصوصتک تکلیف مجلس ایجاب طرفدن رد ایلمشدر. (ق)

نواستانتاک ژرمانلی

(پترقارپ) ك بیاناتی

(پتروویچ) ك بوکرش غازی، رومانیاك دول مرکزیه قرضی حربی مداخله سنده شعله غالت ایتمن اولان رومانیا رجال معروه سیا سیه سفندن موسیو (پترقارپ) ك حسیاتی استیراج ایتشدر . موسیو (پترقارپ) شوشوری سوله سفندر .

« رومانیا اوزرته فنا کولار چوکدی . تام ایکی سیه بیهوده وصایده بولوم . بوسایان کم دیکمندی ایسه ناناچیک جزاسی چکله ایز . عاربه ای برقی ایسده یوق ادازه ادمه بیلیله و سائله و متصدد و متصرف آدرمه مالک اولاییدر . بوزاده حرب ایچون اوقدر بویوک تحریکله بولوشی اولان آداملر بو حریک رومانیا ایچون بولامسوز و تکلک اولدیغی بیلیورلر ایدی . بودایتنه بلوغری برترندن یخت ایلدیورلایدی . برادریلر ، تا کدی بوشو و پریاتو و همیاری آرقی آوتیرا - مجارستان اردونک موجود اولدیغی . آلمانیانک بورایه غرب و شرق حدودلرین بویوک فوئر کترندیه کی یولیورلایدی . راسیولیایاده ایبری حریک کولبری حقیقه ثابت کوزل ایدی . فقط ایی منه سوکره موهیتدن شهید حاصل اولمه باشلادی . دورنجه هر زیندن سوکره تکبیلر سیه اولمک و خانسی جنس ایچنک باشلادی . ککا اولجه ایستایورلیدی . فقط شیمیدی ایتایورلر . »

موسیو (پترقارپ) ، بینه شوشوری سوله سفندر : « آلمانیانک آوستریا - مجارستان مشکلات ایچنده هر اجه غلی ظن ایلدیج قدر بودالامده بولویورلر ایدی . (سارای) ، ده دخی و یط امید ایلدیورلیدی . ملاکت ، رومانیاک (۱۸۰۰) کیشیک اردوسی ایله (۱۸۰۰) کیرمتور برجه اوزرنده بویوکده عبور قلدنده ایدی . روس مهاباتی و عدالیته ملولوله دی مهم توتلی برهبات اوسانی هیچ اولازسه دول مرکزیمک حرکاتی تأخیر ایلدیورلیدی . فقط روسلر رومانیاکی کندی حالقریه بر افرقی کندی جناحاریتی تأمیدین باشفه برقی دوشونه دیرلر . وانما روسلر بره دور بجهده یازیم ایتدیورلر . فقط بولک نه یاز اولدیور بیلیورسکر . . . »

TDV ISAM Kütüphanesi Arşivi No 2E.616.66

بوردیته ۲۰۰۰ (ق) - مجلس عمومی کونفرانس برلین ۲۰ کاون تاقی - (تورنوی) دن آژانس (ولسون) ك كسبیده اولونان تلوی بر تلر اقامده دینلورد : (وادینتون) دن كان تلر له موسیو (ولسون) طرفدن برادریان لیلک عاقل رسیبه دیلموسیله ده دوش بر تأثیر حمله کتیه دیکتی بلدیلمکده درله ائتلاف مخالفده ایک حمله کان تأثیره عیانه اولمشور. آمریکا روسی جمهوریتک بیاناته بیانه ائتلاف میلکرتلده و آمریکا قارشی حیات حیا به ایدیه کی برض و تحجین اولمقدن دره (تورنوی ورلد) - غیر متصدد متصرف بر تلر امامه انکیز دیلوماتری موسیو (ولسون) ك سرایتی اعدری مدیامستدن طولانی دوجارلاش اولشورد. مذکور تلر اقامده (ولسون) ك آسان طرفدارلی ایله ایهام اولونان بیانات حسیله ائتلاف مخالف بیاییبسته حمله لکن سومه تأیری ده قید ایتلکده دره. آمریکا مجلس میوه کن عاقلانده روسی جمهوریتک بیاناتی دور مداخل طرفدن تصویب و تقدیر ایلدیکده دره (ق)

TDV ISAM Kütüphanesi Arşivi No 2E.616.66

بوردیته ۲۰۰۰ (ق) - مجلس عمومی کونفرانس برلین ۲۰ کاون تاقی - (تورنوی) دن آژانس (ولسون) ك كسبیده اولونان تلوی بر تلر اقامده دینلورد : (وادینتون) دن كان تلر له موسیو (ولسون) طرفدن برادریان لیلک عاقل رسیبه دیلموسیله ده دوش بر تأثیر حمله کتیه دیکتی بلدیلمکده درله ائتلاف مخالفده ایک حمله کان تأثیره عیانه اولمشور. آمریکا روسی جمهوریتک بیاناته بیانه ائتلاف میلکرتلده و آمریکا قارشی حیات حیا به ایدیه کی برض و تحجین اولمقدن دره (تورنوی ورلد) - غیر متصدد متصرف بر تلر امامه انکیز دیلوماتری موسیو (ولسون) ك سرایتی اعدری مدیامستدن طولانی دوجارلاش اولشورد. مذکور تلر اقامده (ولسون) ك آسان طرفدارلی ایله ایهام اولونان بیانات حسیله ائتلاف مخالف بیاییبسته حمله لکن سومه تأیری ده قید ایتلکده دره. آمریکا مجلس میوه کن عاقلانده روسی جمهوریتک بیاناتی دور مداخل طرفدن تصویب و تقدیر ایلدیکده دره (ق)

بوردیته ۲۰۰۰ (ق) - مجلس عمومی کونفرانس برلین ۲۰ کاون تاقی - (تورنوی) دن آژانس (ولسون) ك كسبیده اولونان تلوی بر تلر اقامده دینلورد : (وادینتون) دن كان تلر له موسیو (ولسون) طرفدن برادریان لیلک عاقل رسیبه دیلموسیله ده دوش بر تأثیر حمله کتیه دیکتی بلدیلمکده درله ائتلاف مخالفده ایک حمله کان تأثیره عیانه اولمشور. آمریکا روسی جمهوریتک بیاناته بیانه ائتلاف میلکرتلده و آمریکا قارشی حیات حیا به ایدیه کی برض و تحجین اولمقدن دره (تورنوی ورلد) - غیر متصدد متصرف بر تلر امامه انکیز دیلوماتری موسیو (ولسون) ك سرایتی اعدری مدیامستدن طولانی دوجارلاش اولشورد. مذکور تلر اقامده (ولسون) ك آسان طرفدارلی ایله ایهام اولونان بیانات حسیله ائتلاف مخالف بیاییبسته حمله لکن سومه تأیری ده قید ایتلکده دره. آمریکا مجلس میوه کن عاقلانده روسی جمهوریتک بیاناتی دور مداخل طرفدن تصویب و تقدیر ایلدیکده دره (ق)

La question de la Paix

Le message de M. Wilson et la Chambre hongroise. — Déclarations du comte Tisza.

Budapest, 25. A. C. — (Ret.) A la Chambre des députés, le comte Tisza a répondu à une question posée par le député oppositionnel Leovaczky, au sujet du message de M. Wilson. L'interpellateur a demandé à savoir si le gouvernement acceptait, en principe, comme base de négociations, les propositions contenues dans le message du président des Etats-Unis.

Le président du conseil a déclaré :

« Je tiens à constater avant tout que, conformément à la politique pacifique constamment poursuivie par nous avant la guerre et conformément à l'action que nous avons entamée pendant la guerre, dans l'intérêt de la paix, nous ne pouvons qu'accueillir avec sympathie tout effort fait en vue du rétablissement de la paix. Nous sommes, par conséquent, disposés à continuer avec le gouvernement des Etats-Unis, et naturellement d'accord avec nos alliés, l'échange d'idées au sujet de la paix. Le message du président des Etats-Unis fait une distinction entre nos conditions et celles de l'Entente. Mais tandis que nous et nos alliés avons déclaré que nous poserions des conditions acceptables et de nature à servir de base à une paix durable, les conditions formulées par l'Entente ne tendent à rien moins qu'au démembrement de l'Autriche-Hongrie et de l'Empire Ottoman. Dans ces conditions, il ne peut être douteux lequel des deux groupes se trouve le plus rapproché des vues et des opinions du président des Etats-Unis.

« Quant au principe des nationalités, dont traite le message de M. Wilson, je puis affirmer que nous respectons ce principe. Ce dernier, toutefois, ne peut constituer la base pour la formation d'un Etat que lorsqu'une nation homogène vit, en masse compacte, sur un territoire approprié à la formation d'un paisible Etat. Mais, dans ces contrées du Sud-Est de l'Europe, où diverses nationalités vivent entremêlées, il est impossible de faire valoir le principe des nationalités, dans sa pureté idéale. Il faut alors que l'Etat soit sans caractère exclusivement national, ou qu'il porte l'empreinte de celle des nationalités qui par son importance numérique et historique, a toujours dominé dans ces parages. Nous pouvons affirmer, avec une conscience pure, que toutes ces libertés que M. Wilson demande pour chaque nationalité, notamment le libre développement et la liberté du culte, ne sauraient être mieux garanties que par le règne de l'Autriche-Hongrie.

« Je puis assurer que, fidèles à notre politique pacifique traditionnelle, et fidèles à notre point de vue adopté dans notre action de paix, nous sommes prêts à faire, d'accord avec nos alliés, tout ce qui est de nature à assurer aux peuples de l'Europe les bienfaits d'une paix durable. » (Applaudissements sur tous les bancs).

La Chambre a pris acte de la réponse du comte Tisza.

Le mouvement pacifiste en France

Berlin, 23. A. M. — Le groupe socialiste parlementaire français de l'extrême gauche présidé par Pressmane qui ne disposait que de 57 voix la semaine écoulée a vu son programme approuver les bases contenues dans la note de M. Wilson signée par 89 voix. Le groupe de Renaude, partisan comme Briand, qu'il appuyait de la guerre à outrance, a dû prendre parti pour le groupe Pressmane à la suite de

la pression exercée sur lui par des syndicats ouvriers très importants et dut par conséquent rétablir la solidarité des socialistes à la banque française.

M. Sembat, l'ex-ministre socialiste, est intervenu efficacement pour amener ce résultat. La motion adoptée par les socialistes blâme sévèrement le rejet par les milieux ententistes de la proposition faite par Wilson en vue d'ouvrir les voies à la conclusion de la paix. On y demande en outre du Cabinet Briand de faire par devant les représentants de la nation des déclarations conformes aux principes mis en avant par le président Wilson.

Les intentions de M. Wilson

Berne, 28. A. C. — On mande de Paris :

Le *Petit Parisien* se fait télégraphier de Washington :

M. Wilson est maintenant convaincu que le gouvernement et le peuple allemands désirent sincèrement la paix. Il sait, d'autre part, que la majorité du peuple américain, par suite du renchérissement de la vie, souffre gravement des effets de la guerre et que quelques grandes que soient ses sympathies pour les alliés (de l'Entente), il ne veut pas pourtant s'exposer à devoir supporter des souffrances encore plus grandes.

M. Wilson croit agir dans l'intérêt actuel et futur des Etats-Unis et de l'ensemble de l'humanité, en cherchant à amener le rétablissement de la paix. Il est convaincu que l'opinion publique de l'Amérique se range entièrement de son côté. Cette circonstance et le désir d'amener la paix influenceront, d'une manière décisive, sa future attitude politique.

L'opinion d'un savant américain sur les possibilités de paix

Le recteur de la célèbre Université américaine de Harvard, M. Kuno Frank, a fait au *New York Independent*, au sujet des possibilités de paix, les déclarations suivantes que nous empruntons au *Pester Lloyd* :

Au point de vue général humain, les trois questions suivantes doivent être prises en considération en premier lieu : la question balkanique, la question polonaise et les relations après la conclusion de la paix entre l'Union des dix et la Quadruple Alliance.

Au sujet de la première question il dit : Avant tout on doit écarter le danger de voir la Russie gagner de l'influence dans les Balkans, car ni dans le sens européen, ni au point de vue américain, la Russie n'est pas une puissance civilisée. L'influence néfaste de la bureaucratie russe, qui voudrait faire des Balkans une seconde Pologne, doit être entièrement abattue. Il serait préférable d'abandonner les Balkans à l'Autriche-Hongrie qui, étant elle-même une agglomération de pays, de races et de nationalités, sait que des autorités étrangères doivent traiter les populations avec tous les égards qui leur sont dus, comme elle le fait en réalité en Bohême, Bosnie et Galicie. C'est pourquoi le contrôle sur les Balkans doit revenir à l'Autriche-Hongrie.

La proclamation de l'indépendance polonaise a été un acte de bienveillance personnelle des deux Empires, bienveillance qui sera de grande utilité politique pour les Polonais.

L'Allemagne devra retourner les provinces baltiques aux Russes, quoique ceci soit regrettable, étant donné le grand nombre d'Allemands qui vivent dans cette province. En outre on devra pour l'obtention de la paix, reconstituer la Belgique et le nord de la France ; par contre, la France devra abandonner une fois pour toutes ses visées sur l'Alsace-Lorraine, tandis que l'Angleterre devra se décider finalement à signer l'inviolabilité de la propriété privée sur mer.

membres manquants aux soins blessés ; un autre pavillon est garni de nombreux articles sanitaires, tableaux et autres objets artistiques.

Une des salles affectées à la Croix-Rouge hongroise contient les membres artificiels pour les soldats blessés, et une autre de nombreux tableaux, illustrant l'activité de la société de la Croix-Rouge hongroise. Les objets et articles sanitaires envoyés par la société de la Croix-Rouge bulgare sont également exposés dans une salle spéciale.

Ainsi l'Exposition du Croissant Rouge a acquis le caractère d'une grande attraction pour la population de la capitale.

Nous publierons demain le programme complet de la cérémonie d'inauguration.

سروايش عرود
دوقنور اوليهو

ANNONCES

La ligne d'un MAN. P. 1 1/2
Petites Annonces d'un m/m. 1
Représentant général pour l'Allemagne
ROBERT ROSENTHAL, BERLIN W. 30
POTSDAMSTRASSE 30.
Direction et Administration:
PÉRA, RUE ZUNZUL, N° 29
HOLLAND STR.
Pour Télégrammes: OSMARLEPP

man

Le maritime
tourmentes de neige
combats

On annonce, d'autre part, que le groupe d'armées Mackensen, pendant la bataille de Tarnobrzeg, a capturé par les Allemands, est arrivé à Szwedzka et a été renvoyé à bord de la nouvelle publiée par le "Lloyd's" de Londres et suivant laquelle le vapeur danois "O. B. Solt" (1900 T) aurait été coulé par un sous-marin allemand, le "National Tidende" dit que le contre-amiral Benckendorff au sein de son commandement, a déclaré : "L'Angleterre est devenue à l'Angleterre, qui n'a rien de commun avec les Allemands et ses services rendus à sa propre patrie".

La navigation sur la côte de la Norvège, qui, jusqu'à présent, était restée libre, a été interrompue par un sous-marin allemand, le "Skagerrak", qui, vendredi matin, dans le Skagerrak, a empêché le vapeur "Express" est arrivé tel qu'il est, et ses services rendus à sa propre patrie".

Le vapeur "Express" est arrivé tel qu'il est, et ses services rendus à sa propre patrie".

Ensuite, la mauvaise récolte de blé a eu lieu dans le monde entier, met des difficultés sérieuses. Par le fait de développer ces difficultés jusqu'à point qui les rendra tout à fait insupportables.

question du charbon est devenue aussi cette guerre, une question vitale. Elle a été critiquée en France et en Italie. Les marins la rendront plus critique encore. Ces difficultés, vient s'ajouter notamment pour l'Angleterre, l'importation de minerais nécessaires à l'industrie houillère. Les difficultés de nos adversaires s'accroissent encore par suite du manque de tonnage, le temps, les croisières de nos sous-marins, ont porté un coup décisif. Toute l'Entente souffre de ce manque de tonnage. Ceci se rapporte au fait que pour la France et l'Angleterre.

es escomptes actuellement que les résultats d'une guerre sous-marine à nos adversaires, nous constatons aussi des dangers qui surgissent de la guerre sous-marine, ont diminué depuis lors. Le Chancelier de l'Empire a fait de la situation politique actuelle.

Sur tout le front, faible activité d'artillerie.

Front macédonien
Télégr. Bulgares: Communiqué de l'état-major

Sofia, 1 février. (A. C.) De l'Agence

Communiqué bulgare

aux Indes

Croiseurs auxiliaires allemands

La navigation sur la côte

Communiqué austro-hongrois

Front de la Macédoine

Le groupe d'armées Mackensen, pendant la bataille de Tarnobrzeg, a capturé par les Allemands, est arrivé à Szwedzka et a été renvoyé à bord de la nouvelle publiée par le "Lloyd's" de Londres et suivant laquelle le vapeur danois "O. B. Solt" (1900 T) aurait été coulé par un sous-marin allemand, le "National Tidende" dit que le contre-amiral Benckendorff au sein de son commandement, a déclaré : "L'Angleterre est devenue à l'Angleterre, qui n'a rien de commun avec les Allemands et ses services rendus à sa propre patrie".

Le groupe d'armées Mackensen, pendant la bataille de Tarnobrzeg, a capturé par les Allemands, est arrivé à Szwedzka et a été renvoyé à bord de la nouvelle publiée par le "Lloyd's" de Londres et suivant laquelle le vapeur danois "O. B. Solt" (1900 T) aurait été coulé par un sous-marin allemand, le "National Tidende" dit que le contre-amiral Benckendorff au sein de son commandement, a déclaré : "L'Angleterre est devenue à l'Angleterre, qui n'a rien de commun avec les Allemands et ses services rendus à sa propre patrie".

Le groupe d'armées Mackensen, pendant la bataille de Tarnobrzeg, a capturé par les Allemands, est arrivé à Szwedzka et a été renvoyé à bord de la nouvelle publiée par le "Lloyd's" de Londres et suivant laquelle le vapeur danois "O. B. Solt" (1900 T) aurait été coulé par un sous-marin allemand, le "National Tidende" dit que le contre-amiral Benckendorff au sein de son commandement, a déclaré : "L'Angleterre est devenue à l'Angleterre, qui n'a rien de commun avec les Allemands et ses services rendus à sa propre patrie".

TDV ISAM
Kütüphanesi Arşivi
No 26.616.70

هلال احمر سرکيسی

اولوجه يانلهي و جهه دون سرکيسک رسم کيادي اجرا ابلدی؛
مصادمه و ق مهاد سلطنت دولتمو خوجانلهي ابلدی حفره زله
شیرادگان حضرتي، وکلادن حضرتي، ابلان و ميوه نمان رجال
ملکيه و سرکيسه دل بر چوق ذوات جاضر اولونورلردی . مهاسم
مندی خطر مارشالک ابلده اسکی ابله باشلاشور و بالاسره
اسمان جاپوتک بک برانق قرائت ابلدی . نلاده سرکيسک نلده
قاسيان ، هلال احمر ابل و نلده سندن و شيمه ي قدرکيسک
دولتيسرکيسک سرکيسک ترتيب کيسک ابلدی

Communiqué bulgare
Communiqué austro-hongrois
Front de la Macédoine
Le groupe d'armées Mackensen, pendant la bataille de Tarnobrzeg, a capturé par les Allemands, est arrivé à Szwedzka et a été renvoyé à bord de la nouvelle publiée par le "Lloyd's" de Londres et suivant laquelle le vapeur danois "O. B. Solt" (1900 T) aurait été coulé par un sous-marin allemand, le "National Tidende" dit que le contre-amiral Benckendorff au sein de son commandement, a déclaré : "L'Angleterre est devenue à l'Angleterre, qui n'a rien de commun avec les Allemands et ses services rendus à sa propre patrie".

TDV ISAM
Kütüphanesi Arşivi
No 26.616.63

me britannique fait impassement d'accueillir les souffrances du monde, sans se soucier des lois de l'humanité et des protestations des neutres, gravement lésés, et sans se soucier même du désir muet de paix parmi les peuples de ses propres alliés. Chaque jour qui prolonge cette terrible lutte, apporte à l'humanité de nouveaux maux et fait de nouvelles victimes de part et d'autre. Chaque jour dont serait raccourci la durée de la guerre, maintiendrait la vie de milliers de vaillants combattants des deux côtés, et serait un bienfait pour l'humanité tourmentée.

Aussi, le gouvernement allemand ne pourrait-il pas se justifier devant sa propre conscience, devant le peuple allemand et devant l'histoire, s'il n'employait tous les moyens à sa disposition pour hâter la fin de la guerre. Il espérait et désirait atteindre ce but par des négociations. Mais nos gouvernements ayant répondu à la tentative de conciliation, par l'annonce d'un combat à outrance, le gouvernement allemand se voit contraint, s'il veut servir les buts suprêmes de l'humanité et ne pas pécher contre son propre peuple, de continuer la lutte à lui imposée à nouveau, en usant complètement de toutes ses armes.

Il doit, par conséquent, renoncer aussi aux restrictions qu'il s'est imposées jusqu'à présent dans l'emploi de ses moyens de combat sur mer.

Confiant que votre peuple et votre gouvernement se rendront compte des motifs de cette décision et de sa nécessité, le gouvernement allemand espère que votre gouvernement jugera la situation avec impartialité et contribuera, pour sa part, à empêcher de nouvelles misères et le sacrifice inévitable de vies humaines.

Tout en se permettant de se rapporter au mémoire ci-joint en ce qui concerne les détails des mesures guerrières projetées, le gouvernement allemand prend la liberté d'exprimer l'espoir que votre gouvernement voudra bien mettre en garde les bateaux de son pays contre l'entrée dans les zones du blocus indiquées dans l'annexe et inviter, en même temps, ses ressortissants à ne pas confier leur personne ou leurs marchandises à des bateaux trafiquant avec les ports situés dans lesdites zones.

Le mémoire annexé à la note dit :
A partir du 1 février, on s'opposera, de toute façon et avec tous les armes, à la navigation de toutes espèces, dans les zones du blocus indiquées ci-dessous et établies autour de la Grande-Bretagne, de la France et de l'Italie, ainsi que dans la Méditerranée orientale. Ces zones du blocus comprennent :
a) au nord une zone autour de l'Angleterre et de la France, limitée par une ligne, à 20 milles marins de distance, le long du littoral hollandais jusqu'à ba-eau-phare de Terschelling; par le degré de longitude du bateau-phare de Terschelling jusqu'à l'écueil; puis par une ligne partant de là et s'étendant en passant par le point 62° nord, 0° longitude, vers 62° nord 50' ouest, et ensuite jusqu'à un point à 3 milles marins au sud de la pointe meridionale de Faroer, et de là par le point 62 degrés nord 10' ouest vers 61° nord 15' degrés ouest, jusqu'à 47° nord 20' ouest, et ensuite vers 43° nord, 15' ouest, et de là en suivant sur le degré de latitude 43°, l'Angleterre septentrionale jusqu'à 20 milles marins du cap de Finistère et à une distance de 20 milles marins, le long de la côte septentrionale de l'Espagne jusqu'à la frontière française.

b) Au sud, la Méditerranée. A la navigation neutre demeure ouverte la zone à l'ouest de la ligne PL. Desespique jusqu'à 33° 20' nord et 6° est, ainsi qu'au nord et à l'ouest d'une bande large de 60 milles, et s'étendant le long de la côte nord-africaine, en commençant par le 20° longitude ouest. Pour rebler cette zone avec la mer, il y aura une bande large de 20 milles et située au nord et à l'est de la ligne: 38° nord et 6° est vers 38 degrés nord et 10° est, vers 37° nord et 11° 0' est, vers 3° 30' nord et 22° 30' est. D'une bande large de 20 milles marins mènera à l'ouest de 22° 30' longitude et, dans les eaux territoriales de la Grèce.

Les navires neutres qui s'engageront dans les zones du blocus, se trouveront à leurs propres risques et périls. Quand bien même des précautions ont été prises pour que les vapeurs neutres qui, le 1 février, se trouvaient en cours de route vers les ports des zones du blocus, soient ménagés pendant un délai convenable, il nous faut, cependant, conseiller d'urgence que tous ces bateaux soient prévus par tous les moyens possibles et dérivés. Les bateaux neutres qui se trouveraient dans les ports des zones du blocus, peuvent quitter, avec la même sécurité qu'auparavant, les dites zones, s'ils partent avant le 5 fé-

vrier et choisissent la route la plus courte pour arriver dans les zones libres.

La note remise à l'ambassadeur d'Amérique contient, en dehors du texte reproduit ci-dessus, un passage supplémentaire, où se rapportant au message adressé par M. Wilson au Sénat américain, il est dit :

Le gouvernement allemand a pris connaissance du contenu du message avec cette sérénité attentive que méritent les déclarations présidentielles inspirées par un haut sentiment de responsabilité. Il constate, avec grande satisfaction, que les lignes directrices de cette importante manifestation concordent, dans une large mesure, avec les principes et les désirs que l'Allemagne a proclamés. Dans cet ordre d'idées, il faut relever, en premier lieu, le droit de libre gouvernement et d'égalité de tous les peuples. En vertu de ce principe, l'Allemagne serait heureuse de voir des peuples comme l'Irlande et les Indes, qui ne jouissent pas des bienfaits d'une indépendance étatique, obtenir enfin leur liberté. Des coalitions, qui possèdent les peuples à une rivalité pour l'obtention de Phédonie et les impliquent dans des intrigues égoïstes, sont désapprouvées également par le peuple allemand. Par contre, sa joyeuse collaboration est assurée à tous les efforts tendant à empêcher des guerres futures. D'autre part, la liberté des mers, pour assurer la libre existence et le commerce pacifique des peuples, a tout comme la porte ouverte pour le trafic des produits des nations, fait toujours partie des principes dirigeants de la politique allemande.

En outre, en ce qui concerne la navigation américaine et hollandaise, il a été communiqué aux gouvernements respectifs :

Les paquebots réguliers américains peuvent continuer à circuler, sans entrave :

a) Si le port de Falmouth est choisi comme port de destination et de départ.

b) Si l'aller et au retour, le cap est dirigé sur les Scillys et sur un point 50° nord et 20° ouest; sur cette route, des mines allemandes ne seront pas posées.

c) Si les vapeurs portent les signes caractéristiques suivants, que dans les ports américains on leur permettra de revêtir d'une façon exclusive, à savoir: ils porteront, sur la coque et leurs parties superposées, des bandes larges de 3m, en couleurs alternativement rouges et blanches; sur chaque mât, un pavillon en carreaux rouges et blancs et sur la poupe le drapeau national américain. Pendant l'obscurité, le drapeau national et les bandes de couleurs devront, autant que possible, être perçues de loin, et les vapeurs devront tous être vivement éclairés.

d) Pour les bateaux faisant le voyage une fois par semaine dans chaque direction, ils devront faire en sorte d'arriver à Falmouth le dimanche, et d'en partir le mercredi; le gouvernement américain devra, en outre, donner la garantie qu'il ne transporterait pas de contrebande (d'après la liste de contrebande publiée par le gouvernement allemand).

De plus, il a été communiqué que le gouvernement allemand est disposé à tenir compte de besoins du trafic des passagers, en accordant, une fois par semaine, le libre passage, dans les deux directions, à un vapeur à aubres hollandais, pour le trajet entre Flessingue et Southampton, aux conditions suivantes: Ces vapeurs à aubres ne doivent traverser la zone du blocus que pendant le jour et mettre à l'aller et au retour leur cap sur le bateau phare de Northinder; sur cette route des mines allemandes ne seront point posées. En outre ces vapeurs doivent porter les mêmes signes caractéristiques et observer les mêmes conditions qu'indiquées ci-dessus pour les vapeurs américains.

Vienne, 31 janvier. (A.C.) L'offre de paix des puissances Centrales ayant été brusquement rejetée par nos adversaires, ce qui nous a placés dans la nécessité de continuer la guerre avec des forces redoublées, le gouvernement austro-hongrois, d'accord avec le cabinet de Berlin, a décidé d'engager à partir du 1 février, une guerre sous-marine, sous une forme aggravée, et de couper toute communication maritime dans les zones régies autour de la Grande-Bretagne, de la France et de l'Italie, ainsi que dans la Méditerranée orientale.

Le ministre des affaires étrangères austro-hongrois, contrairement à ce que les Etats neutres ont fait, déclarant qu'il n'y a rien de plus important, nous sous-marins se sont accrus considérablement par rapport au nombre dont nous disposons au printemps dernier, ce qui forme déjà une base solide de

succès. Ensuite, la mauvaise récolte de blé qui a eu lieu dans le monde entier, met dès à présent, l'Angleterre, la France et l'Italie, aux prises de difficultés sérieuses. Par la guerre sous-marine à outrance, nous avons l'espoir de développer ces difficultés jusqu'à un point qui les rendra tout à fait insupportables.

La question du charbon est devenue aussi dans cette guerre, une question vitale. Elle est déjà critique en France et en Italie. Les sous-marins la rendront plus critique encore. A ces difficultés, vient s'ajouter notamment pour l'Angleterre, l'importation de minerais pour la fabrication de munitions et celle du bois nécessaire à l'industrie houillère.

Déclarations du Chancelier de l'Empire

Berlin, 1 février. (A.C.) Au cours de la séance que la commission principale du Reichstag, a tenue le 31 janvier, le Chancelier de l'Empire M. de Bethmann-Hollweg a déclaré: «Le 12 décembre, j'ai exposé au Reichstag les motifs qui nous ont conduits à faire notre proposition de paix. Dans leur réponse claire et nette, nos adversaires ont dit qu'ils refusent d'entamer des pourparlers de paix avec nous et qu'ils ne veulent rien savoir d'une paix autre que celle qu'ils nous auront dictée. Ceci a établi devant le monde entier, à qui incombe la responsabilité de la continuation de la guerre. La faute retombe entièrement sur nos ennemis. Du même coup a été fixée aussi notre ligne de conduite. Nous ne pouvons pas discuter les conditions de l'ennemi. Seul un peuple frappé d'aberration mentale aurait pu les accepter. Il faut donc continuer la lutte.

Par le message qu'il a adressé au Sénat, le président Wilson a témoigné qu'il désire sérieusement rétablir la paix mondiale. Plusieurs des principes qu'il a énoncés, correspondent aux buts que nous poursuivons, tels que: liberté des mers, l'élimination du système boiteux de power, qui conduiront toujours et nécessairement à de nouvelles complications, et l'égalité des nations. Quelles sont, par contre, les conditions de paix de l'Entente? L'annexionnisme de la force dépressive de l'Allemagne, la perte pour nous de l'Alsace-Lorraine et des Marches-Orientales, la désagrégation de la monarchie danubienne; la Bulgarie leurrée de nouveau dans la réalisation de son unité nationale, la Turquie expulsée d'Europe et l'Asie cédée. Les intentions d'annexionnisme de l'ennemi ne peuvent pas être exprimées avec plus de violence. Provoqués à un combat à outrance, nous relevons le défi et mettrons tout en jeu pour vaincre.

C'est ce développement des choses qui a conduit à la décision de mener la guerre sous-marine avec la plus grande rigueur. Ces mesures se souviendront que la question de la guerre sous-marine, a déjà occupé la commission. Aux mois de mars, de mai et de septembre de l'année dernière, j'ai donné chaque fois des explications substantielles concernant la poursuite de cette question. J'ai relevé spécialement que je parlais chaque fois pro tempo et que je n'étais ni partisan acharné ni ennemi acharné de l'usage illimité des sous-marins mais que j'envisageais toujours la situation générale militaire, politique et économique en me demandant: la guerre sous-marine à outrance, nous rapproche-t-elle ou non d'une paix victorieuse? Tout moyen pouvant abrégier la guerre, disais-je au mois de mars, ce moyen fut-il même de ceux qui ne prennent rien en considération, devrait être employé s'il peut nous mener vers la victoire, la victoire rapide.

Le Chancelier de l'Empire a expliqué ensuite pourquoi, il s'est prononcé en mars et mai de l'année dernière contre la guerre sous-marine à outrance et pour que les raisons, sur l'avis unanime de l'administration politique et militaire, la question était considérée en septembre dernier, comme n'ayant pas encore atteint son point de maturité. M. de Bethmann-Hollweg a répété à cette occasion, la déclaration suivante qu'il avait déjà faite à une autre circonstance: Ansilôt que d'accord avec le commandement suprême de l'armée, je serai arrivé à la conviction que la guerre sous-marine à outrance nous rapprochera de la paix victorieuse, la guerre sous-marine sera faite.

Le moment opportun est arrivé où nous pouvons tenter l'entreprise avec la plus grande chance de succès. Mais nous ne devons pas non plus attendre plus longtemps. Qu'est-il donc survenu? D'abord, et c'est le plus important, nos sous-marins se sont accrus considérablement par rapport au nombre dont nous disposons au printemps dernier, ce qui forme déjà une base solide de

succès. Ensuite, la mauvaise récolte de blé qui a eu lieu dans le monde entier, met dès à présent, l'Angleterre, la France et l'Italie, aux prises de difficultés sérieuses. Par la guerre sous-marine à outrance, nous avons l'espoir de développer ces difficultés jusqu'à un point qui les rendra tout à fait insupportables.

La question du charbon est devenue aussi dans cette guerre, une question vitale. Elle est déjà critique en France et en Italie. Les sous-marins la rendront plus critique encore.

A ces difficultés, vient s'ajouter notamment pour l'Angleterre, l'importation de minerais pour la fabrication de munitions et celle du bois nécessaire à l'industrie houillère.

Ces difficultés de nos adversaires s'accroissent encore par suite du manque de tonnage. Ici, le temps, les croisières de nos bateaux corsaires et nos sous-marins, ont préparé un coup décisif. Toute l'Entente souffre du manque de tonnage. Ceci se rapporte autant pour l'Italie que pour la France et l'Angleterre.

Si nous escamotons actuellement que les résultats positifs d'une guerre sous-marine à outrance seront supérieurs à ceux qu'ils auraient été l'année dernière, nous constatons aussi que les dangers qui surgissent de la guerre sous-marine, ont diminué depuis lors.

Sur ce que le Chancelier de l'Empire a fait l'exposé de la situation politique générale et a continué ainsi: «Le Feldmarschal von Hindenburg ne disait il y a quelques jours: Notre front est consolidé sur tous les côtés. Nous avons partout des réserves nécessaires. L'état d'esprit des troupes est bon et plein d'assurance. La situation militaire générale nous permet de prendre toutes les responsabilités que pourrait entraîner la guerre sous-marine à outrance. Cette guerre doit être faite parce qu'elle est un moyen certain de désarmer plus gravement nos ennemis. L'état-major de l'armée et la flotte de haute mer sont absolument convaincus, en base de leur expérience dans la conduite de la guerre sous-marine, que celle-ci forcera nécessairement notre décision. L'Autriche-Hongrie adhère aussi pratiquement à notre procédé. L'Angleterre et les côtes occidentales de France seront renfermées dans une zone de blocus par laquelle nous tâcherons d'empêcher toute navigation vers les pays ennemis. L'Autriche-Hongrie à déclaré qu'elle appliquera les mêmes mesures à l'égard de l'Italie. Les pays neutres disposent d'une voie leur permettant de communiquer librement entre eux.

Le Chancelier de l'Empire a donné lecture ensuite, de la note qui a été adressée aux Etats-Unis et a dit que de pareilles notes ont été adressées également aux autres pays neutres.

M. de Bethmann-Hollweg a terminé en disant: «Personne ne se dissimule la gravité de cette mesure. Nous savons depuis le 1er août 1914 qu'il y va de notre existence. Par le refus qui a été fait à notre proposition de paix, notre conscience a été trempée d'une façon sanglante. Lorsqu'en 1914 la mobilisation russe nous a obligés d'avoir recours à notre épée, nous nous sommes décidés à cette mesure avec le sentiment d'entière responsabilité à l'égard du peuple et conscients de notre force résolue. Le succès est entre les mains du Tout-Puissant, mais rien ne sera négligé de tout ce que la force humaine peut faire pour assurer la victoire.

La presse hongroise

Budapest, 1 février. (A.C.) La presse satulue avec un sentiment de soulagement la note qui a été adressée aux puissances neutres au sujet du renforcement de la guerre sous-marine. Les journaux disent que c'est certainement le moyen le plus radical pour atteindre le plus rapidement, la fin de la guerre. Le «Pester Lloyd» écrit: Les neutres connaissent bien la situation et dans leur fort intérieur, ils se seront certainement demandé maintes fois: pourquoi les puissances Centrales qui possèdent l'arme capable d'abréger la guerre, n'en ont-elles pas fait usage jusqu'à présent? Notre opinion publique insistait depuis deux années, que nous menions avec plus d'entrain, la guerre sous-marine. Le gouvernement avait peine à mettre un frein à l'impétuosité légitime du peuple. Nos tentatives de conclure la paix ayant échoué par suite des exigences effrontées de l'Entente, il n'y a plus lieu d'hésiter. Même l'intervention de M. Wilson n'a pu changer les projets de Lloyd George et de Briand. Il faut que nous mettions fin au despotisme anglais qui veut monopoliser l'empire des mers et qui a réduit à l'esclavage les neutres et même ses propres alliés.

nous pouvons l'espérer, voie plus courte et plus sûre.

Cette amère vérité ne nous empêche pas de continuer à faire notre devoir d'humanité jusqu'à la fin, d'épargner autant que possible les sacrifices inutiles et de préserver les pays neutres des conséquences qu'entraînerait la négligence des prescriptions données. Combien cette façon d'agir est plus humaine, combien forme-t-elle un contraste avec les procédés employés depuis le commencement de la guerre par nos adversaires à l'égard des Etats neutres! Inutile de dire que ces Etats neutres n'auraient pas dû supporter ces violences continuelles et qu'ils auraient mieux fait d'insister sur leurs droits et sur leur dignité d'Etats souverains — quand même on y aurait sacrifié des affaires lucratives. A peu d'exceptions près, exceptions honorables par leur rareté même, les neutres n'ont rien fait de pareil. La plupart d'entre eux se sont contentés de fournir les mains dans leurs poches ou dans les poches d'autrui, ils ont attendu pour voir comment cela prendrait de temps pour affamer une nation de 70 millions de personnes, vieillards, femmes et enfants compris. De temps en temps ils ont lancé des protestations sans énergie, au grand plaisir de nos ennemis bien résolu, comme ils le sont toujours, de ne pas tenir compte de ces protestations.

La nouvelle situation militaire est celle de la guerre forcée qui sera menée jusqu'à la dernière extrémité. Cette guerre n'est pas destinée à enrichir des milliers de personnes, cela s'entend et devrait s'entendre de soi-même. Ce qui n'est pas engagé dans cette guerre et qui veut se garantir de toute perte, n'a qu'à ne pas se montrer sur le chemin des belligérants. Notre chancelier l'a proclamé de la façon la plus nette. Si les neutres, comme ils le protestent, veulent la paix, ils feront bien vouloir aussi le seul moyen d'arriver à cette paix. Il n'y a pas d'échappatoire, c'est ce qu'ils comprendront tout aussi bien que nous-mêmes. Mais si cet avertissement trouvait encore des oreilles sourdes, les accidents qui en seront la suite tombent sur la conscience de ceux qui ont cru à une plaisanterie.

Nos salutations les plus chaleureuses et les plus sincères à nos héros de l'arme sous-marine! Tous nos vœux se portent vers eux afin qu'ils fassent leur besogne de façon rationnelle pour le plus grand bien de l'humanité entière. Eux ils se sentiront le plus soulagés, d'être débarrassés du cauchemar qui a si longtemps pesé sur eux et ils auront poussé des cris de joie d'entendre le mot d'ordre: la guerre sous-marine sans aucune restriction. La voie leur est libre!

Arrêt de la navigation hollandaise

Berlin, 1er février. (A.C.) Selon des dépêches de Hollande, les trois vapeurs néerlandais, qui retravaillent le gouvernement des Pays-Bas, l'ordre de ne pas quitter les ports néerlandais, sont le «Zeeand», «Ystrom» et «Rystroom». D'ailleurs tous les vapeurs et bâtiments de fret hollandais ont reçu le même ordre. D'autre part, les vapeurs étrangers, se trouvant dans les ports hollandais, ont été également prévenus des périls auxquels ils s'exposeraient en quittant ces ports. Le susdit ordre, adressé aux bateaux hollandais, dit que l'interdiction à eux faite de quitter les ports néerlandais, sera maintenue jusqu'au moment où l'on aura établi des routes de navigation de tout repos.

Les déclarations du Chancelier et la presse allemande

Berlin, 1er février. (Service spécial.) La presse berlinoise de ce matin consacre ses articles de fond à la proclamation de la guerre sous-marine à outrance.

Le «Lokal-Anzeiger», écrit: Nous lachons aujourd'hui nos sous-marins pour nos ennemis et en cela nous suivons l'exemple britannique; les eaux territoriales franco-italiennes font partie de la zone de guerre. Le Chancelier, d'accord avec tous les hommes responsables de l'avenir de notre peuple, a pris une décision destinée à mettre fin le plus rapidement possible au carnage étonnant en Europe. Un soupir de soulagement sera poussé dans toutes les provinces de la patrie lorsqu'on apprendra que nous nous sommes libérés des chaînes qui entravaient la guerre navale. La conscience et la patrie allemande des ont suffisamment hérité, de ce point de vue, de l'expérience et apprennent à ne plus oser la tour de la guerre sous-marine. Quant au point de vue auquel se placent les neutres en présence de la nouvelle tournure des choses,

nous ne pouvons plus nous en préoccuper, car nous n'avons plus qu'une tâche à remplir: remporter la victoire et mettre l'ennemi hors de combat le plus rapidement possible. Quoi qu'il advienne, le peuple allemand est prêt à se défendre jusqu'au bout; c'est avec la ferme résolution de vaincre qu'il se serre autour de son Empereur, de ses princes et de ses chefs pour défendre la patrie et assurer son avenir. Nous tous savons que nous aurons à soutenir une lutte très dure et grandiose à la fois, mais ces journées pénibles trouveront un peuple fort et décidé à remporter la victoire.

Le «Tagblatt» dit: Il est hors de doute que la proclamation impériale produira la plus vive impression; personne parmi nous n'ignore la gravité de la décision du Chancelier et du commandement en chef qui sont d'avis que nous pouvons et qu'il faut entreprendre une guerre sous-marine à outrance comme moyen de remporter la victoire. Nous avons tout lieu d'espérer que la réalisation de promesses suivant lesquelles l'Angleterre sera forcée à conclure la paix par cette arme. Depuis le début des hostilités, l'Allemagne a traversé de heures difficiles mais aucune ne fut plus importante que l'heure actuelle. Le sort en est jeté, dit le «Tagliche Rundschau», le peuple allemand accueillera avec allégresse la décision gouvernementale, car il s'est rendu compte depuis longtemps de la nécessité de cette lutte à outrance avec tous les moyens dont nous disposons. Il ne l'aurait jamais comprise, si on avait eu des égards envers lui. La décision prise est fort grave; nous ne savons pas ce que les neutres et surtout l'Amérique en penseront, mais quel que soit leur avis il ne pourra pas nous empêcher de mettre notre décision à exécution.

Après la déclaration des zones de guerre d'aujourd'hui et la note adressée aux Etats-Unis, nous ne pouvons plus reculer; nous avons combattu assez longtemps avec des entraves; maintenant que l'ennemi veut nous exterminer, nous n'avons plus à prendre aucun égard. Nous voulons avoir les mains libres et pouvoir nous servir de toutes les armes dont nous disposons.

Le journal socialiste «Vorwärts» écrit: «Personne en Allemagne n'ignore les difficultés dont les neutres souffrent par suite de cette guerre et qu'elles augmentent encore par les nouvelles décisions du gouvernement allemand. On peut donc s'attendre à ce que les adversaires de l'Allemagne mettront ces circonstances à leur profit. Ces tentatives ne sont pas nouvelles et elles seront reprises avec une plus grande activité encore. Les neutres se demanderont de quel côté sont leurs intérêts. Ils peuvent penser avec raison qu'une défaite qui écraserait l'Allemagne n'est pas dans leur intérêt. Ils savent cependant certainement qu'une défaite écrasante de l'Allemagne n'est pas probable même s'ils adhéraient à la coalition ennemie. Ils veulent ce que nous désirons, et principalement nous autres socialistes démocrates: La Paix! La Paix qu'on peut obtenir, non par une pression physique sur l'Allemagne mais uniquement par une pression morale sur l'adversaire qui l'a refusée.

Le «Vossische Zeitung» fait ressortir que dès le début de la guerre, l'Angleterre, à l'encontre de toutes les coutumes, ne s'est pas contentée de laisser à la marine et à l'armée le soin de se combattre, mais elle est entrée en guerre contre les femmes et les enfants de l'Allemagne. Pendant longtemps l'Allemagne n'a pu se décider de payer de la même monnaie ses ennemis parce qu'elle voulait sauvegarder les intérêts des neutres. Maintenant que la proposition de paix des puissances Centrales a été refusée d'une façon assez brutale, tous les égards doivent disparaître. Du discours du Chancelier prononcé à la commission centrale du Reichstag, il résulte que toutes les conséquences pouvant résulter de cette décision ont été bien examinées. Nul, sans exception, qui connaît le tempérament et la conscience de la responsabilité de notre Empereur et de l'état-major général ne s'en sera douté. N'importe quelles que puissent être les conséquences, nous devons les supporter parce qu'il s'agit de la lutte pour l'existence de l'Allemagne et des Etats alliés. Les discussions du passé, la chute de lutte pour le «pour» et le «contre» sont finies, l'état d'esprit du 4 août 1914 est ressuscité. Les neutres devront tenir compte

de cet état d'esprit. Nous espérons fermement qu'ils comprendront nos motifs.

Au Reichstag

Berlin, 1er février. (A.C.) Hier, à la commission principale du Reichstag, après le discours prononcé par le Chancelier, le secrétaire d'Etat de la marine donna des explications du point de vue de la technique navale. Ensuite le secrétaire d'Etat de l'intérieur traita de la situation économique mondiale, en s'appuyant sur d'amples indications statistiques.

Puis, le secrétaire d'Etat des affaires étrangères fournit des renseignements sur des questions particulières.

Après une séance secrète tenue par la commission, la discussion ayant été reprise, les orateurs du centre catholique, du parti libéral-national et du parti populaire progressiste, prirent la parole.

Commentaires de la presse viennoise

Vienne, 1er février. (A.C.) Commentant la proclamation, relative à l'emploi, par les puissances Centrales, des moyens de combat les plus rigoureux, les journaux déclarent: Une défense qui ne se laisse arrêter par aucune considération, est commandée aux puissances Centrales en présence de la volonté d'annihilation proclamée, ouvertement et sans nul scrupule, par nos adversaires. Cette défense nous est commandée non seulement par notre besoin légitime de conservation mais, et cela dans le sens le plus sublime du mot, par les principes d'humanité eux-mêmes, car par la guerre sous-marine illimitée, il ne s'agit d'obtenir rien autre que de hâter la fin tant désirée par tout le monde, de cette guerre, la plus terrible de l'histoire.

La presse française

Berne, 1er février. (A.C.) Le «Matin» de Paris et d'autres journaux français supposent, dans des articles publiés ces derniers jours, que les mesures navales allemandes seraient appliquées seulement aux zones autour de l'Angleterre, mais devant la réalité des faits, proclamés par la note allemande, ils se montrent fort éçus.

La presse turque

Du «Tanine», «L'Allemagne et l'Autriche-Hongrie ont adressé aux neutres une note de la plus haute importance: En réponse aux procédés de guerre absolument contraires au droit international et dont l'Angleterre et ses alliés, les puissances Centrales ont été obligées de se plaindre, la France et l'Italie en état de blocus. La guerre contre l'ennemi sera menée avec la dernière énergie et tous les moyens dont disposent les puissances Centrales, sans aucun égard aux restrictions auxquelles elles se sont imposées jusqu'ici par rapport à l'action sous-marine. Ainsi, désormais, tout bâtiment ami ou ennemi qui serait rencontré dans les eaux interdites par la note sus citée, sans aucune considération. C'est là une réponse à la façon absolument illégitime et barbare employée par l'Angleterre dans la conduite de la guerre. A'ors que les ennemis n'ont aucun souci du droit et des conventions internationales, il serait inconcevable que l'Allemagne et ses alliés s'attachent à observer des formes ou des formalités. D'ailleurs, cette insensibilité de la guerre sous-marine aura pour résultat de rapprocher la fin de la guerre, ce qui est le vœu de tous ceux qui ont le souci de l'humanité. Pour ce qui est de savoir si la nouvelle note des puissances Centrales pourrait ou non provoquer une opposition, cette question a été sans doute longuement étudiée et toutes les éventualités ont été certainement envisagées.

ALLEMAGNE

Un décret impérial

Berlin, 31 janvier. (A.C.) Le «Moniteur de l'Empire» publie un décret impérial désigné un Chancelier de l'Empire et remercié, de la façon la plus chaleureuse, des innombrables félicitations que l'empereur a reçues à l'occasion de son anniversaire de naissance. Ces manifestations, provenant de toutes les couches de la population et de toutes les régions de la patrie, est-il dit dans le décret impérial, ont exprimé, d'une façon unanime, l'indignation qu'ont provoquée le refus opposé à notre offre de paix et les plans honorés par nos adversaires. Et c'est exprimé en même temps et sagement de la nation de faire, joyeusement, tous ses sacrifices de biens et de sang, afin de préserver la patrie d'une humiliation et d'obtenir, par toute

la force de nos armes, la paix refusée.

L'Empereur ajoute: «Des temps durs nous attendent encore. La nécessité de la défense de la patrie exige de chacun des efforts extrêmes. Mais le peuple allemand est pénétré de la conscience de sa force et de la volonté de vaincre: il est fermement et inébranlablement prêt et résolu à défendre sa juste cause jusqu'au dernier homme. J'envisage avec confiance l'issue de cette lutte sangnante pour notre existence, pour l'Empereur et l'Empire. Dieu sera aussi, à l'avenir, avec nous et il accordera la victoire à nos armes».

Loyalisme et patriotisme

Berlin, 31 janvier (service spécial). Les représentants des médecins allemands de toutes les régions de l'Empire ont adressé à l'Empereur à l'occasion de son anniversaire l'adresse suivante: «Les paroles vibrantes de Votre Majesté ont provoqué l'allégresse dans toutes les classes du peuple allemand. Aucune région, aucun sexe n'hésitera à se lancer dans la lutte sainte à laquelle vous appelez, votre peuple. Votre Majesté verra, de même que Votre illustre aïeul, en 1813 ce qu'un peuple combattant pour la liberté, la civilisation et son foyer est à même d'accomplir».

Les études orientales

Berlin, 29 janvier. (service spécial)—Le ministère de l'instruction publique prussien a l'intention de créer dans les Universités des chaires de géographie économique étrangères, d'histoire moderne et de civilisation religieuse et sociale des pays étrangers—chaires qui seront confiées à des professeurs éminents — pour donner aux étudiants des Universités des notions et des connaissances des pays qui sont rattachés à l'Allemagne. A cet effet, un crédit de 50,000 marks a été accordé. Il s'agit surtout de favoriser les études orientales.

On projette en outre la fondation d'un cours spécial pour les études orientales et une bibliothèque à l'Université de Muenster. Une somme de 30,000 marks a été allouée pour l'achat d'ouvrages littéraires modernes des pays balkaniques de l'Orient et surtout de la Turquie. Dans la chaire de théologie catholique de l'Université de Muenster, on ajoutera aussi un cours spécial pour l'étude de l'Orient chrétien.

Une fête gréco-allemande

Nous trouvons dans les journaux allemands les détails sur la fête qui a eu lieu à Gœrlitz, le premier jour de l'an orthodoxe (14 janvier), en l'honneur du 4me corps de l'armée hellénique, qui est interné dans cette ville, après s'être rendu volontairement, comme on sait. Cette fête a été organisée par une Société gréco-allemande dont les membres se recrutent dans tous les milieux helléniques de l'empire. Le 13 janvier au matin, tous les amis de l'Hellade, ont un certain nombre venus de diverses parties de l'Allemagne, se trouvèrent rassemblés dans la petite ville de Silésie. A la journée se passa à visiter les baraquements construits par les soldats du 4me corps, à déguster quelques plats de la cuisine grecque, qui fut déclarée délicieuse, à voir manœuvrer quelques compagnies dont la tenue et les évolutions ont été appréciées. On se réunit ensuite à l'église orthodoxe pour assister au service religieux, pendant lequel furent exécutés des hymnes religieux du rite grec. Puis eut lieu un banquet auquel prirent part tous les commandants des unités de troupes, le ministre de Grèce à Berlin, le personnel de la légation et la municipalité de Gœrlitz. D'innombrables discours y furent échangés, en grec et en allemand, et des toasts furent portés à l'empereur et au roi de Grèce, à la reine Sophie, protectrice de la Société gréco-allemande.

Le commandant du 4me corps de l'armée grecque, le colonel Chatsopoulos, auquel fut offerte une statuette en bronze représentant un guerrier antique couronné de lauriers et tenant le tranchant de son glaive, remercia en termes émus.

L'armée polonaise

Le journal polonais «Nowa R-forma», annonce que la jeunesse polonaise s'empare avec enthousiasme dans l'armée polonaise en formation. De nombreuses personnalités et thèses professeurs de l'Université de Varsovie ont exprimé le désir d'entrer dans les rangs de l'armée. (B. P. P.)

Külfahanesi Arşivi No 26616/92

Külfahanesi Arşivi No 26616/92

ووزیع ماکولات و نقل اوراق اموریه نظارت ایچون اشلاف دولترینک و کپلرتن سرک مشترک بر صحرک صرافه تأسیس ایدیلکند روسیه سکوتی تدارک و نقل اوراق مسائل مهمه سنگ یالکوشه جل ایدیلکندکنه حاجت ایدیلکند مشترک اصول صرافه وضعه لزوم کورشد .

دوسیه اختلال اماره لری

صلح آرزولی

ایرطالویچه صلح برتانه کاشنده ایض بو کورنده دها زاده عراق بر دورمه کرمش اولان ره ساله بر قیام هوری اتاج ایلیکده کی کورون روسه احوال داخلیمه داتر منیع موئندن آیدیمه کی ملوئمه دسترس اولاق .

دوسیه اختلال کورونده و خصوصیه برتبورق ، موسیو و اودمسا کی بیوک بشیراده ایچه بر زمانه بیوک بر عدم خستوی و شندی هیلان اماره لری خیره اولیور . بیات خریندن بری احوالیکه بیوک بر قسسی و باطلمه عمل سنل بو عاریتک دوسیه کشتنن زاده انگلرک حسانه اولوق جریان ایدیلکده اولینی ایدیلکده .

« پتلیوسکی » فارسیسه عملسنه انگلره سفارتخانه عموم ایدیلکدن ایشیاکی تحریک و احراق ایلری بوک بر نتیجه سی ایدی . عینی جریان بیوک میساده اولوق موسیو واده دخی حامل اولوبندن کسیرک کسیرک کولوا ایلملی ویر و جوری اوتندن غالب اولغارد .

انگلسکر فارسی عاریتک بدیندن بری بر قاج حقه تبدیل ایلدی . و افمن الاضا اولان دخی خدمت سکریه آیدیلندن عومی شدید . اشفاق موجب اولدی . و ایللی و ضابطه تفکلیق ایچوم خدمتسکنده عمل کورننده اولوق حاله . دوسیه داخنده حرکت اختلال کورونم اولیلکده و سوک زامانده غایت قوتل سیاسی جریانلرک طوری حسیله دوسیه کسیرک احوال داخلیسه بر هیچ صومج عومیه طوری سوور . کسکنده اولوبنن یک عیان اولوق کورلکده دور اولولیشک احواله کتیبه . مهمات و بیجانه تضایق زنده و حق چه زنده افراد بر قسقی خاربه ایله و فلاغده اولوب کرچه مهمات اصلا ایله شرطیه ساتیلن آلمسکنک نقل ۹۹ سته بدنه زامانده ایچان ایدیلن ایدیه سیرا خلقت عدم کلیسندن نظایت بلی زنده متکلفه جریان ایدیلکده . افراد سکریه کورنوسوی لری قاناً سقوط اولغدر . سلاحز اولوق زامانده واسطه سیله چه زنده سووق ایچیلان اراکله یکانه دوشورمسی امیر اولوب چاره خلاص اراغدر .

لاریجوج ی زهرله بولوش استفاده (قی) — (لوندردن) لاریجوج (جوج) فارسی سووه همد ترسیب ایشیم بولان اوج قاتن بر تراکله (دور) مکمی حضوریه سوق ایلملارد . شیلرک زهر استعمال ایدمک (لاریجوج) (همدرسون) ی اولورمکه تصدی ایلمکله داتر مدعی عروسی طرفندن سرد ایچیلن بیانات بیوک بر حیاتیان تولد ایدیلکده . شیلرکند مادام (واده) قزاقش تدارک ایدیلک تین ایلدور .

برین (م) — (موسیو و روسیه) تدارک قزاقشک استخبارته نظر دوسیه تدارک

بیانات

صلحه فارسی

تختالیر عیاره سی بوون شیدیلده دوام ایدیلور . ایچون کورننده تعالیق یک عدود بر ساحه منحصراً قایلین حالده . شایط ابک اون ایش کونی طرفنده بائیریلان کیرلرک جنج استخباری کورموج اوچ یوز بیلک رفتن آتانی وکلر ؛ نسو حاله بوئی باشی بلاترولک بالغ اولاجی بکون ، انک آتسانی آتی بوئی بیلک طولوسلاویه چیتساقده . آیدیه کونی بوئی بیلک طولوسلاویق کمن غیبی هیچ بر شایط تالیق آیدیه چی و کیرله برابر بائیریلکدن لوزده ما کولات و مواد حکیمه کس ، قسماً اعلان ایدیلدی وجهه ، یک مهم بریکون طولوسلاوی عقیق اولوقندن ماده دشمنن تاملکناری اولوقده چونک صیبت و فلا کتیرک لیستیمی بوئکده قایلینور ؛ این طرف تاملکنولر سوک کیرله انگلره فرانسوی ایتالیان انظارینه اوغراقندن صرف نظر ایشتمارد . بو یوزنده شیده ی قدر بر طرف کیرلرک یک واسع میساده استفاده ایدیلور اولوقده حال حاضرده بواموتندان عزم بقاشارد .

بناظرینیه اولوقده بری ذاتاً غیر لاق اولان کندی واسطه غریبه دورلرجه بر چاره بولنی خرووشی قسماً حس ایشتمارد . خالیوکه بو واسطه لره برر برر عو اولور . اوسورکده ذاتاً سوک اولورده عراوج تاملکننده کندی حیوان ایشتمارش ایلان ایران دها شیدیلن اعلیمی بر نسبت اشدوره .

تختالیر عیاره منسک یی شکی دشمنن تاملکننده اقصای ایشتمارشی ایزمینه قانده ؛ بانکس یوزنده ایشتمارشیک بوون بلاری آت اوست اولدی . ابک چهار ایچون حاضر اولوقده سوله کاری تعرض لایبیلک ایچون یک چوق لوزده حریسه واردیک بوون برر برر طرف تاملکنرون طایفه یوق دورلر طولوسلاویق لاند کمن برلره سووق ایلمک لایجاب ایدیدی . خالیوکه بو کون بو نظایت ذاتاً کشفه ییله واسع مقیاسده برر سکنه اوغراقشده اولوقده کونک نتیجه سی ، دشمنلر ایچون التیکین بر فرقیته ایدیلورمک کورنده دخی . تصور تعرضت تأخری موجب اولاجقدن . تأخری اتاج ایدیلک سبب سانه آمریقادن نقل لاند کمن مهمات مواد خریته ک گامسی دکندر ؛ مثلاً انگلره فارسیه لریک ایشیله بیلمسی ایچون خارچدن بر طاقم بوکله تملکینه کتیمک لاند کمن بو کون بوئیلکده کسه آتشیق باجلیق صورتلرک کلیه کجک و بناظرینیه یک عدود بر مقدمه اصصلاً ایدیلکده . منسک جفندن فرانسس و ایتالیا دوده خارچینلر ایشیله بیلمک ایچون خارچیدن مواد ابتدایی ایله بیار انگلره ندانه کومورجلی لازمدی ؛ یکی تختالیر حریف بوئیلادن سکنه دار ایشیلدی کی بوله بیچقان بر چوق حوک و اولانمکده محاربه ت واسل اولقسوزن هو اولوقده کورنوسوز ؛ قرآسه و ایتالیا د کور کورجران باطلمه شانل وقت بر شکل آندی ؛ ایتالیا د مهمات فارسیه لریک تهمده آتی بکن کون چالیشدیلور ؛ قرآسه د بر چوق بر تاملک حریف ایشیلدی کی سکل دشمن تاملکننده کی غایتیک یک واسع میساده سکنه و عطالنه دوجال اولسقی اتاج ایشتمارد . بوکا محافل اتاق مزاج تاملکننده و عقیبت یک این اولوقده بر وادور . واتسا بزیمه بر چوق بشارتلیق عینکدارن وار ؛ فقط ؛ ایشنده بوئیلده احوالک اهمیتیک یک ایدیلک تغییر ایشیلکن ایچون بوون بو مشکالته کورکیس بر بکنک ؛ عینی زبانه شوراسی محققیکه لغو اوغراقشده

مشکلات و دشمنلرک اوغراقشده مشکلات آردیه غنقلیه کجکدر ؛ زرا اونلرک تصادف ایدیلکچاری مشکالک کورایدی نتیجه استخباریه بزم و طایفه لری کسیرل ایله کجک و بو سولتده بزم ایچون یک زبانه کندی اولاجقدن شه سمرک قارشیبزمده دشمنن بقدر چوق بر اولور و بیوئیلده اوغراقشده بزده کورنوسلاویه ایدیلده قولای و منیع ضررله و وادیلورنده هاندیلور و تختالیر عیاره منسک یکی بر شکل آتانی قراردی و بریلرکیک باش وکیل جان هولوغه اتقاق مزاج اردولرینک یک مکمل بر حاله بولوقده قرینه و اجاب ایشیلدی زمان هر دولو احتیاطک ییله دریش ایدیلکده ذاتی قلعی بیاناتده بولومشدی . بناظرینیه اکر تختالیر حریفیک یکی شکی بزیمه کیدن بر طاقم مشکلات چیتارمش اولسده یدی دشمنلر بو اختیار ایله اولسون کتیب بر نفس آلاق بزیم یکی قانلرله اوغراقشده جیورننده بولوتامندن استفاده ایدیلرلری ؛ فقط نهایت آکلاسیلورکده اتقاق مزاج ایچون یکی قانلر چیتسقی احتیالی بر طرف ایدیلشدر . بو سببه یکی قانلرله احتیاله فارسی مهیا دوران اتقاق مزاج بو قانلرله ایشمال اولوق قوتلرلی باشه بر زده استعمال ایدیلرک . یعنی و شیدیلر کونک کورنوسکا کاشن شایسته یکی یکی ضررله ایشتمارد بلی کجکدر .

ایشته اشلاف کتیبی بوله و تخیم و مشکل بر وضیعت دورغری بوو یوز . شیدیلن یک قفا بر حاله بولوان و وسبب دن عینه لزوم کورنوسوزانه کولونک حاله آتاق ایدیلور دینه کجک بر درجه کاشدر . اوزار و مشکل و دشمنن جفا قق بر یول آرماقله مشغولکن اکر زده کی ایزده ییج ضررله قارشیبزمه قانلر قری زمان بو بوون شش اشتمارچتن بوون اتیلاف کتله سنده ایدیلورک باش کورنوسوز کجکدر . بوشر امانت دار سنده صلح اولوقده اولوقده ایشتمارکله تماماً قانلر ؛ صلح باقلاشیور و سکنه ظن ایدیلکدن حاجتوق ایتدور . بوئیلدولای صلحدن سوکریمه عانده آمال و تصور اوق ایچون بو کون هر وقتدن هابویوک بر ایشتمارکله ایشتمارکله یاشیق و مسعود بر استقباله نالی اولوق ایچون صلح ایله برابر جایزوه باشه بر عیاره یکی بر استقامت و بر منک اقتضای ایدیلور ؛ بناظرینیه صلحه جیفیق و استقباله عانده بر و دملر بری تطبیق ایلمک ایچون شیدیلن بقدر این واحتمال جایبیزه در عیده ایدیلکدن نظایته لری ایزر بر نهایت حساب بری بقدر ایدیه امین باقلاسه ق اولوق مزاج موق اولور وقت قانلرله باطلمه بر زهر . حیانه مدعوم اولوق ایچون یک قانلر فلا کتنده لره وقت قانلرله بقدر احتیاجز وار ؛

TDV ISAM Kutuphanesi Arşivi No 22 616 33

صلح مشاهسی

ایرطالویچه صلح برتانه کاشنده ایض بو کورنده دها زاده عراق بر دورمه کرمش اولان ره ساله بر قیام هوری اتاج ایلیکده کی کورون روسه احوال داخلیمه داتر منیع موئندن آیدیمه کی ملوئمه دسترس اولاق .

دوسیه اختلال کورونده و خصوصیه برتبورق ، موسیو و اودمسا کی بیوک بشیراده ایچه بر زمانه بیوک بر عدم خستوی و شندی هیلان اماره لری خیره اولیور . بیات خریندن بری احوالیکه بیوک بر قسسی و باطلمه عمل سنل بو عاریتک دوسیه کشتنن زاده انگلرک حسانه اولوق جریان ایدیلکده اولینی ایدیلکده .

دوسیه اختلال اماره لری

برین (م) — (موسیو و روسیه) تدارک قزاقشک استخبارته نظر دوسیه تدارک

ایرطالویچه صلح برتانه کاشنده ایض بو کورنده دها زاده عراق بر دورمه کرمش اولان ره ساله بر قیام هوری اتاج ایلیکده کی کورون روسه احوال داخلیمه داتر منیع موئندن آیدیمه کی ملوئمه دسترس اولاق .

برین (م) — (موسیو و روسیه) تدارک قزاقشک استخبارته نظر دوسیه تدارک